

ရှင်မြတ်နိုး

ကလေးနိုး

သင်မြတ်နိုး

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ကြယ်တွေကြွတိုင်းလွမ်းခွင့်ပြုပါ

BURMESE CLASSIC

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၁၁၉၀၈၀၉
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၁၂၄၀၈၀၉

ထုတ်ဝေခြင်း

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ၊ ပထမအကြိမ်
အုပ်ရေ - ၅၀၀၊ တန်ဖိုး (၁၀၀) ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်မိုးကေခိုင် (ချိုတေးသံစာပေ)
ရွှေနံသာကျေးရွာ၊ ပုလဲမြို့ (၃)၊ မင်္ဂလာဒုံ။
အတွင်းနှင့်မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်သူ
ဦးတိုးဝင်း (နေလရောင်အော့(ဖ်)ဆက်)
၉၆/၁၊ ၁၁-လမ်း၊ လမ်းမတော်။

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း

သိန်းရွှေကြည်

ကြယ်တွေ့ကြွေတိုင်းလွမ်းခွင့်ပြုပါ သင်မြတ်နိုး

၈၉၅ :

သင်မြတ်နိုး

ကြယ်တွေ့ကြွေတိုင်းလွမ်းခွင့်ပြုပါ/သင်မြတ်နိုး။ - ရန်ကင်း
ချိုတေးသံစာပေ၊ ၂၀၀၉။

၂၆၃ - စာ ၂၁၂ x ၁၈ စင်တီမီတာ။

(၁) ကြယ်တွေ့ကြွေတိုင်းလွမ်းခွင့်ပြုပါ

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုဖွဲ့တို့ရေး

ဒို့အရေး

နိုင်ငံတော်အစည်းလုံးညီညွတ်မှုပြုကျရေး

ဒို့အရေး

အခြားအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ပက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးရိမ်ရေး
- အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- နိုင်ငံမာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ပြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ဖေတီမိဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း တက်နိဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ပြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်ဆက်စပ်အင်အားစွမ်းအားများ စိတ်ဝင်စား စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည့် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စားရိက္ခာပြုမိမိပေးရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြှင့်တင်ရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက်တွေ့အမှုများ ပပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်ဆန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြှင့်တင်ရေး

အခန်း (၁)

"နင် မကြောက်နဲ့ ဖူးပူးခင်"

"ဟင်..."

"ဟိုမှာတွေ့လား နီလွင်မီးရောင်စုံတွေ လင်းထိန်နေအောင် ထွန်းထားတဲ့ အလှဆုံး မြက်ခင်းပြင်ကြီး"

"ဒါ... ဒါ"

"အဲဒါ မဟာမိုးကောင်ကင် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဒေါ်သဇ္ဇာမြိုင်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော အချစ်ဆုံးသား စွဲညီညာရဲ့ နှစ်ဆယ့်သုံးနှစ်မြောက် မွေးနေ့ညတစ်ညပွဲကျင်းပပွဲ မြက်ခင်းပြင်လေ၊ နင် သွားရမှာ၊ အဲဒီကို သွားရမှာ နင် မကြောက်နဲ့ နင့်မျက်နှာလေးကို မော့ထား။ နင့်လက် ထဲက အသည်းပုံရင်ထိုးလေးကို တင်၊ တင်၊ လေးကိုင်ထား။ နင် ခြေလှမ်းမပျားစေနဲ့ နင် တယ်သူ့ကိုမှလည်း၊ ဂရုမစိုက်နဲ့ အေးချေကြီးတာ

စွဲညီညာ ဒီပွဲမှာ အဖြူရောင် အနောက်တိုင်းဝတ်စုံလေးဝတ်ပြီး အခြေအရံတွေအများကြီးနဲ့ တခမ်းတနာပွဲထွက်တော့မယ် စွဲညီညာရဲ့ ရင်ဘတ်မှာ နင့်လက်ထဲက အသည်းပုံရင်ထိုးလေးကိုချိတ်ပြီးတော့ နှလုံးသားမဲ့တဲ့ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကို အကောင်းဆုံး လက်စားချေနိုင်ရမယ်”

သစ္စာမြိုင်ဆိုတဲ့ နာမည်လေးကိုကြားလိုက်တော့ ပူးဖူးစင် ရင်ထဲမှာ နင့်သွားသည်။

“မုန်းတယ်”

“သစ္စာမြိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းမကို ငါ အရမ်းမုန်းတယ်”

“အဟင့်... ဟင့်”

“ဟာ... နင် မငိုနဲ့လေ ပူးဖူးစင်၊ သုတ်... သုတ်စမ်း၊ နင့် မျက်ရည်တွေကို သုတ်ပစ်လိုက်စမ်း၊ ဒါ မျက်ရည်ကျရမယ့်အချိန် မဟုတ်ဘူး နားလည်လား၊ လူမုန်းသိတတ်စ ကလေးဘဝအရွယ် ကတည်းက နင် အရမ်းစိတ်နာခဲ့ရတဲ့ သစ္စာယိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ကို အနက်ရောင်မဲကြိုး နှင်းဆီရောင်လေးတစ်ပွင့်နဲ့ နင် လက်စားပြန် ချေရတော့အချိန်၊ ဒီပွဲမှာ နင့်အတွက် အကောင်းဆုံး အခွင့်အရေးတစ်ခု၊ သွား... သွား။ သူ့အချစ်ဆုံးသား စွဲညီညာရဲ့ ရင်ဘတ်မှာ ဒီအသည်းပုံ ရင်ထိုးလေးချိတ်ထားတာကို ဒေါ်သစ္စာမြိုင် တွေ့သွားခဲ့ရင် အသည်း တဆတ်ဆတ်ခါအောင်နာပြီး အရူးမီးပိုင်းဖြစ်သွားမှာ သေချာတယ်”

“ငါ... ငါ သိပါတယ် မီးအိမ်လေးရယ် အဟင့်... ဟင့်၊ နင် စိတ်မပူနဲ့နော်၊ စွဲညီညာ ရင်ဘတ်မှာ ဒီအသည်းပုံရင်ထိုးလေးကို မရ ရအောင် ထိုးဖိုက်ပြီးတော့မှ နင်ဆီကို ရောက်အောင် ပြန်လာခဲ့မယ် နော်”

ကြေကွဲနေတဲ့ မျက်နှာလေးကိုမော့ပြီးပြောလိုက်တော့ ပူးဖူးစင် မျက်ဝန်းလေးတွေက မျက်ရည်ခိုက်ကလေးတွေနဲ့ အရောင်ကလေးတွေ ဖျက်ခနဲ လက်သွားသည်။ ခြေလှမ်းကလေးကို တစ်ချက်တုန့်လိုက်ပြီး ဆံပင်ရှည်ရှည်နက်နက်ကြီးတွေကို လေထဲမှာ ဝဲခနဲဖြစ်သွားအောင် ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ခါလိုက်ရင်း နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို တင်းတင်းလေး ဖြစ်သွားရတဲ့အထိ စေ့ထားပစ်လိုက်၏။

ပြီးတော့မှ ရှေ့မှာမြင်နေရတဲ့ မြက်ခင်းပြင်ကြီးကို လှမ်းကြည့် လိုက်သည်။

မြက်ခင်းပြင်ကြီးက နီယွန်းမီးရောင်စုံတွေနဲ့ တလက်လက်ဖြာနေ တဲ့ မြက်ခင်းပြင်ကြီးပါ။ မြက်ခင်းပြင်ကြီးရဲ့ ဝင်ပေါက်ထိပ်မှာ ပန်းမုဒိဦး ကြီးတစ်ခုကို အလှဆုံးဖြစ်အောင် ဆင်ထားသည်။

“နင် ဝင်သွားရမှာ၊ အဲဒီ ပန်းမုဒိဦးကြီးအောက်ကနေ ဝင်သွား ရမှာနော်၊ ဟိုမှာတွေ့လား ဟတ်ပီဘတ်ဒေး စွဲညီညာဆိုတဲ့ ဖာလုံး တွေကို ရေလှိုင်းလိုပြေးနေတဲ့ နီယွန်းမီးတွေနဲ့ပုံဖော်ပြီး ပန်းမုဒိဦးကြီး

ပေါ်မှာ တခမ်းတနား ချိတ်ဆွဲထားတာ”

ခြေလှမ်းသွက်တဲ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း မီးအိမ်လေးက ဟိုတယ် ဝင်းကြီးရဲ့ ဝင်ပေါက်တံခါးဝကို အရင်ဆုံးရောက်သွားပေမယ့် ဖူးဖူးစင် ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ပခုံးအိအိလေးပေါ်မှာ အမျှင်လိုက်လေးတန်း ပြီး ဖြာဆင်းနေတဲ့ ဆံပင်တွေကို လက်မောင်းနုနုလေးနဲ့ သပ်တင်ပြီး ရှင်းရေ ဝင်းနှစ်နေတဲ့ မျက်နှာကလေးပေါ်ကို တစ်ခြမ်း ပြိုပြိုပြီးကျလာ တတ်တဲ့ ဆံပင်ရှည်ရှည်လေးတွေကို နားရွက်ဖျားလေးနောက်ကိုရောက် အောင် ပြန်ပြန်ပို့ရနဲ့ ပြီးတော့လည်း မြန်မာဆန်ဆန်လေး ချုပ်ဝတ်ထား တဲ့ ပန်းဆီရောင် ရင်ဖုံးလက်ရှည် အင်္ကျီကလေးနဲ့ အောက်အနားစ ကလေးကို ဝင်းနှစ်တဲ့အသားကလေးတွေပေါ်မသွားအောင် တွန့်ခေါက် နေတဲ့ နေရာကလေးကို ချပ်ချပ်ကပ်ကပ်ကလေးဖြစ်အောင် ဆွဲဆန့် ရနဲ့ တစ်ချိန်လုံး တစ်ယောက်တည်း အလုပ်တွေရှုပ်ပြီး နောက်မှာ အမြဲ ကျန်ကျန်နေတတ်တာ ဖူးဖူးစင်ရဲ့ ထုံးစံလေးတစ်ခုပါပဲ။

“မွေးနေ့ ညစာစားပွဲကိုလာတဲ့ ကားတွေက အရမ်းများလိုက် တာနော် မီးအိမ်လေး၊ ကြည့်ပါဦး ကားရပ်စရာတောင် နေရာမရှိတော့ လို့ အပြင်လမ်းမှာတောင် ထွက်ရပ်နေကြရပြီ”

“ဒီလိုဖြစ်အောင် ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကိုယ်တိုင် အကြီးအကျယ် ပြင်ဆင်ထားခဲ့တာလေ ဖူးဖူးစင်ရဲ့ မြက်ခင်းပြင်ကြီးထဲကိုရောက်သွားရင်

နှင့် ဒီထက်တောင် မျက်လုံးပြူးသွားဦးမယ် နိုင်ငံခြားကနေ တကူးတက မှာထားတဲ့ ရောင်စုံပန်းခြင်းကြီးတွေကို မြက်ခင်းပြင်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ဝံ့သွားအောင် အပြည့်ချထားတာ”

“ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရော မတွေ့ပါလား၊ မွေးနေ့ပွဲကို မလာဘူးထင် တယ်”

သူမ ခြေလှမ်းတွေကို တစ်လှမ်းချင်း ဖြည့်ညှင်းစွာ လျှောက် လာရင်း ဧည့်ပရိသတ်တွေကြားမှာ ဧည့်ခံနေသော ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကို မတွေ့ရပေ။ ဘာဖြစ်လဲ ဒီသတင်းက ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ဆီ ကြိမ်းသေ ရောက်မှာပဲလေ။ သူမခြေလှမ်းကို ရှေ့ပဲဆက်ခဲ့သည်။

“ဟွန်း...”

မျက်နှာမဲ့သွားရတာ ဖူးဖူးစင်ပါ။

“အဲဒါကို နင်က သူ အကြီးကျယ်ဆုံး အခမ်းနားဆုံး ပြင်ဆင် ထားတဲ့ ညစာစားပွဲကျင်းပနေတဲ့ မြက်ခင်းပြင်ကြီးထဲကို ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်တဲ့ မျက်နှာထားတင်းတင်းလေးနဲ့ ဝင်သွားမယ်ဆိုတော့ ဟား... ဟား။ ဒီပွဲက အရမ်းကြည့်လို့ကောင်းတဲ့ ပွဲတစ်ပွဲဖြစ်လာတော့ မယ် ဖူးဖူးစင်ရေ အရေးကြီးတာ အရှုံးတွေနဲ့ တို့ဆီကို နင် ပြန် ရောက်မလာစေနဲ့ ဒီပွဲမှာ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကို နင် နိုင်ရမယ်၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် အတုန်လှုပ်ဆုံး ဖြစ်သွားစေရမယ်၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကို နင် အနိုင်ယူရ

တော့မယ်လေ ဟား... ဟား”

ခေါင်းပေါ်က ဆံပင်လေးတွေ လွှင့်ဖွာသွားအောင် ရယ်မောနေတဲ့ မီးအိမ်လေး။

“နင်... နင် ဒီအမှောင်ရိပ်ကလေးနားကပဲ စောင့်နေနေတဲ့ မီးအိမ်လေး နင် မလိုက်နဲ့ စွဲညီညာရှေ့ကိုရောက်အောင် ငါတစ်ယောက် တည်း ဝင်သွားမယ်၊ လူကဲ့သို့ ဧည့်ပရိသတ်တွေရဲ့ရှေ့မှာ စွဲညီညာကို အမှတ်တရလက်ဆောင်ပေးရမယ်”

ပြောရင်းနဲ့ ဟက်ပီတတ်ဒေး စွဲညီညာဆိုတဲ့ နီယွန်မီးတွေနဲ့ စာလုံးတွေဖော်ထားတဲ့ စာတန်းကြီးတွေကို ရိုဝေအေးစက်နေတဲ့ မျက်ဝန်းကလေးတွေနဲ့ ဖူးဖူးစင်က နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မောပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူမ နှုတ်ခမ်းသားလေးက ပြုံးသွားသည်။

ထိုအပြုံးလေးက ရင်နှင့်နှင့်လေးနဲ့ ပြုံးလိုက်တဲ့ အပြုံးလေးပါပဲ။

အသည်းရောင်ရင်ထိုးလေးကို တွင်းတင်းလေးဆုတ်လိုက်ပြီး ဧည့်ပရိသတ်တွေကြားမှ မွှေးနေရှင် သူဌေးလေး စွဲညီညာရှိနေတဲ့နေရာ ကို တဖြည်းဖြည်း လျှောက်လာခဲ့သည်။ သူမ မျက်ဝန်းတွေက တင်းမာ ခက်ထန်နေ၏။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်နှင့်ပတ်သက်သော ဖေဖေရဲ့ဒိုင်ယာရီ စာအုပ်လေးပြီးတော့ အသည်းရောင်ရင်ထိုးလေးတစ်ခုနဲ့ ဖူးဖူးစင် ဘယ်လိုမှ မေ့ဖျောက်ပစ်လို့မရဘဲ ဖြစ်နေသည်။

“မှန်းတယ် ဒေါ်သစ္စာမြိုင်”

ရှင်ကို ကျွန်မ အရမ်းမှန်းတယ်”

“ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကိုယ်ယူထားတာထက် ပိုပြီး ပြန်ဆပ်ရတဲ့ အကြွေးဆိုတာ တစ်ခုပဲရှိတယ်၊ အဲဒီအကြွေးဟာ သံသရာအကြွေးပါ။ အဲဒီအကြွေးကို မျက်ရည်တစ်စက် နှလုံးသားတစ်ခုနဲ့ ရှင် ပြန်ဆပ်ရ မယ် ဒေါ်သစ္စာမြိုင်”

“ရှင် ပြန်ဆပ်ရမယ်”

“ရှင် ပြန်ဆပ်ရမယ်”

နာကျည်းပေါက်ကွဲနေတဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေနဲ့ ပန်းမုခ်ဦးကြီး အောက်ကို ရောက်လာခဲ့တဲ့ ဖူးဖူးစင်၊ ဘာကိုမှ မစဉ်းစားတော့ဘဲ မြက်ခင်းပြင်ကြီးရဲ့ အလည်လျှောက်လမ်းဆီကို ခပ်တည်တည်လေးနဲ့ တစ်လှမ်းချင်းလှမ်းရင်း ဝင်လာခဲ့တော့တာပါ။

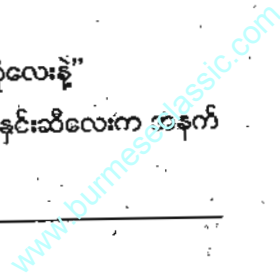
“အို...”

“အို...”

လှလိုက်တဲ့ ကောင်မလေး”

“ကြည့်စမ်း... မြန်မာဆန်ဆန် ဝတ်စုံလေးနဲ့”

“အယ်... သူ့လက်ထဲမှာကိုင်ထားတဲ့ နှင်းဆီလေးက အနက် ရောင် နှင်းဆီလေး”

“ဘယ်သူလဲဟင် အဲဒါ ဘယ်သူလဲ”

ဖူးဖူးစင် ဝင်လာတာကိုကြည့်ပြီး စားပွဲတိုင်းတွေဆီက တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ဝေဖန်လိုက်တဲ့ အသံလေးတွေကို ကြားလိုက်ရပေမယ့် ဖူးဖူးစင်က လှည့်မကြည့်တော့ပါ။

“ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရယ် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်လောက်တုန်းက အခုလိုပဲ ဧည့်ခံပွဲကြီးတစ်ခုမှာ ဒီအသည်းပုံရင်ထိုးလေးကို ဖေဖေရင်ဘတ်မှာ ရှင်ကိုယ်တိုင် ချိတ်သွားခဲ့တာလေ၊ အဲဒီနေ့က ရှင် ဝတ်ထားတဲ့ ဝတ်စုံလေးက ပန်းဆီရောင် ရင်ဖုံးလက်ရှည် အင်္ကျီကလေးနဲ့ ပန်းဆီရောင် ချိတ်ထဘီကလေးနဲ့လေ၊ ဒါကိုသတိရလို့ ရှင် အနိုင်ယူသွားခဲ့တဲ့ပုံစံလေးနဲ့ တစ်ထပ်တည်းတူနေအောင် ကျွန်မ ဝတ်လာခဲ့တာပါ။ ဒီပုံစံလေးနဲ့ပဲ ရှင်းသား စွဲညီညာရဲ့အသည်းကို ကျွန်မ ပြန်နဲ့မယ်”

“ကျွန်မလိုချင်ရာ ရှင်းသား စွဲညီညာရဲ့ အသည်းနှလုံးကို လိုချင်တာ”

“စွဲညီညာ ဘယ်မှာလဲ”

“စွဲညီညာဆိုတာ ဘယ်သူလဲ”

ခုချိန်ထိ ဖူးဖူးစင် မတွေ့ဘူးတဲ့လူ။

အဖြူရောင် အနောက်တိုင်းဝတ်စုံလေးကို တခမ်းတနား ဝတ်

ထားမယ့် စွဲညီညာဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ကိုလိုက်ရှာရင်း ဖူးဖူးစင် တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်လာသည်။ စွဲညီညာကိုရှာဖို့ထက် သူမ စိန်ခေါ်မှုတစ်ရပ်အဖြစ် သတ္တိရှိရှိရင်ဆိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

မြက်ခင်းပြင်ကြီးရဲ့ထိပ်ဆုံးမှာ ဆောက်ထားတဲ့ စကားပြေစင်မြင့်ပေါ်ကို ဖူးဖူးစင် တက်လိုက်တော့မည်။ သည်စင်မြင့်ကြီးပေါ်က တစ်ဆင့်ပဲ စွဲညီညာဆိုတဲ့ မွှေးနေ့ရှင်ကြီးကို သတ္တိရှိရှိနဲ့ ဖိတ်ခေါ်ပစ်လိုက်တော့မည်။ ဒီအထဲအထိ ရောက်လာမှတော့ ပြတ်ပြတ်သားသားပဲ စိန်ခေါ်လိုက်ရတော့မှာပေါ့။ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဖူးဖူးစင် ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ပါ။

အရေးကြီးတာ စွဲညီညာ။

သူမလက်ထဲက အသည်းပုံရင်ထိုးလေးအား စွဲညီညာရဲ့ ရင်ဘတ်မှာ ချိတ်ဆွဲခွင့်ရဖို့ပါပဲ။

“ဟင်...”

ဒါကို မမျှော်လင့်ဘဲ မြင်လိုက်ရတာ။ အဖြူရောင် အနောက်တိုင်းဝတ်စုံလေးကို သေသပ်ကျနစွာဝတ်ထားတဲ့ စွဲညီညာပါ။ တည်တင်းနေတဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေထဲမှာ အရောင်ကလေးတွေ လင်းခနဲဖျာသွားအောင် ရင်ခုန်သွားစေခဲ့တဲ့ ကောင်မလေး။ အံ့သြဖို့ကောင်းလိုက်တာ။ ကြည့်စမ်း ပြန်မာဆန်ဆန် ဝတ်စုံကလေးနဲ့ နက်မှောင်ရှည်လျားတဲ့ ဆံပင်တွေက ကိုယ်လုံး ဖူးဖူးတင်တင်းလေးရဲ့နောက်မှာ လှိုင်းတွေကို

တလက်လက်ဖြာနေတော့တာ။

“အဲဒါ... အဲဒါ ဘယ်သူလဲ ညီညာ”

“ဟယ်... ကြည့်စမ်း၊ သူ့... သူ့လက်ထဲမှာကိုင်ထားတာ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးတစ်ခု၊ စင်ပေါ်ကို တက်သွားပြီ”

စွဲညီညာ နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားရသည်။

စင်မြင့်ပေါ်သို့ လှမ်းတက်သွားတဲ့ ကောင်မလေးအနေအထားက ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်ဘဲ ရှေ့ဆက်လျှောက်သွားရင်း စင်မြင့်အလယ်မှာ ရပ်သွားသည်။

“ဘာလုပ်တာလဲ ညီညာ”

“သူ့... သူ ဘာဖြစ်လို့ စင်ပေါ်ကို တက်သွားရတာလဲ”

“ဟာ...”

စွဲညီညာတို့သူညယ်ချင်းတွေ အံ့ဩနေဆဲမှာပဲ စင်မြင့်ပေါ်က မိုက်ခရိုဖုန်းလေးဆီကတစ်ဆင့် တည်တန်းပြတ်သားနေတဲ့ အသံလေး တစ်သံက ပေါ်ထွက်လို့ လာခဲ့ရပါပြီ။

“အားလုံးကို လေးစားပါတယ်၊ ကျွန်မက အမည်မဖော်လိုတဲ့ ပန်းချစ်သူတစ်ယောက်ပါ”

“ဟင်...”

“ဟယ်...”

မွေးနေ့ညစာ စားပွဲကျင်းပနေတဲ့ မြက်ခင်းပြင်ကြီးတစ်ခုလုံး ရုတ်တရက် ငြိမ်ကျသွားအောင် ဖူးဖူးစင်က ဆွဲဆောင်ပစ်လိုက်သည်။

“ဒီပွဲရဲ့ မွေးနေ့ရှင်ကို အမှတ်တရလက်ဆောင်လေး ကိုယ်တိုင် ပေးချင်လို့ ဒီစင်မြင့်ပေါ်ကနေပဲ မွေးနေ့ရှင်ကို ကျွန်မ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်”

“အို... ကြည့်စမ်း”

“စွဲညီညာ မွေးနေ့ အမှတ်တရလက်ဆောင်လေး ပေးချင်လိုတဲ့”

“တော်တော် သတ္တိရှိတဲ့ကောင်မလေး”

“စင်ပေါ်ကို ခပ်မိုက်မိုက်လေး တက်လာပြီတော့မှ ခေါ်တာနော်” တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝေဖန်လိုက်တဲ့ အသံလေးတွေက

စွဲညီညာနားကနေ ဆူညံနေအောင် ပေါ်ထွက်လာသည်။

ရင်ခုန်သွားရတာ စွဲညီညာပါ။

ဒါဟာ လုံးဝ မျှော်လင့်မထားတဲ့ ကိစ္စ။

သူ့သူငယ်ချင်းတွေ၊ အသိုင်းအဝိုင်းတွေ၊ မာမီ ဖိတ်ထားတဲ့ ကုမ္ပဏီစီးပွားရေးလောကထဲက ဧည့်သည်တွေ၊ တစ်ဝိုင်းပြီးတစ်ဝိုင်းကို နှုတ်ဆက်ဧည့်ခံနေတဲ့အချိန်မှာ ဒီအဖြစ်အပျက်လေးက ဖြစ်လာရတာ လေ။ ပြီးတော့ မြန်မာဆန်ဆန် ချိတ်ထမီ ပန်းဆီရောင်လေးနဲ့ ရင်ဖုံး လက်ရှည်အင်္ကျီကလေးကိုဝတ်ပြီး စင်မြင့်ပေါ်ကနေ ဖိတ်ခေါ်နေခဲ့တဲ့ တည်တင်းတဲ့ မျက်နှာထားပိုင်ရှင်မလေးဟာ စွဲညီညာ မသိခဲ့တဲ့

ပိုင်ရှင်မလေးပါ။

“အဟင်း... ဟင်း... ကောင်မလေးက တော်တော်မိုက်တယ် ကွာ၊ စွဲညီညာ ရယ်ပဲ လုံးဝ လက်ဖျားခါတယ်”

“သူ့ကို မင်း သိလား ကျော်ကျော်”

ဟာ... ငါက ဘယ်လိုလုပ်သိမှာလဲ၊ မမြင်ဘူးလို့တောင် ငါတို့အားလုံး အံ့သြပြီး ကြည့်နေတာလေ”

“ငါလည်း မသိဘူး”

“ဘာ...”

သူငယ်ချင်းတွေအားလုံး မျတ်လုံးတွေ ပြူးကုန်ကြသည်။

“ဒါ... ဒါဆို ဒီကောင်မလေးကို မိုးပေါ်က နတ်သီကြားတွေက မင်းအတွက် လူယောင်ဖန်ဆီးပြီး လွှတ်ပေးလိုက်တာ ဖြစ်ရမယ် ဟာ... ဟာ။ သွား... သွား စင်ပေါ်မှာ မွှေးနေလက်ဆောင်ပေးဖို့မင်းကို စောင့်နေပြီ”

“မွှေးနေရင်ကို ကျွန်မ ဒီတိုင်းခေါ်ပါတယ်”

“ဟေး...”

“ဟေး...”

လက်ခုတ်သံတွေပါ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဖြောင့်... ဖြောင့်”

“ဟက်ပီဘတ်ဒေး စွဲညီညာ”

“ဟက်ပီဘတ်ဒေး စွဲညီညာ”

“ဟေ့ကောင် စွဲညီညာ တို့ကို ဘာကြောင်ကြည့်နေတာလဲ၊ သွားတော့လေ ဧည့်သည်တွေအားလုံးကတော့ မင်းတို့နှစ်ယောက် အတွက် လက်ခုတ်တွေတီးပြီး အားပေးနေကြပြီ”

“ဟင်...”

တကယ်လည်း လက်ခုတ်သံတွေ ညံ့နေသည်။

အကြည့်တွေအားလုံး စွဲညီညာဆီကိုရောက်လိုက် စင်မြင့်ပေါ်က သိပ်လှတဲ့ ကောင်မလေးဆီကို ရောက်လိုက်နဲ့ ဒီပွဲကို ရင်ခုန်စွာ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

စွဲညီညာ နေလို့မရတော့ပါ။

“ဟေး...”

“ဟေး...”

ရင်တခုခုခုနဲ့ပဲ စင်ပေါ်ကို တက်လာခဲ့ရတဲ့ စွဲညီညာ။

အနားကိုရောက်သွားတော့မှ ကောင်မလေးလက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတဲ့ ဘူးအနီရောင်လေးတစ်ခုကိုင်ထားသည်။ စွဲညီညာ သူ့ကို မွှေးနေလက်ဆောင်ပေးသည့် ကောင်မလေးက သူ့ရဲ့ရင်ဘတ်ဖိဖိမှာ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးတစ်ခု လာရောက်ချိတ်တွယ်ပေးသည်။

“မင်း... မင်း”

“ကျွန်မနာမည်က ဖူးဖူးစင်ပါ။ မွေးနေ့မှာ ပျော်ရွှင်နိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးကြတဲ့ သူတွေထဲမှာ ဖူးဖူးစင် မပါဘူးနော်။ မွေးနေ့မှာတိုင် နောက် အနှစ်တစ်ရာအထိ စိတ်သောကတွေနဲ့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ အခက်အခဲ ဒုက္ခအပေါင်းနဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေပါစေ”

“မင်း... မင်း”

သူ့ရင်ဘတ်မှာ အသည်းပုံရင်ထိုးလေး ချိတ်ဆွဲပေးသော သူမသည် တည်ငြိမ်အေးဆေးသော ခြေလှမ်းတွေနှင့် တစ်လှမ်းချင်း ပြန်ဆင်းသွား၏။ အသိကင်းမဲ့စွာ မှင်သက်မိပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သူက စွဲညီညာပင်။ မွေးပျံ့ထုံသင်းနေသော ရေမွှေးရနံ့က သူ့ခေါင်းကို မူးဝေ နောက်ကျသွားရသည်။ ဒီလိုမျိုးရင်ထိုး မာမီ အမုန်းဆုံး အမျိုးအစားပဲ။ ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးက ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်နဲ့ သူ့ကို မွေးနေ့ လက်ဆောင်အဖြစ် လူပုံအလယ်မှာ မေးသွားရတာလဲ။ ပြီးတော့ ကြောက်စရာကောင်းလွန်းတဲ့ ဆုတောင်းတစ်ခု ဆက်ပြီးပင် မတွေးရဲ။ စင်မြင့်အောက်မှာရှိနေကြတဲ့ သူ့မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေကတော့ လက်ခုပ်တွေတီးပြီး အားပေးနေကြရသည်။

“ကံကောင်းတယ်ကွာ စွဲညီညာ၊ မွေးနေ့လက်ဆောင်လာပေး တဲ့ ကောင်မလေးက အရမ်းလှတာပဲ၊ ဝင်းမှာညှိအိစက် နုထွတ်နေတယ်”

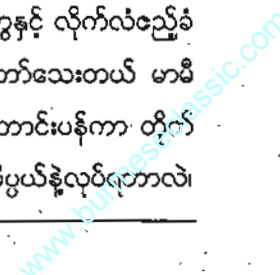
စင်မြင့်ပေါ်သို့ တက်လာတဲ့ သူငယ်ချင်းက လက်ခုပ်တီးရင်း ဇူထီယူစွာ ပြောနေသည်။

“ညီညာ ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ နတ်မိမယ်လေးရဲ့ ညှို့ယူဖမ်းစား ခြင်းကို ခံလိုက်ရလို့ သတိတွေတောင် လစ်နေပြီလား ဟေ့ကောင်”
“ဟင်...”

“ဒါ ကံကောင်းခြင်းလက်ဆောင်ပဲ ညီညာ၊ ကောင်မလေးက အမှတ်တရ လုပ်သွားလားကွ၊ အရမ်း အနုပညာဆန်တယ်၊ အရမ်း လည်း လှတယ်၊ မြင်ရသူတွေတောင် ငေးမောသွားရတယ်လေ”

ဖူးဖူးစင် မင်း ဘာလုပ်သွားတာလဲ၊ မင်းလုပ်ရပ်က ကိုယ့် အတွက် ကံကောင်းခြင်းလက်ဆောင်တော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ မင်းပေး သွားတဲ့ ဆုတောင်းကို စွဲကျော်ကျော်တို့ မကြားလိုက်ဘူး မဟုတ်လား၊ မင်း တော်တော်ရက်စက်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပဲဖြစ်မယ်။

ကြောက်စရာကောင်းတယ်၊ ကိုယ့်အတွက် ကံကောင်းခြင်း လက်ဆောင် မဟုတ်ဘူးကွ။ မွေးနေ့ပွဲကို လာရောက်ကြတဲ့ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းတွေရှေ့မှာ ဟန်ဆောင်အပြုံးတွေနှင့် လိုက်လံညှိခံ နေပေမယ့် သူ့ရင်တွေ မီးတောက်နေသည်။ တော်သေးတယ် မာမီ နည်းနည်း ခေါင်းမူးလို့ဆိုပြီး ညှိသည်တွေကိုတောင်းပန်ကာ တိုက် ထိဝင်ကာ အနားယူနေ၏။ ဖူးဖူးစင် မင်း ဘာအဓိပ္ပာယ်နဲ့လုပ်တာလဲ။

ဒါ မာမိနှင့် ပတ်သက်နေတာပဲဖြစ်နိုင်သည်ဟု တွေးမိသည်။ မာမိက နှင်းဆီပန်းဆိုရင် အရမ်းမုန်းနေ၏။ အတိတ် ဘာကြောင့်လည်းဆိုတာ မေး၍လည်းမရပေ။ စွဲညီညာရဲ့စိတ်တွေ မွန်းကြပ်နေသည်။ ဖူးဖူးစင် ဆုတောင်းခဲ့သလို သူ့စိတ်တွေ တုန်လှုပ်ချောက်ချားကာ စိတ်သောက တွေ ရောက်နေရသည်။

“ညီညာ”

“ဟင်...”

“တို့ ပြန်တော့မယ်”

“အင်း...”

“ဘာဖြစ်နေတာလဲကွ၊ ဖူးစာရှင် ကောင်မလေးက အမှတ်စား တွေလုပ်သွားပြီး ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားလို့ ရှူးကြောင်မူးကြောင် ဖြစ်သွားပြီလား ညီညာ”

“ဪ... ဟွန်း... ဟွန်း... အဟွန်း”

သူ ရယ်မောပစ်လိုက်သည်။ မွေးနေ့ပွဲလာ ဧည့်ပရိသတ်တွေ ပြန်သွားကြပြီဖြစ်၏။ မွေးနေ့ဧည့်ခံပွဲလည်း ပြီးဆုံးသွား၏။ သူ့ရင်ဘတ် မှာ ထိုးစိုက်ထားတဲ့ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးကို ဖြုတ်ပစ်ရမည်ဖြစ်သည်။ မာမိတွေ့လို့ မဖြစ်ဘူး။ မာမိက ရင်ထိုးဆိုရင် တူးတူးခါးခါး ရွံရှာမုန်းတီး သည်။ သတိလစ်မတတ် ဖြစ်သွားတတ်၍ သူ့ရင်ဘတ်မှာ ထိုးစိုက်

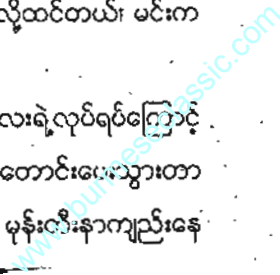
ထားတဲ့ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးအား ဒေါသတကြီးနှင့် သူ့လက်တွေက ဖြုတ်ယူလိုက်သည်။ အမှိုက်တောင်းထဲသို့ ဒေါသတကြီး ပစ်ထည့်မည် ပြုပြီးမှ စိတ်ထဲမှာ နှမော့သလိုဖြစ်သွားသဖြင့် သူ့အဝတ်ဗီဒီထဲ ပြန် ထည့်ပစ်လိုက်သည်။

“မင်း ဘယ်လိုကောင်မလေးလဲ ဖူးဖူးစင်၊ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ မင်း ဒီလို လာလုပ်ရတာလဲ၊ အဲဒီအတွက် မင်း တာဝန်ယူရမယ်၊ စွဲညီညာလိုကောင်က မင်းထင်ထားသလောက် မပျော့ညံ့ဘူးနော်”

ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကိုတော့ စွဲညီညာ ဘယ်လိုမှ မေ့ပြစ်လို့မရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သူ့မဝတ်ထားတဲ့ မြန်မာဆန်ဆန် ဝတ်စုံလေးက သူမခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစားနှင့်လိုက်ဖက်စွာ လှပလွန်း နေသည်။ ဝင်းမှည့်အိစက်နေတဲ့ အသားအရည်နှင့် ညှို့ဖျက်ဝန်းတောက် ဆောက်လေးက တစ်ဖက်က ဆန့်ကျင်ဘက် ယောက်ျားတစ်ယောက် ဆို ညှို့ဖျက်ဖမ်းစားနိုင်စွမ်းရှိသည်။

“ဒီကိစ္စက မာမိနဲ့ ပတ်သက်နေနိုင်တယ်လို့ထင်တယ်၊ မင်းက တို့ယုံကို လက်စားချေချင်တာလား”

သူ့စိတ်ထဲမှာ ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးရဲ့လှုပ်ရပ်ကြောင့် ကြီးအကျယ် မကျေမနပ်ဖြစ်သွားရသည်။ ဆုတောင်းပေးသွားတာ စာလည်း သူ့အပေါ် ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ မုန်းလီးနာကျည်းနေ

လည်းဆိုတာ သိသာလွန်း၏။ မင်းက စတင်ပြီး ကိုယ့်ကို စိန်ခေါ်လိုက်တာပဲ ဖူးဖူးစင်၊ မာမိုအပေါ် အတိတ်က ရန်ညှိုးတွေရှိနေမယ် ဆိုရင်ဘောင် ကိုယ့်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လည်းကွာ၊ ကိုယ် လူမှန်းသိတတ်လာထဲက ဘယ်သူ့အပေါ်မှ နိုင်ထက်စီးနင်း မတရားလုပ်တာမျိုး မရှိခဲ့ဘူး။ ကိုယ့်နှလုံးသားတွေက ဖြူစင်နေခဲ့တယ်။ မင်းက ဘာကြောင့် ကိုယ့်နှလုံးသားတွေ နောက်ကျိပ်ထွေးသွားအောင် တမင်တကာ လာပြီး ဖန်တီးခဲ့တာလဲ၊ အကြောင်းမယ့် သူ့ရဲ့ပျော်ရွှင်ဖွယ် မွေးနေ့မှာ စိန်ခေါ်ခဲ့သော မိန်းမချောလေး ဖူးဖူးစင်အား ကိုယ့်ကို တစ်ခုခု ပေးဆပ်ဖို့ မင်း စဉ်းစားထားပါ။ သူ စိတ်ထဲကနေ ကြိမ်းဝါးနေမိသည်။

□

အခန်း (၂)

“နင် သတ္တိတွေ အပြည့်ရှိသားပဲ ဖူးဖူးစင်၊ ကောင်းတယ်၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သားကို နင် သတ္တိရှိရှိ စိန်ခေါ်ရဲတာ ဂုဏ်ပြုပါတယ်”
“ဖျောင်း... ဖျောင်း”

မိအိမ်လေးက လက်ခုပ်တီးပြီး ဂုဏ်ပြုချီးမြှောက်နေသည်။ ဖူးဖူးစင်ကတော့ နှုတ်ခမ်းသားလေးအစုံကို တင်းကြပ်စွာ ထိကပ်ထားရင်း သူမ လုပ်ရပ်အတွက် နည်းနည်းတော့ ကျေနပ်နေမိသည်။ စွဲညီညာရဲ့စိတ်တွေ အခုလောက်ဆိုလျှင် ဘယ်လောက်များ ဒေါသတွေပေါက်ကွဲပြီး ခံပြင်းဒေါသတွေ ဆူဝေနေမလဲ။ ကောင်းတယ်၊ ရှင့်မှာ အပြစ်မရှိပေမယ့် ရှင့်မာမိ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့ ဖြားယောင်းသွေးဆောင် မြူဆွယ်မှုကြောင့် ကျွန်မဖေဖေ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ သူဌေးဘဝကနေ အရက်သမားကြီးဖြစ်ပြီး ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေရတာလေ။ အပြစ်မဲ့တဲ့ ကျွန်မ

www.burmeseclassic.com

အခက်အခဲပေါင်းများစွာ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပြီး နိမ့်ကျတဲ့ဘဝမှာ နေထိုင်လာခဲ့ရတယ်လေ။ ဖူးဖူးစင်ရဲ့သူငယ်ချင်း မီးအိမ်လေးက ဖေဖေရဲ့အဖြစ်အပျက်တွေသိတော့ အရမ်းဒေါသဖြစ်ပြီး ဒေါသစွာမြိုင်အား သူ့မနှင့်အပြိုင် မုန်းတီးကာ နှစ်ယောက်သားတိုင်ပင်ပြီး ကြံစည်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

“နင့်စိတ်တွေကို မာကျောအောင် ကြံကြံခံထားနော်၊ မပျော့နဲ့ ဒေါသစွာမြိုင်က သူ့သားကို အရမ်းအထွတ်အမြတ်ထားတာတဲ့၊ ဘယ်လို မိန်းကလေးမျိုးကိုမှ ချွေးမအဖြစ် လက်မခံနိုင်လောက်အောင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားခဲ့တာတဲ့”

“အဟွန်း... ခုမှ အရမ်းကြီးကျယ်ခမ်းနားနေတာပါ မီးအိမ်လေးရော အရင်က ဖူးဖူးစင်တို့လိုပဲ အရမ်းဆင်းရဲခဲ့တာပါ။ ဘဝမေ့နေတာလေ၊ ဖေဖေကို မြူဆွယ်ဖျားယောင်းပြီး ချူသွားတာပဲ”

ဖူးဖူးစင် အသံလေးက နာကျည်းခါးသီးမှုတွေရောထွေးကာ မာထန်သွားရသည်။ ဒီလိုကိစ္စတွေဖြစ်ခဲ့တာ ဖေဖေက ပြောပြတာမဟုတ်ဘဲ အမှတ်မထင် ဖေဖေပိုင်ယာနီကို ဖတ်မိစွား၍ဖြစ်သည်။ အမူးသမားကြီး ဖေဖေသည် အရက်ကျေးကျွန်ဖြစ်ကာ မိသားစုကို ဂရုမစိုက်နိုင်ခဲ့။ မေမေကပဲ ဘဝကို ခက်ခဲစွာ ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းရင်း နောက်ဆုံး အရှုံးတွေနှင့်ပဲ လူ့လောကကြီးထဲကနေ စွန့်ခွာသွားခဲ့ရရှာသည်။

“သမီး မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့တန်ဖိုးက ကိုယ့်ဘဝလေးကို

တိုက်ကျင့်တရားကောင်းမွန်အောင် ထိန်းသိမ်းတတ်ရတယ်လေ”

မေမေက ဖူးဖူးစင်အား လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် မိန်းကလေးအသေအောင် ပညာတတ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်လာစေရန် သွန်သင်ဆုံးမခဲ့သည်။ မေမေပဲ ရုန်းကန်ရှာဖွေခဲ့ပြီး ဖူးဖူးစင်ကိုတော့ ပညာရေးကို အာရုံစိုက်စေခဲ့၏။ သူ့မကလည်း ကြိုးစားခဲ့သည်။

“ဟဲ့...”

“ဟင်...”

“ရှင် ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ၊ ဟို ဒေါသစွာမြိုင်ရဲ့သား ညီညွှန်ကိုများ စိတ်တွေတိမ်းညွတ်ရစ်မူးပြီး ငါ လုပ်ခဲ့ပြောခဲ့တာတွေ မှားသွားပြီလို့ တွေးဝေငေးငိုင်နေတာလား”

“တော်စမ်းပါဟာ... ဝေးသေးတယ်၊ ဒီလူ့အတွက် ဖူးဖူးစင် ဘယ်တော့မှ နောင်တမရဘူး၊ မေမေ့အကြောင်း တွေးနေမိတာပါ။ အရမ်းကို ကြမ်းတမ်းခက်ခဲပြီး ရုန်းကန်ရင်း လူ့လောကကြီးထဲကနေ အရှုံးတွေနဲ့ ထွက်ခွာသွားခဲ့ရတယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း ဒေါသစွာမြိုင်နဲ့ ဒီလူ့ကို ကောင်းကောင်းလက်စားချေပစ်မယ် မီးအိမ်လေး”

“အေး... ကောင်းတယ်၊ ရှင် မကျရှုံးစေနဲ့၊ ရှင်ရဲ့ရည်ရွယ်ချက်အပေါ် ဒီလူ့ရှင်ရဲ့မှား ခူးထောက်ခံစားစေဖို့ပဲ မဟုတ်လား၊ ဒေါသစွာမြိုင်ရဲ့ ဤကျယ်ခမ်းနားနေတဲ့ မာန်မာနတွေကို ရိုက်ချိုးပြစ်သင့်တယ်”

မီးအိမ်လေးကလည်း ဖူးဖူးစင်အတွက် မခံချင်စိတ်တွေဖြစ်ကာ ဒေါသတွေ ကူညီပြီး ပေါက်ကွဲနေသည်။ မီးအိမ်လေးနဲ့ဖူးဖူးစင်က အိမ်နီးချင်း ဘဝတူ သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်၏။ သူဌေးမကြီး ဒေါသစွာမြိုင်ကို ကူညီရှာဖွေပေးခဲ့သည်။ စွဲညီညာ လူ့လောကကြီးက ကျဉ်းကျဉ်းလေးပါနော်။ ကျွန်မဖေဖေရဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို မြို့ဆွယ်ဖြားယောင်းပြီး ရှင်မာမိ ဒေါသစွာမြိုင်က ချမ်းသာကြွယ်ဝနေတာပါ။ မစင်ကြယ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေလေး။ ယောက်ျားတွေရဲ့အသည်းကိုခွဲပြီး အတ္တကြီးစွာနဲ့ အိမ်ယောက်ျားတွေရဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကိုရယူခဲ့တဲ့ မိန်းမကြီး ရုတ်စရာကောင်းလိုက်တာ။ ဖေဖေခိုင်ယာရီတွင် ဒေါသစွာမြိုင်ရဲ့ မြို့ဆွယ်ဖြားယောင်းမှုတွေကို နာကျည်းစွာ ရေးသားထားခဲ့သည်။ ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်သူဌေးလေး ကိုကျော်အောမြူရဲ့မွေးနေ့မှာ အသည်းပုံ ရင်ထိုးလေးအား ဒေါသစွာမြိုင်ကိုယ်တိုင် စင်မြင့်ပေါ်တက်လာ၍ သူဌေးလေးရင်ဘတ်မှာ အမှတ်တရ မွေးနေ့လက်ဆောင်အဖြစ် ထိုးစိုက်ခဲ့သည်။

“မင်းက ငါ့ကို စိတ်ဝင်စားသွားအောင် တမင်တကာ ထူးထူးခြားခြား လုပ်ပစ်လိုက်တာပဲ မဟုတ်လား။ သစ္စာမြိုင် မင်းက အရမ်းကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ပဲ။ မင်းရည်ရွယ်ချက်တွေနဲ့ ကြံစည်လုပ်ဆောင်ခဲ့တာပဲ”

ဖေဖေခိုင်ယာရီကို အမှတ်မထင်တွေ့ပြီး ဖတ်လိုက်ရသည်။

ဖေဖေကိုဖြားယောင်းကာ စည်းစိမ်တွေအပိုင်စီးပြီး ပထုတ်လိုက်ပြီး သူဌေးတစ်ယောက်နှင့် ရက်ရက်စက်စက် လက်ထပ်သွားခဲ့သည်။

“လုံးဝပဲ မီးအိမ်လေး။ စင် ဘယ်ဇော့မှ အရှုံးမပေးဘူး။ အနိုင်ရစေရမယ်။ စောင့်ကြည့်နေ ဖူးဖူးစင် ဘယ်တော့မှ အခဲမကြေနိုင်ဘူး။ အဓိက စင့် မေမေပဲ”

ဖေဖေကြောင့် မေမေဘဝရော ဖူးဖူးစင်ဘဝရော ဆင်းရဲနွဲကွဲတွေ ခံစားခဲ့ရသည်။ စင် ဇွဲမလျှော့ပါဘူး ဘဝတစ်ခုကို တိုးတက်အောင်မြင်ဖို့ ရည်မှန်းချက်ကြီးကြီးနှင့် ကြိုးစားနေမိ၏။ ဒေါသစွာမြိုင်လို ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်ပြားပြီး အချောင် ကြီးပွားချမ်းသာတာမျိုး ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရဘူး။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းတွေ သူမ အစွမ်းအစနဲ့အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားပြမည်။ ဖူးစင် ဘယ်တော့မှ အားမလျှော့ဘူး။ ဒေါသစွာမြိုင်ထက် သာစေရမယ်။ ဖူးဖူးစင်ရဲ့မျက်ဝန်းတွေ တင်းမာနေသည်။

“ရှင် အောင်မြင်မှာနော် စင်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ သိလား။ ရှင်က အရမ်းချောတယ်။ အိမ်ကနေတာပဲ။ မိန်းကလေးချင်းတောင် ငေးမောကြည့်ရှုရတာလေ”

“တော်ပါ”

“စွဲညီညာက ဘာပြုလို့လဲ၊ ဖူးဖူးစင်ရဲ့အလှမှာ မတ်မီးညွတ်တဲ့

ပုရိသယောက်ျား ရှိနိုင်ပါ့မလား ဟင်”

စဉ် ဖေဖေက အသားအရည် ပြုနည်း ချောသည်။ အရပ်ကလည်း မြင့်မြင့် မေမေကလည်း ချောတာပါပဲ။ ဘဝက ကြမ်းတမ်းနေလို့ပါ။ စင် ဘာသာစကား နှစ်မျိုးတတ်ကျွမ်းသည်။ စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်မှ အောင်ဆွမ်းဘွဲ့လည်းရထား၏။ သူမ လုပ်ရပ်တွေက အောက်တန်းကျ ချင်လာနေပေ မယ့် လုပ်ပြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ ပြင်းပြစွာ ဖြစ်ပေါ်နေရ၏။ စွဲညီညာတစ်ယောက် ယခုလောက်ဆိုလျှင် အိမ်မပျော် စားမဝင်ဖြစ်ပြီး စိတ်သောကတွေ ခံစားနေရမှာ သေချာသည်။

“စင် သမီး စင်”

“ဖေဖေ”

ဖေဖေကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် စင် သေပစ်ချင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားရသည်။ အရက်တွေပူးပြီး ဒေယိမ်းဒေယိုင်နှင့် အိမ်လေးပေါ်တက် လာ၏။ တကယ်ကို အရက်သမားကြီးပဲ။ မျက်နှာက ဖော့သွတ်သွတ်။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် စွန့်ပစ်သွားထဲက စိတ်ညစ်ပြီး အရက်တွေသောက်နေခဲ့ တာတဲ့။ စီးပွားရေးလည်း မလုပ်ခဲ့။ ဇနီးနှင့်သမီးအား ဥပက္ခာပြုထား သည်။

“ဖေဖေ ထမင်းစားမယ်၊ ပြင်ဆင်ပေးစမ်း”

“ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ”

“နေဦး ဖေဖေ စံချိန်မပြည့်သေးဘူးလေ၊ ပိုက်ဆံပေးဦး စင်”

“တော်ပါတော့ ဖေဖေရား အရမ်း မူးနေပြီလေ”

သမီးကို ငဲ့ညှာပါဦး ဖေဖေရယ်ဟု ပြောချင်ပေမယ့် ပြောမထွက်။ မေမေကိုယ်တိုင်က ဖေဖေအား အိမ်ဦးနတ်ဆိုပြီး တရိတသေ ပြောဆို ဆက်ဆံခဲ့သည်။ ဘာမဆို ဖေဖေစကားက အတည်ပဲ။ ဖေဖေဆိုတာ သမီးမိန်းကလေးအတွက် လိုအပ်တယ်တဲ့။ အမေကို ရှာဖွေမကျွေးချင် နေပါစေ၊ သူရှိနေမှ ဘဝက လုံခြုံမှုရှိမှာတဲ့လေ။ ဖေဖေက ပိုက်ဆံကို အတင်းတောင်းနေသည်။ စင် ပေးလိုက်ရ၏။ ကိုယ့်သမီး မိန်းကလေး ဆက်ကို ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းနေမလဲ။ တင့်တယ်မှုရော ရှိပါ့မလား ဆိုတာ ဖေဖေ မတွေးခဲ့။ အစဉ်အမြဲ မူးယစ်နေတတ်တဲ့ အရက်သမား ကြီးရဲ့သမီးမို့ လူတွေက မလေးမစား ပြုမူဆက်ဆံကြပေမယ့် ဖူးဖူးစင် ဘာ မာနကို အနည်းငယ်မျှပင် အထိပါးမခံခဲ့။ ဘဝကို ထူမတ်နိုင်အောင် စင် ကြိုးစားနေခဲ့သည်။

“ဖေဖေ”

“ဟင်...”

“အပြင်မသွားပါနဲ့တော့နော်၊ ထမင်းပဲ စားလိုက်ပါ၊ သမီး ပြင်ပေးမယ်”

“မစားသေးဘူး ဖေဖေမှ ရေချိန်မကိုက်သေးတာပဲ၊ ဖေဖေ

ဘာမှ မဖြစ်ဘူး”

ဖေဖေသည် တား၍မရဘဲ ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်နှင့် ပြန်ထွက်သွားသည်။ မီးအိမ်လေးက တားလိုက်ပါဟုပြော၏။ စင့်ဘဝအတွက်ရော ဖေဖေ အတွက်ရော ပိုက်ဆံရှာတဲ့အလုပ် ရှာရမည်ဖြစ်သည်။

“စင်”

“ဟင်...”

“ရှင် ဒီနေ့ လက်ထောက်မန်နေဂျာ ရာထူးအတွက် လူတွေ စစ်ဆေးရမယ် မဟုတ်လား။ ပြင်တော့လေ”

“ဖေဖေ ပြန်ရောက်လာမှ ဖြစ်မယ်၊ ထမင်းကျွေးသွားရမယ် မီးအိမ်လေးရယ်၊ အရက်သောက်တဲ့သူက အစားနိုင်နိုင်စားမှဖြစ်မယ်”

“ဖူးဖူးစင်ရယ်”

ဖေဖေ ဘယ်လောက်ပဲ အတ္တကြီးပြီး မိသားစုအပေါ် ဥပက္ခ ပြုထားပါစေ ဖူးဖူးစင်ဘဝမှာ အလိုအပ်ဆုံးက ဖေဖေရှိနေဖို့ပါပဲလေ။ စင့်ရှေ့မှာ မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်ပေးပါ ဖေဖေရယ်။ သူမ အမှန်ဆုံး အနာကျည်းဆုံးက ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ပဲ။ အရှက်အကြောက်ကင်းမဲ့စွာ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်ပြားသော မိန်းမပဲဟု ဖေဖေက နာကျည်းစွာ ရေးမှတ်ထားခဲ့သည်။ ဖူးဖူးစင် အလုပ်အတွက် ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အင်တာဗျူးဖြေဖို့ ရှိနေပြီးသားပဲ။ ဘွဲ့မရခင်က စင် ဂိုက်လုပ်ကာ

ငွေရှာ၍ ပညာသင်ခဲ့ရသည်။ မေမေဆုံးတော့ စင် စီးပွားရေးတက္ကသိုလ် မှာ နောက်ဆုံးနှစ်ဖြစ်သည်။

“ဟဲ့... စင် ရှင့်အဖေ ပြန်လာပြီ၊ ကြည့်ပါဦးဟယ် ဖြစ်ပျက် နေလိုက်တာ ရှင်လည်း နည်းနည်းပါးပါး ပြောဦးလေ”

“မရဘူး မီးအိမ်လေး။ ဖေဖေက သူ လုပ်ချင်တာ လုပ်ရမ လေ၊ တော်ကြာ စင်က ရှာဖွေကျွေးမွေးရလို့ ပြောဆိုနေတာလို့ ထင်သွားဦးမယ်လေ”

ဖေဖေ အရက်တွေ ထပ်သောက်ပြီး အမူးလွန်နေသည်။ ဖူးဖူးစင် က ချောမော့ပြီး ထမင်းကျွေးရသည်။ ဖေဖေ အရက်သောက်ပေမယ့် အစာစားလို့ တော်ပါသေးတယ်။ စင်ကတော့ ဖေဖေ အသက်ရှင်လျက် ရှိနေပေးဖို့ပဲ ဆုတောင်းနေရတာ။ ဖေဖေကို မျက်ခြေမပြတ် ဂရုစိုက် နေခဲ့သည်။ ဖေဖေ ထမင်းစားပြီး ပြန်အိပ်ပျော်သွားမှ သက်ပြင်းချနိုင် ၎င်း။ မီးအိမ်လေးရှိလို့ စင် အားရှိခဲ့ရသည်။

“ပြင်တော့လေ ဟန်ကိုယ့်ဖို့တဲ့နော်၊ စင် ရှင်က လက်ထောက် မန်နေဂျာရာထူးလျှောက်မှာ မဟုတ်လား။ အလန်းလေး ပြင်သွားနော်”

“အင်း...”

“ရှင့်ကို ရွေးမှာပါ။ ဘာလိုအပ်လို့လဲ၊ ရုပ်ရည်ကလည်း ငေးကြည့် ယူလောက်အောင် ချောတယ်၊ ပညာကလည်း ထိပ်ပဲ၊ ရှုစိတ်ဓာတ်

ကြိုခိုင်တာကို မီးအိမ်လေး ကြိုက်တယ်။ စံထားလောက်တယ်နော်”

“တော်ပါပြီဟာ၊ ရှင်ပဲ ချီးကျူးနေနော် မီးအိမ်လေး၊ ရှင်ရဲ့အားပေးမှုတွေကလည်း စင့်အတွက် အားပဲလေ”

ဖူးဖူးစင်ရော မီးအိမ်လေးပါ စိတ်ညစ် စိတ်ရှုပ်စရာတွေကို မေ့ပျောက် ဖယ်ရှားပစ်တတ်ကြသည်။ ဘဝအတွက် အားမာန်တွေအပြည့်ပဲ။ မီးအိမ်လေးက နိုးရိုးဘွဲ့ပဲရပြီး စူပါမားကတ်တစ်ခုမှာ စာရေးမလေးဖြစ်သည်။ စင်ကတော့ အလုပ်ကို အမြင့်ဆုံးကနေ စတင် လုပ်ချင်တယ်။ သူမထံတွင် အရည်အချင်းတွေ ပြည့်ဝနေစေရန်ပဲ ပညာရပ်တွေကို အခမဲ့သင်တန်းတွေမှာ ကြိုးကြိုးစားစား သင်ယူထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဖူးဖူးစင် ပြင်ဆင်သွားတော့ မီးအိမ်လေးက အရမ်းလှတာပဲဟာ ငေးမောကြည့်ရင်း ပြောခဲ့၏။ နင့်အရပ်က မြင့်မြင့်လေးပဲ စတိုင်လ်အရမ်းကျယ်တယ်၊ ရှင်ကို ဘယ်သူက အရက်သမားသမီး အောက်ဆုံးအဆင့်က မိန်းကလေးတစ်ယောက်လို့ ထင်မှာလဲဟဲ့။ အလုပ်လျှောက်တဲ့အခါ သူ့ဌေးတွေ အထင်ကြီးဖို့ စတိုင်လ်တော့ လိုအပ်တယ်ဟု အကြံပေးထားသည်။ ဖေဖေ့ကိုကြည့်တော့ တရားရူးနှစ် အိပ်နေ၏။ တချို့က အောင်မြင်သော လုပ်ငန်းရှင် သူ့ဌေးလေးဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ယုံတမ်း ပုံပြင်အလားပင် ထင်မှတ်ရအောင် ဖေဖေ့ဖုံက စုတ်ပြတ်ပေရနေသလို မျက်နှာကလည်း ဖောသွတ်နေသည်။ မီးအိမ်လေး လက်တို့လိုက်မှ

သူမ အသိဝင်လာပြီး အောက်ကို ဆင်းလာခဲ့၏။ မီးအိမ်လေးက အငှားကားငှားပြီး အင်တာဗျူးဖြေဆိုရမယ့် ကုမ္ပဏီဆီ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃)

မိုးကောင်းကင် ထွက်ကုန်သွင်းကုန်လုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီကြီးရဲ့ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင်တွေရှိနေတဲ့ ရုံးခန်းကြီးရဲ့ရှေ့မှာ ဖူးဖူးစင်နှင့် မီးအိမ်လေး တို့ ထိုင်နေကြသည်။ ဒီတစ်ယောက်ပြီးလျှင် သူမအလှည့်ဖြစ်၍ ဖူးဖူးစင် ယုံကြည်ချက်ပြည့်ဝနေသော မျက်နှာလေးချီကာ စောင့်နေမိ၏။ သူမ က ရွေးချယ်ခံရမှာပါ။ သူမကိုယ်သူမ အမြဲတမ်း ယုံကြည်သည်။ ဖူးဖူးစင် ရဲ့စိတ်က တရားမျှတသော ကြိုးစားလှုပ်နှောင်မှုတွေအတွက် ဘာကိုမှ တွေ့ဝေတွန်းဆုတ်တတ်ခြင်း မရှိတတ်ပေ။ သူမ အစစအရာရာ ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားပြီး ထိုရာထူးထက်မကသော အတတ်ပညာတွေ အရည် အချင်းတွေ အပြည့်အဝရှိသည်ပဲ ယူဆထားသည်။

“ဖူးဖူးစင်”

“ရှိပါတယ်”

“ဝင်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

သူမ အလှည့်ရောက်ပြီးဖြစ်၍ ခန္ဓာကိုယ်လေးကို သူ မတ်ပြီး ဆလိုက်သည်။ မီးအိမ်လေးက ကြိုးစားထားပါဟု အားပေးစကားပြော နဲ့ Ok ဟု တုံ့ပြန်ပြောပြီး သူမ ခြေလှမ်းတွေ စတင် လှမ်းခဲ့သည်။ အခန်းတံခါးကိုဖွင့်ပြီး ဝင်လိုက်သည်နှင့် အေးစိမ့်ချိုမြသော လေအေး နေထက် အငွေ့အသက်ကို ခံစားရ၏။ အရမ်းကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ ကုမ္ပဏီရုံးခန်းကြီးပါလား။ စင်က ကုမ္ပဏီရဲ့ ငွေကြေးစာရင်းအင်းဆိုင်ရာ ဆက်ထောက်မန်နေဂျာရာထူးအတွက် လူတွေ့စစ်ဆေးခြင်းခံရန်ဖြစ် သည်။ သူမ စိတ်တွေကိုတင်းပစ်လိုက်ကာ ခြေလှမ်းကို မှန်မှန်လေး သွန်သွားခဲ့၏။ အင်တာဗျူးမေးသည့် လူကြီးသုံးယောက်၏ရှေ့ ကုလား ဆိုင်မှာ ဝင်ထိုင်သည်။

“မင်းကိုး”

“ဟင်...”

မင်းကိုဆိုသည့် အသံကြောင့် သူမ ခေါင်းကလေး ထိတ်ခနဲ ကူးသွားကာ ထိုလူကိုကြည့်မိသည်။ စွဲညီညာပဲ။ ကိုစွဲညီညာဟု ဆိုတာသေ မခေါ်ချင်ဘဲ မီးအိမ်လေးရော သူမပါ စွဲညီညာလို့ တင်ခေါ် နေမိ ခေါ်နေကြတဲ့ စင့်ထက် အသက်ငါးနှစ်လောက်သာ ရှိကြီးမည်

ခြစ်ပြီး အသက်သုံးဆယ်ကျော်အရွယ်ဖြစ်ပြီး သူက သူမ အလုပ်လာ လျှောက်တဲ့ ကုမ္ပဏီရဲ့သူဌေးပဲ။ အကဲဖြတ်လူကြီးသုံးယောက်ထဲမှာ သူက အလယ်မှာ မိန့်မိန့်ကြီးထိုင်နေသည်။

“ညီညာနဲ့ သိလို့လား”

“အင်း... အသိပါ”

“ဪ...”

စွဲညီညာနှင့် ရွယ်တူလောက်ရှိမည်ထင်ရသော မိန်းမချောလေး က မေးသည်။ သူ့အသံက အေးစက်နေ၏။ စင် ထပြီး ထွက်သွားရင် ကောင်းမလားဟု စဉ်းစားနေစဉ် သူကပဲ စတင် မေးခွန်းမေးသည်။

“ဖူးဖူးစင် မင်းက ဒီအလုပ်ကို ဘာဖြစ်လို့ လာပြီး လျှောက် တာလဲ”

“ဒီမေးခွန်းက အရမ်းကိုရိုးစင်းပြီး အဖြေကလည်း တစ်ခုတည်း ထွက်မှာပါ။ သူဌေး အလုပ်လုပ်ချင်လို့လေ။ ကျွန်မ ကြိုးစားလုပ် ပါမယ်။ ကုမ္ပဏီရဲ့ တိုးတက်ရာတိုးတက်ကြောင်းပဲ အထူး ကြိုးစား တာဝန် ထမ်းဆောင်ပါမယ်။ ဒီကုမ္ပဏီကြီးက အရမ်း ကြီးကျယ်ခမ်းနားအောင် ဖြစ်နေလို့ ကျွန်မ အရမ်းပဲ တာဝန်ထမ်းဆောင်ချင်လို့ပါလို့ ဖြေမှာပဲ။”

“ဟေ့... မင်း ချွဲပြီး ဖြေနေတာလား။ ဒါ မင်းက အလုပ်ထဲ လျှောက်တာနော်။ လေသံက မာနေတယ်”

အဖွဲ့ဝင် အမျိုးသမီးက မျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် စူးစိုက်ကြည့် တာ ပြောသည်။ သူမကတော့ စွဲညီညာဆိုတဲ့ လူကိုပဲ ကြည့်မိနေ၏။ အံ့ဩစွာ တိုက်ဆိုင်မှုပဲ ကျွန်မ တကယ် မသိတာပါ။ ရှင်က ပိုင်ရှင် သူဌေးဆိုတာသာသိရင် လုံးဝပဲ။ သူမအတွက် အလုပ်မရလင်း နေပါ စေတော့၊ မုန်းလိုက်တာ။ ရှင်ကို လုံးဝ မလေးစားဘူးနော်။ စွဲညီညာ သူမ မျက်ဝန်းလေးက တင်းနေသည်။

“မင်း ဖြေတဲ့အဖြေက မင်း အခု အလုပ်လာလျှောက်တဲ့ ချည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ မဟုတ်လား ဖူးဖူးစင်”

“ဟာ...”

“ညီညာ”

“ထားလိုက်ပါ မှု။ သူနဲ့ကိုယ်က မိတ်ဆွေရင်းချာတွေပါကွာ၊ အတော်ပဲ မင်းကို ထပ်တွေ့ချင်နေတာလေ”

ဖူးဖူးစင် ဘာဆက်လုပ်ရင် ကောင်းမလဲ၊ မီးအိမ်လေးကလည်း အနားမှာ တိုင်ပင်စရာမရှိဘူးလေ။ ကြုံကြုံဖန်ဖန် ဒီလူနဲ့မှ လာတိုးနေ တယ်။ သူမက ဒီလူရဲ့ မွေးနေ့ဧည့်ခံပွဲမှာ အမှတ်တရ လာလျှောက် ထာလုပ်ခဲ့တာ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်ကို အတုယူတာလေ။ ဆေဖေ့ရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှု ရရှိအောင် ဘယ်လိုမိန်းကလေးမှ မလုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ်ကို အရှက်ကင်းမဲ့စွာ ရဲရဲတင်းတင်း လုပ်ပြပြီး ဖေဖေ့ရဲ့ စိတ်ဝင်

စားမှုတွေလို့အောင် ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က လုပ်ခဲ့သည်။ စင်က ရှင်မာမိ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်လို အောက်တန်းကျတဲ့ အပြုအမူတွေကို အရမ်းမုန်းတယ်။ ရှင်ချစ်စိတ်တွေ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင်ပဲ လုပ်ရာလေ။ သူမ မျက်ဝန်း လေးကလည်း အေးစက်စွာ သူ့ကို ရင်ဆိုင်ကြည့်သည်။

“မင်းရဲ့အရည်းအချင်းတွေက တကယ့်ကို အလုပ်တာဝန် ခန့်အပ်ချင်စရာပဲ။ တော်လိုက်တာ ဒီရာထူးနဲ့တောင် မတန်ဘူးနဲ့ထင် တယ်”

“ကျွန်မရဲ့ အလုပ်လျှောက်လွှာကို ရုတ်သိမ်းပါတယ်”

“မရဘူး”

“တာရှင့်”

“ကိုယ်က မင်းအရည်အချင်းကို သဘောကျလို့ ရွေးချယ်လိုက် တယ်လေ”

“ဟင်...”

ကျွန်မက ရှင်နဲ့ အနီးကပ်နေချင်လို့ အလုပ်လာလျှောက်တယ် လို့ ထပ်ရင်တော့ မှားသွားမယ်နော်။ ကျွန်မ လုပ်ရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ရှင်စိတ်တွေ အမြဲတမ်း ကသိကစောက်ဖြစ်နေဖို့ပဲ ရည်ရွယ်တာ။ သူမ ထမ့်မြင်လိုက်သည်။

“မင်းကို အလုပ်ခန့်တယ် ပူးပူးစင်၊ မနက်ဖြန် အလုပ်စတင်၊

နိုင်ပြီ။ ကိုယ်က အလုပ်နဲ့လူမှုရေးကို ခွဲခြားထားပါတယ်။ ကိုယ့်ကုမ္ပဏီ မှာ မင်းလို အရည်အချင်းရှိတဲ့ ဝန်ထမ်းလိုအပ်တယ်။ မင်း ဝင်မလာခင် ထဲက မင်းအရည်အချင်းနဲ့ အလုပ်ခန့်အပ်သင့်တယ်လို့ တိုင်ပင်ထားကြ တာပဲ”

သူမ ထလိုက်သည်။ သူ့အသံက သြဇာပြည့်စွာ တည်ငြိမ် အေးစက်နေ၏။ အလုပ်ခန့်လိုက်ပြီတဲ့၊ ရှင်က ကျွန်မကို တုံ့ပြန်စိန်ခေါ် လိုက်တာပဲ မဟုတ်လား။ သူမ ထွက်လာခဲ့သည်။ အပြင်ရောက်တော့ မီးအိမ်လေးက အရမ်းမြန်တာပဲ။ နင်နဲ့ ပြဿနာတွေတက်လာပြီလား။ အစဉ်မပြေဘူးလားဟု တတွတ်တွတ်မေးရင်း သူမနောက်မှ လိုက်လာ သည်။

“ဟဲ့... နင် ဘာဖြစ်လာတာလဲ၊ အခြေအနေ မကောင်းဘူးလား။ နင်က စိတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့သူပါ”

“မီးအိမ်လေး”

“ပြော”

“သူ”

“ဘယ်သူလဲ”

“စွဲညီညာ”

“ဘာ...”

“စွဲညီညာလေ”

“ဟယ်...”

“အလုပ်ခန့်လိုက်ပြီတဲ့၊ အစောကြီးကတည်းက ငါ့ကို အလုပ်
ခန့်ဖို့ တိုင်ပင်ထားကြတာတဲ့၊ ချက်ချင်းပဲ အလုပ်ခန့်လိုက်တယ်”

“ဟင်...”

စင့်စိတ်တွေ လေပြည်ထဲမှာ လွင့်မျောနေသလို လူကလည်း
မြောက်တက်ချင်နေသည်။ သူ ထင်နေတာက သူမ တမင်တကာ သူ
ရှိနေတဲ့ ကုမ္ပဏီကို လာလျှောက်တယ်လို့ ထင်နေမလားပဲ။ ဒါကို
တိုက်ဆိုင်မှုပဲ။ သူ့စိတ်တွေ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် ဒေါ်သစ္စာမြိုင်
ကိုလည်း စိတ်တွေ မရိုးမရွှနှင့် သောကတွေဖိစီးသွားအောင် လုပ်ဆောင်
ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။

“စင်”

“ဟင်...”

“ရပ်ပါဦး”

ခြေလှမ်းတွေကို ဦးတည်မဲ့ လျှောက်လှမ်းနေသော စင့်အား
မီးအိမ်လေးက နောက်မှ လက်ကိုကိုင်ကာ ရပ်စေသည်။

“ရှင် ဘာလုပ်မလဲ”

“မသိဘူး”

“ဒီအလုပ်က ရှင့်ရဲ့ မျှော်လင့်ချက်လေ ဖူးဖူးစင်၊ ရှင် အရမ်း
လုပ်ချင်တာပဲ”

“အင်း...”

“လံက်ခံလိုက်”

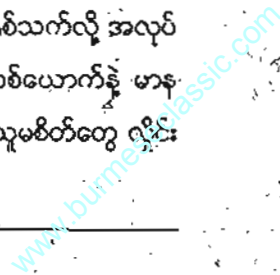
“ဘာ...”

“နင့်ကို ဖိုလူက တမင် စိန်ခေါ်လိုက်တာလေ၊ သူက ရှင့်ကို
ချစ်ခင်နှစ်သက်နေမှာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ မုန်းတီးနေမှာပဲ၊ ခန့်တာ စိန်ခေါ်
နှုတ်ခံပဲလေ၊ ဘာဖြစ်လဲ အလုပ်ဝင်လိုက်၊ ပြီးတော့ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကို
သက်တုံ့ပြန်နိုင်တာပဲလေ”

“ဟင်...”

“စွဲညီညာက အရမ်း မာနကြီးတယ်တဲ့၊ တော်ရုံလူကို အဖက်
ဆုပ်ပြီး စကားပြောတာမဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ အောင်မြင်တဲ့
ဆုတ်ခန်းရှင်ကြီး ဖြစ်နေတာလေ”

ဟုတ်တယ်၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကို လက်စားချေဖို့ အကွက်ကောင်းပဲ၊
စွဲညီညာလို လူ့စာပေယောက်က ဖူးဖူးစင်ကို ချစ်ခင်နှစ်သက်လို့ အလုပ်
ခန့်တာတော့ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ မာန
တွေနဲ့ဘဝကို ရိုက်ချိုးဖျက်စီးဖြစ်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား။ သူမစိတ်တွေ လှိုင်း
ထိဆိုးထန်နေသလို လူ့တံခတ်နေသည်။

“ရှင်အတွက် အကွက်ပဲ စင်၊ ဦးလေးဖြူအတွက် ကောင်းကောင်း ပုံစံပြန်ပေးလိုက်”

“စွဲညီညာကလည်း စင့်ကို ပုံစံပြန်ပေးမလို့လားမှ မသိတာပဲ မီးအိမ်လေး”

“ရှင်က စိတ်ခိုင်ပါတယ် စင်ရာ၊ မီးအိမ်လေးကတော့ စိန်ခေါ်ဖို့ လိုက်ချင်တယ်၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သားကို လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်နိုင်တာ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကို အနိုင်ရတာနဲ့ အတူတူပဲလေ”

မီးအိမ်လေးပေးတဲ့ အကြံဉာဏ်တွေကို ဖူးဖူးစင် လက်ခံလုပ်ဆောင်သင့်ကြောင်း တွေးမိနေသည်။ သူကလည်း ဖူးဖူးစင်ကို အမှန်တွေနဲ့ လက်တွဲပြန်ဖို့ ကြိုးစားမှာပဲဖြစ်၏။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သားက ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့စိတ်ဓာတ်အတိုင်းပဲ အောက်တန်းကျနေမှာပဲ။ မိန်းကလေးနဲ့အပြိုင် အနိုင်ယူပြမလို့လေ။ သူမရဲ့ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေက တင်းကြပ်စွာ ထိကပ်နေသည်။

“အင်းလေ မနက်ဖြန် အလုပ်ကို ဝင်လိုက်မယ်၊ သူက ငါ့ကယုတ်မာကောက်ကျစ်တဲ့ အကြံအစည်နဲ့ အလုပ်လာလျှောက်တာပဲ ထင်နေတယ်၊ ရှင်ကို မွေးနေ့ဆုတောင်းပေးတဲ့အတိုင်း ရှင်ဘဝတံခါး လျှောက်လုံး စိတ်သောကတွေ ရောက်စေရမယ်၊ ရှင်ဘဝလည်း ကျွန်ုပ်အဖေလို ဖြစ်စေရမယ် စွဲညီညာ”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့ မြူဆွယ်ဖြားယောင်းပြီး ဖေဖေဘဝကို ဖျက်စီးခဲ့တာကို ဖူးဖူးစင် အတွေးထဲသို့ စူးစူးစူးစူး တိုးဝင်နေသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်က ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေကို မာယာတွေနှင့် ဖေဖေဆီက လုယူသွားခဲ့သည်။

“အလုပ်ဝင်မယ်၊ စိန်ခေါ်မယ်၊ စွဲညီညာကို ဖူးစင် လက်ခုပ်ထဲက ရေဖြစ်စေရမယ်လေ”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကိုတော့ တစ်နည်းနည်းနဲ့ စင် အနိုင်ယူချင်နေမိသည်။ အလုပ်ဝင်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ဖေဖေအိပ်ယာက နိုးနေသည်။

“သစ္စာမြိုင် မိန်းမယုတ်မာ၊ ငါ့ဘဝကြီးတစ်ခုလုံးကို မင်းအလှတွေနဲ့ဖြားယောင်းဖြူဆွယ်ပြီး ဖျက်စီးပစ်ခဲ့တယ်၊ မိန်းမလည်မ”

“ဝုန်း...”

“ဒိုင်း...”

“ချလွမ်း... လွမ်း”

ဒေါ်သစ္စာကြီး အော်ဟစ်ပြီး ဖေဖေ လက်ထဲမှာကိုင်ထားတဲ့ အရက်ခွက်ကို နံရံဆီသို့ ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။ ထိခတ်ကွဲရှည်တွေနဲ့ ဖန်ခွက်အကွဲ အပိုင်းအစတွေ ပြန့်ကျဲသွားတော့၏။ ဖူးဖူးစင်ကိုတွေ့လိုက်တော့ ဖေဖေ စိတ်သက်သာသွားသည်။ သူမ ကွယ်ရာတွင် ဖေဖေ

ပေါက်ကွဲနေတတ်တာ တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ် မကတော့။ ကြေကွဲနေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေနှင့် စင်ကို မော့ကြည့်၏။ စင်က ဖန်ခွက် အကွဲအရှုတွေကို သိမ်းဖို့ပဲပြင်လိုက်သည်။

“သမီး စင် ဖေဖေကို ခွင့်လွှတ်ပါကွာ၊ ဖေဖေ အရမ်းမိုက်မဲ ခဲ့တဲ့လူပါ။ မိသားစုအပေါ် တာဝန်မကျေခဲ့ဘူး။ ဖေဖေ ဆက်ပြီး မိုက်မဲ နေတယ်။ ဒီဘဝမှာတော့ ဖေဖေ ဘယ်တော့မှ လိမ္မာလာမှာလည်း မဟုတ်ဘူး။ အသိတရားလည်း ရှိနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။”

“ဖေဖေ”

“ဟင်”

“ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ”

“မသိဘူး ဖေဖေ ပြောမိလို့လား။ ဒီနာမည်ကို ပြောမိသွားလား။

ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ သမီးနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး။”

“သမီးကတော့ ဖေဖေကို အရက်ဖြတ်စေချင်တယ်။ ကြာရင် မကောင်းဘူးလေ။ ဖေဖေက အရမ်းသောက်နေတော့ ဖေဖေခန္ဓာကိုယ်စဲစဲ က ကလီဆာတွေ ပျက်စီးနိုင်တယ်လေ”

ဦးကျော်ဖောဖြူရဲ့ မျက်ဝန်းတွေကို အားယူဖွင့်ကြည့်ရင်း သမီးလေးစကားကြောင့် ရင်ထဲမှာနာကျင်သွားရသည်။ မိမိဘဝကို ပေလေရက်နေလာခဲ့တာ သမီးလေး စင် တေ့ခွင် အပျိုကြီးဟားဟားဖြစ်နေသည်။

သိမ္မာပြီး သူမကိုယ်သူမ တန်ဖိုးရှိစွာ ထိန်းသိမ်းနေထိုင်တတ်၍သာ သမီးလေးဘဝ မပျက်စီးတာပါ။ မိမိ အရက်ကို မူးအောင်သောက် ခပ်တယ်။ အတိတ်က ခံစားချက်တွေကို မေ့ပစ်ဖို့ပါပဲ။ အသိတရားတွေ နှင့် အရက်ကိုဖြတ်ဖို့ အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားခဲ့ပေမယ့် သစ္စာမြိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းမအကြောင်း စဉ်းစားမိသောအခါ အရက်ကို နေ့ညမရွေးတော့တဲ့ မူးအောင်သောက်ပစ်နေမိသည်။

“စင်က ဖေဖေအတွက် ပြောတာပါနော်။ စင် အတွက် နွေးထွေးပြီး လုံခြုံစိတ်ချစွာ နေထိုင်နိုင်ဖို့အတွက် ဖေဖေ အသက်ရှင် ကျန်းမာ နေဖို့ပဲလေ”

“သမီး”

“ရှင် ဖေဖေ”

“ဖေဖေ အရက်ဖြတ်မယ်။ ဟုတ်တယ် သမီးလေးအတွက် ဖေဖေ မစဉ်းစားဘဲ အတ္တကြီးခဲ့တယ်။ ဖေဖေ ရောဂါတွေရပြီး သေဆုံး သွားရင် သမီးတစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့မယ်လေ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဖေဖေရယ်။ စင်လည်း အဲဒါကို စိတ်ပူနေတာတယ် လေ။ စင် အတွက် ဖေဖေကတော့ မားမားမတ်မတ် ရှိနေစေချင်တယ်”

“အဟင်း... ဟင်း... ဟီး... ဟီး... ဟီး”

“ဖေဖေ”

ဖေဖေ ချိုးပွဲချပြီး ငိုချပစ်လိုက်သဖြင့် ဖူးဖူးစင် စိတ်ညစ်သွားရသည်။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး တစ်ခါတလေ ဖေဖေ ချိုးပွဲချပြီး ငိုတတ်တာ စင် မကြာခဏ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။

“ဟီး... ဟီး... အီး... အီး”

“ဘာဖြစ်လို့ ငိုရတာလဲ ဖေဖေရယ်၊ အခု စင် အလုပ်ချပြီး ငွေစာရင်းဘက်မှာ လက်ထောက်မန်နေဂျာလေ”

သမီးကို သနားတယ်၊ မိမိစိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမရှိခဲ့တာတော့ အမှန်ပဲ။ ဘဝကိုတွေးမိတိုင်း နောင်တတွေရပြီး ငိုပစ်ချင်လာသည်။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုတွေက ထိန်းချုပ်မရ။ မိမိ အမှားတွေပဲ။ ဖေဖေ အတ္တကြီးတာ မဟုတ်ပါဘူး ဘဝရဲ့နာကျည်းခံပြင်းမှုတွေကြောင့် အသိမဲ့နေချင်တာပါ။ အရက်မှူးနေတာက ဖေဖေ့ စိတ်ခံစားမှုတွေ သက်သာသလိုပဲ။ အသိမဲ့နေခြင်းတာပါ။ သမီးလေး အလုပ်ရပြီးတဲ့ စိတ်ထဲမှာ အပူသက်သာသွားရသည်။

“ဖေဖေ အရက်ဖြတ်မယ်၊ သမီးလေးအတွက် နောက်ဆုံး ပေးဆပ်မှုပဲ၊ ဖေဖေ ရှိမှာပါ”

မိမိဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ဇနီးနှင့်သမီးအတွက် တစ်ချက်လေးမှ ငဲ့ညှာထောက်ထားခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ တစ်ခါတစ်ရံ အသိဝင်လာရပေမယ့် မိမိစိတ်ကို မထိန်းချုပ်နိုင်ဘဲ ထင်ရာစိုင်းကာ အရက်ပဲ မူးယစ်သောက်

စားနေသည်။ သစ္စာမြှင်ဆိုတဲ့ မိန်းမကို မေ့မစ်လို့မရဘူး၊ ချောမောလှပတဲ့ ရုပ်ရည်ရူပကာကို ခုတုန်းလုပ်ပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝချင်တဲ့ မိန်းမပဲ။ ဖာယာများသည်။

“သစ္စာက ရှင့်ထက်သာတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုပဲ သက်ထပ်မှာလေ၊ အချစ်ဆိုတာ ဘာလုပ်ရမှာလဲလို့ ရှင့်ထက်သာတဲ့ လူမတွေ့ရင်တော့ ရှင့်ကိုပဲ လက်ထပ်မလို့ပါလေ၊ အခုတော့ ရှင့်ထက် အဆများစွာသာတဲ့လူကို တွေ့နေပြီ၊ ဆောရီးပဲနော်”

“မင်း... မင်း တော်တော် အကြံပက်စက်တဲ့ မိန်းမပဲ၊ ငါ့ဆီထာ ရသလောက် ချူယူပြီး ငါ့ထက်သာတဲ့လူကို လက်ထပ်မယ် ဘုတ်လား၊ မင်းကို ငါ သတ်မယ်”

မိမိက ဒေါသတကြီး ကြိမ်းဝါးနေပေမယ့် သစ္စာမြှင်က ပျောက်ချင်မလှ ပျောက်သွားသည်။ ချမ်းသာလွန်းတဲ့ သူဌေးသားတစ်ယောက်နဲ့ သက်ထပ်သွားသည်ဆိုတဲ့ သတင်းပဲ ကြားရ၏။ မိမိဘဝပျက်ရသည် သစ္စာမြှင်ကို စွဲလန်းစွာ ချစ်မိနေပြီး ဘယ်လိုမှ မေ့မစ်လို့မရနိုင်ခဲ့။ မီးပွားရေးလည်း မလုပ်တော့။ မိဘတွေက သင့်တော်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် အတင်းအကြပ် လက်ထပ်လိုက်ရသည်။ မိဘတွေ ကွယ်လွန်သွားတော့ မိမိဘဝက ပို၍ပင် ပျက်စီးသွား၏။ အရက်ကိုမူးစေကာ သောက်၊ မိန်းမလုပ်စာ ထိုင်စားနေသည်။ တဖြည်းဖြည်း အရက်ရဲ့

ကျေးကျွန်ဖြစ်လာရ၏။ ဇနီးသေဆုံးသွားလည်း နောင်တမရခဲ့။ သမီးလေးက မိမိ ဆိုးပေတေသမျှ ခံနေရသည်။

“ဖေဖေရဲ့ မိုက်မဲမှုတွေကြောင့် သမီးလေး ဆင်းရဲသိမ်ငယ်ခဲ့ရတာပါ။ လိမ္မာတဲ့ သမီးလေးဖြစ်နေလို့ပေါ့။ ဖေဖေ မှာသွားတယ်၊ အချိန်မီ ပြုပြင်ဖို့ ဖေဖေ ကြိုးစားမယ်”

ဖေဖေစကားကြောင့် ဖူးဖူးစင် ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်သွားရသည်။ အချိန်မှ မိပါတော့မလား ဖေဖေရယ်။ ဖေဖေမျက်နှာက ဖောယောင်ပေး၏။ အလုပ်ကတော့ ဝင်ရမယ်။ ဖေဖေရှော့ဂါ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ဆေးကုရမယ်လေ။ ဖူးဖူးစင် အလုပ်ရပေမယ့် ပျော်ရွှင်ရမည့်အစား စိတ်တွေလေးလံနေသည်။

အခန်း (၄)

“မာမီ”

“ဟင်... ပြောလေ သား”

“မာမို့ကို ညီညာ မေးစရာတစ်ခုလောက် ရှိလို့ပါ”

“မေးလေ သား”

မာမို့အား မေးရမည့် မေးခွန်းအတွက် သူ နည်းနည်းတော့ တွန့်ဆုတ်နေမိသည်။ သူ အသိချင်ဆုံးမေးခွန်းက မာမီ မဖြေချင်သော အဖြေလည်း ဖြစ်နိုင်၏။ မာမီက ကျက်သရေရှိစွာ ချောမောသူဖြစ်၊ ဆက်ဒီရဲ့ အလွန်အကျွံ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကိုခံခဲ့ရသူလည်း ဖြစ်သည်။ ဆက်ဒီ ကွယ်လွန်သွားပေမယ့် မာမို့မှာ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေက အပြည့်အဝ တွန့်ခဲ့ကာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိုလည်း စွဲညီညာက အောင်မြင်စွာ ဦးစီးလုပ်ဆောင်နိုင်သည်။

“သား ညီညာ”

“ဗျာ...”

“မေးလေ ထူးဆန်းလိုက်တာကွယ်၊ သား ဘာတွေများ သိချင် နေရတာလဲ၊ မေးရမှာ အခက်တွေ့နေလို့လား”

“အင်း...”

“အမယ်လေး... သားရယ်၊ ဒီအမေနဲ့ ဒီသား နှစ်ယောက်ပဲ ရှိတာကိုများ မေးပါ၊ ဘာသိချင်တာလဲ မာမိ ဖြေပါ့မယ်”

“သား မေးခွန်းအတွက် မာမိ မဖြေချင်လည်း နေလို့ရပါတယ် နော်၊ စိတ်တော့ မဆိုးပါနဲ့”

“ဘာများလဲ သား”

“မာမိ အသည်းပုံရင်ထိုးကို ဘာဖြစ်လို့ မုန်းတီးရတာလဲဟင်”

“ဘာ...”

သား ရွဲ စကားအတွက် ဖော်သစ္စာမြိုင် မိုးကောင်းကင် ကြီး လဲဖြိုပိကျလာသလို ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စွာ ဖြူရော်ရောင် သွေး မျက်မတတ် မျက်ဝန်းတွေနှင့် ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်မိသည်။ ဖော်သစ္စာမြိုင် တမင်တကာ မေ့ပစ်နိုင်အောင် ကြိုးစားနေရတဲ့ အတိတ်ကအဖြစ်တွေ ကိုမှ သား ရွဲက လာရောက် နီးထွားပေးသလို ဖြစ်နေ၏။ ဖော်သစ္စာမြိုင် ရဲ့မျက်ဝန်းတွေ ချောက်ချောက်ချားချားဖြစ်နေကာ သားကို ကြည့်မိတဲ့

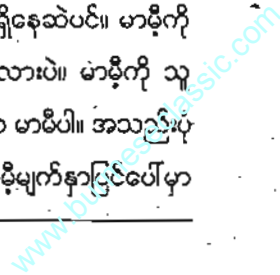
အကြည့်တွေကို ရုတ်ခြည်း ဖယ်ရှားပစ်သည်။

“မာမိက အသည်းပုံရင်ထိုးလေးကိုမြင်ရင် အရမ်းပဲ ချောက် ချောက်ချားချားဖြစ်တာ မဟုတ်လား၊ အခုတောင် နာမည်ကြားရရုံနဲ့ မာမိစိတ်တွေ အရမ်းချောက်ချားနေတယ်၊ အမြဲတမ်း ရဲစိုနေတဲ့ မာမိ နှုတ်ခမ်းတွေ ဖြူရော်နေပြီ”

“မင်း ဘာကိစ္စနဲ့ မာမိ မကြိုက်ဆုံး မေးခွန်းကို လာမေးနေရ တာလဲ၊ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ၊ ဒါ မင်း သိစရာမလိုတဲ့ကိစ္စပဲ၊ ဘာကြောင့် သိချင်ရတာလဲ သား”

ထိုအကြောင်းအား မာမိကို ပြောမပြချင်ပေ။ ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက မာမိနဲ့တော့ တနည်းနည်း ပတ်သက်ဆက်စပ်နေနိုင် သည်။ မနက်က ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး အလုပ်လာလျှောက်၏။ သူ့အရည်အချင်းက ထူးချွန်နေသဖြင့် ကောင်မလေးကို မတွေ့ခင် ဆဲက သူတို့ ရွေးချယ်ထားခဲ့ကြ၏။ ကောင်မလေးဝင်လာတော့ သူ့ကို ပြစ်ပြစ်နှစ်နှစ် ပြောဆိုသွားခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးပဲ။

အသည်းပုံရင်ထိုးလေးက သူ့ဗီဒီယိုထဲတွင် ရှိနေဆဲပင်။ မာမိကို ပြောပြလိုက်လျှင် သတိလစ် မေ့မော့သွားလေမလားပဲ။ မာမိကို သူ ချစ်သည်။ သူ့အပေါ် မိခင်၏တာဝန်ကျေလွန်းသော မာမိပါ။ အသည်းပုံ ရင်ထိုးလေးအကြောင်း စကားစမိသည်နှင့် မာမိမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ

သွေးဆုတ်ဖြူရော်သွား၏။ သူ ဆက်ပြီး မမေးချစ်တော့ပေ။ မာမိုကို စိတ်သောကရောက်အောင် မလုပ်ချင်၍ သူ ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

“အဟဲ့... မာမိ မဖြေခွဲတော့နော်၊ ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး။ အသည်း ပုံရင်ထိုးလေးကို မာမိ ဘာကြောင့် မုန်းရတာလဲလို့ သိချင်နေတာပါ။ တော်ပါပြီ သား မိုက်မဲတာပဲ။ မာမိ အနားယူတော့နော်”

“အင်း...”

“သား သွားပြီ”

သူ့အိပ်ခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။ အိပ်ယာပေါ်လှဲချပြီး မျက်လုံးကို မှိတ်ပစ်လိုက်၏။ ဖူးဖူးစင် မင်း ဘာကြောင့် ငါ့ကို ဒီလို လာလုပ်ခဲ့တာလဲ။ ဖူးဖူးစင် အင်တာဗျူးလာမဖြေတဲ့ မျက်နှာထားလေးက အပြစ်ကင်းမဲ့စွာ ဖြူစင်ဝင်းပနေသည်။ အပြစ်မှန်တွေကလည်း မာမိ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးကို မုန်းတီးသည်ထက် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေသည်ဟု သူ ထင်သည်။ အကြောင်းအရာတွေက ဖူးဖူးစင်နဲ့ ဆက်စပ်နေတာပဲလေ။ လှပချောမောလွန်းသော အလှပိုင်ရှင်မလေး၊ ဖူးဖူးစင်ရဲ့ တောက်တောက်ပပ မျက်ဝန်းတွေကို သူ့ကို ကြည့်မိတဲ့ တစ်ခဏအတွင်း မာထန်စူးရှနေသည်။ သူ့ အလုပ်ခန့်ခုံ၏။ စိန်ခေါ်မှုတစ်ရပ်ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ လက်ထောက်အဖြစ် တမင်တကာ အခန်းသီးသန့် ထားခဲ့၏။ ဖူးဖူးစင်

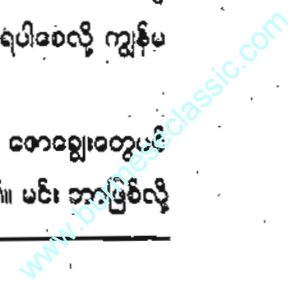
ဘာပြောမလဲ။ သူမ နောက်ကြောင်းရာဝင်တွေကို စုံစမ်းကြည့်တော့ ဆင် အရက်သမားကြီးနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့် ကောင်မလေးလို့ဆိုသော်လည်း ဖူးဖူးစင်ပုံစံက သပ်ရပ်သန့်စင်ကာ မာန်မာနတွေလည်း မြည့်နေသည်။

“ဖူးဖူးစင်အဖေက အရက်သမားကြီးပဲ။ ဆင်းရဲတယ်၊ ပညာကို မြီးစားတယ်။ အခမဲ့ ပညာရေးဒါန သင်တန်းတွေကနေ ဘာသာစကားတွေ တတ်ကျွမ်းခဲ့တာပဲ။ အရမ်း မာနကြီးတယ်”

ဖူးဖူးစင် မင်းလို မိန်းကလေးမျိုးနဲ့ ကိုယ် မဆုံချင်ဘူး။ မာမိက သဘောတူတဲ့ ရွေးမတစ်ယောက်ကိုပဲ လက်ထပ်ခွင့်ရှိတယ်ဆိုလို့ မင်း မိန်းကလေးတွေနဲ့ ကင်းအောင်နေခဲ့တယ်။ ကိုယ့်ကို တစ်ခုတည်းသာ မာမိ တောင်းဆိုမှုက မာမိမှာ ရွေးချယ်ပြီးသား၊ သတို့သမီးရှိနေတာ။ လက်ခံပေးပါတဲ့။ သူ လက်ခံခဲ့တယ်။ မာမိုကိုချစ်၍ မာမိုမိုကို သူ ဖြည့်စွမ်းပေးဖို့ပဲ ဖြစ်သည်။

“ဒီဗွေးနေ့မှာ နောက် အနစ်တစ်ရာတိုင် စိတ်သောကတွေ မှုတ်အခဲတွေနဲ့ပဲ ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင် ဖြတ်သန်းရပါစေလို့ ကျွန်မ ကောင်းပေးပါတယ်”

သူ အိပ်ယာကနေ ဆတ်ခနဲ ထထိုင်မိသည်။ ဇောရွှေ၊ တွေ့ပင်၊ ဘာရကာ ရင်ထဲမှာ ပူပြင်းလောင်မြိုက်လာရ၏။ မင်း ဘာဖြစ်လို့

လုပ်ရတာလဲ ဖူးဖူးစင်၊ သူ့ဘဝက ပြည့်စုံအေးချမ်းပြီး လိုတာဖြစ်
သည်။ စိတ်ညစ်တာတွေ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခဆိုတာ သူနှင့် လုံးဝပတ်သက်
ဆက်စပ်မှု မရှိတဲ့အကြောင်းအရာတွေပဲ ဖြစ်ခဲ့၏။ သူက သားလိမ္မော်
မကောင်းမှုကိုရှောင်ပြီး ဘဝရဲ့အောင်မြင်မှုအတွက် ကြိုးစားတည်ဆောက်
နေတတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။

“ကောင်မလေးက ချောလိုက်တာ၊ ညီညာ အရမ်းမိတယ်ကွ
မင်း ကံကောင်းတာပဲ၊ R ဖြစ်လိုက်တာ”

ကောင်မလေးက သူ့ကို ပြောသွားတဲ့ စကားတွေကို ဘယ်သူ
မသိကြ၊ သူငယ်ချင်းတွေဆို ကောင်မလေးရဲ့ အလှမှာ အရူးအ
တိမ်းညွတ် ယစ်မူးနေပြီတဲ့၊ တကယ်လို့များ ပြန်ဆုံမိကြရင် ညီညာ
မကြိုက်ရင် သူ့ ကြိုးစားမယ်တဲ့။ အရမ်းစွဲလန်း နှစ်သက်နေပြီတဲ့
ပြန်ဆုံကြပြန်ပြီ ဖူးဖူးစင်၊ စိန်ခေါ်မှုပဲ မင်းက စခဲ့တာပဲ၊ ကိုယ့်ဘက်က
ဘယ်တော့မှ ခြေလှမ်းမကွဲတတ်ဘူး ဒါ ကိုယ့်စည်းပဲ၊ စီးပွားရှာရင်လည်း
တစ်ဖက်ကို ဘယ်တော့မှ မကောက်ကျစ်ဘူး။ ရန်မစဘူး။ ကိုယ့်ဘဝ
ကို ဖြူစင်ရိုးသားစွာ ဖြတ်သန်းချင်တာလေ၊ မင်းကြောင့် ငါ စိတ်သေ
ကတွေ ရောက်နေရပြီ။ ဘယ်လိုမှ မေ့ပျောက်လို့မရတော့ဘူး။ မင်း
ကိုန်စာက ငါ့ကို စူးစင်နေပြီလား မသိဘူး။ သူ့စိတ်တွေ မအေးချမ်းတော့
ဘူး။ ပူရောင်နေသည်။ သူ့မျက်တောင်ဖျားဆီက အိပ်စက်ခြင်း

သူ့ပျက်ဆုံးသွားသလို ကြောင်နေ၏။ ဖူးဖူးစင်အား ခွင့်မလွှတ်နိုင်အောင်
ဒေါသတွေ ထွက်နေမိသည်။ သူ အလုပ်တွေထဲ အာရုံစိုက်ဖို့အတွက်
အလုပ်စားပွဲတွင် ထထိုင်လိုက်၏။ သူ့လက်ထောက်ဖျားဆီက ဖုန်းလာ
သည်။

“ဟဲ့လို...”

“ညီညာ”

“ပြော”

“ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို များစိတ်ထဲမှာ ဘဝင်မကျ
သလိုပဲ၊ အခု စဉ်းစားနေတာလေ၊ ညီညာနဲ့ ဘယ်လိုပြဿနာတွေ
ရှိနေလဲ”

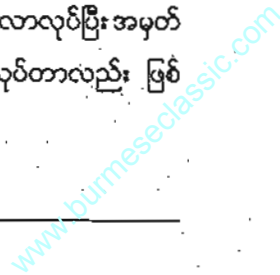
“ကိုယ့် မွေးနေ့မှာ အမှတ်တရလက်ဆောင် လာပေးတဲ့
ကောင်မလေးလေ”

“ဟင်...”

“ကိုယ့် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့လည်း သိတယ်”

“ဟင်... ဒါဆို ညီညာကို အမှတ်တရတွေလာလုပ်ပြီး အမှတ်
တရဖြစ်အောင် သူ့ကို စိတ်ဝင်စားအောင် လာလုပ်တာလည်း ဖြစ်
နိုင်တာပဲ”

“ဖျား”

“ဟင်”

“ကိုယ့်ကိစ္စ စိတ်မဝင်စားပါနဲ့၊ သူ့အကြောင်းနဲ့သူပဲလေ၊ မှာလို့ပဲ ဖူးဖူးစင်က ပညာတတ်တယ်လေ၊ ကိုယ်တို့ အစောကြီးထဲက ရွေးချယ်ခဲ့တာလေ”

“တစ်မျိုးပဲ ဖူးဖူးစင်က ညီညာကို မုန်းနေသလိုပဲ”

“မဖြစ်နိုင်တာပဲ၊ ကိုယ့်မွေးနေ့မှာ ရင်ထိုးလေးတောင် လာပေးခဲ့တာပဲ”

“ညီညာ”

“အိပ်တော့”

“အင်းပါ”

မူးနဲ့သူက အိမ်နီးချင်း ကျောင်းနေဖက်တွေဖြစ်သည်။ လူကြီးချင်းတွေလည်း ရင်းနှီးကြ၏။ မူးက ပညာရေးဘက်တွင် ထူးချွန်ကာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင်လည်း အားကိုးရသူဖြစ်၏။ မာမိက မူးကိုချစ်ပေမယ့် ရွေးမတစ်ယောက်အဖြစ် မရွေးချယ်ခဲ့။ ကြားလူတွေက သူနှင့် မူးကို စေ့စပ်တယ်ပင် လက်မခံပေ။ မာမိ ရွေးချယ်ထားတဲ့ ရွေးမက တစ်နေ့ကျမှ သားဆီရောက်လာမှာတဲ့။ မူးကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အဖြစ်လောက်ပဲ သဘောထားပါတဲ့။ မူးဘက်မှ သူ့အထိ စိတ်ဝင်စားမှုတွေပြုပြီး သူမ ဆန္ဒကို ပြသပေမယ့် ညီညာကိုယ်တိုင်က

လည်း မူးအား သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အဖြစ်ထက်ပိုတဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုမရှိပေ။ သူ ဖုန်းပိတ်လိုက်သည်။

“ဖူးဖူးစင် မင်းနဲ့ကိုယ် စိန်ခေါ်မှုပဲ ကိုယ့်ကို အဓိပ္ပာယ်မဲ့တစ်သက်လုံး စိတ်သောကတွေရောက်ပြီး ဒုက္ခအခက်အခဲတွေနဲ့ ခင်ဆိုင်တွေ့စေချင်တာ ဘာသဘောလဲ၊ မင်း ဖြေရှင်းရမယ်၊ တာဝန် သူရမယ်”

သူ ညဉ့်နက်မှ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။ အိမ်မက်ထဲမှာ စင်ရဲ့ နှုတ်ခမ်း ရဲရဲစိုစိုလေးကို သူ နှမ်းခဲ့၏။ အမြင်ကတ်စရာကောင်းလိုက်တာကွာ၊ အိပ်မက်ကို စိတ်ပျက်တယ်၊ စင်ဟာ သူ့ကို လာပြီး စိတ်ဝင်စားအောင် တမင်သက်သက် လုပ်ဆောင်တာတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အကြောင်းရှိရမယ် မာမိရဲ့ အတိတ်ကအကြောင်းအရာတွေနဲ့ ပတ်သက်မှု နှိပ်နေနိုင်သည်။

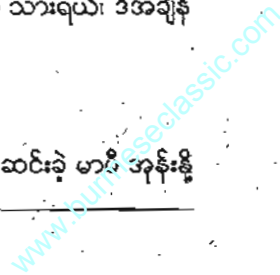
“သား ညီညာရေ”

“ဗျာ... မာမိ”

“သား ဆင်းမလာသေးလို့ အိပ်လိုက်တာ သားရယ်၊ ဒီအချိန်ထိ ဘယ်တုန်းက အိပ်ဖူးလို့လဲ”

“အလုပ်ကိစ္စတွေ ရှိနေလို့ပါ မာမိ”

“အင်း... မာမိ စောင့်နေမယ်လေ၊ သား ဆင်းခဲ့ မာမိ အုန်းနို့”

ခေါက်ဆွဲ ချက်ထားတယ်”

“ဟုတ်လား မာမိ၊ သား ဆင်းလာခဲ့မယ်၊ ခဏလေးနော်”

မာမိ လာနှိုးမှ သူ နိုးလာပြီး ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ ရေခန်းအောက်ဝင်လိုက်ပေမယ့် ညီညွှာ ရင်တွေပူလောင်နေရ၏။ ဖူးဖူးစင်ရဲ့ ကျိန်စာများလား၊ သူ ဒေါသဖြစ်လာတာ အော်ဟစ်ပစ်မိသည်။

“အား မင်း ငါ့စိတ်နလုံးတွေကို ပူပြင်းလောင်မြိုက်အောင် ဘာဖြစ်လို့ လာလုပ်ရတာလဲ ဖူးဖူးစင်၊ တော်တော်ရက်စက်တာပဲကွာ”

ရေကျသံတွေနှင့် သူ့အသံတွေ ရောထွေးသွားသည်။ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲနေရ၏။ ရေခန်းအောက်မှာ မွန်းကြပ်တဲ့အထိ ရပ်နေမိသည်။

“ဖူးဖူးစင် မင်း ဘာဖြစ်လို့ ရက်စက်ရတာလဲ၊ မင်း ကျိန်စာတွေ မိနေပြီကွ”

သူ ရေခန်းအောက်ကနေထွက်ပြီး သဘက်နှင့် ခေါင်းကို တအား သုတ်ပစ်လိုက်မိသည်။ အဝတ်အစားလဲလိုက်၏။ ရုံးကိုသွားရမယ်။ သူ့စိတ်တွေ မာကျောမှဖြစ်မည်။ ဖူးဖူးစင်နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ရမယ်။ အဓိပ္ပာယ် မဲ့စွာ သူ့ကို စိန်ခေါ်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အနိုင်ယူရမည်။ သူ အပြင်ထွက်လာခဲ့သည်။ စားသောက်ခန်းထဲမှာ မာမိက စောင့်နေ၏။ မာမိရော အိပ်မပျော်ဘူးထင်သည်။ မျက်ဝန်းတွေ ချောင်နေသည်။

“သား ညီညွှာ”

“မာမိ”

“သား ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ မျက်နှာလေးက ညှိုးနေတယ်၊ မာမိက သားကို ဘယ်တော့မှ အပူအပင်သောကတွေမရှိအောင် ဖြည့်စွမ်းပေး ခဲ့တာပဲ မဟုတ်လားကွယ်”

“သား ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး မာမိရယ်၊ အခုတလော အလုပ် တွေက ပိနေတယ်”

“အေးကွယ်”

မာမိရော စိတ်သောကတွေ ဖိစီးနေသလိုပဲ၊ ယခုအသက်အရွယ် အထိ ခန့်ညားချောမော ဖြူနေဆဲဖြစ်နေသည့် မာမိမျက်ဝန်းတွေလည်း ညှိုးမှိုင်းနေတာပါပဲလေ။ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးကြောင့် မာမိ စိတ်ထိ နိုက် ကြေကွဲစရာတွေ ရှိနေတာတော့ သေချာနေသည်။ ညီညွှာ မမေး ထိုတော့၊ မာမိ အသက်အရွယ်ရနေပါပြီ။ မာမိလက်ရာ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ က အရမ်း စား၍ကောင်းသည်။

“သား ညီညွှာ”

“ဗျာ... မာမိ”

“မာမိသားက လိမ္မာတယ်၊ မာမိစကားကို ဒီအသက်အရွယ် အထိ နားထောင်ခဲ့တယ်၊ သားကြောင့် မာမိဂုဏ်သိက္ခာတွေ ဖောက်ခဲ့

ရတယ်၊ သားညီ အတွက် မာမိက ဒီတစ်နှစ်အတွင်းမှာပဲ သတို့သမီး ရှာပေးမှာပါ။ နောက်ဆို သားညီ နှစ်သက်ရာ မိန်းကလေးကိုပဲ ရွေးချယ်ခွင့်ပေးတော့မယ်”

“မာမိ”

“ဟင်...”

“မာမိ ရွေးချယ်ထားတဲ့ သတို့သမီးက”

“ရှာတုန်းပဲလေ မတွေ့သေးလို့ ဒါပေမဲ့ မာမိဘက်က လွန်ပြီ ထင်တယ်၊ တစ်နှစ်တည်းပါပဲ၊ ဒါက ကျော်လွန်ရင်တော့ သားညီ ဆန္ဒပဲ”

“မာမိ ရွေးချယ်တဲ့ ဇနီးလောင်းကိုပဲ ရွေးချယ်ပါ၊ သား စောင့်နိုင်ပါတယ်”

“မှူးကို သား ချစ်လား”

“ဟာ... မာမိကလည်း မှူးနဲ့သားက သူငယ်ချင်းတွေပါ”

“ပြီးရောကွယ် ဒီတစ်နှစ်ပဲ မာမိကို အခွင့်အရေးပေးပါ”

မာမိအား သိုင်းဖက်ကာ အနမ်းလေးပေးပြီး သူ ထွက်လာခဲ့သည်။

အခန်း (၅)

“ဖူးဖူးစင် နေရမယ့်အခန်းက ဒီအခန်းပဲလေ၊ သူဌေးက သူ့လက်ထောက်အဖြစ် သီးသန့်ပေးထားတာပါ”

“သူ့လက်ထောက်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဖူးဖူးစင်၊ သူဌေး အစီအစဉ်ပါ၊ လက်ထောက် အထွေထွေမန်နေဂျာ မှူးသခင် ကန့်ကွက်နေတာတောင် သူဌေးက ဖွဲ့တစ်စဉ်တာလေ”

“ရှင်...”

“ဖူးဖူးစင်နဲ့ သူဌေးတို့က သိကြတယ်ဆို”

“အင်း...”

“ဘာညာတွေလား”

“ဘာရှင် ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ ကျွန်မနဲ့သိတာပဲရှိတာ”

www.burmeseclassic.com

နေ၊ ပေါက်ကရဲတွေ မတွေးနဲ့၊ ကျွန်မမှာ ချစ်သူရှိတယ်၊ သူ့သာ ကြားသွားရင်တော့ ကျွန်မ ဒီအလုပ်ကနေ ထွက်ရမှာ၊ ဘာတွေလဲ ဟွန်း...”

“စိတ်မရှိပါနဲ့ ဖူးဖူးစင်ရယ် မသိလို့ပါ။ သူ့ဌေးက အရမ်းမာနကြီးပြီး မိန်းကလေးတွေကို လုံးဝ စိတ်မဝင်စားတာ သူ့ဌေးအမေက သူ ရွေးချယ်တဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ပဲ လက်ထပ်ရမယ်၊ တခြားမိန်းကလေးတွေကို စိတ်မဝင်စားရဘူးလို့ အမိန့်ထုတ်ထားတယ်လေ”

“ဟွန်း...”

ဝန်ထမ်းတွေကို ကြီးကြပ်အုပ်ချုပ်ရတဲ့ အထက်တန်း ကြီးကြပ်ရေးမှူး ဒေါ်သော်တာလို စပ်စုံတတ်တဲ့ မိန်းမကြီးအား ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောပစ်လိုက်သည်။ စင့် ကို သူ့ဌေးအပေါ် မြူဆွယ်ဖြားယောင်းမယ့် မိန်းကလေးအဖြစ် အထင်သေးတာ မခံနိုင်ဘူး။ ဖူးဖူးစင်က မာနတွေ ခေါင်ခိုက်နေတာ။ သူ့များဆီမှာ ဝန်ထမ်းလုပ်ဖို့ တစ်သက်လုံး စိတ်ကူးထားတာမဟုတ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း ထူထောင်နိုင်အောင် ကြိုးစားမှာ သူမကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအဖြစ် အထင်သေးအမြင်သေးမှာ အကြောက်ဆုံးပင်။ သူမ မျက်နှာလေးတင်းနေတော့ ကြီးကြပ်ရေးမှူး ဒေါ်သော်တာ ငြိမ်ကုတ်သွားကာ ထွက်သွားတော့သည်။

“ရှင်က ဘာသဘောနဲ့ ဒီလို စီစဉ်ပေးရတာလဲ စွဲညီညာ

ကျွန်မကို ရှင်လည်း အခဲမကြောဘူး မဟုတ်လား၊ ကောင်းသောစီစဉ်ပေးခြင်းမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်မ သိပါတယ်”

အခန်းလေးက သန့်ရှင်းသပ်ရပ်ပြီး ခမ်းနားနေကာ လေအေးစက်ကြောင့် စိတ်ကို လန်းသွားအောင် အေးစိမ့်နေသည်။ သူ့ကုမ္ပဏီကြီးက တော်တော်လေး အောင်မြင်ကြီးကျယ်၏။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က သူ ရွေးချယ်ပေးမယ့် မိန်းကလေးကိုပဲ လက်ထပ်ရမှာတဲ့လား။ ရှင်ကြီးက ခမ်းနားနေလိုက်တာ၊ ဘဝကို မေ့ပစ်လိုက်တာလား။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် အလုပ်ကလည်း ဖူးဖူးစင် မလုပ်လို့မှ မဖြစ်တာပဲ။ ဘဝရပ်တည်ရေး အတွက်ပဲလေ၊ သူမအတွက် အသုံးအဆောင်တွေက ခမ်းနားလွန်းနေသည်။ ဖူးဖူးစင်ကို ဒီလို အသုံးအဆောင်တွေနဲ့ မြူဆွယ်ဖြားယောင်းလို့ရမယ်ထင်လား။ သူမ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိသေးဘဲ ထိုင်နေမိသည်။

“ကျွီး...”

တံခါးပွင့်လာသည်။ သူမ ‘မတ်တတ်ရပ်ပြီး အရိုအသေပေးလိုက်သော စွဲညီညာ ဖြစ်နေသည်။ သာမန်ကြည့်လျှင် အထင်ကြီးပြီး စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလောက်အောင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားနေသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် စွဲညီညာကို ဖူးဖူးစင် အထင်သေးတဲ့ မျက်လုံးတွေနှင့် ကြည့်မိ၏။ သူက သူမအနားသို့ လျှောက်လာသည်။

“ဖူးဖူးစင်”

“ပြောပါ”

“ဘယ်လိုလဲ ဒီနေရာကို ကြိုက်လား”

“မကြိုက်ဘူး ရှင် ဘာသဘောနဲ့ မဆီမဆိုင် ကျွန်မလျှောက်ထားတဲ့ ရာထူးတာဝန်မဟုတ်တဲ့နေရာ ပေးထားရတာလဲ”

“မင်းနဲ့ စာရှင်းရှင်းစရာတွေ ရှိလို့လေ”

“ဘာရှင်”

ဖူးဖူးစင်သည် စွဲမက်စရာကောင်းလောက်အောင် မျက်ဝန်းနက်နက်ပိုင်းပိုင်းလေးများဖြင့် မာထန်စွာ ကြည့်နေတာကပင် စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းလွန်းနေသည်။ နှုတ်စင်းစင်းလေး။ နှုတ်ခမ်းဆူအမ်းအမ်းလေး။ မျက်တောင်ကော့ကော့လေးတွေက ဆန့်ကျင်ဘက် ယောက်ျားသားတစ်ယောက်ကို ညှို့ယူပမ်းစားနိုင်သည်ဟု ထင်ပါ၏။

စွဲညီညာ ဘယ်လိုပဲ စဉ်းစားစဉ်းစား အဖြေမထွက်တာက သူ့ကို အဓိပ္ပာယ်မဲ့စွာ မုန်းတီးရန်လိုနေခြင်းပင်။ ဖူးဖူးစင်ကို သူ့ တွေ့ဖူးတာ သူ့မွေးနေ့ညက ပထမဆုံး ဖြစ်သည်။

“မင်း ကိုယ့်ကို ဘာအကြောင်းတွေနဲ့ ရန်သူတစ်ယောက်လို သတ်မှတ်ရတာလဲ စင်၊ မင်းကို ကိုယ် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး။ မပတ်သက် မဆက်ဆံဘူးဘူး။ ကိုယ်က ငယ်ငယ်လေးထဲက ဘယ်ကို လူအပေါ်မှ မတရား မလုပ်ခဲ့ဖူးဘူး။ တရားနည်းကမ်းမကူးတဲ့ ကိစ္စတွေ

ကို အမုန်းဆုံးပဲ”

သူ ပြောတာ ဟုတ်တော့ဟုတ်တာပဲဟု သူမ တွေးမိသည်။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သားဆိုပြီး သူ့ကို အပြစ်ဒဏ်ခတ်တာရော တရားမျှတခဲ့လား။ ဖူးဖူးစင် စိတ်ကိုတင်းထား၊ မပျော့ညံ့နဲ့၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်သားသည်း ရန်သူပဲလေ။ သူမ နှုတ်ခမ်းသားလေးက ကွေးညွတ်ကာ တွန့်ပဲ့သွားသည်။

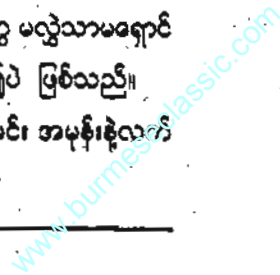
“ပြောလေ မင်း ကိုယ့်ကိုမုန်းရတဲ့အကြောင်းရင်း ကိုယ် သိမှ မယ်ထင်တယ်၊ အခြေအနေမှန်ကိုသိရရင် မင်းလုပ်ရပ်တွေကို ကိုယ် ထောက်ခံတယ်”

“မပြောပြနိုင်ဘူးဆိုရင်ရော”

သူမ အတိတ်အကြောင်းတွေကို ပြောမပြချင်ပေ။ သူမက သူ့အဖေမှာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေဖို့ပဲ ရည်ရွယ်မိတာပါ။ သူ့နှင့် ဆက်သွယ်မဟုတ်။

သူ့ကိုလည်း လက်စားချေဖို့ ဆန္ဒမရှိပေ။ ဖူးဖူးစင် တခြားကလေးတွေလို မဟုတ်ပါဘူး။ အလုပ်ဝင်တာတွေ မလွှဲသာမရှောင်မသိဖြစ်၍ ဘာညာဘာညာတွေ ပြောမနေချင်၍ပဲ ဖြစ်သည်။

“ပြောလေ ဖူးဖူးစင်၊ အပြစ်မဲ့တဲ့ ကိုယ်က မင်း အမုန်းနဲ့လက်ထပ်မှုကို ဘာဖြစ်လို့ ခံယူရတာလဲ”

“အဖို့မပြောမပြန်ဘူးလို့ ပြောပြီးပြီပဲ။ အလုပ်လည်း ရှင်
သဘောပဲနော်၊ ထုတ်ပစ်မယ်ဆိုရင်လည်း ကျွန်မ ထွက်မယ်”

“မင်းက ကိုယ့်ထက် အသက်ငါးနှစ်လောက် ငယ်မယ်ထင်တယ်
မှားစင်၊ ရိုရိုသေသေ ဆက်ဆံပါ။ ယဉ်ကျေးမှုဆိုတာ ရှိသင့်တယ်
မင်းလည်း မိကောင်းမခင် သားသမီးပဲ”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မက စွဲညီညာဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်
ကိုတော့ မရိုသေချင်ဘူး။ ရှင့်ကို စွဲညီညာကနေ ကိုစွဲညီညာလို့ တစ်
တသေခေါ်ရမှာ အခွံမုန်းဆုံးပဲ”

“အကြောင်းပြချက်က”

“မရှိဘူး”

“အရှုံးပဲ”

သူမ စားပွဲပေါ်မှာတင်ထားသော အိတ်ကို ပြန်ယူလိုက်သည်။
သူမအိတ်မှာ အလုပ်ဆက်မလုပ်ချင်တော့။ သူမ အထက်လူကြီး ကုမ္ပဏီ
ပိုင်ရှင်သူဌေးက သူဖြစ်နေတာလည်း သဘောမကျနိုင်ပေ။ ရှင့်မာမီ
ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က မိန်းမယုတ်မကြီး။ ကျွန်မအဖေကို ဖြားယောင်းသွေး
ဆောင်ပြီး ငွေကြေးတွေ တနင့်တပိုး ရယူသွားခဲ့တာဟုလည်း ပြော
မှာ အောက်တန်းကျတဲ့စကားတွေဟု ထင်သည်။ သူ့ရင်ဘတ်မှာ
ဖဲပြားကြီး အနက်ရောင်လေး ချည်နှောင်ထားတဲ့ အသည်းပုံရင်ထိုးလေး

အောက်ခွဲတာတောင် မီးအိမ်လေးက အတင်းအကြပ် တိုက်တွန်းခဲ့၍ဖြစ်
၏။ သူမ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကိုပဲ ရွံရှာမုန်းတီးနေခဲ့သည်။ ရှင့်ကိုလည်း
မုန်းတယ်။ အကြောင်းပြချက်က ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သား ဖြစ်နေလို့လေ။
သူမ ခြေလှမ်းစလှမ်းမိသည်။

“နေဦး ဖူးဖူးစင်း မင်း ဒီလိုထွက်သွားလို့ ဘယ်ရမလဲ၊ ကိုယ့်
ပိတ်တွေ ဘယ်လောက်ထိ ပူပင်သောကရောက်ခဲ့ရလဲ၊ မင်း သဘောကျ
သွားတယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“မင်းနဲ့ ကိုယ့်မာမီ အဆက်အစပ်ရှိနေတာလား။ အသည်းရောင်
ရင်ထိုးကို မုန်းတယ်၊ နာမခံတောင် ကြားလို့မရဘူး။ အကြောင်းပြချက်
ကိုတော့ မသိဘူး”

ရှင့်မာမီက အကြောင်းပြချက်ကို ဘယ် ထုတ်ဖော်ဝန်ခံရဲ့ပါ့မလဲ၊
အခု သူ သူဌေးမကြီး ဒေါ်သစ္စာမြိုင်လေ။ အရင်က ပိုင်းလုံးမကြီးလေ၊
ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ မိန်းမပဲ။ သူမ နှစ်ခမ်းသားလေးတွေက တင်းနေသည်။

အလုပ်ကအလုပ်၊ လူမှုရေးက လူမှုရေးပဲဆိုပေမယ့် ဒေါ်သစ္စာမြိုင်
ရဲ့သား လက်အောက်မှာတော့ မလုပ်လိုပေ။ သူမ အလုပ်ထွက်တော့
မည်။ ကျွန်မက ရှင့်မာမီလို အကျင့်စရိုက်တွေ မရှိဘူးနော်။ သူ့ဖခင်
ကိုယ်က ကျွန်မ ထွက်သွားမည့် လမ်းကြောင်းရှေ့မှာ ပိတ်ကာရပ်နေ

မင်းက ကိုယ့်ကို အမှတ်တရတွေလုပ်မယ်၊ ပြီးတော့ ရင်းနှီးမှုတွေကို ကိုယ့်ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လာလျှောက်မယ်၊ ပြီးတော့ ကိုယ့်အရယူမယ်၊ အဲဒီအကြောင်းအချက်ရော ဖြစ်နိုင်လား”

“ဘာရှင့်”

“အဟက်...”

“ကျွန်မကို မစော်ကားပါနဲ့၊ ရှင်ကို လုံးဝ စိတ်မဝင်စားဘူးနဲ့ညီညွှာ၊ အဲဒီလို အောက်တန်းကျတဲ့ မိန်းမတွေထဲမှာ ဖူးဖူးစင် မပါဘူး”

သူမ လှည့်ထွက်ဖို့ပြင်နေသဖြင့် သူ့လက်တွေဟာ သူမလက်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲကိုင်တားဆီးလိုက်သည်။

“မင်း ဒီလို ထွက်သွားလို့မရဘူး ဖူးဖူးစင်၊ ကိုယ်လိုလူတစ်ယောက်ရဲ့ပါးကို လက်လွှတ်စပါယ်ရိုက်တဲ့ မိန်းမဖြစ်သွားလို့ မင်း ပြန်ပြီး ပေးဆပ်ရမယ်”

ဖူးဖူးစင် မျက်ဝန်းတွေကို သူ စူးစိုက်စွာ ကြည့်မိသည်။ သူ့မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ဒေါသတွေနှင့် ဝင်းဝင်းတောက်နေ၏။ အဓိပ္ပာယ်မဲ့စွာ စော်ကားလိုက်တာက မင်းပဲ ဖူးဖူးစင်၊ မင်း အကြွေးတွေက အရမ်းကို များသွားပြီ။ သူ့အကြည့်တွေက သူမ မျက်ဝန်းတွေထဲ ထိုးဖောက်မတတ်ပင်။ ဖူးဖူးစင်က သူမလက်တွေကို ဆတ်ခနဲ ရုန်းဖယ်

သည်း

“မရဘူး ဘာအကြောင်းပြချက်မှမရှိဘဲ မင်းက ကိုယ့်ကို စတင် နှိပ်ခေါ်ခဲ့တာပဲ၊ ကိုယ့်ကို ဘယ်လိုလူမျိုးကမှ ချွတ်ဖို့နေနေသာသာ ထက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့ဖူးဘူး၊ မင်း ပေးဆပ်ခဲ့ရမယ်”

“လွှတ်ခန့်၊ ကျွန်မ အော်ပစ်လိုက်မယ်၊ ရှင် ထပ်ပြီး အရှက်တကွဲနဲ့အချုပ်ထဲရောက်သွားချင်လား”

မင်း အရှက်မရှိရင် အော်လေ၊ ကိုယ့်ကို ဘယ်သူက ဒီလို ဆုပ်မယ်ထင်မှာလဲ၊ ကိုယ်က နာမည်ပျက်မရှိခဲ့ဘူး၊ တည်ကြည်ပြီး ကုမ္ပဏီမှာ ကိုယ်ကျင့်တရားအကောင်းဆုံး သူဌေး၊ လူပျိုနုနုထွတ်ထွတ်လေးပဲ”

“ရှင်”

“မင်း အော်ရင် မင်းက ဖြူဆွယ်ဖြားယောင်းပြီး သူဌေးမျိုးလေးကို အကွက်ဖန်တာလို့ပဲ ထင်မှာ”

“ရှင်... ရှင်”

သူ ဘာမပြော ညာမပြောနှင့် ဖူးဖူးစင် ခန္ဓာကိုယ်လေးကို နှုတ်တရက် သူ့လက်တွေနှင့်ပွေ့ဖက်ကာ သူ့ရင်ခွင်နှင့် ထိကပ်ထားလိုက်ပြီး စင် ရဲ့ ပါးကလေးကို နှမ်းလိုက်မိသည်။ ပြီးတော့ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ထူပူသွားကာ ဖူးဖူးစင် ကို လွှတ်ပေးပြီး အပြင်ကို ပြန်ထွက်

လာခဲ့သည်။

“ရှင်... ရှင် လူယုတ်မာ”

ဖူးဖူးစင် အသံကျယ်ကျယ်လည်း မအော်ရဲဘဲ တိုးတိုးတိတ်တိတ်နှင့် ဒေါသတကြီး ရေရွတ်မိသည်။ သူ ထွက်သွား၏။ သူမ မျက်နှာလေး ထူထူကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး ရှက်လိုက်တာ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အော်ဟစ်ရဲမလဲ။ စင် ငိုပစ်ချင်လာရ၏။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ သေပစ်ချင်တာပဲ။ ဒီကိစ္စ ပီးအိမ်လေးကိုတောင် ပြောမပြုရဲဘူး။ တော်ပြီ ဖူးဖူးစင် အလုပ်ထွက်တော့မယ်။ သူမရဲ့တန်ဖိုးကို အထွတ်အထိပ် အမြင့်ဆုံးမှာ တင်ထားခဲ့တဲ့ ဖူးဖူးစင် သူမ အမုန်းတီးဆုံး ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့အနမ်းကို ခံလိုက်ရသည်။ ရှက်တယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ အခန်းလေးထဲမှ အပြင်ထွက်ဖို့ပင် မျက်နှာတွေထူထူပြီး မထွက်ရဲတော့ပေ။ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်ခါနေသည်။

“ကျွနု်...”

“ဟင်...”

တံခါးပွင့်လာသဖြင့် သူမ အထိတ်တလန့် မော့ကြည့်မိတော့ ကြီးကြပ်ရေးမှူး ဒေါ်သော်တာ ဖြစ်နေသည်။

“ဖူးဖူးစင်”

“ရှင်”

“သူဌေးနဲ့ ဘာဖြစ်တာလဲ ရန်ဖြစ်တာလားဟင်၊ သူဌေးထွက်လာတော့လည်း မျက်နှာမကောင်းဘူး၊ ဖူးဖူးစင်ရော ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ နှုတ်ခမ်းတွေလည်း တုန်ခါနေတယ်”

သူမ ဘာမှ ပြောမနေတော့ဘဲ အခန်းလေးထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ အလုပ်ထွက်တော့မယ်၊ ရှင့်လိုလူတစ်ယောက်ရဲ့လက်အောက်မှာ လခ ဘယ်လောက်ပဲရရ မလုပ်ဘူး။ ကျွန်မ ရှင့်မာဒီလို မဟုတ်ဘူးနော်၊ အသက်ပဲ အသေခံမယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရားကိုတော့ လုံးဝ အပျက်အပြားမခံဘူး။ သူမစိတ်တွေ ပေါက်ကွဲတုန်လှုပ်ကာ အငှားကားလေးနှင့် ပြန်လာခဲ့သည်။

အခန်း (၆)

“ဖေဖေ”

“ဟင်...”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဟင် ဖေဖေ နေမကောင်းဘူးလား”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး သမီး၊ ဖေဖေ အရက်ဖြတ်ထားတာပါ။

နည်းနည်းတော့ ကတုကရိဖြစ်တယ်”

“ဖေဖေရယ်”

ဖူးဖူးစင် အိမ်လေးထဲဝင်လာတော့ ဖေဖေ အိပ်ယာပေါ်မှာ လဲနေသည်။ စင် စိတ်ပူသွားရ၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စင့်ရှေ့မှာ ဖေဖေ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် အသက်ရှင်လျက် ရှိနေပေးစေချင်သည်။ ဖေဖေကိုကြည့်ရတာ တော်တော်လေး အားအင်တွေကင်းခဲ့နေ၏။ အရက်ဖြတ်တာတဲ့။ မဖြစ်ဘူး ဖေဖေအတွက် လိုအပ်တာတွေ အများကြီးပဲ။

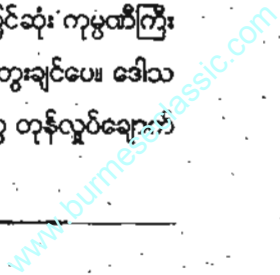
အားပြည့်အောင် ကျွေးမွေးဖို့ရယ်၊ ဆေးကုဖို့ရယ် ငွေလိုနေသည်။ အလုပ်ကလည်း ပြုတ်လာ၏။ စင် အားမလျော့ပါဘူး၊ ကျောင်းသားတွေကို ဂိုက်လုပ်တဲ့ ဝင်ငွေတော့ရှိသည်။

“စင်”

“ရှင် ဖေဖေ”

“အလုပ်က အဆင်ပြောရဲ့လား၊ ဖေဖေသမီးလေးက အရမ်းတော်တယ်၊ ကြိုစားတယ်၊ အလုပ်ရှင် သူဌေးက သဘောကုန်မှာပါ”

ဖေဖေရယ် စင် အလုပ်ကနေ ထွက်လာပြီလေ။ ဖေဖေကို ဒုက္ခပေးသွားတဲ့ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သားနဲ့မှ ပတ်သက်နေရတယ်။ စင်တို့က သွားပြီး ရန်စခဲ့မိတာပါ။ ဖေဖေကို ထိုအကြောင်းအရာတွေကို ပြောမပြချင်ပေ။ စင်ကိုလည်း ယခုအချိန်အထိ ဖေဖေရော မေမေပါ ပြောမပြခဲ့ကြ။ ဖူးဖူးစင်ကိုယ်တိုင် မထင်မှတ်ဘဲ ဖေဖေခိုင်ယာရီကိုတွေ့ပြီး ဖတ်ခဲ့ရသည်။ မီးအိမ်လေးနဲ့တိုင်ပင်ကာ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်အား ရှာခဲ့ကြသည်။ စွဲညီညာကို ဒုက္ခပေးခဲ့ကြ၏။ စင် တို့လုပ်ရပ်အတွက် နောင်တမရပေမယ့် ကံကြမ္မာက စွဲညီညာပိုင်တဲ့ အအောင်မြင်ဆုံး ကုမ္ပဏီကြီးအမှ အလုပ်လျှောက်ခဲ့သည်။ ဖူးဖူးစင် ဆုက်ပြီး မတွေးချင်ပေ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ဖြစ်ရ၏။ စင်ကို ယုတ်မာတာပဲ။ သူမစိတ်တွေ တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေသည်။

“ဖေဖေ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ စိတ်မပူနဲ့နော်”

“ဖေဖေ”

“ဟင်...”

“အရက်ဖြတ်ရင် ဖေဖေ ခံနိုင်ရည်ရှိပါ့မလားဟင်၊ နည်းနည်းလေး တော့ သောက်လိုက်ပါလား”

ဦးကျော်ဇောဖြူရဲ့ အကြည့်တွေက သမီးလေး စဉ်ဆီ ရောက်သွား သည်။ လိမ္မာပြီး ချောမောလှပတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့် ဘဝက နိမ့်ကျလွန်းသည်။ ဖေဖေကြောင့်ပါ သစ္စာမြိုင် မင်းကြောင့် ငါ့ဘဝကြီးတစ်ခု ပျက်စီးဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရတယ်။ သစ္စာမြိုင် ချမ်းသာကြွယ်ဝ တဲ့ သူဌေးမကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေကြောင်း ဦးကျော်ဇောဖြူ သိခဲ့ ရသည်။ မိမိရင်ထဲမှာ ပို၍ နာကျည်းနေရ၏။ မင်း ဘယ်မှာလဲ၊ ကြည့် စမ်း ငါ့သမီးလေး ဘယ်လောက် ဒုက္ခဆင်းခဲ့တွေခံနေရလဲ၊ ဖေဖေ ကြောင့်ပါ။ သစ္စာမြိုင်ရဲ့မာယာထောင်ခြောက်ထဲ တိုးဝင်မိကာ အသည်းကို ဝေဒနာတွေခံစားရင်း ဘဝကို ရေစုန်မျောပစ်ခဲ့သည်။ မိမိရဲ့ မိုက်တွင်း နက်မှုပဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အရက်ဖြတ်ရမယ် သမီးလေးအတွက် ကြည့်ရ မယ်၊ အမြဲတမ်း အတ္တကြီးကာ မိသားစုအပေါ် တာဝန်ပုံနေခဲ့သော ယောက်ျားတစ်ယောက် အသိတရားတွေက နောက်များကျနေပြီလား။ ဖခင်ရဲ့သောကတွေကိုကြည့်ပြီး မျက်ရည်ကျခဲ့သော သမီးလေး ဖူးဖူးထင်

အတွက် အရက်ဖြတ်ပစ်လိုက်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“အဟွတ်... အဟွတ်... ဟွတ်”

“ဖေဖေ ချောင်းတွေ အရမ်းဆိုနေပါလား”

“လည်ချောင်းတွေ ခြောက်နေလို့ပါ သမီး၊ ဓုပါတယ် ဒီဝေဒနာ ဆို ကြုံကြုံခံပြီး ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်မယ်”

“ဖြစ်ပါ့မလားဟင်ဒီး ဖေဖေ ဘာစားမလဲ၊ ခေါက်ဆွဲပြုတ်သောက် လား၊ သမီး သွားဝယ်ပေးမယ်လေ”

“နေပါစေကွယ် သမီးမှာ ပိုက်ဆံရှိလို့လား၊ ဖေဖေ တကယ်ပဲ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး”

“ရှိပါတယ်၊ အားရှိမှ အရက်နာကျတာ ဖေဖေ ခံနိုင်မှာလေနော်”

ဦးကျော်ဇောဖြူရဲ့စကားကို နားမထောင်တော့ဘဲ သမီး ထွက် သွားသည်။ ပြောမယ်သာ ပြောရတာ ရင်ဝမှာ ပူလောင်နေ၏။ အရက် သောက်ချင်တဲ့စိတ်က ပြင်းပြစွာ ဖြစ်ပေါ်နေ၏။ စိတ်ကို တင်းထားရ ဖယ်၊ သမီးရှေ့ရေးအတွက် အရက်သမားကြီးဘဝနဲ့ နေလို့မရဘူး။ သမီး ထွက်သွားသည်နှင့် ဦးကျော်ဇောဖြူ မိမိ သိမ်းထားတဲ့ ဒိုင်ယာရီ စာအုပ်အား ဖွင့်ကြည့်မိ၏။ မိမိရဲ့ အသတ်သုံးဆယ်ပြည့် မွေးနေ့မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က မွေးနေ့လက်ဆောင်အဖြစ် သူ့ရင်ဘတ်မှာ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးကို သစ္စာမြိုင်ဆိုတဲ့ မိန့်မချောလေးတစ်ယောက်

က သူ့ရင်ဘတ်မှာ လာရောက် ချိတ်ဆွဲပေးခဲ့သည်။

“မင်းနာမည် ဘယ်သူလဲ၊ မင်းရဲ့လက်ဆောင်လေးက အရမ်းစုံ ရှိမန်းတစ် ဖြစ်တယ်ကွာ”

“သစ္စာမြိုင်ပါ”

“သစ္စာမြိုင်”

“အင်း...”

“OK”

မိဘတွေရဲ့ အမွေအနှစ်တွေကို တစ်ဦးတည်း ရရှိခဲ့ပြီး အောင်မြင်တဲ့ လုပ်ငန်းရှင်ကြီး ကျော်ဇောဖြူသည် သစ္စာမြိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးအား စိတ်ဝင်စားသွားရာ အရမ်းလှတဲ့ မိန်းကလေးပဲ။ နောက်ပိုင်း သူ့စုံစမ်းကြည့်တော့ သူမက ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ မိန်းကလေးဖြစ်သည်။

“သစ္စာမြိုင်က ဆင်းရဲတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ပညာတတ်ကွ R ဖြစ်တယ်၊ ကျော်ဇော ဘယ်လိုလဲ၊ အကြီးအကျယ် စွဲလမ်းငြိတွယ်သွားပြီလား”

“အင်းကွာ”

သူနှင့်သစ္စာမြိုင် ငြိသွားကြသည်။ အလှအပ မက်မောပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝလိုတဲ့ သစ္စာမြိုင်က သူ့ကို မာယာတွေနဲ့ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ကာ သူ့ဘဝကြီးတစ်ခုလုံးကို ပိုင်စိုးသူဖြစ်ရသည်။

“မောင် သစ္စာတို့မိဘတွေက ဆင်းရဲတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်အတွက်လည်း ဂုဏ်သိက္ခာမကျရအောင် အိမ်လေးတစ်လုံးလောက် ဝယ်ပေးပါလား”

သစ္စာမြိုင် တောင်းဆိုသမျှ သူ ဖြည့်စွမ်းပေးခဲ့သည်။ အိမ်လေးတစ်လုံးမဟုတ် တိုက်တစ်လုံး ဝယ်ပေးခဲ့၏။ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ အပြည့်ပေးခဲ့သည်။ သူ့စိတ်တွေ သူ့နှလုံးသားတွေက သစ္စာမြိုင်မှ သစ္စာမြိုင်ဖြစ်လာအောင် နည်းပရိယာယ်ပေါင်း မြောက်များစွာဖြင့် ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့သည်။

“ကျော်ဇော မင်းကောင်မလေး သစ္စာမြိုင်ကို မင်း ဝယ်ပေးထားတဲ့တိုက်ကို ရောင်းလိုက်ပြီ၊ တခြားကို ပြောင်းသွားကြတယ်လေ”

“ဘာကွ”

“ငါတို့ သတင်းကြားရတာတော့ သစ္စာမြိုင်က မင်းကို ထားပစ်ပြီ မင်းထက်ချမ်းသာတဲ့ ယောက်ျားနဲ့ လက်ထပ်သွားပြီတဲ့ကွ”

“ဟင်...”

သူ့ စုံစမ်းတော့ သစ္စာမြိုင်တို့ အမှန်တကယ်ပဲ အိမ်ပြောင်းသွားသည်။ တခြားယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်သွား၏။ ရက်စက်သည်။ သူ့မှာ စီးပွားရေးကျဆင်းလာသည်နှင့် သစ္စာမြိုင်က သစ္စာမြိုင်အဖြစ်ဖြစ်သည်။ သူ အသည်းကွဲခဲ့ရ၏။ ဘဝပျက်ခဲ့ရသည်။ မိန်း

ကလေးတစ်ယောက်နှင့် အစားထိုး လက်ထပ်ခဲ့ပေမယ့် အချစ်တွေက ကင်းခဲ့နေကာ မိန်းမတွေကို မယုံကြည် ဖြစ်ရသည်။ နှိပ်စက်ခဲ့တဲ့ ဥပဒေပြုထားခဲ့သည်။ ဇနီးသေ မိမိလည်း အရက်သမားကြီးဘဝ ရောက် သမီးလေး ပူးပူးစင်လည်း နိမ့်ကျတဲ့ဘဝမှာ နေထိုင်ခဲ့ရသည်။

“သစ္စာက ချမ်းသာချင်တယ်။ သူ့ဌေးမကြီးဘဝနဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာ တွေနဲ့ နေချင်တယ်။ မောင် ကြီးစားပါ။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မောင်လုပ်ငန်း က ကျဆင်းလာပြီး သစ္စာက မောင်ထက်သာတဲ့လူကိုတွေ့ရင် တာတာ ပဲနော်”

သစ္စာမြိုင်က မိမိအား ပြောဆိုခဲ့သောစကားတွေကို နောင် ပြောပြကြည့်မယ် စကားတွေဟု ထင်ခဲ့မိသည်။ သစ္စာမြိုင် မင်းက ယုတ်မ ကောက်ကျစ်ခဲ့တာပဲကွ။ သမီးလေး ပူးပူးစင်က ဖခင်အပေါ် တာဝန် ကျေသောအခါ မိမိ ဖိုက်မဲမှုတွေအတွက် နောင်တရလာ၍ အရက်ဖြတ် ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“အား... ရင်တွေပူလိုက်တာ။ မောလိုက်တာ။ ဘုရားရေ ဘာ ဖြစ်တာလဲ”

မိမိရင်တွေ တလုပ်လုပ် တုန်ခါလာပြီး မောပန်းလာသည်။ အစား ထိုးလည်း မစား။ အရက်ကလည်း ဖြတ်လိုက်တော့ ပြင်းပြတဲ့ဝေဒနာတွေ ကို ခံစားနေရ၏။ ဆောက်တည်ရာမရတော့။ အော်ဟစ်ပစ်ချင်နေသည်။

မသောက်ဘူး အရက်ပြတ်ပြီပဲ။ မသောက်ဘူးကွား ငါ့သမီးလေးအတွက် ဒါ နောင်တရနေသင့်ပြီလေ။ အံသွားတွေကို ဖိကပ်စွာ ဖိကြိတ်ထား သေးသည်။ လက်သီးတွေ တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဆုတ်ထားကာ ဝေဒနာ တို့ ကြိတ်မှိတ်ခံစားနေသည်။

“သမီးရော သမီး။ ဖေဖေခေါင်းတွေ အရမ်းမူးတာပဲ။ ရင်တွေ ဘုန်နေတယ် သမီး”

ဦးကျော်စောရဲ့ခေါင်းတွေ မူးဝေနေတာကိုမျှကာ မျက်လုံးတွေ မြှာဝေလာသည်။ စိတ်ကို ထိန်းထားသည် မရ။ အသိမဲ့ချင်နေ၏။ သမီးရော ဘယ်မှာလဲ။ မျက်လုံးတွေကိုမှိတ်ရင် အသိကင်းမဲ့မသွား အောင် ထိန်းချုပ်ထားသည်။

“ဟင်... အန်ကယ် ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ ကျွန်တော်က ပူးပူးစင် ချဲ့အလုပ်ရှင်ပါ။ ဒီဘက်ကိုလာရင်း လမ်းကြိုလို့ ဝင်လာတာပါ”

“အတော်ပဲ မောင်ရင်၊ ကျုပ်... ကျုပ် အရမ်းမူးဝေနေတယ်။ အသိတောင် မဲ့ချင်နေပြီ”

“မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကျွန်တော် ဆေးခန်းပို့ပေးမယ်”

သူ ပူးပူးစင်နေတဲ့ ရပ်ကွက်ထဲကို စုံစမ်းပြီး ပူးပူးစင် အိမ်ကို ရွာသည်။ ဘာဖြစ်လို့မှန်း မသိဘူး။ သူ တောင်းပန်ချင်နေ၏။ အောက် ဆန်းကျတဲ့ သူ့လုပ်ရပ်က မိန်းကလေးတစ်ယောက်အား နှိပ်စက်စီးနင်း

စော်ကားသလို ဖြစ်သွားရသည်။ ဖူးဖူးစင်ဆီ တောင်းပန်ဖို့ရောက်လာတော့ လူကြီးတစ်ယောက် မူးလဲနေ၏။ ဖူးဖူးစင်အဖေ အရက်သမားကြီး ဖြစ်နိုင်သည်။

“ကျုပ်က ဖူးဖူးစင်ရဲ့ အဖေပါ။ အရက်ဖြတ်ထားလို့လေ။”

“စကားမပြောပါနဲ့ အန်ကယ်၊ ကျွန်တော့်ကားနဲ့ ဆေးခန်းနဲ့ ပေးမယ်”

“မောင်ရင် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးပဲ ပို့ပါ။ ကျုပ်တို့မှာ ဆေးကုစရာ ပိုက်ဆံမရှိဘူးလေ”

“ကျွန်တော် အားလုံး တာဝန်ယူပါတယ်”

ဖူးဖူးစင် အဖေကိုတွဲပြီး ကားပေါ်တင်ကာ ရွှေဂုံတိုင် အထူးကုဆေးရုံကြီးဆီ ခေါ်လာသည်။ ဖူးဖူးစင် မင်းနဲ့ကိုယ်က အပြန်အလှန် ငြိမ်မှုတွေ ကျူးလွန်မိကြတယ်လေ။ ကိုယ်က လွန်သွားတယ်၊ တောင်ပန်ပါတယ်ကွာ။ ဆေးခန်းသွားကြောင်း ပတ်ဝန်းကျင်အား မှာကြားခဲ့ပြီး ဆေးခန်းကို သွားခဲ့၏။ အားနည်းလွန်း၊ နေသည်ဖြစ်၍ အားဆေးတွေ သွင်းပေးသည်။

“မောင်ရင် အချိန်မီ ရောက်လာလို့ပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မောင်ရင် နာမည်က”

“စွဲညီညာပါ”

“ကျေးဇူးပဲကွာ”

သမီးရဲ့အလုပ်ရှင် သူဌေးက ငယ်ငယ်လေးပဲ ရှိသေးသည်။ သူဌေးလေးကိုကြည့်ပြီး မိမိဘဝ အတိတ်တွေကို အမှတ်ရနေမိ၏။ သစ္စာမြိုင် ငါ ပြောရဲတယ်၊ ငါ့သမီးလေး ဖူးဖူးစင်က မင်းလိုမဟုတ်ဘူးကွ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားကို ထိန်းနိုင်တယ်၊ ဘဝကို မှန်ကန်တဲ့နည်းသမီးတွေနဲ့ ကြီးပွားတိုးတက်အောင် ကြိုးစားနေတယ်၊ မာနရှိတယ်၊ အားဆေးသွင်းရင်း မူးဝေနောက်ကျိတာတွေ ပျောက်သွားသည်။ သမီးလေးရော ဖခင်အတွက် ဆေးဝါးကုသစရာ ပိုက်ဆံရှိမှာမဟုတ်ပေ။ သမီးလေး ဘယ်လိုများ ဖန်တီးမလဲ၊ သမီးအလုပ်ရှင်သူဌေးက အထူးကျဆေးခန်းကြီးရဲ့ အကောင်းဆုံးအခန်းမှာ ထားပေးသည်။

“မောင်ရင်”

“ဗျာ”

“ဆေးကုသစရိတ်တွေအတွက်”

“မပူပါနဲ့ အန်ကယ်၊ ကျွန်တော်က အလုပ်ရှင်ပါဗျာ၊ တာဝန်ရှိမိတယ်၊ လူမှုရေးလေ”

“စိတ်သဘောထား ပြည့်ဝလိုက်တာ၊ ကျေးဇူးပဲ မောင်ရင် ဆောက်လာလို့လေ၊ ကျုပ် သတိလစ်တော့မလို့”

“အန်ကယ်”

“ဟင်...”

“အရက်ဖြတ်ထားတာလား”

“အေးကွယ် သမီးလေးအတွက်ပါ။ ကျုပ် တာဝန်မဲ့ခဲ့တယ်။ မိသားစုအပေါ် ဥပက္ခာပြုပြီး ပေတေနေခဲ့တယ်။ အခု သမီးလေးအတွက် အရက်ဖြတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပါ”

“ကောင်းပါတယ် အန်ကယ်ရယ် ကျွန်တော်လည်း အတတ်နဲ့ ဆုံး ကူညီပါ့မယ်။ ကြီးစားပါ”

ဖူးဖူးစင်ရဲ့အဖေက ဆင်းရဲပေမယ့် တစ်ချိန်က ခန့်ညားရေး မောသူဖြစ်ကြောင်း သိနေသည်။ အရက်သမားကြီးတစ်ယောက်ရဲ့သမီးက တော်လိုက်တာ။ မာနလည်းရှိတယ်။ စဉ့်အပေါ် သူ့အပြုအမူတွေအတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားရသည်။

အခန်း (၇)

“ဘာပြောတယ် ဒေါ်လေးချို။ ဖေဖေ ဆေးခန်းရောက်နေပြီ ဟာ။ ရွှေ့တိုင် အထူးကုဆေးခန်း ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် စင်၊ ညည်း အလုပ်ရှင် သူဌေးတဲ့၊ လမ်းကြိုလို့ ဘာရင်း ညည်းအဖေ မူးမေ့နေလို့ ဆေးခန်းခေါ်သွားတယ်လေ။ ညည်း ပြန်လာရင် လိုက်ခဲ့ပါတဲ့”

“ဟင်...”

သူ ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ စွဲညီညာ ရောက်လာသည်တဲ့။ ရှင်က ကောင်းသောလာခြင်း မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဖူးဖူးစင်ကို လက်တံ့ အကြံအစည်တစ်ခုခုနဲ့ ဖြစ်နိုင်တယ်။

ဖပတ်သက်ချင်ပါဘူးဆိုမှ စွဲညီညာနှင့် ရင်ဆိုင်ရမှာ စင် ရှက်သည်။ သူမ နှုတ်ခမ်းသားလေးပေါ်မှာ နာကျင်စူးရှနေတယ်။ လူယုတ်မာအပေလိပ် စိတ်ဓာတ်အောက်တန်းကျတယ်။ ကျွန်မကို အရှက်

ခွဲပစ်တာပဲ။ နေဖေက ဆေးခန်းရောက်နေပြီဆိုတော့ သူမ လိုက်သွားရုံပဲ ရှိသည်။

“ဖူးဖူးစင်”

“မီးအိမ်လေး”

“ဟဲ့... ရှင့်အဖေကို ဆေးခန်းဖို့တာ သူ့ဌေးလေး စွဲညီညာဆို

“အင်း...”

“ဘာတွေလဲဟာ”

“သွားရအောင် မီးအိမ်လေး လိုက်ခဲ့ပေးပါ”

စွဲညီညာနှင့် နှစ်ယောက်တည်း မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ရုံကြောက်ရွံ့နေမိသည်။ ရှက်မိနေ၏။ ဒေါသတွေပဲ ပေါက်ကွဲမလာ။ မီးအိမ်လေးက ရှင့်အကွက်ထဲ ဝင်လာတာလေး၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သားကို ရှင့်အဖေလိုတာမျိုးရောက်အောင် ကြိုးစားသည့်သည်ဟု ပြောသည်။

“ရှင်ကော ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သား၊ စွဲညီညာကို သူ့မာမိရဲ့အကွက်စရိုက်တွေအတိုင်း ဖြားယောင်းပြုစုယ်ပြီး ဘဝပျက်တောင် လုပ်ပစ်သတယ် စင်”

ဟုတ်တယ် မီးအိမ်လေး၊ စင်လည်း ဒေါ်သစ္စာမြိုင်သားအသည်းနှလုံးကို မီးလောင်တိုက်သွင်းပစ်ချင်နေတာပါ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်အသည်းနှလုံးကို မီးလောင်မြိုက်စေမှာပဲလေ။ ချွေးမတောင်မှ သူ

ပေးလာတဲ့ မိန်းကလေးပဲ လက်ခံမှာတဲ့၊ စင့် လက်သီးလေးက ခြေထောက်စွာ ဆုတ်မိသွားသည်။

“လောလောဆယ်တော့ ဖေဖေဆီ သွားရမယ်၊ သူ စွဲညီညာသဘောနဲ့ အိမ်ကိုလာရတာလဲ မီးအိမ်လေး”

“ရှင့်ကို သဘောကျလို့ ဖြစ်မှာပေါ့ဟဲ့၊ သူ့လို သူ့ဌေးက ထိုကွက်ထဲကို လာစရာအကြောင်းမှ မရှိတာပဲ”

“မုန်းလိုက်တာ”

“ရှင့်အတွက် အကွက်ဆင်တာပဲလေ”

“တော်စမ်းပါ”

“စွဲညီညာကို ရှင် လက်စားမချေချင်ဘူးလား၊ ဖူးဖူးစင်၊ ရှင့်လိုကလေးမျိုးကို ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကတော့ ချွေးမတော်ချင်ပါ့မလား။ မီးလေး စုံစမ်းသိရသလောက် သူ့သားအတွက် ဘယ်လိုမိန်းကလေးကိုမှ စိတ်တိုင်းမကျဘဲ ချွေးမလောင်းရှာနေတုန်းတဲ့ဟာ”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းမကြီးကိုတော့ သူ အရမ်းမုန်းတယ်၊ နေဖေကို ဖြားယောင်သွေးဆောင်သွားတဲ့ မိန်းမကြီးရဲ့သားကို နှစ်က ဖြားယောင်သွေးဆောင် ရယူနိုင်တယ်ဆိုရင် ဒေါ်သစ္စာမြိုင်လောက်များ ဆတ်ဆတ်ခါအောင် နာကျည်း ခံပြင်းလိုက်မလဲတဲ့။ အလုပ်လျှောက် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့တန်ဖိုးကို မိန့်ကျလမ၏။

သင်မြတ်နိုး

ပူးပူးစင် မလုပ်ချင်ပေ။ မီးအိမ်လေးကတော့ အခွင့်အရေးပေးတတ်လုပ်သင့်သည် တဲ့။ ရှင် တကယ် ချစ်မြတ်နိုးပြီး လက်ထပ်မှာ မဟုတ်တာပဲတဲ့။ စင် ပြန်ပြီး ရယူသင့်တယ်လေတဲ့။ သူမက သူမ သူမ တန်ဖိုးကြီးမားစွာ မြှင့်တင်ထားတတ်သူဖြစ်သည်။

“ဖေဖေဆီ သွားရမယ် မီးအိမ်လေး။ ကျိန်စာတွေကနေ နောက်မှ စဉ်းစားမယ်လေ။ သူကလည်း စင့်ကို နိုင်ကွက်ဖို့များလာ မသိတာပဲ”

မီးအိမ်လေးကိုနှုတ်ဆက်ပြီး သူမ ထွက်လာခဲ့သည်။ လူနာနာ ကို စုံစမ်းလာခဲ့၏။ ဖေဖေကို အကောင်းဆုံးနေရာမှာ ဆေးကုသ တာပဲ။ ကျွန်မ ဖေဖေက ရှင့်မာမီ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကြောင့် ဘဝပျက် အရက်သမားကြီးဘဝ ရောက်ခဲ့ရတာလေ။ ကျွန်မတို့မိသားစု ပေး ခဲ့ရတာတွေ အများကြီးပဲ။ ရှင့်မာမီ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ဒီအကြွေးကို ဆပ်ရမှာပဲ။ မီးအိမ်လေးပြောတဲ့ စကားတွေက အမှန်တွေပဲဟု လေ သည်။ ဖေဖေအခန်းနံပါတ်ရှေ့မှာရပ်ပြီး စိတ်တွေကို တည်ငြိမ်အေ ထိန်းချုပ်ထားရ၏။ အခန်းက ဧည့်ထားသည်ဖြစ်၍ ပူးပူးစင် အခန်း ကိုတွန်းဖွင့်ပြီး ဝင်လာခဲ့သည်။

“ဖေဖေ”
“သမီး”

ဖေဖေကို ဆေးတွေသွင်းထားပြီး ကောင်းကောင်း သတိရနေ သည်။ ဖေဖေအနားမှာ စွဲညီညာ ထိုင်နေ၏။ ဖေဖေက သူမအား ညီညာနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။

“ဒီသူငယ်လေး သမီး အလုပ်ရှင် ရောက်လာလို့ပေါ့ကွယ်။ ဖေဖေ အားနည်းပြီး သတိလစ်တော့မတတ်ပဲ ဖေဖေ ကံကောင်းသွား သယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ သူဌေး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်နော်”

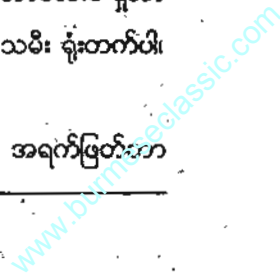
“ကိစ္စမရှိပါဘူး စင်၊ ကိုယ် ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ဒီဘက်ရောက်လာ တာလေ။ မင်းကို သတိရတာနဲ့ ဝင်ကြည့်မိတာ။ မင်း ဘယ်သွားနေ တာလဲ ပူးပူးစင်”

“ကျွန်မက ဖေဖေအတွက် စားစရာသွားဝယ်နေတာပါ”

“မင်း ဖေဖေ အားအရမ်းနည်းနေတယ်။ အရက်ဖြစ်ထားလို့တဲ့။ သစ္စာ ရောဂါတော့ ကြီးကြီးမားမား မရှိဘူး။ မနက်ဖြန် ရုံးတက်နိုင် သေး။ အန်ကန် နေကောင်းရင်ပေါ့”

“အန်ကန် နေကောင်းပါတယ်။ အားနည်းနေတာလေးပဲ ရှိတာ ပဲ။ တစ်ယောက်တည်းလည်း နေလို့ဖြစ်တယ်လေ။ သမီး ရုံးတက်ပါ။ အလုပ်ဝင်တာ မကြာသေးဘူးလေ”

“ဆေးရုံကတော့ မဆင်းခဲ့ဦးနော် ပူးပူးစင်၊ အရက်ဖြတ်လာ

ဝေဒနာတွေ အပြင်းအထန် ခံစားရလိမ့်မယ်။ ဆေးခန်းမှာ တစ်ဖက်လောက်နေပါ။ ကုန်ကျစရိတ်မပူနဲ့၊ ကိုယ် ကြိုတင်ငွေ သွင်းထားပြီး”

သူ ပြောပြီး ထွက်သွားသည်။ ဖေဖေက သမီး အပြင်အလိုက်ပိုးပေးလိုက်ပါဟု အတင်းအကြပ်ပြောနေ၍ ဖူးဖူးစင် သူ့နောက်လိုက်လာခဲ့ရ၏။ ရှင်သာ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သားဆိုတာသာသိရင် ဖေက ရှင့်ကို လုံးဝ လက်ခံမှာမဟုတ်ဘူး သိလား၊ ရှင် သိလား။ ဒါခြေလှမ်းကို ရပ်ပစ်လိုက်သည်။

“မင်း မနက်ဖြန် ရုံးတက်ပါ ဖူးဖူးစင်”

“ကျွန်မ အလုပ်ထွက်ပြီးပါပြီ”

“မနောက ကိုယ့်အပြုအမူအတွက် တောင်းပန်ဖို့ ရောက်တာပါ ဖူးဖူးစင်၊ တောင်းပန်ပါတယ်။ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ လူမှုရေးတစ်ကဏ္ဍစီနော်၊ မင်း ရုံးတက်ပါ”

သူက သူ ပြောချင်တာတွေပြောပြီး ကားကို မောင်းထွက်ခဲ့သည်။ ဖေဖေကို ဆေးခန်းပို့ပြီး ဆေးကုသစရိတ်တွေကျခံတာ ကျတင်တင်ရမလား။ ရှင့်ဘက်က ကျွန်မကို ထောင်ချောက်တစ်ခုထဲ ကျွန်တို့ထည့်ဖို့ မြူဆွယ်ဖြားယောင်းတာလား။ သူမက သူ့ရှင်ဘတ်မှာ အသုံးပုံရင်ထိုးလေးတစ်ခု ချိတ်ခဲ့တာ သူ့ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်

သက်သက်လေးပါပဲ။ သူမ အကြည့်တွေက ငေးကြောင်ကာ သူ့ကားချောက်သွားတဲ့အထိ ရပ်ကာကြည့်နေမိသည်။

“ဟဲ့ ဖူးဖူးစင် ရှင် ဘာရပ်လုပ်နေတာလဲ၊ ဦးလေးဖြူရော”

ဆေးခန်းထဲကိုဝင်လာတဲ့ မီးအိမ်လေးက သူမ ရပ်နေတာတွေ့ကာ လက်မောင်းကို ဖျတ်ခနဲ ပုတ်လိုက်မှ အသိတွေ ပူးကပ်ဝင်သွားရသည်။

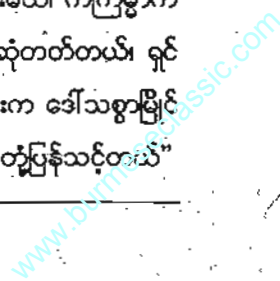
“ဟိုလူ့ကို လိုက်ဖို့တာမဟုတ်လား၊ စောစောက ကားထွက်သွားတာ တွေ့လိုက်တယ်လေ”

“အင်း...”

“OK လား”

“စင် ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ မီးအိမ်လေး။ သူက ဖေဖေအသက်ကို ကယ်တယ်။ ဆေးဖိုးတွေလည်း ကြိုတင်ပေးထားတယ်။ စင့်ကို မနက်ဖြန် ရုံးတက်ပါတဲ့”

“OK ပဲပေါ့၊ ဦးလေးဖြူ ဘာမှ သိပ်မဖြစ်ဘူး မဟုတ်လား။ မနက်ဖြန် ရှင် ရုံးတက်လေ၊ မီးအိမ်လေး စောင့်ပေးမယ်။ ကံကြမ္မာကလည်း တကယ်ပဲ တူးဆန်းတယ်နော်၊ ဆုံလည်း ဆုံတတ်တယ်၊ ရှင်ဟိုလူ့ကိုလည်း ချစ်မိသွားဦးမယ်နော်၊ မီးအိမ်လေးက ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းမကြီးကို အမြင်ကတ်တာ၊ ရှင် လက်တုံ့ပြန်သင့်တယ်”

မီးအိမ်လေးက သူမအပေါ် သူငယ်ချင်းကောင်းပီသစွာ ကြည့်
စောင့်ရှောက်ခဲ့တာတွေ အများကြီးပါပဲ။ စင် အခက်အခဲဒုက္ခတွေ
မျှဝေခံစားပြီး အနစ်နာခံတတ်သည်။

ဖူးဖူးစင်မိသားစု ဘဝပျက်တဲ့အထိ အကြံပက်စက်ခဲ့လေ
ဒေါ်သစွာမြိုင်အား ဖူးဖူးစင်ကဲ့သို့ မီးအိမ်လေးလည်း ရွံရှာမှန်းတီးနေသည်။

“ဖေဖေ့ဆီ သွားကြစို့”

ဖေဖေရှိနေတဲ့ အထပ်ရောက်တော့ အပျံ့စားပဲဟဟ မီးအိမ်လေး
က ပြောသည်။ ဖေဖေအတွက်ကတော့ အစုတ်အပြတ်တွေပဲ မြင်လေ
သုံးစွဲနေရသဖြင့် ကျေးဇူးတွေ တင်မဆုံးဖြစ်နေသည်။ ကျေးဇူးမတ
ပါနဲ့ ဖေဖေ သူက ဖေဖေဘဝကြီးတစ်ခုလုံးကို ဖျက်စီးခဲ့တဲ့ ဒေါ်သစွာမြိုင်
ရဲ့သားပါ။ သမီးက သူ့ကို အမှတ်တရတွေ လုပ်ပစ်ခဲ့တယ်။ သူ့မွေး
မှာ မွေးနေ့ဆုတောင်းနဲ့အတူ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးတစ်ခုကို မွေး
အမှတ်တရအဖြစ် စင်က သူ့ရင်နှုတ်မှာ ထိုးစိုက်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော
သူ့ပါးကို ရိုက်ခဲ့တယ်။ သူက ဖူးဖူးစင်ကို အမှတ်တရတစ်ခုပဲ လုပ်
ခဲ့တာပါ။ သူမကို နမ်းခဲ့တယ်လေ။ မီးအိမ်လေး မသိ။ ဖေဖေ
အလုပ်ရှင်သူဌေး လမ်းကြိုလို့ ဝင်လာလို့လေတဲ့။ ဖေဖေမျက်နှာ
လန်းဆန်းနေသည်။

“မနက်ဖြန် ရုံးတက်ဖို့ မီးအိမ်လေး ဆေးခန်းမှာ လာစောင့်မယ်
ဦးလေးဖြူ”

“ရပါတယ်ကွယ်၊ ဒီမှာ ဆရာမ ရှိတာပဲ၊ ဦးလေးဖြူ အင်အား
တွေ ပြည့်နေပါတယ်၊ အရက်ဖြတ်တာကြောင့်ပါ။

ဖေဖေအတွက် ဆေးခန်းမှာ ကြိုတင်ငွေ ဆယ်သိန်းတောင်
သွင်းပေးထားသည်။ ရှင်က ငွေကြေးနေအင်အားနဲ့ ဖူးဖူးစင်ကို ဝိတာ
ပေါ့လေ။ ရှင်နဲ့ဖူးဖူးစင်တို့ ပတ်သက်ခြင်းက ကောင်းသောပတ်သက်ခြင်း
တော့ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ နာကျည်မှုတွေနဲ့ ရင်ထဲကမပီတဲ့
ဟန်ဆောင်နေမှုတွေပဲဖြစ်ကြသည်။

“ဖူးဖူးစင်”

“ဟင်...”

“ဘာမှ တွေဝေမနေပါနဲ့ဟယ်၊ ဒေါ်သစွာမြိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းမကြီး
ဘယ်လောက်အထိ ဆတ်ဆတ်ခါအောင် ဒေါ်သတွေ ပေါက်ကွဲသွား
မလဲဆိုတာလေ”

“ဟုတ်တယ် မီးအိမ်လေး သူ့ရော ဖူးဖူးစင် စိန်ခေါ်မှုပဲလေ၊
သူကလည်း စင် ကို နှိပ်ကွပ်ဖို့ပဲ ကြံစည်ကြိုးစားလာမှာပဲ၊ သူ ဘုမသီ
ဘမသီ ခွဲလိုက်ရလို့လေ”

“ရှင်ကိုတော့ ယုံကြည်တယ် မီးအိမ်လေး ကိုယ်ကျင့်တရား

တွေကို ထိန်းသိမ်းတတ်လို့ပေါ့။ မီးအိမ်လေးက မတရားမှုတွေကို မကြိုက်ဘူး ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့လုပ်ရပ်တွေက ရွံ့မုန်းစရာကြီးပဲ”

မီးအိမ်လေး ခံစားနေရတာထက် ဖူးဖူးစင်က အဆပေါင်းမြောက် များစွာ နာကျည်းမုန်းတီးနေရသည်။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကို အမှုန်ကြိတ်ပစ် ချင်နေ၏။ ဖေဖေဒိုင်ယာရီအရ ပိုင်းလုံးလုပ်သွားခဲ့တာပဲ။ ဖေဖေကတော့ အင်အားတွေပြည့်ပြီး လန်းဆန်းနေသည်။ ဆေးဝါးကုသမှုခံယူရ၍လည်း ဖေဖေ အရက်နာကျတဲ့ ဝေဒနာခံစားရမှု သက်သာနေရ၏။ စွဲညီညွှာ ဆိုတဲ့ သူဌေးရဲ့စေတနာကို သမီး ဖူးဖူးစင် လေးစားပါတဲ့။ အလုပ် တာဝန်ကိုလည်း မခိုမကပ်နဲ့တဲ့။ စွဲညီညွှာက ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သားဆိုတာ သိရင် လက်ခံမှာလား။ မောင်းထုတ်ပစ်မှာလား ဖေဖေရင်ထဲမှာလည်း ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က ရွံ့ရှာအမုန်းတီးဆုံး ရန်သူတစ်ယောက်ဖြစ်နေသည်။ ဖူးဖူးစင် ရုံးကိုသွားရမှာလား သီးသန့်အခန်းထဲမှာထားပြီး ဖူးဖူးစင်အား ပညာကောင်းကောင်းပြမှာ သေချာနေ၏။ ကျွန်မက ဖူးဖူးစင်ပဲ။ ရှင် ဗာမီ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ကိုယ်ချင်းစာတစ်အောင်တော့ လုပ်ပြမဖြစ်မယ် ထင်တယ်။ ကြိုတင်ပြီးတော့ အကြံအစည်တစ်ခု မဟုတ်ဘူးနော်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ရှင်နဲ့ကျွန်မက ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေ ပြင်းထန်လာမှာပဲ ထင်တယ်။ သူမ အလုပ်ကို ဆက်လုပ်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

အခန်း (၈)

ဖူးဖူးစင် ဖေဖေ နေကောင်းသွားပြီဖြစ်၍ ကုမ္ပဏီကို လာခဲ့ သည်။ အလုပ်ကနေ ထွက်ချင်ပေမယ့် အရက်ဖြတ်ထားတဲ့ ဖေဖေ တို့တော့ စင် အလုပ်ပြုတ်သွားပြီဟု မပြောချင်မိ။ ပြီးတော့လည်း စင် ဖေဖေဆေးကုသစရိတ်တွေကို ပြန်ဆပ်ချင်သည်။ အလုပ်က အလုပ်ပဲ။ တျန်တဲ့ လူမှုရေးကိစ္စတွေကို ခွဲခြားထား၏။ မီးအိမ်လေးပြောသလို ဒေါ်သစ္စာမြိုင် အနည်းဆုံး စိတ်ထိခိုက် ကြေကွဲမှုတွေတော့ ခံစားစေ ချင်သည်။ ဖူးဖူးစင်ကိုလည်း လျှော့တွက်ထားလို့မရပေ။ ရှင်က တျန်မ ကို စိတ်ကောင်းနလုံးကောင်းနဲ့ ကူညီတာတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ခင်နဲ့ကျွန်မ ထပ်တူထပ်မျှတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေကိုယ်စီ ရှိနေကြမှာပါလေ။ တျန်မရဲ့မွေးနေ့ဆုတောင်းအတွက် ရှင် ဘယ်တော့မှ အခဲ ကြေးမှာ တုတ်ပါဘူးလေ။ သူမ အခန်းလေးထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ အေးစိန်စိန်

လေးသားပေးစက်ရဲ့ အထိအတွေ့ကြောင့် မနေ့ကအဖြစ် အပျက်တွေကို သတိရမိကာ သူမ နှုတ်ခမ်းသားလေး နာကျင်စပ်ဖျင်း သွားရသည်။

“ဖူးဖူးစင် အလုပ်ဆင်းပြီလား၊ မနေ့က ဘာဖြစ်ရတာလဲ၊ သူဌေး နဲ့ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ လက်ထောက် အထွေထွေမန်နေဂျာ မှူးကတောင် ဒီကောင်မလေး ဘာဖြစ်နေတာလဲတဲ့၊ ညီညာနဲ့ သိပ်မရိုးသားဘူး ထင်တယ်တဲ့”

“ဘာရှင့်”

“ဟိုလေ သူဌေးက သူ့လက်ထောက်အဖြစ် ကောင်မလေး တွေကို မခန့်ဘူး၊ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေအားလုံးက ထူးဆန်းနေတယ် လေ”

“သူများရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ စပ်စုတာမျိုး လူ့ယဉ်ကျေးမှု မရှိဘူးလို့ ထင်တယ်နော်၊ မစပ်စုပါနဲ့ ကြီးကြပ်ရေးမှူး”

“စပ်စုတာ မဟုတ်ပါဘူး ဖူးဖူးစင်ရယ်၊ သတိပေးစရာရှိလို့ပဲ၊ သူဌေးလေးအမေက ချွေးမ အရမ်း နီဇာကြောင်လို့ပါ၊ မှူးသခင်လို မိန်းကလေးမျိုးကိုတောင် ချွေးမအဖြစ် လက်မခံနိုင်လောက်အောင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားနေတယ်”

“စင့်ကိုတော့ လက်ခံသွားမှာပါ”

“ဘာအော့”

“သူ့သားက အရမ်းပဲ ချစ်မြတ်နိုးမယ်ဆိုရင် ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ဘယ်လို ခွဲမလဲ၊ သားကို အရမ်းချစ်တယ်ဆို”

“ညည်းလေးက သူဌေးလေးအမေ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကိုလည်း သိတာပဲလား၊ ညည်းက သူဌေးလေးမွေးနေ့မှာ ရင်ဘတ်ကို အသည်းပုံ ရင်ထိုးလေး လာစိုက်တဲ့ မိန်းကလေးတဲ့၊ ညည်းကို ကိုယ်ချင်းစာလို့ပါ ဖူးဖူးစင်၊ ညည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု သိပ်မရှိပါနဲ့အေ ဒုက္ခ ရောက်လိမ့်မယ်”

“လာပြီး သတိပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပေမယ့် စင့်ရဲ့ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာမို့ သိပ်ပြီး စိတ်မဝင်စားဖို့ ပြောပါရစေ”

“သူဌေးလေးက မှူးသခင်အတွက်အော့”

“ဒါကလည်း သူဌေးလေးက ဆုံးဖြတ်ပါလိမ့်မယ်၊ အကောင်း ဆုံးက ကျွန်မ အခန်းထဲက ထွက်သွားပေးဖို့ပါပဲ”

“ညည်း...”

ကြီးကြပ်ရေးမှူး ဒေါ်သော်တာက လက်ထောက်အထွေထွေ မန်နေဂျာ မမှူးသခင်ရဲ့လူယုံပဲ ထင်သည်။ သူဌေးက အရေးတယူလုပ် တာကို သဘောမကျပုံပင်။ ဒေါ်သော်တာ ထွက်သွား၏။ သူမက တာယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်တတ်သူယောက် မဟုတ်ပေ။ စားပွဲအထိုင် သည်း မျက်နှာထားကို တင်းတင်းလေးထားပြီး အလုပ်ကိစ္စနှင့်ပတ်

သက်သော စာရင်းတွေကို လှန်ကြည့်မိသည်။ မျက်နှာထားကိုတော့ တင်းတင်းထားမှပဲ။ သူ့ ရောက်လာတော့မယ်။ ဒီတစ်ခါဆို စဉ်ကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် ဖော်ကားလို့ကတော့ သေပြီသာမှတ်။ သူမ လက်ကိုင်အိတ်လေးထဲမှာ မောင်းချခားသေးသေးလေးတစ်ချောင်း ပါလာသည်။

“ကျွ...”

အမယ်လေး... သူ လာပြီ။ ရွံရှာမုန်းတီးစွာ ရန်ငြိုးကြီးကြီးနှင့် လက်တံ့ပြန်မည့်သူက ရှက်ရွံ့ထူပူပြီး မျက်နှာချင်းမဆိုင်ခဲ့ဘဲဖြစ်နေသည်။

“ဖူးဖူးစင်”

“အမယ်လေး... လန့်လိုက်တာ”

“ဘယ်ကိုဖြစ်ရတာလဲ၊ ဘာလဲ ကိုယ် ဝင်လာမယ်ဆိုတာသိ လို့ ကြိုတင် ရင်ခုန်လှုပ်ရှားနေတာလား”

“ဘာရှင် ကျွန်မက မလွဲသာ မရှောင်သာလို့ ကုမ္ပဏီကို လာရ တာနော်၊ ရှင်ကို စိတ်လှုပ်ရှားမယ် ထင်မနေနဲ့၊ ဒီမှာ ရှင်ရဲ့စိတ်ထဲ စားမှုက ကျွန်မအတွက် မီးပင်လယ်ပဲဆိုတာ မသိဘူးမှတ်နေလား”

သူမ မျက်ဝန်းတွေက စိမ်းစိမ်းတောက်တောက်နှင့် မာထန်နေ သည်။ မီးအိမ်လေးရေ ဒီလူ့ကို ဖြားယောင်းမြူဆွယ်ဖို့ စင် ဘယ်လိုမှ မွေးမြူလို့မရဘူး။ သူ့မျက်နှာအပေါ်က အပြုံးတွေကို စင် မုန်းနေတယ်။

ကြောက်နေတယ်။ ညတုတုမျက်ဝန်းတွေနဲ့ ကြည့်ဖို့နေနေသာသာ ဆါသတွေထွက်ပြီး ပါးကိုသာ ဘယ်ပြန်ညာပြန် ရိုက်ပစ်ချင်နေတယ်။

စဉ် စိတ်တွေက ရန်သူတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဖြေရှင်းကြ သလို ဒုတ်တွေ ဓားတွေနဲ့ပဲ ဖြေရှင်းပစ်ချင်တာ။ သူ့အကြည့်တွေက စဉ် မျက်ဝန်းတွေထဲ ထိုးဖောက်တော့မတတ် စူးရှနေသည်။

“မင်းအိတ်ကို စစ်ဆေးရမယ် ဖူးဖူးစင်”

“ဘာရှင်”

“မင်းကို မယုံရဘူးလေ၊ ကိုယ့်ကို အခြောက်တိုက် မုန်းတီး နေတာဆိုတော့ မင်းက ကိုယ့်အသက်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်နိုင်တယ် ဆေ”

“ရှင်... ရှင်”

သူမ လက်ကိုင်အိတ်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူလိုက်၏။ သူမ ပြန်ပြီး ဆွဲတာ မမိတော့။ ဘယ်လိုလူလဲ ပိုင်စိုးပိုင်နင်းနဲ့ ယဉ်ကျေးမှုမရှိဘဲ ဆွဲယူရှာဖွေနေသည်။ သူ့ဌေးတဲ့ ဘာသူဌေးလဲ၊ လူကြည့်တော့ တည် ဆည်ခန့်ခန့်နှင့် ရိုင်းတယ်။ သူမ စိတ်ထဲကနေ ကြိတ်ကျိန်ဆဲနေမိ သည်။

“ကြည့်စမ်း မင်း အိတ်ထဲမှာ ဓားပါတာပဲ၊ ဒါ ဘာလုပ်ဖို့ လာတာလဲ ဖူးဖူးစင်၊ ကိုယ့်ကို လုပ်ကြံဖို့လား”

“ကျွန်မက မိန်းကလေး ရှင့်လို မယုံကြည်ရတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်အတွက် ဆောင်ထားရတာပေါ့”

“ဘုရား... ဘုရား... ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တဲ့ ဖူးဖူးစင် ရယ်၊ မင်း အကြံပက်စက်လှချည်လားကွာ၊ ကိုယ့်မွေးနေ့ပွဲမှာလည်း အပြစ်မရှိတဲ့ ကိုယ့်ကို ကျိန်စာတိုက်ခဲ့တယ်”

ဖူးဖူးစင် မင်း ဘယ်လို အကြောင်းတွေကြောင့် ကိုယ့်အပေါ် ဒီလောက်အထိ သဲကြီးမဲကြီး ရန်သူလို ပြုမူဆက်ဆံနေရတာလဲကွာ၊ မင်းပျက်ဝန်းတွေက စိမ်းကားရက်စက်တဲ့အရိပ်တွေ လွှမ်းနေတယ်၊ မာထန်နေတာပဲ၊ မင်းတို့ အတိတ်ကဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ ကိုယ့်မှာမိ ဆက်စပ် နေနိုင်ပေမယ့် ကိုယ်က မြေစာပင်ပါ၊ ဟိုနေ့က သူ့အပြုအမူတွေ ရိုင်းသွားတဲ့အတွက် တောင်ပန်ဖို့နဲ့ အလုပ်ပြန်ဝင်ဖို့ သူ သွားခဲ့သည်။

ဖူးဖူးစင်လို ပညာတတ် အရည်အချင်းရှိတဲ့ မိန်းကလေးတစ် ယောက် ဝန်ထမ်းအဖြစ် လက်လွှတ်ရမှာစိုးရိမ်၍ ဖူးဖူးစင် အိမ်လေးကို လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဖူးဖူးစင် အဖေ မူးလဲနေတာတွေပြီး ဆေးခန်းဖို့ ပေးခဲ့၏။ ဘာဖြစ်လို့မှန်းမသိဘဲ သူ ဂရုတစိုက် အကူအညီတွေပေးချင် နေခဲ့သည်။

“ကျွန်မ ဓားကိုပေးပါ၊ ဒါ လက်သည်းညှိတဲ့ ဓားရှင့်၊ လူ တစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုလုပ် သေနိုင်မှာလဲ”

“မင်းက ကိုယ့်ကို လုပ်ကြံဖို့တွေ မဟုတ်ဘူးပေါ့”

“ရှင့်ကို လုပ်ကြံပြီး ကျွန်မ ထောင်ထဲမဝင်ဘူး လူတစ်ယောက် စို ဓားနဲ့ထိုးပြီးသတ်တာထက် အဲဒီလူရဲ့ဘဝကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ညှမ်းပမ်းနှိပ်စက်ပြီး အဲဒီလူရဲ့ဘဝကို အသေသတ်ပစ်တာ ကျွန်မ ခုန်သက်ဆုံးလေ”

သူ ဖူးဖူးစင်ရဲ့စကားကြောင့် ကျောထဲအထိ စိမ့်တက်ကြောက် ကွားမိသည်။ မင်း ဆိုလိုချင်ရာက ငါ့ဘဝကို တဖြည်းဖြည်း ညှင်းပမ်း နှိပ်စက်ပြီး အသေသတ်ပစ်ချင်နေတာလား ဖူးဖူးစင်၊ အဲဒါ ဘာကြောင့် ခင်မိ ကိုယ့်မှာမိကြောင့်လား၊ သူ့အကြည့်တွေက စူးရှနေသည်။

“မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝက ဖက်ရွက်လေးတစ်ရွက်လို ချလူကြီးတွေ တင်စားကြတယ်လေ၊ ဘာလဲ ဆူးပေါ်ဖက်ကျလည်း ဖက်ပဲပေါက်မယ်၊ ဖက်ပေါ်ဆူးကျလည်း ဖက်ပဲ ပေါက်မယ်တဲ့လေ၊ ဟွန်း... ဟွန်း... မင်း တော်တော်ရယ်စရာကောင်းတာပဲကွာ၊ ဘာ... ဟား... ဟား”

သူမ အကြည့်တွေက ခါးသည်၊ မုန်းတီးမှုအရိပ်တွေနှင့် စိမ်း ဆာကနေသည့် ဖူးဖူးစင် အရမ်းချောမောလှပ အိစက်နေတာပဲ။ ဖက်ပဲပေါက်ခြင်း၊ ပေါက်ကွဲနေတဲ့ အကြည့်တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတာတောင် ညီညာ ဘာဖြစ်လို့များ ဖူးဖူးစင်အား မုန်းတီးမသွားရတာလဲ၊ ဒေါသ

တွေ မဖြစ်ပေါ်လာရတာလဲ။ မနေ့ကလို သူမအား ပွေ့ဖက်ပြီး ခမ်းကြမ်းကြမ်းလေး တပ်မက်စွာ နမ်းရှိုက်ပစ်ချင်လာရသည်။ သူ ပြုံးလိုက်၏။ ဖူးဖူးစင်ရဲ့မေးစေ့လေးကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

“ရှင်နော်”

“မင်းကို ကိုယ် ချစ်တယ်”

“ဘာရှင့်”

“ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ပါလား ဖူးဖူးစင်ရယ်”

“ရှင်... ရှင်”

သူမ လက်တွေ့က ဒေါသတကြီးနှင့် ဖယ်ရှားပစ်နေသည်။ ကိုယ်က ယောက်ျားရင့်မာကြီးဖြစ်ပြီး မင်းလေးကို နိုင်ထက်စီးနင်း အစွေစော်ကားဖို့ကြံစည်နေတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ မင်းက ကိုယ့်ကို စတင်စိန်ခေါ်တာပဲ R တွေဖြစ်အောင် လာလုပ်ခဲ့တာလေ။ မတတ်နိုင်ဘူးဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးကိုမှ ချစ်ဖို့နေနေသာသာ စိတ်ဝင်စားဖို့တောင် စိတ်ကူးထဲမရှိခဲ့တဲ့ စွဲညီညာဆိုတဲ့ကောင်က မင်းကိုတော့ ချစ်မိသွားပြီဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟင်။ သူ့ကို မိန်းကလေးတွေ တိမ်းညွတ်ယစ်နေစေတဲ့ ညို့မျက်ဝန်းတွေ ပိုင်ဆိုင်ထားတယ်လို့ ပြောကြသည်။ ဖူးဖူးစင်အား ခပ်ညာညာလေး ကြည့်မိ၏။ သူမရဲ့တုံ့ပြန်မှုက ညီညာအား ရိုက်ပစ်ရန် လက်ဝါးကိုအမြောက်တွင် သူ ဖမ်းယူဆုပ်ကိုင်ထားမိသည်။

“လွှတ်နော်”

“မင်းက ကိုယ့်ကို စိတ်သောကတွေရောက်ပြီး ဒုက္ခအခက်အခဲတွေ အမျိုးမျိုး ရင်ဆိုင်စေချင်မဟုတ်လား။ ကိုယ် အခု ကျိန်စာသင့်နေပြီ။ မင်းကို မေ့ပစ်လို့မရဘူး။ စိတ်သောကတွေ ရောက်နေရတယ်။ မင်း ကျိန်စာတွေ မိနေပြီထင်တယ်။ မင်းကို မမှန်းတဲ့အပြင် ချစ်နေမိပြီထင်တယ်”

“ရှင်... ရှင် ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ။ ကျွန်မက ယုံကြည်ထက်ခံမယ် ထင်လို့လား။ ဝေးသေးတယ်။ ကျွန်မ အခု အလုပ်ဝင်တာ နှစ်ငွေမရှိလို့ပဲ၊ ပြီးတော့ ကျွန်မ လုပ်ချင်တဲ့အလုပ် ဖြစ်နေလို့ပါ။ ရှင့်ကို လက်ထပ်ဖို့ ချစ်ဖို့ဆိုတာ အဝေးကြီးပဲ။ လုံးဝ လက်မခံဘူး ကျွန်မ အခုနီးဆုံးက ရှင်ပဲလေ”

“ဖူးဖူးစင်”

“ဖယ်ဝါ”

“မဖယ်ဘူးကွာ”

“ရှင် မစော်ကားနဲ့နော်၊ ကျွန်မဖေဖေကို ဆေးကုသပေးထားလို့ နှင့်အရေးတွေယူမယ် မကြံနဲ့နော်”

သူမ ရုန်းဖယ်ရင်း ထွက်သွားမည်ပြင်လိုက်သဖြင့် သူ လွှတ်ပေးသည်။ ဒေါသမျက်ဝန်းတွေဖြင့် ကြည့်မိ၏။ ကျွန်မကိုများ ရှင့်

မာမိ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်လို မိန်းမတစ်ယောက်လို့ ထင်နေလား။ သူ့အပြစ်တွေက ပို၍ပင် တောက်ပလာသည်။

“မင်းဘက်က ဆန္ဒရှိနေမယ်ဆိုရင် ကိုယ်က ချစ်ခင်မြတ်နိုးစွာ လက်ထပ်မှာပါ။ ကိုယ်နဲ့ ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ တိုက်ကြီးနဲ့၊ စည်းစိမ်တွေအပြည့်နဲ့”

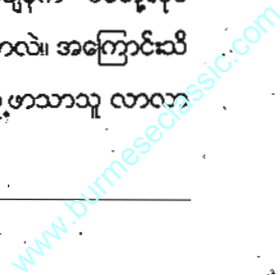
“အရှုံးပဲ”

သူမ နာကျည်းစွာ အော်ဟစ်ပြောဆိုရင်း နှုတ်ခမ်းတွေက တွန့်မဲ့ပြီ။ ပစ်လိုက်သည်။ ဓားသာရှိရင် ရှင့်ရင်ဝကို ထိုးပစ်လိုက်ချင်တယ်။ သူ့နင့်မပြောချင်တော့။ အကြည့်တွေကို လွှဲပစ်မိ၏။ သူ့ ငြိမ်ရယ်နေသည်။ သူ့ဘက်က တုံ့ပြန်စိန်ခေါ်ပြီဆိုတာ ဖူးဖူးစင် သိလာရ၏။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သား စွဲညီညာဆိုတဲ့လူ ဖော်ကားဖော်ကားစကားတွေ ပြောချင်သလိုပြောပြီး ထွက်သွားသည်။

အခန်း (၉)

ကုမ္ပဏီကို ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ရောက်လာမည်ဖြစ်၍ ဝန်ထမ်းတွေ အားလုံး ပြာသာခတ်ကာ သန့်ရှင်းရေးတွေ လုပ်နေကြသည်။ အသန့်အပြင် အလှအပကြိုက်ပြီး ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့ ဖိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေဖို့က အရေးကြီးသည်တဲ့။ သားအပေါ် ဩဇာညောင်းချွန်းတဲ့ မိခင်တဲ့။ စွဲညီညာထက်တောင် ရိုသေလေးစား ကြောက်ရွံ့ခြေရသည်တဲ့။ ကြီးကြပ်ရေးမှူး ဒေါ်သော်တာက အကဲဆုံးပဲ။ ကုမ္ပဏီအင်အားကို ကျယ်လောင်ကျယ်လောင်နှင့် လိုက်လံနှိုင်းဆက် ကြီးကြပ်နေသည်။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က ဘာမှိုလို့လဲ။ တစ်ချိန်က စင်တို့လိုပဲ ခင်းခွဲခွဲပေးပါးသူ။ ဘာကြောင့် ကြီးပွားချမ်းသာရတာလဲ။ အကြောင်းဆီ အစင်ဆီ ဖူးဖူးစင်ကတော့ အထင်မကြီးပါဘူး။ သူ့ဖာသာသူ လာလာအောင်။ သူမ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေသည်။

“ဖူးဖူးစင်”

“ရှင် မမမျိုး”

“သူဌေးမာမိ လာမယ်နော်၊ ဒီကုမ္ပဏီကို သူဌေးမာမိက အထောင်လာတာ၊ သူဌေးက နိုင်ငံခြားကနေ ပညာသင်ပြီး ပြန်လာဦးစီးတာလေ”

“အင်း...”

“ညည်းလေးကို အလုပ်ခန့်တာ သူဌေး သဘောကျလို့ မပြောနဲ့နော်၊ မမမျိုးက အရမ်းတော်လို့ ရွေးချယ်ထားတယ်လို့ ပြောရမယ်”

“ရှင်...”

“သူဌေးအနားမှာ ချောချောလှလှ မိန်းကလေးတွေ အနီးက ရှိနေတာ မကြိုက်တတ်ဘူးလေ”

“ရှင်...”

“သူဌေးကို ချိုင့်မှာစိုးလို့တဲ့”

“ဘာရှင်”

လက်ထောက် အထွေထွေမန်နေဂျာ မမျိုးသခင်ရဲ့စကားတွေက ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ထက် သူမ ပြောချင်တာဟု စင် သိလိုက်သည်။ မမမျိုးက စွဲညီညာ အနားမှာကပ်ပြီး ချူဖို့စောင့်နေတာလား။ သူမအကြည့်က စူးရှတင်းမာသွားရ၏။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က ကိုယ်နဲ့နှိုင်းပြီး သူ့လို

စိတ်ဓာတ်အောက်တန်းကျတဲ့ မိန်းကလေးဟု ထင်မှတ်နေတာလား။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က သူ့သားအတွက် သူ့ရွေးချယ်ပေးမယ့် ရွေးမလောင်းကိုပဲ လက်ခံရမှာလို့ မဆီမဆိုင် ပြောသွားသည်။

“သူဌေးက သားလိမ္မာပဲ၊ အခုထိ မိန်းမတွေနဲ့ ကင်းအောင် နေတယ်လေ၊ သူ့မာမိ ရွေးချယ်ပေးမယ့် မိန်းကလေးနဲ့ပဲ လက်ထပ်မှာ”

“အဲဒါ မှားယွင်းနေပြီထင်တယ် မမမျိုး”

“ဘာအော့”

“အဟဲ...”

“ဖူးဖူးစင်”

“စောစောကပဲ ကျွန်မကို ချစ်ခွင့်ပန်သွားတယ်လေ၊ အရမ်း ချစ်တယ်တဲ့၊ လက်ထပ်ပါရစေတဲ့”

“ဘာ...”

မျိုး အထိတ်တလန့်နှင့် ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို ကြည့်မိသည်။ မဖြစ်နိုင်တာပဲ။ ညီညာက မိန်းကလေးတွေနှင့် ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် ပတ်ပတ်သက်သက်နေတာ မဟုတ်ပေ။ မျိုးလို မိန်းကလေး ဖို့ကိုတောင် ဒေါ်သစ္စာမြိုင် မရွေးချယ်ခဲ့၊ စဉ်းစားမရတာက ဒေါ်သစ္စာမြိုင် နှစ်သက်သဘောကျတဲ့ ရွေးမ ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးလည်း မှာနေတဲ့

ပဲဟု သိနေသည်။ များကတော့ ညီညာကို မှန်းထားပေမယ့် ညီညာကိုယ်တိုင်ကလည်း မိခင်စကားကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်တတ်တာ များကိုပင် ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်အဖြစ်ထက် စိတ်ဝင်စားမှု မရှိခဲ့ပေ။ ပူးဖူးစင်က ညီညာ့ မွေးနေ့မှာ အမှတ်တရ အသည်းပုံရင်ထိုးလေး ထိုးစိုက်သူ။ ဘာလုပ်တာလဲ ညီညာ့ရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုရရှိအောင် ဝန်တီးခဲ့တာလား။ မျိုးစိတ်ထဲမှာ မကျေမနပ် ဖြစ်နေသည်။

“ဟဲ့... ကောင်မလေး နင် ဘာပြောလိုက်တာလဲ၊ မတန်မရာ သူဌေးမာမီ ကြားသွားရင် နင် မလွယ်ဘူးမှတ်၊ ညည်းနဲ့တန်လို့လား”

“စင် တကယ်ပြောတာပါ။ မယုံရင် သူဌေးလေးကို မေးကြည့်လေ”

“ဖူးဖူးစင် နင်... နင်”

စင် နှုတ်ခမ်းတွေကို တွန့်မဲ့ပြုံးပစ်လိုက်သည်။ ဒေါ်မျိုးသခင် ရှင် ဘာဖြစ်လို့ မနာလိုဝန်တို ဖြစ်နေရတာလဲ။ စွဲညီညာကို ရှင်ပဲ အထင်ကြီးတာ။ စင် ကတော့ အထင်မကြံပါဘူး မှန်းနေတာလေး အရမ်းကို မှန်းတီးနေတာ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းမကြီးကိုတွေ့ရတော့ မည်ဖြစ်၍ စိတ်တွေတော့ အတော်လေး လှုပ်ရှားနေသည်။ သူမက တော့ မျက်နှာထား တည်တည်လေးနှင့် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေ၏။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ကျွန်မအဖေကို ရက်ရက်စက်စက် အသည်းခွဲသွားပြီး

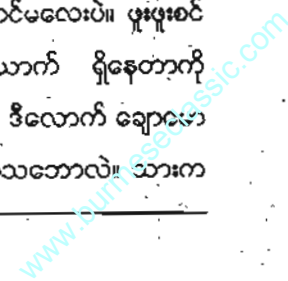
ဘဝပျက်တဲ့အထိ ဖြူဆွယ်ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သွားတဲ့ မိန်းမကြီးပဲ။ နှင် ဘယ်ဘဝက လာတယ်ဆိုတာ စင် သိထားတယ်။ အထင်မကြီး ဝါဘူး။ စင် မျက်ဝန်းတွေက တင်းမာနေသည်။

“အထဲကို ဝင်ကြည့်ပါ မာမီကြီး။ ဒါက ညီညာ ခန့်ထားတဲ့ ညီညာ့ရဲ့ လက်ထောက်မန်နေဂျာ ကောင်မလေး ဖူးဖူးစင်ပါ”

မန်နေဂျာ မျိုးသခင်ရဲ့အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ သူမ စိတ်တွေကို ငြိမ်သက်အောင် ထိန်းချုပ်ရင်း သူမ မတ်တတ်ရပ်လိုက်၏။ အခန်းတံခါးက ကျွီခနဲပွင့်လာပြီး ချောမောခန့်ညားသော ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ခင်လာသည်။ စွဲညီညာတော့ မပါပေ။ မမျိုးသခင်က ဦးဆောင်ပြီး ခင်လာ၏။ သူမ ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“ဖူးဖူးစင် တဲ့ မာမီကြီး၊ ညီညာ့ လက်ထောက်လေ၊ ဖူးဖူးစင် ဒါက ညီညာ့ရဲ့မာမီ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်တဲ့”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့အကြည့်တွေက ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး ဆီ ရောက်သွားသည်နှင့် တင်းမာပြတ်တောက်တဲ့ မျက်ဝန်းအစုံကို ခင်ဆိုင်လိုက်ရသည်။ တော်တော်ချောတဲ့ ကောင်မလေးပဲ။ ဖူးဖူးစင် ဆိုတဲ့ သားအနားမှ ဒီလိုကောင်မလေးတစ်ယောက် ရှိနေတာကို ဒေါ်သစ္စာမြိုင် မနှစ်မျိုးနိုင်ပေ။ မိမိသားအနားမှာ ဒီလောက် ချောမော သူမတို့ လက်ထောက်မလေး ခန့်ထားတာ ဘာသဘောလဲ။ သားက

မိမိစကားတွေကို မနာခံမှာတော့ မိမိ လက်မခံနိုင်ပေ။ ကောင်မလေးက မာရေကျောရေနဲ့ မိမိ အပြင်ကို ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

“မှူး”

“ရှင်”

“ကောင်မလေးကို သားဆန္ဒနဲ့ ခန့်ထားတာလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဘာသဘောလဲ”

“ရှင်”

ညီညာက ချစ်ခွင့်ပင် ပန်ပြီးနေပြီလို့ ပြောချင်ပေမယ့် ပြဿနာတွေရှုပ်ထွေးသွားမှာစိုး၍ မပြောခဲ့။ ဒီကောင်မလေး ရာရာစစ မတရာ ညီညာနှင့်စင်ကတော့ တရင်းတနီးရှိပြီး တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အစောကြီးထဲက ပတ်သက်ဆက်ဆံခဲ့ကြဖူးသည့် ထင်သည်။

“ကိစ္စမရှိပါဘူလေ၊ မာမိပဲ သားနဲ့တွေ့လိုက်မယ်၊ မှူး တာဝန်ကျေပါတယ်”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ဘဝင်မကျရာ သားအခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည့် မိမိက ကုမ္ပဏီထက် သားအခြေအနေကို မျက်ချေမပျက် စောင့်ကြည့်နေတတ်တဲ့ မိခင်ဖြစ်၍ ကုမ္ပဏီကို မကြာခဏ လာပြီး စစ်ဆေးတာများသည်။ မှူးသခင်ကိုပင် သား ရွေးချယ်ခွင့်မရှိခဲ့။ ဖူးဖူးစင်ဆို

ကောင်မလေးကို သဘောမကျပေ။ သားက ပျာပျာသလဲ ဆီးကြိုနေသည်။

“မာမိ စိတ်တိုင်းကျရဲ့လား၊ သားရဲ့ ထိန်းသိမ်းအုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ ကုမ္ပဏီက ထိုးတက်ပါတယ်နော်”

“သား”

“ဗျာ... မာမိ”

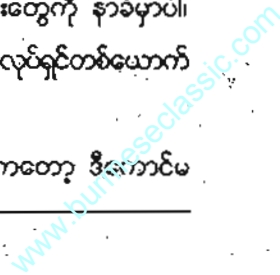
“ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက”

“သားရဲ့ လက်ထောက်ပါ၊ ဖူးဖူးစင်က ပညာတတ်တယ် မာမိ၊ အရမ်းတော်တယ်၊ ဘာသာစကားတွေလည်း အရမ်းပဲ တတ်ကျွမ်းမှုရှိပါတယ်၊ သားအတွက် ထက်မြက်တဲ့ ဝန်ထမ်းပါ”

“သားကို မာမိ ပြောထားပြီးပြီနော်၊ မင်း အိမ်ထောင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ချစ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် မာမိ ရွေးချယ်ပေးတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုပဲ သူ့ရမှာ၊ မာမိဆန္ဒတွေကို ဒီတစ်ခုပဲ ဖြည့်စွက်ပေးပါ၊ မာမိ တောင်းဆိုတာပါလေ”

“စိတ်ချပါ မာမိရယ်၊ သားက မာမိစကားတွေကို နာခံမှာပါ၊ ဖူးဖူးစင်က အရမ်း မာနကြီးတာပါ၊ မာမိ သားကို အလုပ်ရှင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ပဲ ဆက်ဆံတာပါ”

“အဲဒါတွေက မာယာတွေပဲ သား၊ မာမိကတော့ ဒီကောင်မ

လေးကို အလုပ်ထုတ်ပစ်စေချင်တယ်။ သားအနားမှာရှိနေတာ သဘောမကျဘူးကွယ်”

သားမွေးနေ့က သားရင်ဘတ်မှာ ဖဲပြားကြိုးအနက်ရောင်လေးချည်နှောင်သွားတဲ့ အသည်းပုံရင်ထိုးလေး လာပြီး ထိုးစိုက်သွားတဲ့ ကောင်မလေးဆိုတာ မာမိ သိသွားရင် နေရာမှာတင် လဲကျသွားမလားပဲ။ ရင်ထိုးဆိုတာ နာမည်ကြားရုံနှင့် မာမိ မျက်နှာသွေးဆုတ် ဖြူစေပြီး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားတတ်သဖြင့် သူ့ အစပင် မဖော်ရဲပေ။ ကောင်မလေး ဘယ်လောက်အထိ မာနကြီးတယ်ဆိုတာ မာမိ မသိသေးလို့ပါ။ ဖူးဖူးစင်ရဲ့အဖေ ဦးကျော်စောဖြူနဲ့ မာမိတို့ တစ်ချိန်က အတိတ်မှာ ဇာတ်လမ်းတွေရှိခဲ့ဖူးကြတာတော့ သေချာသည်။

“ဖူးဖူးစင်ကို ဘာဖြစ်လို့ သားဆန္ဒနဲ့ အလုပ်ခန့်ခဲ့ရတာလဲ မင်း ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မာမိကတော့ မင်းအနားမှာ ဒီလို ချောချောကောင်မလေး ရှိနေတာ မလိုလားဘူး။ အလုပ်ကနေမ ထုတ်ပစ်လိုက်ပါ။ နစ်နာကြေးပေးလိုက်”

“မာမိ သား တောင်းပန်ပါတယ်။ ဖူးဖူးစင်ကို သားက ချစ်တယ်ဆိုရင်တောင် လက်ခံမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အရမ်းမာနကြီးတဲ့ ကောင်မလေးပါ။ သား ကတိပေးပါတယ်။ မာမိ စိတ်ပူသလို မဖြစ်စေရဘူး။ သားက မာမိ သဘောမကျတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဘာ

တော့မှ လက်မထပ်ပါဘူး”

“နေပါဦး သား။ ဒီတောင်မလေးကို ဘာဖြစ်လို့ အလုပ်ကနေ ထုတ်ပစ်နိုင်ရတာလဲ။ အရင်က မင်း ဝန်ထမ်းတွေကို ထုတ်ပစ်နေကြပဲ”

“ဖူးဖူးစင်က အရမ်း ဆင်းရဲတယ်။ အဖေကလည်း အရက်သမားကြီး။ အရက်ဖြတ်ထားလို့ အရက်နာကျနေတယ်။ ဖူးဖူးစင် အလုပ်ရှိနေမှ ဖြစ်မယ်ထင်တယ် မာမိ”

“ဘာ...”

သားကိုကြည့်ရတာ ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးအား အရေးဘယ့်နှင့် စိတ်ပူပင်သောက ရောက်နေသလိုပင်။ ဒေါ်သစ္စာမြင်ရဲ့အကြည့်တွေက သား မျက်ဝန်းတွေထဲအထိ အဓိပ္ပာယ်ရှာဖွေဖို့ စူးရှပင်ရောက်သွားသည်။

“အဟဲ့... မာမိကလည်းဗျာ သားကို မယုံတာလား။ ကြည့်နေထိုင်တာ၊ ပြီးတော့ မာမိ ရွေးချယ်ပေးမယ့် မိန်းမရောက် ဒီတစ်သက် ခုလို့တွေ့နိုင်ပါဦးမလားဗျာ”

“မာမိ တစ်နှစ်လောက်တော့ စောင့်ပေးပါဦးလို့ တောင်းဆိုထားဦးပြီလေ။ မာမိ စိတ်ပူတာက သား ချစ်သူရှာတွေ့သွားမှာပဲ”

“စိတ်မပူပါနဲ့ မာမိရား၊ သားကို စိတ်ချပါ။ သားက သားလိမ္မာ

ပဲ လုပ်မှာပါ၊ တစ်နှစ်ပဲနော်”

“သား”

“ဗျာ... မာမီ”

“မင်းက ဒီကောင်မလေးအကြောင်း တော်တော်လေး သိထားပါလား”

မာမီက မသင်ကဲ့တို့ အကြည့်တွေနှင့် ကြည့်သည်။ သူ့မှာ ချစ်သူရှိသွားမှာ မာမီ စိုးရိမ်တကြီးဖြစ်နေတာ သူ စဉ်းစားမရ။ ချမ်းသာတဲ့ ပညာတတ်တဲ့ မှူးကိုပင် မာမီက ချွေးမအဖြစ် လက်မခံနိုင်ဘူးဟု ပြတ်သားစွာ ပြောသည်။

“သား”

“ဗျာ... မာမီ”

“ဒီကောင်မလေးကို အလုပ်ထုတ်ဖို့ ဝန်လေးနေတာ အကြောင်း ပြချက်က အရက်သမားအဖေကို ရှာဖွေကျွေးမွေးနေရလို့ သနားသွားတာလား”

“မာမီ”

ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို မယုံနဲ့ သားအနားမှာ မြူဆွယ်ဖြားယောင်းဖို့ သား စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို အပိုင်ချိုင့်နက်နေတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ပြောဖို့ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် စဉ်းစားနေ

သည်။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့စိတ်တွေကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားလာစေ၏။ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးတစ်ခု သူဌေးလေး ကိုခန့်နှောင်အား ဒေါ်သစ္စာမြိုင် မွေးနေ့မှာ အမှတ်တရပေးအပ်ခဲ့တာတွေ့ အတိတ်ကို မတွေ့ဘျင်ပေ။ မိမိစိတ်တွေ ချောက်ချားရပြီး အရှက်ကြီးရှက်ဖွယ်ဖြစ်နေရသည်။ အမှတ်တရတွေ သားက ဆင်ခြင်တုံ့တရားရှိပြီး သားလိမ္မာတစ်ယောက်ပါပဲလေ။ မိခင်ရဲ့ဆန္ဒကို ဘယ်တုန်းကမှ ဆန့်ကျင်ခြင်း မယုံခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ သားအတွက် မိမိ၏ ချွေးချယ်ထားသား ဇနီးလောင်းက မိမိကိုယ်တိုင် ရှာဖွေနေဆဲဖြစ်သည်။

“သား”

“ပြောပါ မာမီ”

“သားမှာ ဇနီးတစ်ယောက်ကို သားဆန္ဒနဲ့ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့် မရှိဘူးလေ”

“သား မရွေးချယ်သေးပါဘူး မာမီ၊ တစ်နှစ်တော့ ထပ်စောင့်သေးပါ့မယ်”

“အင်းလေ၊ မာမီ ကတိပါပဲ၊ နောက်ထပ် တစ်နှစ်ပဲ ထပ်စောင့်သေးပါ”

“မာမီ”

“ဟင်...”

“မာမိုမှာ သား မသိသေးတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ရှိနေလား”

“ရှိတယ်ဆိုရင်ရော”

“သားကို မပြောပြချင်ဘူး မဟုတ်လား၊ ထားလိုက်ပါ သား မမေးတော့ပါဘူး”

“တစ်နေ့တော့ မင်း သိကိုသိလာရမှာပဲ သားရယ်၊ အဲဒီနေ့ကို ပဲ သားစွဲ စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ စောင်နေပေးပါ”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ဘာမှ ဆက်မပြောချင်တော့ပေ။ နောက်ထပ် တစ်နှစ်လောက်အထိတော့ မာမို ချွေးမလောင်းကို ရှာပါရစေ တောင် ပန်ပါတယ်။ သားရဲ့အခွင့်အရေးကို မာမိ မတရားယူတာ မဟုတ်ပါဘူး နော်၊ တစ်နေ့ မာမိုကို နားလည်ပေးမှာပါ။ အတိတ်က မာမိုအကြောင်း တွေ သား သိလာတဲ့ တစ်နေ့လေ ကောင်မလေးကို သား အလုပ် ထုတ်ပစ်ဖို့ ဝန်လေးနေတယ်ဆိုရင်တောင် ဒီမိန်းကလေးနဲ့ ကင်းကင်းရှင်း ရှင်း နေထိုင်ပါဟုပဲ ပြောခဲ့သည်။

“မာမိ ပြန်တော့မယ် သား၊ ခေါင်းက မကောင်းတော့ဘူး မူးလာပြီကွယ်၊ မာမိုကိုပေးထားတဲ့ သားရဲ့ကတိ တည်ပါစေ”

“OK မာမိ”

သားတို့ကုမ္ပဏီကနေ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် အမြန်ဆုံး ပြန်တွက်လာခဲ့ ရသည်။ ခေါင်းတွေမူးနောက် ရီဝေလာရ၏။ ပူးပူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်

လေးကို တွေ့လိုက်ရတော့ မိမိရဲ့ ငယ်စဉ်ဘဝ အတိတ်ကို အမှတ်ရ တာရှ်လည်း စိတ်တွေ ချောက်ချားလာကာ အသက်ရှူလို့မဝအောင် ခြစ်လာခဲ့ရသည်။ အပြန်တွင် ဝန်ထမ်းအတော်များများက မိမိအား နှေးဆောင်နှုတ်ဆက်ကြပေမယ့် ပူးပူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးတော့ မပါ ပေ။ မာနတော့ ကြီးမယ့်ပုံပဲ။ ကောင်မလေးရဲ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင် ဖိုင် တွဲမှာ ဖခင်နာမည် ဦးကျော်စောဖြူတဲ့။ မဖြစ်ဘူး ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့စိတ် တွေ လေးလံနေ၏။ မဖြစ်ဘူး ချွေးမလောင်းကို အမြန်ဆုံး ရှာဖွေရ သေး၊ ကျွန်မ အမှားတွေအတွက် ပေးဆပ်ချင်လို့ပါ ကိုခန့်နောင်ရယ် ဆိုတဲ့ထဲမှာ နာကျင်ကြေကွဲနေရသည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၀)

စွဲညီညာရဲ့ ကားလေးက ပူးဖူးစင် ရုပ်ပြီး ကားစောင့်နေတဲ့ ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်မှာ ထိုးရပ်သွားသည်။ တက်လေဟာ ပြောတော့ ကျွန်မ ဘတ်စ်ကားနဲ့ပဲ ပြန်မယ်တဲ့။ တော်တော် မျက်နှာကျောတင်းတဲ့ ကောင်မလေးပဲ။ မင်းက ကိုယ့်ကို အမှတ်တရတွေ လာလုပ်သွားဖို့ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေလို့တော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ ပူးဖူးစင်၊ ကားမှတ်တိုင် မှာ လူရှင်းနေသည်။ ပူးဖူးစင်ကိုကြည့်ပြီး သူ စိတ်တွေ ယားကျိတ် ဖြစ်လာကာ ဘာမပြော ညာမပြောနှင့် ပူးဖူးစင်ရဲ့လက်ကို ဆတ်ဆတ် ဆွဲကိုင်ပြီး ကားထဲကို ဝင်ထိုင်စေလိုက်သည်။ သူမက မျက်လုံးပြူးပြူး လေးနှင့် ဒေါသတကြီး ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ အနိုင်မကျင့်နဲ့နော်၊ ဒါ၊ ဒါ၊ သီးသီး၊ ရန်ထောင်သည်။

“ကိုယ်က လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်ပဲ ပူးဖူးစင်၊ မင်း ဘာဖြစ်လို့ မာနတွေ လာပြနေရတာလဲ၊ ကိုယ့်ရဲ့ပျော်ရွှင်စရာကောင်း

တဲ့ မွေးနေ့မှာ မင်းအပြုအမူနဲ့ ဆုတောင်းကြောင့် ကိုယ် ဘယ်လောက် အထိ စိတ်ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရလဲ”

“အဟွန်း... ဟွန်း... အဟွန်း... ဟွန်း... အဟွန်း”

“မင်း ဘာရယ်တာလဲ ပူးဖူးစင်”

“သဘောကျလို့လေ၊ ကျွန်မက ရှင့်ကို စိတ်ဒုက္ခရောက်စေချင် ဘာလေ”

“မင်းကွာ”

ဘယ်လိုကောင်မလေးလဲ၊ အခြောက်တိုက် သူ့ကို စိတ်ဒုက္ခ ရောက်စေချင်နေသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် ပူးဖူးစင် ထိခိုက်နစ်နာစေရန် ဘာမှမလုပ်ခဲ့။ ပူးဖူးစင် ဖခင်ကိုပင် ဆေးကုသပေးခဲ့၏။ မာမို့ကြောင့် သား၊ ပူးဖူးစင်ရဲ့ မျက်ဝန်းလေးက ဝင်းတောက်စွာ မာထန်နေသည်။ အနာက တစ်ခွဲသားနှင့် သူ့ကို ဒုက္ခပေးဖို့ မိုးပေါ်ကကျလာတဲ့ နတ်သမီး လေးလား အညှိုးကြီးကြီး မျက်ဝန်းတွေက ကာရန်လိုလွန်းနေ၏။ ကိုယ့်ကို ဘာဖြစ်လို့ စိတ်ဒုက္ခရောက်စေချင်ရတာလဲ။ အခက်အခဲတွေနဲ့ ခင်ဆိုင်စေချင်ရတာလည်းကွာ။ ကားကို လမ်းဘေးတစ်နေရာသို့ ထိုး ခပ်ပစ်လိုက်သည်။

“ရှင်... ရှင် ဘာလုပ်တာလဲ”

“ဘာလုပ်မယ်လို့ ထင်လဲ”

“ရှင်နော်”

“အဟွန်း... ဟွန်း... အဟွန်း”

“ဘာရယ်တာလဲ”

“မင်း စိတ်ဆိုးနေတာလေးက ချစ်စရာကောင်းလို့”

“ရှင် ယောက်ျားမပီသဘူး”

“ဟင်... ကိုယ့်ကို ယောက်ျားမပီသဘူးလို့ ဘာကြောင့် ပြောနိုင်ရတာလဲ”

“ရှင်နော် ပေါက်ကရတွေ လာပြောမနေနဲ့၊ ကျွန်မ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မချစ်မနှစ်သက်ပဲနဲ့ မိန်းမလို မိန်းမရ စိန်ခေါ်တုပြိုင်နေလို့လေ”

“မင်းကရာ အပြစ်မဲ့တဲ့ ကိုယ့်ကို စိတ်သောကတွေ ရောက်စေချင်တယ်၊ အခက်အခဲတွေ တွေ့ကြုံရပါစေလို့ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့သခဲ့တာရာ”

“ရှင်မာမိက ကျွန်မကိုကြည့်တဲ့ အကြည့်တွေက အထင်အမြင်သေးနေတဲ့ အကြည့်တွေပဲ၊ ကျွန်မကို ဘယ်လို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ထင်နေလို့လဲဟင်၊ ရှင်မာမိလို ကျွန်မက ဆင်းရဲနွမ်းပါးပေမယ့် သူဌေးကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး အပိုင် မချိုင်ပါဘူးလို့လေ”

“ဖူးဖူးစင်”

“ပြော”

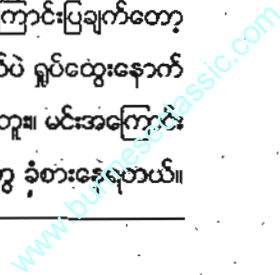
“မင်း မုန်းနေတာ ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ မသိရရင်တော့မင်းကို ဒီကားနဲ့ အဝေးကြီးကိုခေါ်သွားပြီး ကိုယ့်ခန်းမယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရလိမ့်မယ်”

“ဘာရှင် ရှင်နော် ကျွန်မကို မစော်ကားပါနဲ့၊ ကားရပ်ပါ၊

ကျွန်မ ဆင်းမယ်”

“ဆင်းလေ”

သူ ကားကို အရှိန်မြှင့်ပြီး မောင်းနှင်မိသည်။ ညနေက စောင်းအုတ်ပြန်ဖြစ်၍ ဖူးဖူးစင် ကြောက်သွားစေရန် တံမင် ခြိမ်းခြောက်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ မင်းကို ကိုယ် လက်ထပ်ယူဖို့အထိ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ဖူးဖူးစင်၊ ပြီးတော့ ကိုယ်က မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ဆန္ဒမပါဘဲ ဆော်ကားရမ်းကားတတ်တဲ့ အဓမ္မ မုဆိုးမဟုတ်ပါဘူး။ မင်းကိုတော့ ပြဿနာရှာပစ်ချင်တယ်။ မင်း လုပ်ရပ်အတွက် မင်း တာဝန်ယူရမှာပဲလေ။ ကိုယ့်စိတ်တွေ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် ဘာဖြစ်လို့များ ဆုန်ခဲ့ရတာလဲ ဖူးဖူးစင်ရယ်။ မင်း ခိုင်လုံတဲ့အကြောင်းပြချက်တော့ မေးရမယ်။ မင်းနဲ့တွေ့ပြီးမှ ကိုယ့်စိတ်တွေ တကယ်ပဲ ရှုပ်ထွေးနောက်ဆို့သွားရတယ်၊ အလုပ်ထဲမှာတောင် အာရုံမစိုက်နိုင်ဘူး။ မင်းအကြောင်းတွေနဲ့ မင်းလုပ်ရပ်အတွက် ကိုယ် စိတ်သောကတွေ ခွဲစားနေရတယ်။

မင်းကို တစ်ခုခုလုပ်ပစ်ချင်တာ အမှန်ပဲ ဖူးဖူးစင်။ ကားအရှိန်ကို ထိ
ဖြင့်ပြီး မြို့ပြင်ဘက် မောင်းထွက်လာခဲ့သည်။

“ရှင် ကားရပ်နော်၊ လုပ်ငန်းရှင် သူဌေးက ဘာမဟုတ်
ဝန်ထမ်းမိန်းကလေးကို အဓမ္မကျင့်ကြံတာ ဘယ်လောက် အရှက်မရှိ
ကိုစွဲလဲ၊ ရှင် မကြံကောင်း မကြံစည်ရာတွေ မလုပ်နဲ့နော်”

“အော်လေ၊ ကားက ဒီလောက်မြန်နေတာ ကားမှန်တွေလည်း
အလုံပိတ်ထားတယ်၊ မင်း ဘယ်လိုမှ ကိုယ့်ကားရဲ့တံခါးကို ဖွင့်နိုင်
မဟုတ်ဘူး။ အော်လေ အရမ်း ပျော်စရာကောင်းတာပဲ၊ မင်းက ကို
ကို စိတ်ရကွရောက်စေချင်ပေမယ့် မင်းနဲ့ လိုက်တမ်းပြေးတမ်း က
ရတာ ကိုယ် အရမ်းပျော်စရာကောင်းလာပြီ”

သူက တဟားဟားနှင့် အော်ရယ်ရင်း ကားကို ရူးသွတ်စွာ
ဒလကြမ်း မောင်းနှင်နေသည်။ ဘုရားရေ ဒီလူရဲ့တုံ့ပြန်မှုက ကြောက်
စရာကောင်းလာပြီ။ ဖူးဖူးစင် ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ကားက အရမ်းမြန်လွှာ
နေ၏။ မှန်တွေက ဖွင့်မရ၊ သူ့ဘက်မှ ထိန်းချုပ်ထား၍ဖြစ်သည်။
မီးအိမ်လေးရေ စင်တော့ ဒုက္ခရောက်ရတော့မယ်။ ဒီလူက စင်ကို သိ
မဲကြီး တုံ့ပြန်တော့မယ်ထင်တယ်။ မီးနဲ့ ကစားမိပြီ။ မီးအိမ်လေး
ပြောက်ပေးတာလေ။ ငါ့ကို လာကယ်ပါဦး။ စွဲညီညာက အရူးပဲ တက
ကို ရူးသွတ်နေတယ်။ သူ့မျက်ဝန်းတွေက ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲ

သလိုပဲ။ စင်ဘဝကိုးသူက ခြေတော်တင် ဖျက်စီးပစ်မှာ။ ဖူးဖူးစင်လို
မိန်းကလေးမျိုးကို သူ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ချစ်ခင်မြတ်နိုးပြီး လက်ထပ်
သူမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကားကလေးထဲမှာ တိုးဝှေ့ပြေးလွှားနေတာ
ခြင်းရိုင်းတစ်ကောင် ကဆုန်ပေါက် ပြေးလွှားနေသလိုပင် ကြာတော့
ဖူးဖူးစင် အသားတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်အောင် ကြောက်လာရသည်။

“ဟား... ဟား... ပျော်စရာကောင်းလိုက်တာကွာ၊ ကိုယ့်
မာမိက ဘယ်လိုမိန်းကလေးနဲ့မှ သဘောမတူဘူးကွာ၊ မာမိ ရွေးချယ်
ပေးတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုပဲ လက်ထပ်ရမှာလေ၊ မင်းကို အလုပ်က
တောင် ထုတ်ပစ်ခိုင်းတာ၊ ကိုယ့်နားမှာ မိန်းမချော ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်
နုနုထွတ်ထွတ် ကောင်မလေးတစ်ယောက်ရှိနေတာ လုံးဝ ကြိုက်တာ
မဟုတ်ဘူး”

“ရှင်... ရှင်”

ဖူးဖူးစင် အထိတ်တလန့် ဖြစ်နေတာသိလေ ညီညာ တဖြည်း
ဖြည်း ပျော်လာပြီး နောက်ပြောင်ချင်လာလေ ဖြစ်လာရသည်။ သူ
အူပြူးသွားရ၏။ ဖူးဖူးစင် ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ရင်ဘတ်မှ အမှတ်
တရ ပစ္စည်းလေးလာပြီး ထိုးစိုက်ရဲတဲ့သတ္တိတွေ ဘယ်ရောက်သွားလဲ
ကွာ။ ကြောက်နေလိုက်တာ မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူးနဲ့ နှုတ်ခမ်းသွား
လေးတွေက တဆတ်ဆတ် တုန်ရီနေပြီး မျက်နှာလေးပေါ်လွင် သွေး

ဆုတ်ဖြူရော်နေသည်။ သူ ပျော်လာရ၏။ ဖူးဖူးစင် မင်းက ရိုးသာဖြူစင်တဲ့ ကောင်မလေးပါ။ ဒါပေမဲ့ မင်းရဲ့လုပ်ရပ်အတွက် မင်း တစ်စုံတစ်ခုတော့ ကိုယ့်ကို ပေးဆပ်ရမယ်။ ကောင်မလေးက သူ့ကို အထိတ်တလန့် မော့ကြည့်နေသည်။

“စွဲညီညာ ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ရှင် ရူးနေလားဟင် ကားရပ်ပါ ကျွန်မက ရှင် စော်ကားချင်တိုင်း စော်ကားလို့ရမယ် ထင်လား၊ ဖူးဖူးစင် အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိစေရမယ်”

သူမ ကြိမ်းဝါးနေပေမယ့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုတော့ ယှဉ်ပြိုင်တုံ့ဖက် ရန်မဖြစ်နိုင်ကြောင်း တဖြည်းဖြည်း သိလာသဖြင့် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လာရသည်။ ကားက အရှိန်ပိုမြှင့်နေ၏။ သူက တဟားဟားရယ်ရင်း ပျော်ရွှင်ကျေနပ်နေသည်။ ဒုက္ခပါပဲနော် စင်ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ သူ့ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်ဝင်မိတာပဲ နောင်တတွေ ရနေမိသည်။ ကားမှောက်တော့မယ် ဒီလူ အရူးပဲ၊ လူကြီးလူကောင်း မဆန်ဘူး၊ အိမ်မှာ ဖေဖေတစ်ယောက်တည်း နေမကောင်းဘူး၊ မီးအိမ်လေးတော့ ရှိနေပါတယ်လေ။ အမှောင်ထုတောင် သမ်းနေပြီ။ သူက ကားကိုမရပ် မြို့ပြင်ကို ရောက်သွားပြီလား၊ စင့်ကို ဘယ်အထိ များ ခေါ်သွားမှာလဲ၊ သူမ သူ မောင်းနေတဲ့ ကားစတီယာရင်းကို ဆွဲလို့ခက်သည်။

“လုပ်လေ နှစ်ယောက်လုံး သေသွားလည်း အေးတာပဲ၊ မင်း အဖေက ရောဂါသည်နော်၊ ကိုယ့်မာမိက စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေအပြည့်နဲ့ ကျန်ခဲ့မှာ”

“ရှင်... ရှင် အရူးပဲ၊ လူကြီးလူကောင်း မဆန်ဘူး၊ ကားရပ်ပါ ကျွန်မ ဖေဖေ နေမကောင်းဘူး၊ တစ်ယောက်တည်းရယ်၊ ကျွန်မ ပြန်အလာကို စောင့်နေမှာပါ”

“ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်လို့ အဖြေပေးမှ ကားကို ပြန်တွေ့ပေးမယ်”

“ဘာရှင်”

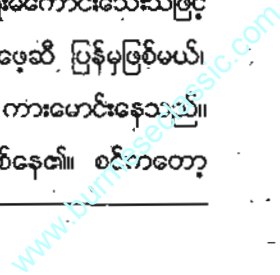
“ကိုယ့်ကို မင်း ချစ်တယ်မဟုတ်လား၊ ပြောလေ ချစ်တယ်လို့”

“မပြောဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ ချစ်ရမှာလဲ၊ ရှင့်ကို မုန်းတယ်”

“OK”

“အမယ်လေး...”

သူက ကားအရှိန်ကို တအားမြှင့်လိုက်သဖြင့် စင် အသက်ရှူမင် မှားတော့မတတ် ကြောက်ရွံ့သွားရသည်။ ဖေဖေက အရက်ဖြတ်ထားတော့ ကတုန်ကရီ ဖြစ်နေဆဲပင်။ ကျန်းမာရေးမကောင်းသေးသဖြင့် စိတ်ပူနေရ၏။ လူယုတ်မာ မဖြစ်သေးဘူး ဖေဖေဆီ ပြန်မှဖြစ်မယ်၊ သူကတော့ ဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စားသည့်ဟန်ဖြင့် ကားမောင်းနေသည်။ မတတ်နိုင်တော့။ ကားက ဂျက်လေယာဉ်ပျံဖြစ်နေ၏။ စင်ကတော့

ကားမှောက်ဆီသို့ မဖြစ်သေးပါဘူး။ စင် အလျှော့ပေးမှပဲ ဖြစ်မည် နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို တဆတ်ဆတ် တုန်ခါနေသဖြင့် ရှင့်ကိုချစ် သည်ဟုပြောဖို့ တော်တော်လေး ထိန်းချုပ်နေရသည်။

“ရှင့်ကို ချစ်တယ်၊ ရှင့်ကို ချစ်တယ်၊ ကဲ... ကျေနပ်ပြီလား”

ဝေါခနဲ ပြေးလွှားနေတဲ့ ကားလေးက တုန်ခါနေရပ်သွားဖြင့် သူ့ ကိုယ်လေး ယိမ်းဟိုင်သွားကာ သူ့လက်တွေနှင့် ဆွဲယူပေးဖက် ထိန်း ချုပ်ခြင်း ခံလိုက်ရသည်။

“အမေ...”

“အို...”

“ရှင် ဘာလုပ်တာလဲ ဖယ်ပါ”

သူမက သူ့လက်တွေကို အတင်းအကြပ်ပင် ဆွဲဖယ်ပစ်သည် သူ့က မလွှတ်ပေ။ စင် အတင်းပဲ ရုန်းဖယ်နေမိသည်။

“မရုန်းနဲ့လေ မင်းပဲ စောစောက ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်ဆို၊ ချစ် တယ်လို့ အဖြေပေးတာ မဟုတ်လား”

“ကျွန်မကို ပြန်ပို့ပေးပါ။ ဖေဖေ နေမကောင်းဘူး သိပ်နောက် ကျရင် ဖေဖေ စိတ်ဝှက်နေလိမ့်မယ်၊ စွဲညီညာ ပြန်ပို့ပေးပါ”

ဖူးဖူးစင်ရဲ့မာနတွေ လွှမ်းမနေတဲ့ မျက်နှာလှလှလေးအား အချိန်ကြာမြင့်စွာ စူးစိုက်ကြည့်မိရင်း ထိန်းချုပ်ထားသည့်ကြားမှ သူ

စိတ်တွေ ပေါက်ကွဲလွင့်စင်ထွက်ကာ သူမခန္ဓာကိုယ်လေးကို ဆတ်ခနဲ တင်းကျပ်စွာ ဖက်ပစ်လိုက်သည်။

“ဖယ်ပါ ရှင် ဘာလုပ်တာလဲ၊ အခွင့်အရေးသမားပဲ၊ လူယုတ် မာ ဖယ်”

သူ ရုတ်တရက် ကြောင်စိစိဖြစ်သွားပြီး သူမ မျက်နှာလေးနှင့် ထိနေသော သူ့မျက်နှာကိုဖယ်ခွာဖို့ အသိတွေ မေ့လျော့သွားရသည်။ ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲ။ သူ အဲဒီလောက်အထိ မရည်ရွယ်ခဲ့တာတော့ အမှန်ပင်။ ကိုယ်က လူကြီးလူကောင်း လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်ပါ ဖူးဖူးစင်၊ မိန်းကလေးတွေနဲ့ အကင်းရှင်းဆုံး နေထိုင်လာခဲ့သူပါကွာ။ သူ အသိတွေကင်းမဲ့စွာ သူမ မျက်နှာလေးကို စူးစိုက်ကြည့်မိပြီး စိတ် တွေက လွတ်ထွက်ချင်လာရသည်။ ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်ချင်တော့ပေ။ ဘယ်လိုမှ မချစ်မနှစ်သက်ပဲ မနေနိုင်သော လှပချောမော နုထွတ်နေ သည့် မျက်နှာလေး နှုတ်ခမ်းလေးတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်ခါကာ အိမ်ထဲမျက်ဝန်းတွေက မာထန်နေ၏။ သူ့လုပ်ရက်တွေ ရပ်တန်းကာရပ် ခဲ့ အသိဝင်လာပေမယ့် သူမ မျက်နှာလေးအား နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် မှီ အစိုက်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်သည်။

“အား...”

“မင်း ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ ဖူးဖူးစင်”

“ရှင်... ရှင် တော်တော် ယုတ်မာတာပဲ၊ အခွင့်ရေးသမား စိတ်ဓာတ်အောက်တန်းကျလွန်းတယ်”

“မယ်နော်”

သူမ ကုတ်ခြစ်လိုက်သဖြင့် သူ့ ပါးပြင်ပေါ်တွင် နာကျင်စွာရုတ် ဝေဒနာကို ခံစားလိုက်ရသလို သွေးတွေလည်း စီးကျလာသည့် ပူးပူးစင် လက်သည်းရှည်ရှည်တွေရဲ့ ကုတ်ခြစ်ခြင်းခံလိုက်ရတဲ့ ဒဏ် ရာက နာကျင်မှုထက် ညီညာ နှလုံးသားတွေက အဆရာထောင်ပေါင်း များစွာ နာကျင်နေသည်။

□

အခန်း (၁၁)

“ဟင်... သား ဘာဖြစ်လာတာလဲ၊ ပါးမှာလည်း ဒဏ်ရာနဲ့ပါ သား ဘာဖြစ်လာတာလဲ သားရယ်”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မာမီ၊ သား သူငယ်ချင်းအိမ်မှာ ကြောင် တွေရှိတယ်လေ အကုတ်ခံရတာပါ”

“အမယ်လေးကွယ်... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ သားရယ်၊ မဖြစ်ဘူး ဆေးခန်းကို သွားမှပဲ၊ ကြောင်ဆိပ်ကလည်း သေတတ်တယ်၊ အဆိပ် ဖြစ်တယ်လေ၊ မဖြစ်ပါဘူး ဆေးခန်းပဲ သွားမယ်”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး မာမီ၊ ဆေးထည့်ထားပြီးပါပြီ၊ သား ဆေး ခန်းမှာဝင်ပြီး ဆေးထည့်လာခဲ့ပါတယ်”

“အမယ်လေးကွယ်... မာမီ ရင်တုန်လိုက်တာ၊ မကြီးမငယ်နဲ့ ကြောင်ကုတ်ခံရယ်လို့ မာမီ ရင်ကျိုးရမယ်၊ သားက ဘယ်အချိန်ပဲ

www.burmeseclassic.com

ရောက်ရောက် မာမိအတွက်ကတော့ သူငယ်နပ်စားလေးလို့ပဲ ထင်တာနော်”

“သား အနားယူတော့မယ်နော် မာမိ၊ သားကို စိတ်မပူပါနဲ့ ကလေးမှ မဟုတ်တာ နော် မာမိ”

သူ မာမိအနားကနေ အမြန်ဆုံး ထွက်လာခဲ့ကာ အိပ်ခန်းထဲ ဝင်လာပြီး အိပ်ယာပေါ်သို့ အဝတ်အစားတွေပင် မလဲနိုင်တော့တဲ့ ပစ်လဲချလိုက်သည်။ ကိုယ့်ရင်တွေ မီးတောက်သလိုပဲ ပူလောင်နေတယ် ဖူးဖူးစင်း၊ မင်း ကျိန်စာတွေ ဖူးရှုနေပြီလားပဲကွာ၊ မင်းနဲ့တွေ့ဆုံပြီးတဲ့ နောက် ကိုယ့်ရင်တွေ မအေးချမ်းတော့ဘူး၊ နာကျင်ပြီး အောင့်သက်နေသလိုပဲ၊ ကိုယ် ဒီလောက်အထိ မရည်ရွယ်ပါဘူး။ မင်းကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် စနောက်ချင်တဲ့ဆန္ဒပဲ ရှိခဲ့တာပါ။ မင်းကြောင့် ကိုယ့်စိတ်တွေ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရလို့လေ၊ ဖူးဖူးစင်းလေးရယ် ကိုယ် လွန်သွားတယ်။ မင်း ထင်သလို ကိုယ်က အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့ လူယုတ်မာတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ့်ကို မထင်မှတ်ဘဲ ဖြစ်သွားခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်လေးပါ။ ဖူးဖူးစင်ကတော့ သူ့ကို ပို၍ပင် ရွံရှာမှန်းတီးသွားပြီ ထင်သည်။

“ကျွန်မ ရှင့်လို အောက်တန်းကျတဲ့ သူငွေ့တစ်ယောက်ပိုင်တဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်မလုပ်တော့ဘူး၊ နောက်ထပ် ကျွန်မကို လားပထမ

သက်ပါနဲ့၊ ရှင်ကလည်း ကျွန်မလို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အပျော်ပဲ ကြိုစည်မှာပဲလေ၊ ပြီးတော့ ကျွန်မနဲ့ရှင်က ရန်သူတွေပဲ ကျွန်မ ရှင့်ကို အရမ်းမှန်းတယ်၊ သတ်ပစ်ချင်လောက်အောင် မှန်းတီးရွံရှာမိနေတာ သိလား”

သူမ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲကာ တင်းတင်းမာမာ ပြောခဲ့သည်။ သူမ အိမ်လေးနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ဆင်းသွား၏။ ညီညာ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ကားကိုရပ်ပြီး သူမအား ကြည့်မိနေသည်။ သူမ ပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ အချိန်အကြာကြီး ရပ်ကြည့်မိခဲ့၏။ သူ့ပါးပြင်မှာ ဒဏ်ရာအနာတံရ ရှိနေသဖြင့် မာမိ အိပ်ယာဝင်မှ ပြန်လာခဲ့ပေမယ့် မာမိက စောင့်နေသည်။ ဒဏ်ရာကို သူ ဘယ်ဆေးခန်းမှ မပြုခဲ့၊ ဆေးလည်း မထည့်မိပေ။ သူ့စိတ်တွေ လေထဲမှာ လွင့်မျောနေပြီး အသိမဲ့နေခဲ့ရ၏။ ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလို အမူအကျင့်မျိုးတွေ သူ့ဆီမှာ နှိပ်နေခဲ့ရတာလဲ သူ့ဘဝတစ်သက်တာမှာ တည်ကြည်တဲ့ အမူအကျင့်တွေနှင့် လူအများ လေးစားကြည်ညိုစေရန် အထူးပဲ ဂရုတစိုက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ မာမိကလည်း တစ်ဦးတည်းသောသားကို အလိုမလိုက်ဘဲ စည်းစနစ်နှင့် ဂုဏ်သိက္ခာ ကြီးမားစွာ ကြီးပြင်းစေခဲ့သည်။

“ရှင် လူယုတ်မာ၊ အောက်တန်းကျလွန်းတယ်၊ တော်တော်လေး ရွံမှန်းစရာကောင်းတဲ့လူ”

ဖူးဖူးစင်ရဲ့အသံလေးက သူ့နှလုံးသားတွေကို မီးလောင်တိုက်သွင်းနေသလို လောင်မြိုက်စေသည်။ မင်းက ဒီဇာတ်လမ်းကို စခဲ့တာပဲ ဖူးဖူးစင်၊ ငါ့ဂုဏ်သိက္ခာတွေ၊ ငါ့အေးချမ်းမှုတွေကို မင်းရောက်လာပြီး ရိုက်ချိုးဖျက်စီးပစ်ခဲ့ရာပဲကွ။ အခုတော့ မင်း ကျိန်စာမိနေပြီ ဘာကြောင့်လဲ၊ မာမို့ကြောင့်ပဲလား ငါက ဓားစာခံ ဖူးဖူးစင်ရယ်၊ ညီညာကိုယ်တိုင် မိန်းကလေးတွေနှင့် ကင်းအောင်နေလာခဲ့၍ သူ နှလုံးခုန်သံတွေ တဒိန်းဒိန်း မြည်ဟီးချင် လှုပ်ခါနေသည်။ မင်း ကိုယ့်ကို ဘာအဓိပ္ပာယ် နဲ့ကျိန်စာတိုက်ခဲ့ရတာလဲ ဖူးဖူးစင်၊ ကိုယ့်ရင်တွေ ပူလောင်နေတယ် မင်း အမုန်းတွေကို ကိုယ် မခံယူချင်တော့ဘူးကွာ။ အတွေးတွေနှင့် ဆောက်တည်ရာမရအောင် ဖြစ်နေသည်။

ဖူးဖူးစင်လည်း ဒေါသတကြီးနှင့် သူ့ကားပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့ပြီး အိမ်လေးထဲဝင်လာတော့ အဖေ အိပ်ပျော်နေသည်။

“ဟင်... စင် နင် ဘယ်တွေသွားနေတာလဲ၊ ဦးလေးဖြူတ နင့်ကိုစိတ်ပူနေတာ အခုမှ အိပ်ပျော်သွားတာလေ”

“မီးအိမ်လေး”

“ဟင်...”

“စင် ဘာတွေဖြစ်နေရီတာလဲ၊ ဟိုလူနဲ့ပတ်သက်မိတာ မှားပြီ ထင်တယ်ဟယ်၊ စင် သွားဆတ်ဆော့လိုက်တာနဲ့ ဒီလူက စင့်အပေါ်

ကြီးမားတဲ့ အညှိုးအတေးတွေ ရှိနေမှာပဲ”

သူ စင့်အား ကြမ်းတမ်းရိုင်းပြုစွာ ဆက်ဆံခဲ့သည်။ ယုတ်မာ ကောက်ကျစ်လာခဲ့၏။ လူကြီးလူကောင်း မဆန်လိုက်တာ၊ ဖူးဖူးစင်ရဲ့ ဘဝကို ဖျက်စီးပစ်ဖို့ပဲ ယုတ်မာကောက်ကျစ်ခဲ့တာ မဟုတ်လား။ သူမ နို့ချင်နေသည်။ စင် တန်ဖိုးထားခဲ့တဲ့ စင် အဖျိုးစင်ဘဝလေးအား ဖျက်ဆီးချေမှုပစ်ဖို့အထိ ကြံစည်လာခဲ့၏။ ရှင်က ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သား ခဲ ထိုက်တန်တဲ ပေးဆပ်မှု စင်က ပေးဆပ်ရမှာလား၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် က ပေးဆပ်ရမှာလား။ သူ စွဲညီညာ အခဲမကြေနိုင်အောင် စင့်အပေါ် ဆက်တုံ့ပြန်နေတာပဲ။ သူမ ထိုင်ပြီး ငိုပစ်ချင်နေမိသည်။

“စင်”

“ဟင်”

“နင် ဘာတွေဖြစ်လာလဲ၊ ဘယ်တွေ လျှောက်သွားနေတာလဲ၊ နင့်ကိုယ်ကျင့်တရားကို ယုံတယ်၊ ဟိုလူကို နည်းနည်းလေးမှ အထင် ခြားပြီး မချစ်လိုက်နဲ့နော်၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကိုပဲ နင် လက်တုံ့ပြန်ခဲ့ချင်တာ မဟုတ်လား”

အခုတော့ စင်ပဲ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သား စွဲညီညာက လက်တုံ့ပြန် ခြင်း ခံနေရပြီထင်တယ် မီးအိမ်လေးရယ်၊ စင့် ရင်တွေပဲ မီးတောက် ဆောင်လာရတယ်။ သူ... သူလေ စွဲညီညာလေ စင့်ဘဝလေးကို

ဖျက်ဆီးပစ်တော့မလို့ သူ့အနမ်းတွေ ရိသဲ့သဲ့စကားတွေ အမယ်လေး... မုန်းလိုက်တာ၊ တူးတူးခါးခါးပဲ မတွေးရဲပေ။ အတွေးဝင်လာတိုင်း သူမ ရူးသွတ်ပြီး ထွက်ပြေးချင်လာရသည်။

“စင်... စင်”

“အမယ်လေး...”

“ဘာတွေ စဉ်းစားပြီး ဒီလောကုန်တောင် အထိတ်တလန့်ဖြစ်နေတာလဲ၊ နင် ဘာတွေဖြစ်လာလဲဟင်”

မီးအိမ်လေးက စိတ်ပူပင်စွာ မေးနေသည်။ စင် ရှင်ပြနိုင်စွမ်း မရှိအောင်ပင် ရင်ဝမှာ စို့နှင့်မွန်းကြပ်နေ၏။ မတွေးရဲ၊ ခါးသည်၊ ရှာဖွယ်ကောင်းလွန်းတဲ့ အနမ်းတွေ၊ အမုန်းတွေ အညှိုးအတေးတွေ ကြီးမားနေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းထက်က ထွက်လာတဲ့ ချစ်တယ်လို့ပြောစမ်းပါလို့ အဖြေတောင်းလာတဲ့ စကားထဲမှာ အမယ်လေး စင်... ရူးသွပ်သွားတော့မတတ်ပါပဲ။ အဖေကတော့ အိပ်ပျော်နေပြီး ပိန်ချုံးနေသည်။ ဒါတောင် ဆေးခန်းမှာ အနားယူ အားဆေးတွေ သွင်းထားလို့ပါ။ မတွေးချင်ပါဘူး သူ့အကြောင်းတွေ မိတိုင်း ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လာသည်။

“စင် အလုပ်ကနေ ထွက်လိုက်ပြီ မီးအိမ်လေးရယ်၊ စွဲညီညာ ဝေးဝေးနေတာ အကောင်းဆုံးပဲ၊ သူတို့က အင်အားကြီးမားသူတွေ

ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းမကြီး သူ့အကုသိုလ်နဲ့ပဲ သူ သွားပါစေ

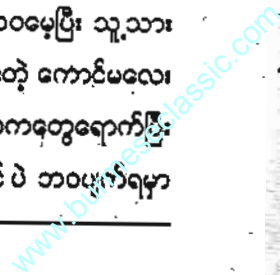
“စွဲညီညာက စင့် ကိုမချစ်ဘဲ စင် က ဟိုလူ စွဲညီညာကို ချစ် ပြီးလား”

“ဝေးသေးတယ်၊ သူ့အနားမှာနေရတာ ကြာလေ အော့နလုံး လေပဲ”

“ဖြစ်သင့်တာက အဲဒီလိုနော် စင်၊ ရှင်က အရမ်းတော်ပြီး ချစ်မြတ်ကြပါတယ်၊ စိတ်ကို ကြံကြံခံထားပါဟာ၊ အလုပ်က မထွက်နဲ့ အနားပေးစမ်းပါနဲ့ စင်ရာ၊ ဒီလူက စင့်ကို တဖြည်းဖြည်း ခိုက်လာ တယ်၊ စင်က အရမ်းချောတာပဲ၊ မိန်းကလေးချင်းတောင် နှစ်ခါပြန် နှည့်ကြည့်ရတာလေ”

“တော်ပါတော့”

မီးအိမ်လေးကတော့ စွဲညီညာကို အရှုံးမပေးနဲ့တဲ့။ သူ့အဖေ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့ လမ်းကြောင်းအတိုင်း တစ်ထပ်တည်းလုပ်ပြနိုင်ဖို့ ခက်တဲ့။ ကိန်းခန်းကြီးလွန်းတဲ့ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ဘဝမေ့ပြီး သူ့သား တစ်ထပ်မယ့် မိန်းကလေးက စင့် လို ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ ကောင်မလေး၊ ဒီယောက်ဆိုင်ရင် ဘယ်လောက်များ စိတ်သောကတော့ရောက်ပြီး သူ့တက်သေသွားနိုင်တယ်တဲ့၊ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး စင် ပဲ ဘဝပျက်ရမှာ

ဖေဖေ ခံစားရတာထက် ပိုနေမှာပါ။ ရှင် ကျွန်မကို ရက်ရက်စက်စက်
လက်တုံ့ပြန်တော့မယ်။ မီးအိမ်လေးက အားပေးစကားပြောပြီး ပြန်
သွားသည်။

“မင်း ကိုယ့်ကိုချစ်တယ်လို့ပြော၊ မပြောရင် မင်းကို ဟိုအထဲ
ကြီးခေါ်သွားပြီး ကိုယ့်ရဲ့ ဇနီးမယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းမယ်”

သူမ နားနှစ်ဖက်ကို သူမ လက်ဝါးပြင်လေးနှင့် တင်းကြပ်စွာ
ပိတ်မိလိုက်သည်။ ဒီအသံတွေက စင့်ကို ဘယ်အထိ နာကျင်စေ
ကွဲနေရမလဲ။ သူမကို အချိပ်လိုတွယ်ကပ်ပြီး ခြိမ်းခြောက်နေသည့်
အရှိန်အဝါကြီးမားတဲ့ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကို ဖူးဖူးစင်လို မိန်းကလေး
ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အံတုယုဉ်ပြိုင်နိုင်ပါ့မလဲ၊ စွဲညီညာရဲ့ ခြေမှုန်းဖျက်
ခြင်းကိုပဲ ခံရနိုင်သည်။

“ကိုယ့်မာမိက မင်းကို အလုပ်ကနေတောင် ထုတ်ပစ်ခိုင်း
တာ၊ မင်းနဲ့ကိုယ် နီးစပ်သွားမှာ မှုလိုလားဘူးတဲ့ ဖူးဖူးစင် အဟွန်း
ဟွန်း ကိုယ်က တကယ်တမ်းကျတော့ မာမိ ရွေးချယ်ပေးမယ့်
ကလေးနဲ့ပဲ လက်ထပ်ရမှာလေ ဟား... ဟား... ဟား”

စင့် စိတ်တွေ အတော်လေး တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေသည့်
ဖေဖေက အိပ်ပျော်နေပြီ။ စင် တို့သားအမိအပေါ် တာဝန်မကျေ
မယ့်လည်း ဖေဖေကိုတော့ သူမ ရှိနေစေချင်၏။ ဖေဖေ ဘယ်အ

အသိတရားတွေ ဝင်လာပါစေ စင် ကျေနပ်မိသည်။ သူမ စိတ်
တင်းပြီး အရာအားလုံး မမှေ့မိလိုက်ဖို့ ကြိုးစားနေရင်း ဖေဖေအတွက်
ညီချမ်းသာမှုတွေပေးဖို့ စင် အစွမ်းကုန် ဖြည့်စွမ်းပေးချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ
ပေါ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၂)

“စင် သမီးလေး ညက အရမ်းနောက်ကျလို့ ဖေဖေ အစိတ်ပူနေရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ အချိန်ပို ဆင်းနေရလို့လား”

“ဟုတ်တယ် ဖေဖေ အလုပ်တွေ အရမ်းများနေလို့ပါ။ ခေရော နေကောင်းချဲ့လား”

“ကောင်းပါတယ် သမီးရယ်၊ ဟိုမောင်ရင်လေး စွဲညှိ ကျေးဇူးပဲလေ။ ဖေဖေ ဆေးခန်းမှာတက်ပြီး ဆေးကုသမှုခံယူလို တော့ အားပြည့်သွားတယ်လေ။ အရက်လည်း ပြတ်သွားပြီ။ ဝေ သေးရဲ့ကွယ် ဖေဖေ အချိန်မီ အသိတရားတွေရလာလို့”

“ဖေဖေ”

“ဟင်...”

“သမီးရှေ့မှာ ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ ရပ်တည်နေပေးပါနော်။ သမီးဘဝမှာ ဖေဖေပဲ အားကိုးတွယ်တာရှိတာပါ။ စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေပေးပါနော်”

“ဖေဖေ အရမ်းများတယ်ကွယ်၊ မိုက်ခဲ့တယ်၊ ဘာမဟုတ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် ဖေဖေရဲ့မိသားစုဘဝ နှစ်မွန်းပျက်စီးခဲ့ရ တယ်။ ကြည့်စမ်း ဖေဖေရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေး ဆင်းရဲ နွမ်းပါးချို့တဲ့ခဲ့ရတယ်။ ဖေဖေ တာဝန်မကျေတာပါ။ ဖာမိကောင်းတာ သမီးလေးက လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး ပညာတတ်လေး ဖြစ်နေလို့လေ”

ယုတ်မာကောက်ကျစ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်အပေါ် အရူးအမူး စွဲလန်းမြတ်နိုးပြီး မိမိဘဝကြီးတစ်ခုလုံး နှစ်မွန်းပျက်စီးသွားခဲ့ရသည်။ မိုက်မဲတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ။ အပြစ်မဲ့တဲ့ သမီးလေး ဖူးဖူးစင်ရဲ့ မေမေလည်း စိတ်ဖိစီးမှုတွေ ခံစားရကာ ဘဝကို ခက်ခဲကြမ်းတမ်းစွာ ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းရင်း အရှုံးပေးသွားခဲ့ရသည်။

“သမီး ကုမ္ပဏီကို သွားရမယ် မဟုတ်လား”

“ဒီနေ့ စင် ခွင့်ယူထားတယ်”

“ဟင်... ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဖေဖေအတွက် သူက အနားပေးထားတာပါ။ ညက အချိန် ပို ဆင်းထားရလို့ပါ”

“သမီး”

“ရှင် ဖေဖေ”

“ဖေဖေ တစ်ခု သတိပေးချင်တာက မောင်စွဲညီညာအပေါ် ရိုးသားဖြူစင်ဖို့နဲ့ သစ္စာရှိဖို့ပဲ။ သမီးရဲ့တန်ဖိုးကို တင်ထားပါကွယ်”

“စိတ်ချပါ ဖေဖေ၊ စင်က ကိုယ်ကျင့်တရားကို အမဲစက်လေး တစ်စက်တောင် အစွန်းအထင်း မခံပါဘူး”

“သမီးကို ဖေဖေ ယုံပါတယ်”

ဖေဖေကို မျက်နှာသစ်ဖို့ပြောပြီး စားသောက်စရာတွေ စီစဉ် နေစဉ် သူမ အိမ်လေးရှေ့တွင် ကားတစ်စီးရပ်သံကြား၍ ကြည့်လိုက် တော့ စွဲညီညာရဲ့ကား ဖြစ်နေသည်။ သူ ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ ဖေဖေ ကို ကုမ္ပဏီကနေ ခွင့်တစ်ရက်ယူထားသည်ဟု လိမ်ညာပြောထားတာ၊ ဒီလူ ဘာလာလုပ်တာလဲ စိတ်ညစ်လိုက်တာနော်။ စင်က ဒီလူနဲ့ လုံးဝ မပတ်သက်ချင်တော့ပါ။ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖို့ပင် ဝန်လေးနေပါသည်။ ရှက်လို့ သေတော့မယ်။ သူ အိမ်လေးပေါ်တက်လာ၏။ စင် ကပျာ ကယာ ထွက်လာခဲ့ရသည်။

“သူဌေး ဘာကိုစွန့်လိုလဲဟင်၊ စင် ခွင့်ယူထားတယ်လေး ဖေဖေကို တစ်ရက်လောက် အိမ်မှာနေပြီး ပြုစုမလားလို့လေ”

စွဲညီညာ ဘာမှမပြောခင် စင် စကားကို ကာကာစီးစီး ပြော

ဆိုက်သည်။ ဖေဖေက ကုမ္ပဏီကိုစွန့်ရင် သွားပါ။ ဖေဖေ နေကောင်း နီးဘယ်ဟု ပြောနေ၏။ တော်တော်ရှုပ်တဲ့လူပဲ။ သူ့ကို စင် ပြုမူခဲ့တဲ့ ဝိစ္စလေးတစ်ခုအတွက် လက်တုံ့ပြန်လို့ မဆုံးတော့ပါလား။ အညှိုး အတေးကြီးတဲ့ လူ၊ ရှင်ကို အထင်မကြီးပါဘူး စိတ်ဓာတ်မှ မကောင်း ဘာပဲ။ ကျွန်မကို ချို့တဲ့ခွမ်းပါးသော မိန်းကလေးကို နေအင်အားနဲ့ ခြိမ်း အနိုင်ကျင့်ချင်တာ မဟုတ်လား။ ဖေဖေ မမြင်အောင် မျက်ဝန်း ဘာထန်ထန်ဖြင့် အမြင်ကတ်စွာ ကြည့်ပစ်မိသည်။

“ဖူးဖူးစင်ကို လာခေါ်တာပါ။ အလုပ်က အရေးတကြီးကိစ္စတစ်ခု ခေါ်လာလို့လေ၊ အန်ကယ်ဖြူ နေကောင်းတယ် မဟုတ်လား”

“အေးကွယ် သူဌေး ကျေးဇူးပဲလေ”

“ကျွန်တော့်နာမည်ကို ညီညာလို့ပဲ တရင်းတန်း ခေါ်ပါ”

“အေးကွယ်”

သူ ဘယ်လိုပဲ စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်ပါစေ ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ နာမည်လေးအပေါ် သံယောဇဉ် ငြိတွယ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း တဖြည်း ငြည်း သိလာရသည်။ မင်း ကိုယ့်ကို အထင်သေး မုန်းတီးနေတာ မဟုတ်လား ဖူးဖူးစင်ရယ်၊ ကိုယ် ဘာတွေ လုပ်မိလုပ်မိ မင်းကို သက်တုံ့ပြန်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ ကိုယ့်စိတ်တွေက မင်းနဲ့အတူတူ နီးကပ်ကပ် နေထိုင်ရတဲ့အချိန်လေးတွေက ကိုယ့်စိတ်တွေ ပျော်ရွှင်

လာရတယ်။ မင်းကြောင့်မဲ ကိုယ် စိတ်ညစ်ခဲ့ရသလို မင်းကို စနောက်ရင်း ကိုယ် ပျော်ရွှင်တက်ကြွလာရတယ်။ မင်း ဒေါသတကြီးနဲ့ ရန်ထောင်နေတတ်တဲ့ နှုတ်ခမ်း စုစုတင်းတင်းလေးကို ကိုယ် အရမ်းမြတ်နိုးမိနေလို့ပဲ။ သူ့မျက်ဝန်းတွေကလည်း ဖူးဖူးစင်ရဲ့ မျက်ဝန်းမာထန်ထန်လေးကို ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်မတတ်ပဲ ရင်ဆိုင်ကြည့်မိသည်။

“ဖူးဖူးစင် ပြင်လေ၊ ကိုယ် စောင့်နေမယ်၊ ကုမ္ပဏီမှာ အရေးပေါ်အလုပ်တွေ ရှုပ်နေလို့လေ”

“စင် လာခဲ့ပါမယ် သူဌေး၊ ဖေဖေအတွက် စားသောက်စရာလေးတွေ ပြင်ဆင်ပေးပြီးရင် လာမှာပါ”

“ကိုယ် စောင့်နေပါမယ် ဖူးဖူးစင်၊ လုပ်ပါ၊ အန်ကယ်ကိုလည်း ကျန်းမာရေးအခြေအနေ မေးမြန်းချင်လို့ လုပ်ပါ အားမနာပါ၊ အေးအေးဆေးဆေးပဲ ပြင်ပါ”

“ဟုတ်သားပဲကွယ် ပြင်လိုက်တော့၊ ကုမ္ပဏီကိစ္စတွေက အကြီးပါတယ်၊ သမီး လိုက်သွားပါကွယ်”

ဖေဖေအတွက် စားသောက်စရာတွေ အပြည့်ယူလာပေးခဲ့သည်။ စွဲညီညာ နေဥစ္စာနဲ့ ကျွန်မကို ဖိနှိပ်လွှမ်းမိုးဖို့ ကြိုးစားနေတာလား။ မပတ်သက်ချင်ပါဘူးဆိုမှ သူမ စိတ်မပါဘဲ ပြင်ဆင်နေရသည်။ ဒီလူ သက်သက် ဖေဖေရှေ့မှာ လာခေါ်တာပါ။ ရှင်က ဒေါ်သစ္စာမြတ်နိုး

ရဲ့သားပါလို့ပြောလိုက်ရင် စင့် ဖေဖေက ရှင်ကို မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်မှာ စင် လည်း ပြောမထွက်။ အမှန်တွေ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုဖို့ စင် ဝန်လေးနေသည်။ စင် ဘာလုပ်ချင်တာလဲ၊ ဒေါ်သစ္စာမြတ်နိုးကို အလဲထိုးဖို့အတွက် စွဲညီညာကို စားစာခံအဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်သည်နှင့်အမျှ စွဲညီညာရဲ့ ပြန်လည်တုံ့ပြန်ချက်ကလည်း ကြောက်စရာကောင်းနေတတ်ပြန်၏။ စိတ်ပျက်လိုက်တာ သူမ စိတ်မပါဘဲ ရုံးသွားဖို့ ပြင်ဆင်နေမိသည်။

“သွားလို့ရပါပြီ ကိုစွဲညီညာ”

“အန်ကယ် သွားခွင့်ပြုပါဦး”

“အေးကွယ်”

“ဖေဖေ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် မီးအိမ်လေးကို ပြောနော်”

“ဖေဖေ နေကောင်းနေပါပြီ သမီးရယ် စိတ်မပူနဲ့၊ သမီး လုပ်စရာရှိတာပဲ လုပ်ပါ၊ ကိုယ် ထမ်းဆောင်ရမယ့်တာဝန်ကို ကျေပွန်စေချင်တယ်”

ဖေဖေက အစွမ်းအစရှိတဲ့ သမီးအနာဂတ်အတွက် မပျက်စီးစေချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ ပြင်းပြနေသည်။ သမီး ပတ်သက်ဆက်ဆံနေတာက ဖေဖေကို မြူဆွယ်ဖြားယောင်းပြီး စွန့်ပစ်ထားခဲ့တဲ့ ဒေါ်သစ္စာမြတ်နိုးရဲ့သားပါ။ သူနှင့် လိုက်လာခဲ့သည်။

“မင်း မလာလို့ ကိုယ် မနေတတ်တော့ဘူး ထင်တယ်၊ အလုပ်

ကတော့ မထွက်ပါနဲ့ ဖူးဖူးစင်”

“ကျွန်မ ရှင်နဲ့ မပတ်သက်ချင်တော့ဘူး စွဲညီညာ၊ ကျေးဇူး ပြုပြီး ကျွန်မတို့အိမ်ကို မလာပါနဲ့၊ ရှင်လို့ လူယုတ်မာတစ်ယောက်ကို ဆက်ပြီး မတွေ့ချင်ဘူး၊ အခု ကျွန်မ အလုပ်ထွက်ပြီ၊ လောလောဆယ် ဖေဖေ နေမကောင်းသေးလို့”

“စင်”

“ကျွန်မနာမည် ဖူးဖူးစင်ပါ”

“စင်ပဲကွာ”

“ကားရပ်ပေးပါ”

“မပေးဘူး”

“ကျွန်မ ရှင်ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ် မလုပ်တော့ဘူးလို့ ပြောပြီး ပြီပဲ”

“မင်း Bဝဝက ထိုးတယ်လေ၊ သုံးနှစ်အတွင်း အလုပ်မထွက်ပါ ဘူးလို့ ပေးရမယ့်လျှော်ကြေးက သိန်းသုံးဆယ်လေ”

“ရှင်”

“မင်း အလုပ်က ထွက်ချင်ရင် လျှော်ကြေး သိန်းသုံးဆယ်ပေး ရမယ်”

“ရှင်အမေက ကျွန်မ အလုပ်ဝင်တာကို နှစ်မှမနှစ်သက်ပါ”

ထုတ်ပစ်ခိုင်းနေတာပဲ”

“ကိုယ့်သဘောပါ”

“ရှင် တမင်သက်သက် ကျွန်မကို အနိုင်ကုန်တာပဲ”

“မင်းပဲ စခဲ့တာလေ၊ ကိုယ်က စိန်ခေါ်ရင်တော့ ထိပ်ပေါ်အထိ လိုက်ပြီး ယှဉ်ပြိုင်ရမှာ ကျေနပ်တာကွ”

ဖူးဖူးစင်ရဲ့မျက်နှာလေး စူပုတ်တင်းမာပြီး မကျေနပ်ဖြစ်နေတာ လေးကပင် ကြည့်၍ကောင်းသည်ဟု သူ ထင်မိသည်။ မင်းပဲ စခဲ့တာ ပါ ဖူးဖူးစင်။ ကိုယ့်စိတ်တွေ ဘယ်လောက်အထိ သောကတွေရောက် ခဲ့ရလဲ၊ ကိုယ့်ရဲ့ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ဖွယ် မွှေးနေမှာ မင်း ကျိန်စာတိုက်ခဲ့ တာရော မင်းလုပ်ရက်တွေက မှန်တယ်လို့ထင်လား။ ကိုယ် မတရား မလုပ်တတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကိုတော့ ကိုယ် ချစ်နေတာလား၊ မှန်းနေတာလား။ နှုတ်ခမ်းစုစုလေးကို စိုက်ကြည့်ပစ် လိုက်သည်။

“မင်းကိုယ်တိုင် ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်လို့ အဖြေပေးထားပြီးသားလေ ဖူးဖူးစင်”

“ရှင် သိပ်ပြီး အတင့်ရဲမနေပါနဲ့နော်၊ ကျွန်မ အခုချက်ချင်း သက်ဆိုင်ရာကို တိုင်တန်းလို့ရတယ်၊ ရှင်ဂုဏ်သိက္ခာတွေ အဖတ်ဖတ် လို့မရအောင် ဖြစ်သွားမယ်”

“တိုင်လေ ကိုယ်က ရဲစခန်းအထိ ကားမောင်းပို့ပေးရမလား။ နာမည်ပျက် လုံးဝမရှိဘဲ တည်ကြည်တဲ့ ကိုယ့်လို လုပ်ငန်းရှင်သူဌေးကို မင်း ပြားယောင်းသွေးဆောင်ခဲ့တယ်လို့ပြောဖို့ ကိုယ့်မှာ အထောက်အထား ခိုင်ခိုင်မာမာ ရှိတယ်လေ”

“ဘာရှင့်”

“ကိုယ့်မွေးနေ့ပွဲမှာ မင်းပဲ အမှတ်တရလုပ်ခဲ့တာ၊ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတွေရော ဗွီဒီယိုမှတ်တမ်းတွေပါ ရှိနေတာပဲ”

စင် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ၊ ဒီလူရဲ့ထောင်ချောက်ညွတ်ကွင်းဖဲစင် လှလှပပလေး တိုးဝင်နေခဲ့သည်။ မီးအိမ်လေးပြောသလို အလိုက်အထိုက်ကြည့်ကပြီး ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကို လက်စားချေပစ်လိုက်ရမလား။ သူ့ကို ကြောက်ရတယ်။ စင်ကို စော်ကားဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ပဲ ကြံစည်နေတာပဲ ဖြစ်သည်။

“ဘယ်လိုလဲ ဖူးဖူးစင်”

“ဒီမှာ”

“ဟင်...”

“ရှင်က ကျွန်မကို တကယ်ပဲ ချစ်တယ်ပေါ့လေ”

“ဟား... ဟား... ဟား”

ချစ်တယ်ဆိုတဲ့စကားကိုပြောဖို့ သူ တုန်ဆိုင်းသွားရသည်။

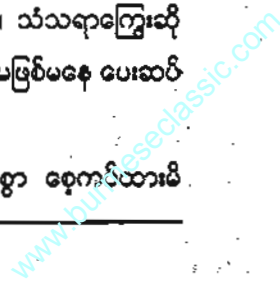
ဘဏီက သူ ရွေးချယ်တဲ့ မိန်းကလေးကိုပဲ လက်ထပ်ရမည်ဟု ပြောထားခဲ့၏။ ဖူးဖူးစင်ရဲ့ဘဝလေးကို တကယ်တမ်းကျတော့ သူ ဖျက်ဆီးဆွေပစ်ရန် ဆန္ဒမရှိပေ။ တစ်နှစ်အတွင်း ကိုယ် ဘယ်လိုမိန်းကလေးကိုမှ ချစ်သူအဖြစ် ရွေးချယ်ပိုင်ဆိုင်ခွင့် မရှိဘူးလေး၊ မာမိုဆီမှာ ကတိဆေးထားပြီးပြီ။ မာမိုက သူ့ဆန္ဒကို လိုက်လျောပြည့်စွမ်းပေးဖို့ တောင်းဆိုခဲ့ပေမယ့် ကိုယ့်အခွင့်အရေးအတွက် တစ်နှစ်လောက်ပဲ ပိတ်ဆို့ထားဆီးထားခဲ့တာပါ။ ဖူးဖူးစင်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးက ပိုစုထော်သွားရသည်။

“ရှင် ဘာရယ်နေတာလဲ၊ ကျွန်မလို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ရှင် ဘယ်တော့မှ ချစ်မှာမဟုတ်တဲ့အပြင် လက်ထပ်ယူဖို့ဆိုတာ ဆလောဝေးပဲ၊ ရှင်က ကျွန်မဘဝကို ဖျက်ဆီးပစ်ချင်တာ မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ ရှင့်မာမို သိသွားရင်လည်း ကျွန်မကို အလုပ်ကနေ ထုတ်ပစ်လို့ရမယ် မထင်နဲ့နော်၊ အခု ကျွန်မဆန္ဒနဲ့ အလုပ်ထွက်တာ”

“လောလောဆယ်တော့ မင်း အလုပ်ထွက်ဖို့မှ မလိုသေးတာပဲ နူးဖူးစင်”

“ကောင်းပြီလေ ကျွန်မ အလုပ်မထွက်ဘူး။ သံသရာကြွေးဆိုတာတော့ ပေးဆပ်ရမှာပဲလေ၊ လောကကြီးထဲမှာ မဖြစ်မနေ ပေးဆပ်ရမယ့် အကြွေးက သံသရာအကြွေးပဲ”

စင် နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို တင်ကြပ်စွာ စေ့ကပ်ထားမိ

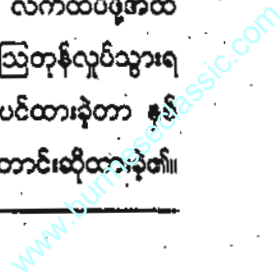
သည်။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့အကြွေးကို ရှင်ပဲပေးဆပ်ဖို့ပြင်ထားပါ။ စွဲညီညာ
 ရှင်ရော ရှင့်အမေရော ကြီးကျယ်ခမ်းနားနေမှုတွေကို ကျွန်မ ရိုက်ချီ
 ဖျက်ဆီးပစ်ရမယ်။ ဒါက တရားမျှတတဲ့ စိန်ခေါ်မှုပါပဲ။ ရှင်နဲ့ကျွန်
 ပတ်သက်မှုကို ကျွန်မဘက်က စတင်ခဲ့တာပဲ။ အဲဒီအဆုံးသတ်
 ရှင့်အမေ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်နဲ့ ရှင်ရဲ့ကျဆုံးခန်းပဲလို့ မှတ်လိုက်ပါ ပူးပူး
 သူ့ကားလေးပေါ်မှာ ငြိမ်ငြိမ်လေး လိုက်လာခဲ့သည်။

အခန်း (၁၃)

“ဘာပြောတယ် ပူးပူးစင်ကို သားက လက်ထပ်ခွင့်တောင်း
 သားတယ် ဟုတ်လား များ၊ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားကွယ် အန်တီသားက
 ခင်ကိုပေးထားတဲ့ ကတိကို ဖျက်ပစ်မယ့်လူစားမျိုး မဟုတ်ဘူး”

ပူးပူးသခင်ရဲ့စကားကို ဒေါ်သစ္စာမြိုင် မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်
 သည်။ သို့သော်လည်း ပူးပူးစင်က ချောမောလွန်းတဲ့ မိန်းကလေး
 မိမိတောင် ပူးပူးစင်ရဲ့အလှကို ရုတ်တရက် ပျောက်ဖျက်ပစ်လို့မရ
 ပေ။ စွဲမက်ဖွယ် အလှတွေ ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ ကောင်မလေးဆိုတော့
 သားက စွဲလန်းချင်လည်း စွဲလန်းသွားနိုင်တာပါပဲ။ လက်ထပ်ဖို့အထိ
 ထောင်းဆိုတယ်ဆိုတော့လည်း ဒေါ်သစ္စာမြိုင် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားရ
 သည်။ သားရဲ့အခွင့်အရေးတစ်ခုကို တားဆီးပိတ်ပင်ထားခဲ့တာ နှစ်
 တွေကြာပြီပဲ။ နောက်ဆုံး အချိန်လေးပေးဖို့ ကတိတောင်းဆိုထားခဲ့၏။

ယခုတော့ သားက ထိုကတိကို ဖျက်ပစ်လိုက်ပြီလား။ မဖြစ်သေးဘူး ဒေါ်သစ္စာမြိုင် လက်မခံနိုင်ဘူး။ မိမိ ရှာဖွေနေတဲ့ ချွေးမလောင်းက သတင်းအစအနရနေပြီပဲ။ တားဆီးရမယ်၊ မိမိ လုပ်ပေးနိုင်တဲ့အခြေအနေကို မလွှဲမသွေ လုပ်ဆောင်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

“ပြန်ပြောစမ်း မှူး။ ကောင်မလေးက ပြောတာလား။ မဖြစ်နိုင်တာပဲ အန်တီ လက်မခံနိုင်ဘူး။ တားဆီးရမယ်”

သားက မိခင်စကားကို ဆန့်ကျင်ပြီးတော့ ကောင်မလေးအပေါ် စွဲလမ်းနှစ်သက်နေပြီလား။ တည်ကြည်ခန့်ညားပြီး လိမ္မာလွန်းတဲ့သားက မိခင်ဆန္ဒတွေပေးထားတဲ့ ကတိတွေကိုတောင် မေ့ပစ်လိုက်ပြီလား။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ပေါက်ကွဲချင်လာရသည်။ ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက ဝိုင်းလုံးလေးလား။ အမယ်လေး... ဆက်တောင် မတွေးရဲတော့ဘူး။ ဒီလို ကောင်မလေးမျိုးက ဒီလိုအကျင့်စရိုက်တွေ ရှိနေနိုင်တာပဲ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ဆောက်တည်ရာမရအောင် တုန်လှုပ်လာသည်။

“ဒီလို ကောင်မလေးရဲ့ မာယာညွတ်ကွင်းထဲ စွဲညီညာ စိုက်ဝင်မိတာ၊ အသိုင်းအဝိုင်းကြားထဲမှာ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းစရာအဖြစ်တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမလဲ၊ အန်တီသစ္စာရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတွေ”

မိမိ ဂုဏ်သိက္ခာတွေက အရေးမကြီးပါဘူး။ အရင်က သစ္စာမြိုင်မှ ဇာတိတော့တာပဲ။ နောင်တတွေနဲ့ ဘဝမှန်ကို သိနားလည်ဖို့

သစ္စာမြိုင်ဖြစ်နေပြီ။ ကိုခန့်နောင်ကို တွေ့ချင်တယ်။ ရင် ဘယ်မှာလဲ။ ဘာတွေ ဖြစ်နေပြီလဲ။ သစ္စာမြိုင်ကို မုန်းတီးရွံ့ရှာနေပြီလားဟင်၊ ကျွန်မ ချွေးမလောင်းအဖြစ် ရှာဖွေနေတာက ကိုခန့်နောင်ရဲ့သမီးလေးပါ။ နောင်တတွေ ရင်မှာပိုက်ပြီး သစ္စာမြိုင် အပူမီးတွေ လောင်မြိုက်ကာ နေခဲ့ရတာ ကြာနေပါပြီ။ သစ္စာ မိုက်မိခဲ့ပါတယ်။ သစ္စာရဲ့လုပ်ရပ်ကို နှိပ်စွေးကြည့်ရင် အရမ်းပဲ အရှက်ရနေခဲ့ပါတယ်။ ကိုခန့်နောင် ဘယ်မှာလဲဟင်၊ ဒုက္ခအခက်အခဲတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ပြီး ဆင်းရဲနွမ်းပါးနေရတဲ့ ကိုခန့်နောင်ရဲ့သမီးလေးရော သစ္စာ နောက်ဆုံး ပေးဆပ်သွားချင်ပါ တယ်။ ကိုခန့်နောင်ရဲ့သမီးလေးကို သစ္စာရဲ့သားနဲ့ လက်ထပ်ပေးခဲ့ချင် မိတယ်။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ချွေးမလောင်းကို ရှာနေသည်။ အသင်းက အတိအကျ မရသေးပေ။ ရပ်ကွက်လေးတစ်ခုမှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးနိမ့် တူတဲ့ဘဝမှာ နေရတာတဲ့။ သားရဲ့လုပ်ရပ်အတွက် မိမိ တားဆီးပစ် ခုမည်ဖြစ်သည်။

“ညီညာက ဖူးဖူးစင်ကို တော်တော်လေး အရူးအမူး စွဲလမ်း နေတာပဲ အန်တီ၊ ကောင်မလေးကို သီးသန့်အခန်းထဲမှာ ထားတာပဲ ကြည့်လေ”

“ကျေးဇူးပဲ မှူးသခင် အန်တီ တားဆီးရမယ်”

“အန်တီသစ္စာက တော်ရုံတန်ရုံ မိန်းကလေးမပြောနဲ့ ဖည်းစိမ်

ချမ်းသာတွေနဲ့ပြည့်စုံပြီး ပညာတတ် မိန်းကလေးတွေကိုတောင် ရွေး
အဖြစ် မရွေးချယ်ခဲ့ဘူးလေ။ တော်ကြာ ညီညာ ဘာမဟုတ်တဲ့
ကောင်မလေးနဲ့လက်ထပ်ပြီး ဘဝနစ်မွန်းသွားမှာ စိုးရိမ်လို့ပါနော်”

မှူးဖူးစင်အသံနှင့် စကားလုံးတွေက မိမိအား ရိသဲ့သဲ့ စကား
တွေဆိုတာ သိသည်။ ဘယ်သူတွေ ဘာပဲထင်ထင် မိမိရဲ့အတွေးအခေါ်
အယူအဆတွေ ပြောင်းလဲလာခဲ့တာ ကြာပါပြီ။ အရေးကြီးတာက မိမိ
အလုပ်ချင်ဆုံးအလုပ်အား မလုပ်လိုက်ရမှာဘဲ စိုးရိမ်ပူပန်လာသည်။
မှူးဖူးစင် ညည်းကိုတော့ ကျုပ်က မတူမတန်ဘူးဆိုပြီး အဆင့်အတန်း
ခွဲခြားနေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးအေ။ ကျုပ်သားရဲ့ ဇနီးမယားအဖြစ်
အသင့်တော်ဆုံး မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရှိနေလို့ပါအေ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်
ကိုယ်တိုင်ကားမောင်းပြီး သားရဲ့ကုမ္ပဏီကို ထွက်လာခဲ့သည်။ ကုမ္ပဏီ
မှာ သား မရှိပေ။ မှူးဖူးစင် အခန်းထဲ တန်းဝင်လာခဲ့၏။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်
ကိုမြင်တော့ မှူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက မတ်တတ်လေးရပ်နဲ့
ဆီးကြိုသည်။

“ဝင်ပါ မာမိကြီး။ သူဌေးတော့ မရှိပါဘူး။ လုပ်ငန်းကိစ္စနဲ့
အပြင်သွားပါတယ်”

“ငါ့သားဆီ လာခဲ့တာမဟုတ်ဘူး ကလေးမ၊ သား မရှိဘူး
တော့ ပိုပြီး ကောင်းတယ်လေ”

“ရှင်...”

“ထိုင်မယ်နော်”

“ဟုတ်”

မှူးဖူးစင် ရယ်ချင်သွားရသည်။ သူဌေးက စင့်အား လက်ထပ်
တောင်းကြောင်း ဖွလိုက်သဖြင့် ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲ
ရောက်လာသည်။ ရယ်ချင်လိုက်တာ။ ဘဝမေ့နေတဲ့ ဒေါ်သစ္စာ
မြိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းမကြီးနဲ့ စင် ရင်ဆိုင်တွေ့ရပြီပဲလေ။ စိတ်ဝင်စားဖို့
ဘာင်းတဲ့ စိန်ခေါ်မှုပဲမဟုတ်လား။ မှူးဖူးကတော့ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကို
ကြောက်ရွံ့အောက်ကျိုသည့် အမူအယာမရှိပေ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်နဲ့စင်က
အတူတွေပဲဟာ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ချမ်းသာတာတွေက မရိုးသားမှုတွေ
ဘက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုတွေ ပြည့်နက်နေကြောင်း စင် အသိဆုံးဖြစ်သည်။

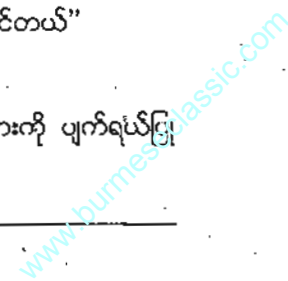
“မှူးဖူးစင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ”

“ညည်းလေးပုံစံကို ကြည့်ရတာ ရဲတင်းလွန်းနေတာပဲ။ ဘာလဲ
သား စွဲညီညာကို အပိုင်ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်ပြီ ထင်တယ်”

“အဟက်...”

“ဘာ... ညည်းက ပမာမခန့်နဲ့ ကျုပ်စကားကို ပျက်ရယ်ပြီ
ထင်ပေါ့လေ”

မေမေက စဉ်ကို ခိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အဖြစ် သွန်သင်ဆုံးမကာ ကြီးပြင်းစေခဲ့သည်။ စင်လည်း လူကြီးတစ်ယောက်အပေါ် ခိုင်းရှိုင်းပျံ့ပျံ့ မဆက်ဆံချင်ဘူးလေ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းမကြီးက ဘဝမွေ့ပြီး မောက်မာထောင့်လွှား ကြီးကျယ်ခမ်းနားနေလို့ ရွံရှာမှန်းတီးနေမိသည်။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ဒေါသတွေပေါက်ကွဲပြီး တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်ကြီး ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေတာပင် စင် ပျော်ရွှင်ပြီး ကျေနပ်လာရသည်။ ရှင်ကြီး ပြန်ပေးဆပ်ရမယ်လေ သံသရာကြွေးဆိုတာ မဆပ်လို့မရတဲ့ အကြွေးပဲ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ဒါကြောင့်လည်း လူ့လောကကြီးထဲမှာ အချိန်တန်လို့ ပြန်ဆိုကြတာမထင်မှတ်တဲ့ တွေ့ဆုံမှုပါ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က မီးတောက်မတောက် မျက်ဝန်းတွေနှင့် စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။

“ညည်း... ညည်း ဘယ်လို ဟာမလဲ၊ ညည်းက ငါ့သားချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ ပညာတတ် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို မြူဆွဲဖြားယောင်းပြီး အပိုင်ကိုင်နိုင်ပြီလို့ ထင်နေတာလား ဖူးဖူးစင်”

“မာမိကြီးသားက စဉ်ကို စတင် တောင်းဆိုခဲ့တာပါ။ လက်ထပ်ပါရစေတဲ့ စဉ်ကို အရူးအမူး စွဲလမ်းချစ်ကြိုက်နေပြီတဲ့လေ”

“ညည်း... ညည်း မဖြစ်နိုင်တာပဲ၊ ငါ့သားက ငါ့စကားအမြဲ နားထောင်ခဲ့တာအော့၊ ငါ ရွေးချယ်ပေးမယ့် မိန်းမကိုပဲလက်ထပ်

မှာ၊ ညည်းကိုယ်ညည်း သိပ်အထင်ကြီးမနေပါနဲ့၊ ညည်းက ဘာမို့လို့ ကျုပ်သားနဲ့ လက်ထပ်မယ်လို့ ကြွေးကြော်ပြီး မဏ္ဍပ်တိုင် တက်ပြနေရတာလဲ”

“အမှန်တွေကို ပြောပြတာလေ၊ မာမိကြီးသားကိုယ်တိုင်က ကျွန်မ အလုပ်ထွက်မယ်ဆိုတာတောင် လက်မခံဘူး။ ကျွန်မနေတဲ့ ရပ်ကွက်ထဲက တဲစုတ်လေးဆီ ရောက်လာပြီး ဇွတ်အတင်း လာခေါ်တာလေ၊ ပြီးတော့ ချစ်တယ်တဲ့၊ လက်ထပ်ပါရစေတဲ့လေ၊ အဲဒါပါပဲ”

ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက မိမိအား မလေးမစားနှင့် ဗမာမခန့် ပြောဆိုနေတာ ဒေါသဖြစ်လာရသည်။ ခိုင်းစိုင်းတဲ့ကောင်မလေးပဲ။ သားကိုယ် ငယ်စဉ်လေးထဲက မိန်းကလေးတွေနဲ့ ကင်းရှင်းအောင်နေဖို့ စည်းကမ်းတင်းကြပ်ခဲ့တာ မိမိ အမှားပဲ။ အခုတော့ မိန်းကလေး အတွေ့အထိမရှိတဲ့ သားရဲ့နှလုံးသားကို ဘာမဟုတ်တဲ့ ကောင်မလေးက ညှို့ယူဖမ်းစားနိုင်ခဲ့သည်။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် လက်မခံနိုင်ပါဘူး။ မိမိ အကြီးမားဆုံးဆန္ဒကို သား လိုက်နာရမယ်။ အနည်းဆုံး တစ်နှစ်အတွင်းမှာတော့ ညည်းလေး ကျုပ်သားကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရလိမ့်မယ်လို့တော့ မထင်ခဲ့နော်၊ မလေးမစားနှင့် အကြောက်အရွံကင်းမဲ့နေသော ဖူးဖူးစင်ကို မုန်းတီးစွာ ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။

“ညည်းလို ကောင်မလေးမျိုးက တော်တော် အရှက်ကင်းမဲ့

တာပဲ ဖူးဖူးစင်၊ အင်းလေ ကျုပ်သားက ညည်းအတွက် မက်မော စရာပဲ မဟုတ်လား။ ကျုပ် သတိထားမိသလောက်တော့ ညည်းက ပိုင်းလုံးမလေးပဲ”

“အဟဲ့... ဟွန်း... ဟွန်း... အဟွန်း... ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က ကိုယ့်စိတ်နဲ့နှိုင်းပြီး စွပ်စွဲ ပုတ်ခတ်လိုက်တာပါနော်”

“ဘာအော့”

“ဪ... စင့် နေရာမှာ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ဆိုရင် သူဌေးသားတစ် ယောက်ကို စိတ်ဝင်စားလာအောင် R တွေလုပ်ပြပြီး ဖြားယောင်းသွေး ဆောင် အပိုင်ချုပ်ပစ်မယ်ဆိုတဲ့ အတွေးထင်တယ်”

“ညည်း... ညည်း”

ဖူးဖူးစင်ရဲ့စကားကြောင့် ဒေါ်သစ္စာမြိုင် အထိတ်တလန့်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်မှာ လည်ပတ်စီးဆင်းနေတဲ့ သွေးတွေ ပူလောင်သွားရကာ ရှက်သွားရသည်။ ဖူးဖူးစင် ဘာသဘောနဲ့ ပြောတာလဲ။ မိမိအကြောင်း တွေ သိနေခဲ့လို့လား။ ဖူးဖူးစင်နှင့်ရင်ဆိုင်ရမှာ မျက်နှာထူပူသွားခင်း ဖူးဖူးစင်က ရဲတင်းလွန်းသည်။ သားနဲ့လက်ထပ်ဖို့ သဘောမတူနိုင်ဘူး။ ဒီလို ရိုင်းပြတဲ့ ဟာမလေးမျိုး မိမိ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ချွေးမအဖြစ် လက်မခံနိုင်ဘူး။ အကြည့်တွေက မာထန်နေသည်။

“ကိုယ့်စိတ်နဲ့နှိုင်းရင်တော့ မရိုင်းပါဘူး မာမိကြီးရယ်၊ ကျွန်မလို

ချောမောအိစက် နုထွတ်နေတဲ့ မိန်းကလေးကို မာမိကြီးသားက ဘာသားနဲ့ထုထားလို့ မတိမ်းညွတ် မယစ်ဖူးဘဲနေနိုင်မှာတဲ့”

“ညည်း ငါ့ကို မာမိကြီးလို့ မခေါ်နဲ့၊ ညည်းလို မိန်းကလေးမျိုး တို ကျုပ်သားနဲ့ သဘောမတူနိုင်ဘူး။ ညည်း အလုပ်ကနေ ထွက်တော့ ဒီကုမ္ပဏီက ကျုပ်ပိုင်တာပဲ။ ကျုပ်သားက ညည်းကို စွဲလမ်းတစ်မက် နေရင်လည်း ကျုပ်သားကို သားအဖြစ်က စွန့်လွှတ်မယ်၊ အမွေဖြတ် မယ်၊ သည်း လိုချင်တဲ့ ငွေကြေးစည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ ရမယ်ထင်မနေနဲ့နော်”

“စောင့်ကြည့်ရမှာပဲ မာမိကြီးရယ်၊ စကားကိုတော့ အကုန် ပြောစေချင်ပါဘူး။ ချွေးမလောင်းကို မတူမတန်ဘူးဆိုပြီး မှီချိုးဖျစ် ချိုးပြောဆိုပြီးမှ သားနဲ့ချွေးမအိမ် ဖိုက်ရပ်နေရဦးမယ်၊ ဝင်ဆိုတာ ထည်တတ်တယ်လေ၊ သံသရာကြွေးဆိုတာ ဆပ်ကိုဆပ်ရတဲ့ အကြွေးပဲ”

“တော်စမ်း နင့်ကိုယ်နှင့် အထင်ကြီးမနေနဲ့ ဖူးဖူးစင်၊ ညည်း မှုန်မှန်သလို ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။ ညည်း မနက်ဖြန်ကစပြီး ကုမ္ပဏီကို လာစရာမလိုတော့ဘူး။ ကျုပ်သားကတော့ သူ့သဘော နဲ့ပဲလေ၊ ညည်းလို ကောင်မလေးမျိုးကို ကျုပ် ဘယ်တော့မှ ချွေးမ ဖြစ် လက်မခံနိုင်ဘူး မတန်လို့လေ”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က ပြောပြီးထွက်သွားတော့ စင် တော်တော်လေး ချိတ်ချိတ်ခတ်ခတ်နှင့် မကျေမနပ် ကျန်ရစ်ခဲ့ရသည်။ မတန်လို့တဲ့၊ စင့်

အသားတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်အောင် ဒေါသဖြစ်ရ၏။ ပိုင်းလုံးမကြီးက ဒေါသစွာမြိုင်ပဲ။ ကိုယ့်စိတ်နှိုင်းသွားတာလေ၊ ဒေါသစွာမြိုင်ရဲ့သားကို ရော ဖူးဖူးစင်က လက်ထပ်ယူမယ်ထင်လို့လား။ ဝေးသေးတယ် ဖူးဖူးစင် အရွံ့အမုန်းဆုံးလူတွေက ဒေါသစွာမြိုင်တို့သားအမိပဲလေ သားအမိနှစ်ယောက်လုံး ယုတ်မာပက်စက်ကြတယ်။ ကိုယ်ချင်းမစာနာ စော်ကားနေကြတယ်။ ဒေါသစွာမြိုင်က ဘာမှီလို့လဲ၊ အတိတ်က ဒေါသစွာမြိုင်ရဲ့အကျင့်စရိုက်က အဆင့်အတန်းမရှိ ကောက်ကျစ်ယုတ် မာခဲ့တာပဲ။ အခုမှ သူ့ဌေးမကြီးအဖြစ် ကြီးကျယ်နေတာလေ၊ ဖူးဖူးစင် ဒေါသတကြီး ပြောပစ်မိသည်။

□

အခန်း (၁၄)

"သား ညီညာ မင်း လက်ထောက်ကောင်မလေး ဖူးဖူးစင်ကို လက်ထပ်ခွင့် တောင်းထားတယ်ဆို"

"ဗျာ..."

"မာမီကို ပြောတယ်၊ မင်းဘက်ကစပြီး ချစ်ပါတယ် လက်ထပ် ပါရစေလို့ တောင်းဆိုတာတဲ့"

"မာမီ"

"ပြော"

"မာမီ ပေးထားတဲ့ ကတိအတိုင်းပဲ တစ်နှစ်ကျော်လို့မှ သား အတွက် မာမီ စိတ်ကြိုက် သတို့သမီး မတွေ့ဘူးဆိုရင်တော့ ဖူးဖူးစင် ကို သား လက်ထပ်ပါရစေ"

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူး သား၊ မာမီ လက်မခံဘူး၊ ဒီကောင်မလေးက

ပြောတယ်။ မာမို့ကို ဖော်ကားတဲ့စကားတွေလေး၊ မာမိက နောက်ဆုံး မှူးသခင်ကိုပဲ လက်ထပ်ဖို့ ရွေးချယ်ရတော့မယ် သား”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး မာမိ၊ မှူးသခင်ကို သားမချစ်ဘူး၊ လက်မထပ် ပါရစေနဲ့”

“သားပဲ မာမိ ရွေးချယ်ပေးတဲ့ မိန်းမကို လက်ထပ်မယ်ဆို”

“မာမိကိုယ်တိုင်က မှူးနဲ့ ကင်းရှင်းအောင် နေနိုင်ခဲ့တာပဲ၊ မှူး က သားရဲ့မိတ်ဆွေအဖြစ်ပဲ လက်ခံနိုင်တယ်”

ညီညာ ချစ်တာက ဖူးဖူးစင်လား။ အနောက်အပြောင်သဘော နှင့် သူ့ကို ဒုက္ခပေးသော ကောင်မလေးအား တုံ့ပြန်၍ သူမ စိတ် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင်လုပ်ရင်း သူ စွဲလမ်းနှစ်သက်နေရသည်။ သူ ငြင်း၍မရ။ ဖူးဖူးစင်ကို ချစ်သူတစ်ယောက်အဖြစ် ချစ်မိနေ၏။ ဒီကောင်မလေးအား ညီညာ မချစ်မိစေဖို့ ကြိုးစားနေခဲ့တာပဲ။ မာမိနှင့် တစ်ခုခုတော့ ပတ်သက်နေနိုင်သည်။ ဖူးဖူးစင်ကလည်း သူ့ကိုရော မာမို့ကိုရော မုန်းတီးနာကျည်းနေခဲ့တာပါ။ ဖူးဖူးစင် ပြဿနာရှာဖို့ မာမို့ကို တမင်ပြောလိုက်တာပဲ ဖြစ်သည်။

“ကောင်မလေးက သား စွဲလမ်းနှစ်သက်အောင် ချောမောလှပပေမယ့် အခြောက်တိုက် မရှိသွေးကြီး ဘဝမြင့်နေတာလို့ မာမိ ထင် တယ်။ ရိုင်းတယ် သားရယ်၊ မာမိ ဘယ်လိုမှ ချွေးမအဖြစ် စဉ်းစား

လို့မရဘူး၊ လက်မခံနိုင်ဘူးနော်၊ ဒီကောင်မလေးကို မာမိ အလုပ်က နေ ထုတ်ပစ်လိုက်ပြီ”

“ဗျာ...”

“မနက်ဖြန်ကစပြီး မင်း အလုပ်ဆင်းစရာမလိုတော့ဘူးလို့ ပြောခဲ့တယ်”

“မာမိ သူ့နဲ့က စာချုပ်ရှိတယ်လေ၊ သုံးနှစ်အတွင်း အလုပ် ထွက်ခွင့်မရှိဘူးလို့”

“ဘာဖြစ်လဲ ကုမ္ပဏီကမှ မကြိုက်တာ၊ လျှော်ကြေးပေးလိုက်၊ ဒီကောင်မလေးမျိုးက ငွေပဲမက်မှာပါ။ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ဒင်း ကျေနပ်အောင် ပေးလိုက်ပါ”

“ဖူးဖူးစင်ကို အလုပ်ထုတ်လို့တော့ မဖြစ်ပါဘူး၊ မာမိ၊ အလုပ် သမား အခွင့်အရေးကလည်း ရှိနေပါတယ်”

“မင်းကို မာမိ ပြောပြီးပြီပဲ၊ ကျေနပ်လောက်တဲ့ လျှော်ကြေး ပေးလိုက်ပါလို့၊ မာမိ ရှာမနေတဲ့ ရွေးမလောင်းကို တွေ့ချင်တွေ့ အတွေ့ရင် မင်း လက်ထပ်ရမှာ မှူးသခင်ပဲ”

“မာမိဆန္ဒအတိုင်း သား အချိန်တွေ စောင့်ပေးခဲ့တာပဲ မာမိ၊ ချောက်ထပ် တစ်နှစ်အထိ ထပ်ပြီး စောင့်ပေးပါ့မယ်၊ ဖူးဖူးစင်ကိုတော့ အလုပ်ကနေ မထွက်ပါစေနဲ့”

“မရဘူး မာမို့ အမိနဲ့ပဲ၊ မင်းကို မာမိ အခွင့်အရေးပေးပါတယ်၊ ဖူးဖူးစင်နဲ့ လက်ထပ်မယ်ဆိုရင်တော့ မာမို့သားအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်ရလိမ့်မယ်”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ပြတ်ပြတ်သားသားပြောပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ ဖူးဖူးစင် ညည်းက ဘယ်လိုကောင်မလေးမျိုးလဲ၊ ကျုပ်ကို ခံပက်ခဲ့တာ ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ။ ကျုပ်ရဲ့ချွေးမ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရဘူး။ လိမ္မာယဉ်ကျေးတဲ့ သား စွဲညီညာကို ဘယ်လို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းတာလဲ။ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ မနှိုင်းပါနဲ့ဆိုတဲ့စကားက ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့ အားနည်းချက်ကို ကြီးစွာ ထိုးနှက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ကိုယ့်စိတ်နဲ့ မနှိုင်းပါနဲ့ မာမိကြီး”

ဖူးဖူးစင်ရဲ့အသံတွေ မာထန်တဲ့အကြည့်တွေ မိမိကို ရန်သူသဖွယ် စူးနစ်နေသည်။ ဘုရားရေး... သားကိုများ တစ်စုံတစ်ရာအညွှန်းနဲ့ ဒီကောင်မလေးက ဒီကောင်မလေး ကိုခန့်နှောင်ရဲ့ သမီးများလား မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ကောင်မလေးရဲ့အဖေ့နာမည်က ဦးကျော်စောဖြူ၊ ဒါမဟုတ်လည်း ဆင်းရဲရွမ်းပါသူဖြစ်လို့ မဟုတ်မခံ ဆတ်ဆတ်ကြိမထေများလား၊ တော်တော်ခိုင်းတာပဲ။ မိမိ ငယ်ဘဝကိုတော့မိတိုင်း ဒေါ်သစ္စာမြိုင် အရှက်ရနေခဲ့ရသည်။ မတွေ့ချင်ပါဘူး၊ မိမိ ကိုယ်ကျင့်ထရာပျက်ပြားခဲ့ရတာတွေ သတိရမိတိုင်း စိတ်တွေချောက်ချားနေရင်

သား သိသွားမှာ အကြောက်ဆုံးပင်။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့အတွေးတွေက မေ့ပျောက်ပစ်နိုင်အောင် ကြိုးစားနေသည့်ကြားမှ အတိတ်ကအရိပ်တွေ လွင့်ပျံလာစေသည်။

“သမီး သစ္စာမြိုင် ညည်း အရွယ်နဲ့မမျှအောင် အလှအပတွေ ခက်မောမနေပါနဲ့၊ အမေတို့က ဆင်းရဲတယ်၊ အထက်ကိုပဲ မျှော်မှန်းနေတော့ အမေ စိတ်ပူလာတယ်အေ”

အမေ ဘာပဲပြောပြော သစ္စာမြိုင်ကတော့ ဆင်းရဲတဲ့ဘဝကြီးကို ကြိုက်နှစ်သက်ဘဲ ချမ်းသာချင်နေခဲ့သည်။ အလှအပတွေကိုမက်တဲ့ သစ္စာမြိုင်အတွက် ကြီးပွားချမ်းသာဖို့ဆိုရင် ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲဖြစ်စေ ချာဖွေချင်တဲ့စိတ်တွေ ပြင်းထန်နေခဲ့သည်။ အမေက မကြိုက်ပေ။ မုန်းဆိုက်တာ သစ္စာမြိုင်လို ချောမောလှပတဲ့ ကောင်မလေးက နန်းထိုက်ဆွဲပန်းမကိုင်လေးဟုပဲ သူမကိုယ်သူမ သတ်မှတ်ထားခဲ့မိသည်။

“အဖေ သစ္စာ ဒီဘဝမျိုးမှာ မနေချင်ပါဘူး၊ တစ်နေ့ကျရင်လေ သစ္စာမြိုင် သူဌေး သူကြွယ်မကြီးတစ်ယောက်အဖြစ် ဂုဏ်ခြပ်တွေ ခြင်္သေ့မားနေစေရမယ်”

“သစ္စာမြိုင် ခက်တာပဲ ကိုယ့်ကျင့်တရားပျက်ပြားစေမယ့် အလုပ်တွေကိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့အေ”

“အမေကလည်း စည်းကမ်းတွေ လူမှုရေးတွေ၊ အကုသိုလ်တွေ

အားလုံး တွေးတောကြောက်ရွံ့နေရင် ဘယ်တော့မှ ကြီးပွားချမ်းသာ မှာမဟုတ်ဘူးနော်”

“သစ္စာမြိုင်”

သစ္စာမြိုင် အလှတေ့ပြင်ပြီး သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းတွေနှင့် လည်ပတ်ရင်း ကိုခန့်နောင်ဆိုတဲ့ သူဌေးလေးတစ်ယောက်ကို ပစ်မှတ် အဖြစ် ထားလိုက်သည်။ သူဌေးတစ်ယောက်နဲ့လက်ထပ်မှ သစ္စာမြိုင် မျှော်လင့်ထားသလို သူဌေးမကြီး ဖြစ်ရမှာပဲ။ သူမ ရည်မှန်းချက်တွေ ပြည့်ဝဖို့အတွက် သစ္စာမြိုင် ဘာမဆိုလုပ်ပစ်မယ်။ သူမ အမေက လက်မခံပေ။ သစ္စာမြိုင်က နားမထောင်ဘဲ သူမ လုပ်ချင်ရာပဲ လုပ် ပစ်ခဲ့သည်။

“ကိုခန့်နောင်အတွက် အမှတ်တရနော်”

သူဌေးလေး ကိုခန့်နောင်ရဲ့မွေးနေ့တွင် သစ္စာမြိုင်က သူဌေးလေး ရဲ့ရင်ဘတ်မှာ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးကို သူမကိုယ်တိုင် တယုတယ ချိတ်တွယ်ပေးခဲ့သည်။

“မင်း ဘယ်သူလဲ၊ ကိုယ့်အသိမိတ်ဆွေထဲမှာ မင်းတော့မခံ ဘူး ထင်တယ်၊ ကိုယ် မမိတ်ထားဘူးထင်တယ်”

ကိုခန့်နောင်ရဲ့မျက်ဝန်းတွေက တဖန်တဖြည်းနဲ့ သစ္စာမြိုင်အား စူးစိုက်စွာဖြင့် ကြည့်နေရာ သစ္စာမြိုင် ခန္ဓာကိုယ်လေး လှုပ်ခါရမ်းသွား

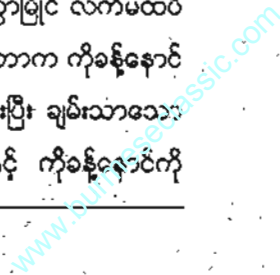
အောင် ရယ်မောပစ်လိုက်သည်။

“သစ္စာနာမည်က သစ္စာမြိုင်ပါ။ ကိုခန့်နောင်ကို လေးစားလို့ တက်ရောက်ကုထင်ပြုပေးတာပါနော်။ ကိုခန့်နောင်က သစ္စာကို မသိပေ မယ့် သစ္စာကတော့ ကိုခန့်နောင်ကို သိနေပါတယ်”

သစ္စာမြိုင်ရဲ့ ညှို့အုပ်မှုကိုလဲလဲလေးတွေနှင့် အပြုံးဆိုအိအိလေး တကိုခန့်နောင်ကို ညှို့ယူဖမ်းစားသွားနိုင်ခဲ့သည်။ သစ္စာမြိုင်ကို ဆက် သွယ်လာခဲ့၏။ နှစ်ယောက်သား ရင်းနှီးလွန်းသွားကာ ချစ်သူတွေ အဆင့်ထက် ကျော်လွန်သွားကြသည်။ တိုက်တစ်လုံးဝယ်ပေး၏။ ကားလည်း ဝယ်ပေးခဲ့သည်။ သူဌေးလေးရဲ့အချိန်တွေအားလုံး သစ္စာ မြိုင်ရဲ့ မူယာမာယာ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်မှုတွေအောက်မှာ နှစ်မြှုပ် တူနိဆုံးသွားရသည်။

“ညည်း ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ သစ္စာမြိုင်၊ မသမာမှု၊ ဒီ ကောင်လေးနဲ့လက်ထပ်လေ”

သစ္စာမြိုင်အကြောင်း သိနေတဲ့ အမေက လက်မခံဘဲ ပြစ်ပြစ် နှစ်နှစ် ဝေဖန်ပြောဆိုခဲ့သည်။ ကိုခန့်နောင်ကို သစ္စာမြိုင် လက်မထပ် နိုင်ပါ။ အခု သစ္စာမြိုင်နှင့် ထပ်ပြီး မိတ်ဆွေဖြစ်နေတာက ကိုခန့်နောင် ဆက် များစွာ စီးပွားရေလုပ်ငန်းတွေ ပိုင်ဆိုင်ထားပြီး ချမ်းသာသော သူဌေးတစ်ယောက်ဖြစ်နေသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကိုခန့်နောင်ကို

အဆက်အသွယ်ဖြတ်လိုက်သည်။

“သစ္စာ ကိုယ့်ကို အဲဒီလို မလုပ်ပါနဲ့၊ သစ္စာကို ကိုယ်က နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်မြတ်နိုးခဲ့တာပါ။ ကိုယ့်ကို မထားခဲ့ပါနဲ့”

သစ္စာမြိုင်က အတ္တကြီးစွာ ကိုယ့်ဘဝရှေ့ရေးအတွက်ပဲ ကြည့်ခဲ့သည်။ ကိုခန့်နောင်ကိုထားခဲ့ပြီး တခြားသူနှင့် သစ္စာမြိုင်ဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝခဲ့သော်လည်း စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်မှုကမရှိခဲ့။ သား၊ ဒက်ဒီက မိန်းကလေးတွေနှင့် ရှုပ်ပွေကာ သစ္စာမြိုင် စိတ်သောက ရောက်ခဲ့ရသည်။

“မင်းက ငွေမက်တဲ့ မိန်းမပဲ၊ မင်းလိုချင်တာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေမဟုတ်လား။ ကိုခန့်နောင်ကို ရက်ရက်စက်စက်စွန့်ပစ်ပြီး ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ယူခဲ့တာပဲလေ၊ မင်းအတွက် စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ ရယူနိုင်ဆိုင်နေပြီပဲ။ ကိုယ်က အစောကြီးထဲက ရှုပ်ရှုပ်ပွေပွေပဲ၊ မင်းတောင် အဖမ်းကောင်းလို့ ကိုယ်က မလွဲသာမရှောင်သာလို့ လက်ထပ်ခဲ့ရတာပဲ”

“ရှင်... ရှင်”

နောက်ဆုံး သူနှင့်ကွာရှင်းပြီး ရတဲ့ငွေကြေးဥစ္စာတွေနှင့် လုပ်ငန်းစတစ်ခု ထူထောင်သည်။ အဆုံးရှုံးတွေများခဲ့ပြီး သားဒက်ဒီနှင့် လက်ထပ်ခဲ့ရတော့မှ သစ္စာမြိုင်ရဲ့ဘဝ တည်ငြိမ်အေးချမ်းလာရတာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေလည်း အောင်မြင်လာခဲ့ရသည်။

“ကိုခန့်နောင် အမျိုး ဒုက္ခရောက်နေပြီ၊ အရက်သမားကြီး ဘဝရောက်နေတယ်၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေလည်း ပျက်ပြားကုန်တယ်၊ အခု သမီးလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေထိုင်စားသောက်နေ ရတာပဲ သစ္စာမြိုင်ရယ်”

သစ္စာမြိုင်ကို ချစ်မြတ်နိုးလွန်းပြီး စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေပုံပေးခဲ့သော ကိုခန့်နောင်အား သတိရ တမ်းတနေခဲ့ရသည်။ သူမ လုပ်ရပ်တွေ ညတွက် အရှက်ကြီးရှက်မိကာ အတိတ်ဖြစ်ရပ်တွေကို တွေးပင်မတွေး ခဲ့တော့ပေ။ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးတွေကို မြင်တွေ့ရလျှင် အတိတ်က မိမိ လုပ်ရပ်အတွက် အရှက်ရစေကာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခဲ့ရ၏။ အထူးသဖြင့် သား သိသွားမှာကိုပါပဲ။ သား ဒက်ဒီလည်း အတိတ် ဖြစ်ရပ်တွေကို မသိခဲ့။ မိမိလုပ်ရပ်တွေက ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်ပြား ပြီး ရှက်စရာကောင်းလွန်းနေသည်။ သစ္စာမြိုင် တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ နောင်တတွေရနေခဲ့ပြီး ကိုခန့်နောင်ကို ရှာနေခဲ့သည်။

“ကိုခန့်နောင် ကျွန်မ ရှင်ကို အကြွေးပြန်ဆပ်ချင်ပါတယ်၊ ရှင် ဘယ်မှာလဲ၊ ရှင့်မှာ သမီးလေးတစ်ယောက် ရှိနေတယ်လို့ ကျွန်မ ကြားထားရတယ်၊ ဘယ်မှာလဲဟင် ကျွန်မ အချစ်ဆုံးသားနဲ့ လက်ထပ် သေးပါစေ”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ရှာဖွေနေတဲ့ ချွေးမလောင်းက ကိုခန့်နောင်ရဲ့

သမီးလေးပဲ။ သားနှင့်လက်ထပ်ပေးချင်သည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်က ဒေါ်သစ္စာ မြိုင် အတ္တကြီးပြီး ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်ပြားတဲ့ အမူအကျင့်တွေနှင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေ ရယူခဲ့ပေမယ့် သေသေချာချာ ပြန်စဉ်းစားကြည့် မိတော့ သူမ ချစ်တာက ကိုခန့်နောင်ပင်။ သူမရဲ့ အချစ်ဦးပါ။ ကိုခန့် နောင်အကြောင်း တွေးမိတိုင်း ရှက်ရွံ့တုန်လှုပ်လာကာ ကြွေကွဲထိခိုက် နေရသည်။

“ရှင် သစ္စာမြိုင်ကို မုန်းတီးရုံရှာနေတာပါ။ ရှင်ဘဝကို ဖျက်ဆီး ချေဖွတ်တဲ့အထိ အကြံပက်စက်ခဲ့တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို မေ့ပစ်လို့မလို့ အရက်တွေ အလွန်အကျွံသောက်ခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။ ရှင်သမီး လေးရော ကျွန်မ ပြန်ပြီး အကြွေးဆပ်ပါရစေ”

ကိုခန့်နောင်တို့သားအဖကို မိမိ ရှာဖွေနေခဲ့ပေမယ့် သတင် တွေပါကြားရကာ အစအနပျောက်နေသည်။ ဟိုကောင်မလေး ဖူးဖူးစင်က သစ္စာမြိုင်ငယ်ငယ်ကနှင့် တူလွန်းနေ၏။ သားကို ဘဝဖျက်မယ် ကောင်မလေးလား။ မိမိရဲ့သံသရာကြွေးကို သားညီညာက ပေးဆပ် တာမျိုး အဖြစ်မခံနိုင်ပေ။ ဒီကောင်မလေး ဖူးဖူးစင်က မိမိကို ဝင့်လည် စေမည့် ကောင်မလေးလား။ မာမာကျောကျောနှင့် မရှိသွေးကြဲ ကောင်မလေးမျိုးနဲ့ သားကို ဘဝတစ်လျှောက်လုံး လက်တွဲဖော်အဖြစ် အတူတူ မဖြစ်ြတ်သန်းစေလို့ပေ။ ဖူးဖူးစင်က အရမ်းလှတယ်။ မိမိ

ငယ်စဉ်က အရိပ်ကလေးလိုပါပဲ။ သားမှာ မဖြစ်မရှိပါဘူး။ မိမိကြောင့် ဝင့်လည်စေတာမျိုး အဖြစ်မခံနိုင်ပါဘူး။ မဖြစ်ဘူး ကိုခန့်အောင် သမီး လေးကို ရှာရမယ်။ ကျွန်မ ပြန်ဆပ်ပါစေ။ ကျွန်မကြောင့် စီးပွားပျက် ပြီး အရက်သမားကြီးဘဝနဲ့ ရှင် နိဂုံးချုပ်သွားမှာ အစိုးရိမ်ဆုံးပဲ။ ကို ခန့်နောင်တို့သားအဖကို ရှာဖွေဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ထားပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၅)

ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က အလုပ်ကနေ ထွက်ခိုင်းပေမယ့် ဖူးဖူးစင်စင် တမင်ရွံ့ပြီး ကုမ္ပဏီကို လာခဲ့သည်။ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်က စင့်မှာ ဘာ ပြစ်မှုမှ မကျူးလွန်ဘဲ ထုတ်လိုရမလား။ သုံးနှစ် B၀၀ က ထိုးထား တာပဲ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သားကိုလည်း စင်က လုံးဝ လက်ထပ်မှာမဟုတ်။ ဖေဖေကလည်း ဝေးသေးတယ်။ ဖေဖေ အမုန်းတီး အနာကျည်းဆုံးက ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ပဲ။ စင် ရှိနေရင် သူ့သားနှင့် နီးစပ်သွားမှာစိတ်ပူပြီး ဒေါ်သစ္စာမြိုင် စိတ်သောကရောက်ရမှာပဲ။ စင် နဲ့ဘဝတူကို ကိုချင်းစာ စိတ် နည်းနည်းလေးမှမရှိတဲ့ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ပဲ။ စင် ကုမ္ပဏီကို ပြင်ဆင် နေစဉ် စွဲညီညာဆိုတဲ့ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သားက ရောက်လာသည်။ ဖေဖေ အတွက် လိုအပ်သောပစ္စည်းတွေဖြစ်ပေမယ့် သူ လာလာပေးနေတာ ကို မနှစ်သက်မိပေ။ ဖေဖေကလည်း မောင်ရင်လာပို့ပေးတာ ကျေးဇူး

တင်ပေမယ့် နောက်ထပ် လာပို့မပေးဖို့ ပြောနေသည်။

“ဘာအကြောင်းအရာနဲ့မှမဟုတ်ပေမယ့် အန်ကယ်ကို ကျွန်တော် ခင်မင်လို့ပါ။ အန်ကယ် အားပြတ်ပြီး ရောဂါဒဏ် မခံနိုင်မှာလည်း စိတ်ပူတယ်။ ဖူးဖူးစင်အတွက် အဖေဆိုတာ မားမားထင်မတ် ရှိနေစေ ချင်လို့ပါ”

စွဲညီညာ စိတ်ထဲမှာ အန်ကယ်ဖြူနှင့်မာမီ တစ်စုံတစ်ခု ပတ်သက် ဆက်ဆံနေလိမ့်မည်ဟု ထင်မိသည်။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ဖူးဖူးစင်ရဲ့ လုပ်ရပ်ကြောင့်ပါပဲ။ မာမီက အသည်းပုံရင်ထိုးဖလှမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ရာ ခံစားချက်ရှိထားကြောင်း သူ သတိထားမိနေသည်။ သူ့ကို မှူးသခင်က အသည်းပုံရင်ထိုးလေးတစ်ခုကို မာမီရှေ့မှာပေးခဲ့ စဉ်က မထင်မှတ်ဘဲ မာမီ သတိလစ် မေ့မောမတတ် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ သူ မေးတော့လည်း မဖြေခဲ့ပေ။ စိတ်ချောက်ချားစွာ သွေးဆုတ်ဖြူရော် လဲပြိုကျသွားမတတ် မာမီအမူအရာတွေ ပျက်နေခဲ့တာကြောင့်ပဲ။ ဖူးဖူးစင်က မာမီနှင့်သူ့ကို တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကိစ္စနဲ့ သိနေ ကြောင်းပင်။ ဆင်းရဲပေမယ့် စိတ်ထားရိုးသော အန်ကယ်ဖြူကိုလည်း လေးစားသွားသည်။

“အန်ကယ်နဲ့ရော ဖူးဖူးစင်နဲ့ပါ ကျွန်တော် ဘယ်လို အကျိုး အမြတ်ကိုမှ မျှော်ကိုးပြီး ပတ်သက်ဆက်ဆံနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။

အန်ကယ်ကို ကျွန်တော်စိတ်ထဲက လေးစားချစ်ခင်နေပါတယ်”

“ကျုပ်က နေမင်ရင် အထင်ကြီးစရာ ဘာတစ်ခုမှ မရှိဘူးလေ အရက်သမားကြီး ဆင်းရဲတဲ့လူ”

“အန်ကယ်ဖြူရယ်၊ မမြင်နိုင်တဲ့ အတိတ်ကဖြစ်ရပ်တွေ၊ ရေစက် တွေ တစ်ခုခုပဲ အန်ကယ်ဖြူကို ကျွန်တော် ကူညီစောင့်ရှောက်ချင်နေ တယ်”

“အန်ကယ်သမီးလေး ဖူးဖူးစင်ကြောင့်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင် တယ်နော်၊ အန်ကယ် အားတော့နာပါတယ်၊ ဒီအိမ်ကို မောင်ရင် ခဏခဏလာနေရင် ပတ်ဝန်းကျင်က အထင်သေးစရာ အမြင်စောင်း စရာဖြစ်လာနိုင်လို့ နောက်ထပ် မလာစေချင်ဘူးကွယ်”

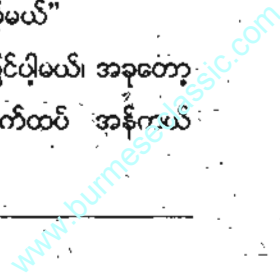
သမီးလေး ဖူးဖူးစင်ကို စိတ်သောကတွေ မရောက်စေချင်ဖူး သူဌေးလေးက ဘာဖြစ်လို့ ဒီအိမ်လေးဆီ လာရတာလည်းဆိုတာ သမီး ကြောင့်ပဲ ဖြစ်နေနိုင်သည်။ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ မိမိသမီးလေးကို ဘယ်လို မိဘက သဘောတူ ကူညီဖြူမလဲ။ မိမိ တာဝန်ယူကြောင့် ဆင်းရဲနိမ့်ကျ နေခဲ့ရတဲ့ သမီးလေးကို ထပ်ပြီး အထင်သေး အမြင်သေးတာ မခံနိုင် ပေ။ ပြီးတော့ သူဌေးတစ်ယောက်ကို ချူစားတတ်တဲ့ မိန်းကလေးအဖြစ် လည်း အရောက်မခံနိုင်ပေ။ စောစီးစွာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြတ်ပြတ် သားသား ပြောမိသည်။

“မောင်ရင် စေတနာကို အသိအမှတ်ပြုပါတယ်လေ၊ ကျေးဇူး လည်း တင်ပါတယ်ကွာ၊ အန်ကယ်က သမီးလေးကိုဘမ်းပြပြီး အခွင့် အရေးတွေယူနေတယ်လို့ အထင်သေး အမြင်သေးမခံနိုင်လို့ပါ”

“မိမိ အတိတ်ဘဝကို ပြန်ပြောင်းတွေးတောရင်း နာကျင်ကြေကွဲ လာရသည်။ တစ်ချိန်က မောင်စွညီညာလိုပဲ မိမိလည်း သူဌေးလေး တစ်ယောက်ပါ။ မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် ယုတ်မာကောက်ကျစ်တဝု သွားမြိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့်ပါ။ နာမည်နှင့်လူ လုံးဝ မလိုက်ဘက်တဲ့ အဆင့်အတန်း နိမ့်ကျတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် ပါ။ သမီးကို အဲဒီလို မိန်းကလေးမျိုး မဖြစ်စေရဘူး။ သမီးလေးက နိုးသားဖြူစင်တယ်၊ သူများပစ္စည်း အချောင်ယူမယ့် မိန်းကလေးမဟုတ် ပေ။ မောင်စွညီညာကပဲ သမီးလေးအား အဖျော်သဘောကြံစည်မှာ နှိတ်ပူပင်နေသည်။

“သမီးလေးကို အလုပ်ကိစ္စနဲ့ပဲ ဖတ်သက်ပါ၊ ကုမ္ပဏီမှာ သုံးနှစ် အတွင်း အလုပ်မထွက်ပါဘူး ဝန်ခံကတိထိုးထားပဲ။ မောင်ရင် မလာ ခါနီး၊ သမီးလေး တတ်စိကားနဲ့ပဲ ရုံးတက်ပါလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်ကယ်၊ ကျွန်တော် ဆင်ခြင်ပုံမယ်၊ အခုတော့ ကျွန်တော့်ကားနဲ့ပဲ ဖူးဖူးစင် လိုက်ခဲ့ပါ၊ နောက်ထပ် အန်ကယ် သဘောမကျတဲ့ အပြုအမူတွေ ရှောင်ပါ့မယ်”

“အေးကွယ် မီးဆိုတာ မလောင်ခင်က သတိထား တားစီးကာ ကွယ်ရတယ်လေ၊ အန်ကယ် သမီးလေးကို စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ပြီး ကိုယ်နဲ့မတန်မ, ရာတွေ မျှော်မှန်းနေတာမျိုးမဖြစ်အောင် သူ့အဖေက အမြဲတမ်း သွန်သင်ဆုံးမခဲ့တာပါ”

ဖေဖေ ပြောလိုက်တာတွေ ကောင်းသည်ဟု ထင်မိသည် ကောင်းတယ်၊ ရှင်က စင့်ကို အထင်သေးနေတာပါ။ စင့်အပေါ် စေတနာ မေတ္တာထားဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တာပဲ။ စင့်ကို အရှက်ခွဲဖို့ အခက်အခဲတွေ တွေ့နဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ပြီး စိတ်သောကတွေရောက်စေဖို့ စင့်ကို ကျိန်ပြန်တိုက်ဖို့ပဲ လုပ်ဆောင်နေတာပါ။ ဖေဖေကို နှုတ်ဆက်ပြီး စင် သူကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ရသည်။

“စင်”

“ဘာလဲ”

“မင်း အဖေကတော့ တကယ့်ကို ပြတ်သားတာပဲ၊ ကိုယ့်လေးစားသွားတယ်”

“ကျွန်မ ဖေဖေက ငွေကြေးဥစ္စာမရှိပေမယ့် မာနတော့ ချင်သေးတယ်ရှင်၊ ကျွန်မကိုလည်း အလုပ်သဘောအရပဲ၊ အလုပ်ရှင်သူတွေက ပတ်သက်ဆက်ဆံဖို့ ဆုံးမထားတယ်”

“မင်းအဖေ့ရဲ့ ကြိုတင်တားဆီးမှုတွေက အရမ်းကို နောက်က

သွားပြီ စင်”

“ဘာရှင်”

“ကိုယ်နဲ့စင်က ချစ်သူတွေလေ”

“ဘာရှင်”

“စင်ပဲ ကိုယ့်ကိုချစ်တယ်လို့ အဖြေပေးခဲ့တာလေ”

“ဟုတ်တယ်၊ ရှင်နဲ့ကျွန်မက ချစ်သူတွေပဲ”

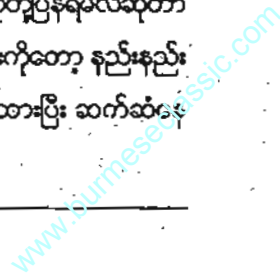
“စင်က လက်ခံသားပဲ”

“ဒို့...”

သူ့လက်က သူမလက်လေးကို ဆုတ်ကိုင်လိုက်သဖြင့် စင် အထိတ်တလန့်နှင့် မျက်လုံးလေးတွေ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရကာ ဆတ်ခနဲ ရုန်းပစ်လိုက်သည်။

“ရှင်က အခွင့်အရေးသမားပဲ၊ အင်လေ ကိုယ်ချင်းစာစိတ် ဘယ်လိုမလဲ၊ ရှင်မှာက နှမမှ မရှိတာပဲ”

ရှင်အဖေ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်လိုပဲ အတ္တကြီးပြီး အရှက်မရှိတဲ့လူပဲဟု ပြောပစ်လိုက်ချင်ပေမယ့် ပြောမထွက်။ စင် ဘယ်လိုတုံ့ပြန်ရမလဲဆိုတာ စဉ်းစားနေသည်။ စင်ပဲ မှားနေပြီလား၊ စင့်ဘဝလေးကိုတော့ နည်းနည်းလေးမှ အစွန်းအထင်း မခံနိုင်ပါဘူး။ သူ့ကို သတိထားပြီး ဆက်ဆံနေရသည်။

“မင်း ဘာပဲပြောပြော ကိုယ် ဂရုမစိုက်ဘူး စင်၊ ဒီပြဿနာက မင်း စခိုတာတွေ၊ အေးချမ်းနေတဲ့ ကိုယ့်ရင်ကို မင်းက လာပြီး မီးလောင် တိုက်သွင်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာပဲ”

စင်က ပတ်သက်ချင်တာမဟုတ်။ မီးအိမ်လေးက မြောက်လေး ရင်း တုံ့ပြန်လက်စားချေဖို့ လုပ်ခိုင်းတာပဲဖြစ်သည်။ မီးအိမ်လေးက လည်း စင်တို့မိသားစုအတွက် မခံချင်စိတ်နှင့် လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒီက က စင့် ကို ဒုက္ခပြန်ပေးမှာလည်း ကြောက်နေရ၏။ လက်ရဲဆက်ခံရုံပဲ စင် ပဲ သူညွတ်ကွင်းကနေ ရုန်းမထွက်နိုင်ပဲ ဖြစ်သွားရသည်။ တစ်ခဲ တစ်ရံ သူ့အမေ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်အား စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် တော့ လုပ်ရမည်။ သူမ အသားကိုတော့ အထိမခံနိုင်။ မျက်နှာထား တင်းတင်းနှင့် ရုန်းဖယ်ပစ်လိုက်သည်။

“ရှင် ကားကို အေးအေးဆေးဆေးမောင်ပါ စွဲညီညာ၊ ကျွန်မ ကို ချစ်သူအဖြစ်ပဲ အပျော်ကြိုက်မယ်လို့ မစဉ်းစားနဲ့နော်၊ ရှင်မာခိနဲ့ လူကြီး စုံရာ ကျွန်မအဖေဆီ လာတောင်းရမှာ”

“ဟား... ဟား... ဟား...”

“ရှင် ဘာရယ်တာလဲ၊ မဖြစ်နိုင်ဘူးမဟုတ်လား၊ ယောက်ျားဆို တာဝန်မယူရဲတဲ့ ရှင်က ကျွန်မရဲ့လုပ်ရပ်အတွက် လက်တုံ့ပြန်နေတာ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ တုပြိုင်နေရာရောက်တယ်လေ”

သူ ဘာတွေ လုပ်မိနေတာလဲ၊ ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို သူ စိတ်ဝင်စားနေမိတာတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။ ချစ်နေမိတာလား၊ ဖူးဖူးစင်က သူ့ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ခြင်းဖြစ်သလို တစ်စုံတစ်ခု ကြောင့် နာကျည်းစွာ လာရောက်လုပ်ပစ်တာဖြစ်ကြောင်း သူ သိထား သည်။ သူ့စိတ်တွေ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရပြီး ပူလောင်သောဓာတ်တွေ ဘန်နဲ့ လောင်ကျွမ်းခံစားခဲ့ရ၍ သူ တမင် ပြဿနာရှင်းနေခြင်းတစ် ခုကောင်မလေးကို ဒုက္ခပေးဖို့ဖြစ်သွားသည်။ ကိုယ်က နှမချင်းမစာမစာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အပေါ် ယုတ်မာစော်ကားတတ်တဲ့ ယောက်ျား မဟုတ်ပါဘူး။ သို့သော်လည်း ကောင်မလေးကိုလက်ထပ်ဖို့အထိတော့ သူ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခွင့်မရှိခဲ့။ မာမိက လက်ခံမှာမဟုတ်။ ဖူးဖူးစင်ကိုပင် အလုပ်ကနေ လျော်ကြေးပေးပြီး ထုတ်ပစ်ဖို့ပြောနေသည်။

“ရှင်မာမိက ကျွန်မကို ချွေးမတစ်ယောက်အဖြစ် လက်မခံဘူး မဟုတ်လား၊ အလုပ်ကနေတောင် ထွက်ခိုင်းတာလေ။ မင်း မနက်ဖြန် အလုပ်ကို လာစရာမလိုတော့ဘူးတဲ့၊ အလုပ်သမားတစ်ယောက်ကို ဒီလို အလွယ်တကူ ထုတ်ပစ်လို့မှမရတာ”

“မင်းကိုယ်တိုင်က ကိုယ့်အနားမှာ နေချင်တာမဟုတ်လား”

“ဘာရှင်”

“ကိုယ်ကလည်း အလုပ်မထုတ်ပါဘူး။ မင်းမရှိရင် ကိုယ့်ဘဝ

ကြီးက ဖွင်းရိုချောက်သွေနေလို့”

သူမ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးက စုတင်းသွားရသည်။ ကျွန်မက ရှင်း
ပျော်တော်ဆက်လား။ သူ့ကို စိတ်သောကတွေ ရောက်စေချင်တာ
သို့မဟုတ် စိတ်အနှောင့်အယှက်တွေ ဖြစ်နေရသည်။ သူတို့ ကုမ္ပဏီမှာ
ဖူးဖူးစင်င်ကလည်း အလုပ်မလုပ်ချင်ပါဘူး။ ဖေဖေကျန်းမာရေးကြောင့်
စင့်မှာ ဝင်ငွေရှိနေမှ ဖြစ်မှာပါ။ ကားလေး ကုမ္ပဏီရှေ့မှာ ထိုးရပ်သွား
သည်။

- “နေဦး”
- “ဘာဖြစ်လို့လဲ”
- “အတူတူသွားမယ်”
- “OK”

“မင်းကလည်း ကိုယ်နဲ့တွဲပြီ၊ သူ့ဌေးကို အပိုင်ချိုင်နိုင်တယ်”

ကြားပြချင်နေတာ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ”

သူမ အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် သူ့နှင့်ယှဉ်တွဲလျှောက်လာခဲ့သည်။
ရှင်ပဲ မျက်နှာပြောင်နိုင်မလား။ ကုမ္ပဏီတစ်ခုလုံး မျက်လုံးတွေ ပြူးထူး
ပြတ်နှင့် စပ်စပ်စုစု ကြည့်နေကြ၏။ ဖူးဖူးစင်င်ကို သူ့ဌေးအမေက အလုပ်
ကနေ ထွက်ခိုင်းထားတာ အားလုံးသိနေကြသည်။

“ညီညာ”

“ဟင်...”

“ဖူးဖူးစင်င်ကို အန်တီသစ္စာက ကုမ္ပဏီကနေ ထွက်ခိုင်းထား
မယ်လေ”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး မှူး။ သုံးနှစ် အလုပ်တာဝန် ထမ်းဆောင်ပါမယ်
နဲ့ လက်မှတ်ထိုးခိုင်းထားတဲ့ ဝန်ထမ်းကို ပြစ်မှုကျူးလွန်တာမရှိဘဲနဲ့
အလုပ်ထုတ်လို့မရဘူး မှူး။ မာမိုကို ကိုယ် ပြောထားပြီးပါပြီ”

“ညီညာ”

“ဟင်...”

“ညီညာ ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ဒီကောင်မလေးအိမ်လည်း သွား
မယ်ဆို၊ ညီညာ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် မလုပ်သင့်တဲ့အလုပ်တွေနော်၊
ဆတ်ထားပါဦး ညီညာရယ်၊ အန်တီသစ္စာက မှူးဆီ ဖုန်းဆက်ပြီး
ညီညာကို အပ်နေပြီနော်”

“မောင် သွားမယ်လေ။ ဘာလုပ်နေတာလဲ”

သူမ အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် မောင်ဟု ခေါ်ပစ်လိုက်တော့ သူ
ဆယ်တံတလန် မျက်လုံးပြူးကြီးနှင့် ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်သည်။ စင်
ချင်လိုက်တာ။ တကယ်တမ်းကျတော့ ကျွန်မလို မိန်းကလေးတစ်
ယောက်ကို ချစ်သူရည်းစား ဇနီးမယားအဖြစ် ပွဲထုတ်ရဲတဲ့သမ္ဘာ မရှိ

ပါဘူး။ ဝှင်က ကျွန်မကို အရှက်တကွဲနဲ့ ဘဝပျက်အောင်ပဲ ကြံစည်လာ
ဆောင်နေတာပါ။ သူမ အခန်းထဲ ခပ်စောင့်စောင့်လေး ဝင်လာခဲ့သည်။

“ဟေ့... ဖူးဖူးစင်၊ မင်း ဘယ်လိုခေါ်လိုက်တာလဲ၊ သူ့ရှေ့
သူ့ရှေ့မှာ မင်း တော်တော် ပါးစပ်ခဲ့တာပဲ”

“ရှင်နဲ့စင်က ချစ်သူတွေလေး၊ သိပ်ချစ်ကြတယ် မဟုတ်လား
လို့၊ ဘာဖြစ်လဲ မောင် ခေါ်တာ”

ဖူးဖူးစင်က ကြောက်စရာကောင်းတယ်၊ မင်းက ရှက်ကြောက်
ချင်ယောင်ဆောင်နေတာပဲ။ မာမီ စိတ်ထိခိုက်တော့မယ်။ သူ က
ပေးထားခဲ့တာပဲ။ မာမီ ဆန္ဒအရပဲ ရွေးချယ်ပါလို့ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေ
ရှေ့မှာ နောက်ပြောင်စိန်ခေါ် ဟန်ဆောင်တာတွေ ရပ်မစ်သင့်သည်
သူက မျက်နှာလေးတင်းသွားတော့ ဖူးဖူးစင် ကိုယ်လေးလှုပ်ခါ
ရယ်မောနေသည်။ ဖူးဖူးစင်နဲ့ပတ်သက်လို့ မဖြစ်တော့ဘူးထင်တာ
ရပ်တန်းကရင်လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲဖြစ်မည်ဟု သူ တွေးမိနေသည်။

အခန်း (၁၆)

ဖူးဖူးစင် မင်းနဲ့ကိုယ့်ကြားမှာ အချစ်ဆိုတာတွေ သံယောဇဉ်
သက်တာတွေက ဖြစ်ပေါ်လာစရာအကြောင်း မရှိနိုင်တော့ဘူးလား
။ မင်း မျက်ဝန်းတွေကလည်း ကိုယ့်အဖော် ခါးသီးနာကျည်းမှုတွေနဲ့
စင်မာနေတတ်တာပဲ။ ကိုယ့်မာမီကြောင့်လား။ ကိုယ်ကရော မင်းလို
ဆောင်မလေးမျိုးကို ပုံစံပေးချင်ခဲ့တာပဲ။ ။ ရည်ရွယ်ချက်ရှိခဲ့တာပါပဲ။
ကိုယ့်အလုပ်က မျက်နှာတည်တည်နဲ့ လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်
ဖြစ် ဟန်ဆောင်ထိန်းချုပ်မှုတွေနဲ့နေခဲ့ရလို့ ကိုယ် တစ်ခါတစ်လေတော့
မင်းနဲ့ စနောက်ပြောဆိုနေတာတွေကို နှစ်သက်ပျော်ရွှင်လာရတယ်။
ကိုယ့်မာမီ အတိတ်ကက ဘယ်လိုအကြောင်းအရာတွေလဲ။ မင်းနဲ့ပတ်
သက်ဆက်နွယ်မှု ရှိနေတာမျိုး ကိုယ့်မာမီကိုလည်း ကိုယ် ထုတ်ဖော်
ပြောပြဖို့ ဝန်လေးနေရတယ်။ ကိုယ့်မာမီဆိုမှာ ကြေကွဲဝမ်းနည်းစရာ

www.burmeseclassic.com

အတိတ်တွေရှိနေတာတော့ ကိုယ် သတိထားမိတယ်။ အဲဒါက ကိုယ့်မွေးနေ့မှာ ကိုယ့်ရင်ဘယ်မှာလာပြီး ချိတ်တွယ်ပေးခဲ့တဲ့ အသက် ခင်ထိုးလေးလေးကို မြင်တွေ့ရတဲ့အခါတွေပဲပေါ့။ ကိုယ် သတိထား တာက ကိုယ့်ကို မှူးသခင်က လက်ဆောင်ပေးခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီတုန်းက မာမိက တစ်ဆင့်ပေးလာပါ။ ကိုယ်က ခပ်တည်တည် တော့ မှူးက သိပ်အရောတဝင် မနေရဘူးလေ။ မာမိကြောင့် ကိုယ့်ကို ဘယ်မိန်းကလေးနဲ့မှ အရောတဝင်မနေရဘူးတဲ့လေ။ မာမိ သားအတွက် ရွေးချယ်ထားတဲ့ ဇနီးလောင်းရှိတယ်တဲ့။ မာမိရွေး ရှာနေတုန်းတဲ့။ ကိုယ် ငယ်ငယ်လေးကတည်းက မာမိ ကရတိုင်း မိန်းကလေးသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ မပေါင်းရဘူးလေ။ မှူးသခင်တော့ အိမ်နီးနားချင်း လူကြီးတွေလည်း ခင်မင်နေလို့ ကိုယ့်အနားနေခဲ့ နေတာပါ။ သူ ဖူးဖူးစင်ဆိုသည့် ကောင်မလေးကို ချစ်နေမိပြီထင်သည့်

“သား”
“မာမိ”

“ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး အလုပ်မထွက်သေးဘူး မင်းက မထုတ်တာလား။ ဒီကောင်မလေးက ဘယ်သူ့ကိုပိုင်လို့ အသက် မထွက်ရတာလဲ”

“အပြစ်မရှိတဲ့ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ကို အလုပ်ကနေထုတ်

ဆိုတာ မလွယ်ဘူးထင်တယ် မာမိ”

“ဘာဖြစ်လို့ မလွယ်ရတာလဲ သားညီညာ၊ မင်းက ဒီကောင်မ လေးကို တော်တော် နှစ်သက်မြတ်နိုးနေပြီလား၊ မာမိ သဘောမကျ ဘူးနော်”

ဖူးဖူးစင်ကလည်း သားကို လက်ထပ်ပါဘူး။ မာမိကို မုန်းတီး နေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါဟု ပြောချင်ပေမယ့် ပြောမထွက်ပေ။ မာမိ စိတ်သောကရှောက်ရမည့်အပြင် ဖူးဖူးစင်နှင့်လည်း ပြဿနာက ခြံ၍ ကြီးကျယ်သွားမှာ စိတ်ပူမိသည်။ မပြောပြဖြစ်တော့သူ သူ ဘာ သက်လုပ်ရမုန်းပင် မသိပေ။ ဖူးဖူးစင်ကလည်း မာမိကို ပြဿနာရှာချင်၍ ကုမ္ပဏီကနေ ထွက်သွားမှာမဟုတ်။ ညီညာကိုယ်တိုင်လည်း ဖူးဖူးစင် ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးအား ချစ်မိနေသည်။

“စွဲညီညာ”
“မာမိ”

“မင်းက ဒီကောင်မလေးကို လက်ထပ်မှာလား”
“တကယ်လို့မာမိ ရှာနေတဲ့ ရွေးမလောင်း မတွေ့ရင်ပေါ့၊ မာမိပဲ သားကို တစ်နှစ်လောက် အချိန်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုထားတယ်လေ”

“မှူးသခင်ကိုပဲ လက်ထပ်ပါ”
“သား ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ မိန်းကလေးကိုပဲ လက်ထပ်ခွင့်ပြုပါ မာမိ”

“မာမိရဲ့ စွန့်ပစ်တာကို မင်း ခံမယ်ပေါ့ စွဲညီညွှာ”

“မာမိ”

“ဒီကောင်မလေးကိုတော့ မာမိရဲ့ချွေးမအဖြစ် လက်မခံနိုင်ဘူး သား။ အပြောအဆို အမှုအရာက ကြမ်းတမ်းလွန်းနေတယ်လေ”

ဖူးဖူးစင်က မာမိကို မုန်းတီးနေတဲ့ မိန်းကလေးပါ။ သားကိုလည်း ရွံရှာမုန်းတီးနေတာပါ မာမိ။ သား နှလုံးသားတွေကသာ ဖူးဖူးစင်ဆိုင်ကောင်မလေးကို အံ့သြစွာ ချစ်နေမိတာပါ။ ဖူးဖူးစင်က သားကိုလက်ထပ်ရင်တောင် မာမိကိုရွံ့ပြီး စိတ်ဒုက္ခရောက်အောင်လုပ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ဖြစ်မှာပါ။ ဖူးဖူးစင်က မာမိကို ဘယ်တော့မှ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ပြီး ရှိလေးလေးစားစားနေမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်လိုမှ ရှောင်လွှဲပုန်းရှောင်နေလို့မဘဲ မဖြစ်မနေ ပေးဆပ်ရမယ့်အကြွေးက သံသရာကြွေးပါပဲ မာမိရဲ့ သား ပေးဆပ်ရတော့မယ်။ ဖူးဖူးစင်ကို အပျော်သဘော စနောက်ပြီး ဒီကောင်မလေးကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ဖို့ပဲ ရည်ရွယ်ပတ်သက်ခဲ့တဲ့ သားနှလုံးသားတွေက စင်ကို စူးစူးနစ်နစ် ချစ်မိနေပြီ။ မာမိမျက်ဝန်းတွေက ဒေါသတွေထက် နာကျင်ကြေကွဲရပ်တွေ လွှမ်းနေသည်။

“သားရယ် မာမိ အချစ်ဆုံးသားက မာမိကို ဆန့်ကျင်ပုန်းကားပြီလားကွယ်။ သားရဲ့အခွင့်အရေးကို မာမိတစ်ယောက်တည်း အပိုင်ပိုင်ထားခဲ့တာ နှစ်တွေကြာပြီပဲ။ သားပဲ ဆုံးဖြတ်သင့်တာပါ။ ဒါပေမဲ့

မာမိက ဒီကောင်မလေးမျိုးနဲ့တော့ သဘောမတူနိုင်ဘူး”

မာမိ ပြန်ထွက်သွားသည်။ သူ့စိတ်တွေ မောပမ်းနွမ်းနယ်စွာ ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ ဖူးဖူးစင်ကို သူ မေ့ပစ်ဖို့ ကြိုးစားတာ အကောင်အသုံးပါပဲ။ မာမိ ဘယ်နည်းနင့်မှ လက်ခံနိုင်မှာမဟုတ်။ သူ့ဘက်က နားလည်ဖို့လွှတ်မှုတွေနဲ့ ချစ်မြတ်နိုးစွာလက်ထပ်ဖို့ ဒူးထောက်တောင်းပန်ရင်သာ ဖူးဖူးစင်က လက်ခံမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ ကုမ္ပဏီကိုရှောက်တာတော့ ဖူးဖူးစင် ရောက်နေသည်။ ထူးထူးခြားခြား ဖူးဖူးစင်က သူ့အား ညှို့ဖျက်ဝန်းလေးတွေနှင့် မခိုတရုံ ဆီးကြိုနေတာကို မီးလောင်ထိုင်သွင်းတော့မည့် သဘောအဖြစ် သူ ခံစားလိုက်ရသည်။

“မောင်”

“ဟေ့...”

“မောင် နောက်ကျလိုက်တာ၊ စင် ဒီနေ့ စောစောလာပြီး မာမိရဲ့မနက်စာကို စီစဉ်ပေးမလားလို့ မောင့်အိမ်က စားခဲ့ပြီးပြီလား”

စင်က မောင်ဟုခေါ်ပြီး သူ့လက်မောင်းတွေကို တွဲချိတ်လိုက်စရာ သူ့ကျောထဲအထိ စိမ့်တက်သွားရသည်။ ကောင်မလေး ချောချောဆူဆူက မောင်လို့ခေါ်ပြီး အယုအယတွေလုပ်ပြတိုင်း ပျော်ရွှင်ပီတိတွေ စားမယ်လို့ စိတ်တောင်မကူးရဲပေ။ ဖူးဖူးစင်အကြောင်း သူ အသိဆုံးဖြစ်နေသည်။ ထင်ထားတဲ့အတိုင်းပင် အခန်းထဲသို့ များသခင် လေလာ

၏ စင်က မှူးသခင်နှင့် ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေကို အရွဲတိုက်ပြနေတာကို မှူးက အခန်းထဲဝင်လာပြီး မျက်စိမျက်နှာ ပျက်သွားသည်။

“ညီညာ”

“ဟင်...”

“အခုပဲ ကုမ္ပဏီကိုစွန့် အပြင်ကိုသွားရမယ်၊ မှူး ကား အဆင်သင့်ပြင်ထားပြီးပြီ၊ သွားကြမယ်”

“နေပါဦး မမမှူး။ မောင် ကော်ဖီလေးတစ်ခွက်လောက်လောက် သောက်ခွင့်ပြုပါဦးနော်၊ စင် အဆင်သင့် စီစဉ်ထားပြီးပါပြီ”

“အချိန်မရှိတော့ဘူးထင်တယ် မှူးမူးစင်၊ ဒီအချိန်လောက်ဆို အန်တီသစ္စာနဲ့ ညီညာ မနက်စာစားပြီးပါပြီ”

“မောင် ဟုတ်လားဟင်၊ စောစောကတော့ မောင် ဘာမှ မစားရသေးဘူးဆို”

“ဟုတ်တယ် မှူး။ ကိုယ် လာခဲ့ပါ့မယ်၊ ခဏလေး အချိန်ပေးခဏလေးပဲ”

လက်ထောက်မန်နေဂျာမကြီး မှူးသခင် မျက်စိမျက်နှာပျက်ပြီး ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့်လေး ထွက်သွား၍ စင် ဝမ်းသာအားရ ရယ်မောနေမိသည်။

“စင် မင်း သိပ်ပျော်နေလား၊ ကိုယ့်ကို အရှက်တက်ဖြစ်အောင်

ကြံစည်လုပ်ဆောင်နေတာ အရမ်းကို ပျော်ရွှင်ကျေနပ်နေပြီ”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ရှင်အသိုင်းအဝိုင်းတွေကို မုန်းလွန်းလို့”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကလည်း သူမအား သူ့စိတ်နှင့်နှိုင်းကာ သူ့သားအလှအပတွေနှင့် ဖြူဆွယ်ဖြားထောင်းကာ ချွေးစားမည်သူဟု ဆင်မှတ်နေသည်။ မမမှူးသခင်က သွေးထိုးပေးတာလည်း ဝါနေ၏။ မှူးစင်က အေးဆေးစွာ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်တို့အသိုင်းအဝိုင်းကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

“စွဲညီညာ”

“စွဲညီညာ ဟုတ်လား၊ မောင်က မင်းထက် အသက်ကြီးတယ်လား၊ မောင်လို့ပဲခေါ်စမ်းပါ၊ အဲဒါက နားဝင်ချိုလို့ပါ”

စွဲညီညာလည်း အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် မှူးမူးစင်မျက်နှာလေးအနားသူ့မျက်နှာကို ထိုးကပ်ကာ မောင်ဟုပဲခေါ်ခိုင်းလိုက်သည်။ သူမမျက်ဝန်းလေးတွေက ပြူးကျယ်ခိုင်းစက်ကာ အထိတ်တလန့်နှင့် နောက်ညီ ဆတ်ခနဲ ဆုတ်သွား၏။ မင်းလေးက ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ သူ့ညီပြင်ပြီး အံ့တုချင်နေတာလား၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က မင်းကို ချစ်မိနေပြီ၊ မင်းကို လက်စားချေခြင်တာတွေ အပြောင်အပျက်တွေ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်ကို ချစ်မြတ်နိုးစွာနဲ့ မောင်လို့ တယုတ်ယလေး ခေါ်စေချင်တာပါ။

ဖူးဖူးစင်ချဲ့မျက်နှာလေးကို အသည်းယားပြီး ပွေ့ယူနှမ်းရှုံ့ဖို့ ဆန္ဒထွက်လာပြန်သွားပြီးမှ သူ့စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်ပစ်လိုက်ရသည်။ မင်းလေးက မချစ်ဘဲ လက်စားချေဖို့ ကိုယ့်ကိုထင်မှာစိုးလို့ပါ။ ဖူးဖူးစင် အထင်လွှဲနေသူ စိုးရိမ်နေမိသည်။

“မောင်လို့ခေါ်ရမယ် ဟုတ်လား၊ ဟွန်း... အဟွန်း... အဟွန်း... ရှင့်အသိုင်းအဝိုင်းကလူတွေ အသည်းကို ဓားပါးပါးလေးနဲ့ ဖြတ်ချင်တာမောင်လို့ခေါ်တာလေ၊ ကျွန်မအနေနဲ့ ရှင့်တို့နဲ့ လုံးဝပတ်သက်ချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ မလွဲသာ မရှောင်သာလို့ဆိုတာ သိထားပါ”

“မင်းက မောင်ကို လက်ထပ်မှ မာမိက ပိုပြီး အသည်းနာမှာလေ ကိုယ့်ကို သားအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်တဲ့အထိ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်”

“အဟွန်း... ရှင် တော်တော်ရယ်ရတဲ့ လူပဲ၊ ကျွန်မဘဝကြီးကိုပေးဆပ်ပြီး ရှင့်အမေကို လက်စားချေမယ်လို့ မထင်ပါနဲ့၊ ရှင့်ဘယ်တော့မှ လက်မထပ်ဘူး။ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်တဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေ တီထွင်ဖန်တီးတာ ကျွန်မ လုံးဝ ဝါသနာမပါဘူးနော်”

“စစ် တကယ်ပဲ မောင်နဲ့ လက်မထပ်ဘူးပေါ့”

“ဝေးသေးတယ်၊ လုံးဝ လုံးဝပဲ၊ ရှင့်ကို လက်မထပ်ဘူး”

“OK”

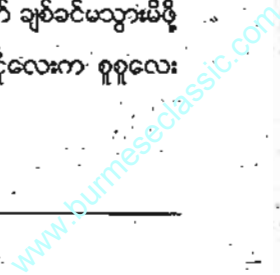
သူ ရှေ့ကိုတိုးလာ၍ သူမ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားရသည်။

ပြောမယ့်သာပြောရတာ သူ ကောက်ကျစ်ယုတ်မာလွှင့် သူမ ခံရဖို့ပဲရှိ၏။ လက်ရဲဇော်ရဲနဲ့ စင့်ကို မညှာမတာ ကြမ်းတမ်းစွာ ဆက်ဆံတတ်သည်။ သူမမျက်နှာလေးက တင်းမာနေ၏။ ဒီတစ်ခါ စင့် ကို ပွေ့ဖက်နှမ်းရှုံ့လို့ ဖာတော့ သူမရှေ့မှာရှိနေတဲ့ ပန်းအိုးလေးနဲ့ ကောက်ရိုက်ပစ်လိုက်ဖို့ပဲ စဉ်းစားထားသည်။

“ကျွန်မကို ငှက်ကားမယ်တော့ မကြံနဲ့နော်၊ ရှင် ပိုပြီး အရှက်ဖာကွဲဖြစ်သွားမယ် မှတ်ပါ။ ယောကျ်ားဆိုပြီး အင်အားသုံး အနိုင်ကျင့်ဖို့တော့ မကြိုးစားနဲ့၊ ဒီတစ်ခါ ကျွန်မ သီးခံနေမှာမဟုတ်တော့ဘူး”

သူက သူမမျက်နှာလေးနားသို့ ထိုးကပ်လာသည်။ စင့် ရင်တွေ ဖာဒိန်းဒိန်းခနဲလာရ၏။ မုန်းလိုက်တာ၊ စင် က သူ့ကို မာကျောကျော အေးစက်စက် တုံ့ပြန်ဆက်ဆံချင်တာပါ။ ရှင့်ကြောင့် လုံးဝ ရင်မခနဲစေရဘူး။ ကျွန်မကို ရှင့်ဘက်ကကျူးလွန်ပြီး ချစ်မြတ်နိုးသွားရင် ကျွန်မ အဖေထက် ဆိုးဝါးတဲ့ဘဝကို ရှင် ရောက်သွားစေရမယ်။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ဖာကြမ္မာတွေက ရှင့်ဘက်မှာ ရှိမနေတော့ဘူး။ ကျွန်မအလှည့်လေ၊ ရှင့်သားကိုပဲ ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ မိန်းမကို စွဲလမ်းနှစ်သက် ချစ်ခင်မသွားမိဖို့ ကြိုတင် တားဆီးထားနော်။ သူမ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးငုံငုံလေးက စုစုလေး တင်းနေသည်။

“စင်”

“ပြော”

“အရမ်းချစ်တယ်”

“ဘာရှင့်”

“မောင့်နုလုံးသားတွေထဲမှာ စင့် ကို စွဲလမ်းချစ်ခင်နေမိပြီကွာ မောင် ဘယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်ထားနိုင်စွမ်း မရှိလို့ပါ။ မောင်ကို ယုံပေးပါ။ မောင့်အချစ်တွေကို လက်ခံပေးပါ။ အရာအားလုံး စင့် ဆန္ဒ စင့် သဘော အတိုင်းပဲ ဖြစ်စေရပါ့မယ်”

“ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း။ ဟား... ဟား... ဟား... ဟား”
ရှင် တော်တော်ရယ်ရတာပဲ။ ရှင်ရှင်ထဲမှာဆို ဗီလိန်ခန်းကနေ အကယ်ဒမီ ရလောက်တယ်။ အိုက်တင်အပြည့်ပဲ။ ဟား... ဟား... ဟား”

သူ့ရင်ထဲကပြောနေတဲ့ စကားတွေကို စင် က မယုံကြည်စွာ ဟားတိုက်ရယ်မော လှောင်ပြောင်နေသဖြင့် သူ နည်းနည်းတော့ ရှက် သွားမိသည်။ အမြဲတမ်း တည်တည်ခန့်ခန့်နှင့် ကျွဲခြေသိက္ခာကြီးမားစွာ နေထိုင်ခဲ့တဲ့သူ။ ဖူးဖူးစင်နဲ့တွေ့မှ ကစေးကလား အပြုအမူတွေ ပြုမူ နေထိုင်တတ်လာသည်။ ဖူးဖူးစင် သူ့ကို ယုံကြည်မှာမဟုတ်တော့။ နောက်ပြောင်ကြည်စယ်ပြီး အပျော်ကြံစည် လုပ်ဆောင်နေတာဟုပဲ ထင်မှတ်ထားနေ၏။ သူ ဘယ်လိုရှင်းပြရမှာလဲ။ ပြဿနာတွေနှင့် ဖူးဖူးစင်အား ဆုံတွေ့ရတာကိုပဲ မကျေနပ်ဖြစ်နေမိသည်။

“စင်က ရှင့်ကို ဒုက္ခပေးချင်နေတဲ့ ကော့မလေးလေ။ ရှင့်ကို စိတ်သောကတွေရောက်ပြီး ဒုက္ခအခက်အခဲတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်စေချင်တဲ့ သူပဲ။ အဲဒီလို မိန်းကလေးမျိုးကို ရှင်က ချစ်တယ် လက်ထပ်ပါရစေ ဆိုတာ။ ကျွန်မ အရှုမဟုတ်ဘူး။ ငတုံးအာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မက ရှင့်ကို လက်ထပ်။ ရှင့်အမေကို စိတ်ဒုက္ခရောက်အောင်တော့ လုပ်ပါဘူး။ ကျွန်မပဲ ထိခိုက်နစ်နာရမှာလေ”

“နေပါဦး မင်းက မောင့်မာမိကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ ခြိမ်းခြောက်သီးသီး မုန်းတီးနေရတာလဲ”

“ရှင် သိရမှာပဲ တစ်နေ့နေ့ပေါ့။ လောလောဆယ်တော့ ရှင့်ကို ပြောမပြနိုင်သေးလို့ပါ”

ဖေဖေနဲ့ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်တို့ ပတ်သက်ခဲ့တဲ့အကြောင်းတွေကို ပြောမပြချင်ပေ။ နှုတ်က ဖွင့်ဟပြောဆိုဖို့ စင် ဘာဖြစ်လို့မုန်း ဝန်လေး နေမှန်းမသိပေ။ သူ သိသွားရင် တော်တော်လေး အရှက်ကွဲစေမှာမြင် ပြီး စင့်အတွက် အကောင်းဆုံး ထိုးနှက်ချက်ဖြစ်စေပေမယ့် သူမကို တစ်စုံတစ်ခုက တားဆီးနေသလို ပြော၍မထွက်ပဲ ဖြစ်နေသည်။

“ဖူးဖူးစင်”

“ပြောပါ”

“လောလောဆယ်တော့ ကိုယ်တို့ ငြိမ်းချမ်းရေးယူထားရအောင်။”

အလုပ်ကိစ္စတွေက ရှိသေးတယ်လေ၊ အလုပ်ကိစ္စပဲ ဆွေးနွေးကြမယ်

“ရှင် သွားလို့ရပါပြီ”

“ဘယ်ကိုလဲ”

“မန်နေဂျာ မမမှူးက ရှင်နဲ့ အပြင်ကိုသွားစရာရှိတယ်လို့ ပြောထားတယ်လေ၊ အောက်မှာ စောင့်နေမှာ”

“ကိုယ့်ကို ကော်ဖီတစ်ခွက်တော့ တိုက်သင့်တယ်ထင်တယ် ပူးဖူးစင်”

“မန်နေဂျာမမ စိတ်ဆိုးနေပါဦးမယ်ရှင်”

“ကိုယ်က ကိုယ့်လက်ထောက်မလေး ပူးဖူးစင် စိတ်ဆိုးသွား မှာပဲ ကြောက်တာပါ”

“ဟင်း... ဟင်း... အဟွန်း... ရယ်ရတယ်နော်”

“သွားပြီ”

ပူးဖူးစင်နှင့် ပြဿနာ ထပ်၍မဖြစ်လိုတော့သဖြင့် နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။

အခန်း (၁၇)

“ညီညာ”

“ဟင်...”

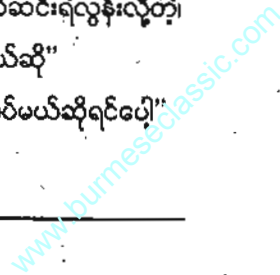
“ရှင် ရူးနေပြီလား၊ ဘာမဟုတ်တဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဘာသာညွတ်ကွင်းထဲ ညီညာ အရူးအမူး သက်ဆင်းနေမိပြီထင်တယ်”

“မှူး ကျေးဇူးပြုပြီးတော့ ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတွေကို နှုတ်ထားပစ်လိုက်ကြရအောင်”

“အန်တီသစ္စာက မှူးသူငယ်ချင်းကို တားဆီးပေးပါဦးတဲ့၊ ဒီ ဘောင်မလေး သားအနားမှာရှိနေတာ အန်တီ စိတ်ဆင်းရဲလွန်းလို့တဲ့၊ ညီညာက သားအဖြစ်ကတောင် အရွန်လွှတ်ခံမယ်ဆို”

“အင်း... ပူးဖူးစင်က ကိုယ့်ကို လက်ထပ်မယ်ဆိုရင်ပေါ့”

“ရှင် ရူးနေလား ညီညာ”

“ဟုတ်တယ်”

“ဘာ...”

“ကိုယ် ရူးသွတ်သွားပြီထင်တယ် များ၊ ဒါပေမဲ့ ဖူးဖူးစင်စင် ကိုယ့်ကို ဘယ်တော့မှ လက်မထပ်ပါဘူး၊ ချစ်လည်းမချစ်ဘူး”

“ညီညာ”

“မင်း မသိတာတွေ အများကြီးရှိတယ် များ၊ ကိုယ်တို့ရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်တွေလေ”

“ညီညာ ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ဒီကောင်မလေးက ရှင်ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ လွှမ်းမိုးသွားနိုင်တာလဲ၊ ဝေတော့ နှစ်ဆေးမိသွားပြီ ထင်တယ်”

“ကိုယ်တို့ အလုပ်ကိစ္စပဲ ပြောကြရအောင် များ၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စတွေ မပြောကြရအောင်”

ဖူးဖူးစင်စင်တို့ ကောင်မလေးက ညီညာအား ညှိယူဖမ်းစားထားနိုင်တာ များ စဉ်းစားမရပေ။ ဘယ်လို မိန်းမချောလေးမျိုးနဲ့မှ ညီညာ နှလုံးသားတွေကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်၍ မရခဲ့ပေ။ တစ်ညတည်း တစ်နေ့တစ်နေ့တတ်သော ညီညာသည် မိခင်စကားကို တသွေမတိမ် နာခံတတ်သော သားလိမ္မာတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နေသည်။ အန်တီ သစ္စာ လက်ခံသဘောကျမည့် မိန်းကလေးကိုပဲ လက်ထပ်မယ်ဆို

အစွဲက ညီညာနှလုံးသားထဲမှာ ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးမှ ယိမ်းယိုင်လိမ့် ပြီအောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့။ များက ငယ်ငယ်လေးထဲက ညီညာနဲ့အတူတူ နေလာခဲ့တာပါ။ ဖူးဖူးစင်စင်ပတ်သက်ပြီး ညီညာ ဘယ်လောက်အထိ ကြေကွဲထိခိုက်နေတာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မတွေ့ခဲ့ရဘူးတဲ့ မျက်နှာ ညှိုးညှိုးလေးက သက်သေထူပြနေသည်။

“ညီညာ”

“ဟင်...”

“ဖူးဖူးစင်ကို ချစ်လား”

“အင်း... ချစ်တယ်”

“ညီညာဘဝမှာ မိန်းမ ဒီလောက်ရှားရလားကွာ”

“မတတ်နိုင်ဘူးလေ ကိုယ်ချစ်တာ ဖူးဖူးစင်ပဲ ဖြစ်နေတယ်၊ ကိုယ့်နှလုံးသားတွေက ဖူးဖူးစင်ကိုပဲ စွဲလမ်းနေတယ်၊ ဖူးဖူးစင်ကသာ လက်ထပ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ်မာမိရဲ့ သားအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်တာကို ခံယူရတဲ့ သတ္တိတွေရှိနေတယ်”

“သေလိုက်ပါလား ညီညာ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာပဲ၊ အန်တီသစ္စာ အတွက် ရှင် အမြဲတမ်း သားလိမ္မာပဲ ဖြစ်နေစေရမယ်ဆို”

“မသိဘူးကွာ မသိဘူး၊ ကိုယ့်နှလုံးသားတွေကို လွှမ်းမိုးချစ်ကိုးသားနိုင်တာ ဖူးဖူးစင်ပဲ၊ ဒီကောင်မလေး ဘယ်လောက် မာနကြီးတယ်

ထင်လဲ ဖူးဟာတွာ ကိုယ် ဘာမှ ဆက်မပြောချင်တော့ဘူး အစဉ် အထောက်အပံ့လည်း မှူးပဲ လုပ်လိုက်တော့”

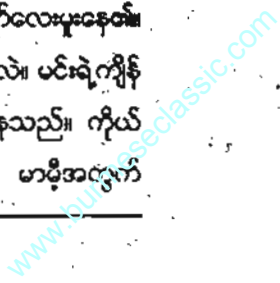
သူ ဘယ်လိုမှ ရပ်တည်နိုင်စွမ်းမရှိတော့အောင် နာကျင်ကြေကွဲ နေရသည်။ သူနှင့်ဖူးဖူးစင်အကြောင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ ရှင်းပြလို့ရမည် မထင်ပေ။ ဘယ်လိုရှင်းပြရမှာလဲ။ အများအပြင်မှာ ချစ်သူတွေဆိုတာ အစစ်အမှန်မဟုတ်ဘဲ။ ဖူးဖူးစင်က အခွဲတိုက်ပြီးပြောနေတာပါ။ တကယ် တမ်းကျတော့ ရန်သူတွေပဲ။ မင်းရဲ့မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မုန်းတီးရွံ့ရွံ့ တွေ့နဲ့ အမြဲတမ်း တင်းမာနေတယ်။ ကိုယ့်ကို အရှက်ခွဲဖို့၊ ဒုက္ခရောက် အောင်လုပ်ဖို့၊ စိတ်အနှောင့်အယှက်တွေပေးဖို့ မင်း လာပြီး ပတ်သတ် တာပဲ ဖူးဖူးစင်၊ ကိုယ့်မာမိကြောင့်ပဲ ထားပါဦး။ ကိုယ်က ဘာဆိုလို့ထင် ကိုယ်က ဘာဖြစ်မှုတွေ လွန်ကျူးမိလို့လဲကွ။ သူ မှူးကို ထားပစ် သည်။ မာမိဆီ ဖုန်းဆက်တိုင်မှာပဲ မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ ပထမတော့ သူ့စိတ်တွေထဲမှာ ကောင်မလေးကို အမြင်ကတ်ပြီး ကောင်မလေး စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေရန် စနေဘီကနေခဲ့ပေမယ့် မိန်းကလေးတွေ နှင့် စပ်စပ်ယှက်ယှက် မနေခဲ့ဖူးတဲ့ သူ့နှလုံးသားတွေက ပထမက ကောင်မလေးတစ်ယောက်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးကို နမ်းခဲ့ဖူးတာပဲ။ အ တော့ ဖူးဖူးစင်က အသည်းမာစွာ ဘယ်လိုမှ ထိခိုက်တုန်လှုပ်မှု မခံစားခဲ့ရပေမယ့် သူကတော့ ဖူးဖူးစင်ကို ချစ်နေမိပြီဖြစ်သည့်။

“ကျွန်မက ရှင်နဲ့လက်ထပ်ဖို့ ကြိုးစားမှာမဟုတ်ဘူးနော်၊ ကျွန်မ အကိုပုံအုပ်ပြီး ရှင်ရဲ့အနှိပ်အစက်ခံပြီး ရှင်မာမိကို လက်တုံ့ပြန်မှာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ကျွန်မ ရှင်ကို အထင်ကြီးမယ်ထင်နဲ့ ဝေးသေးတယ်၊ အသိုင်းအဝိုင်းကလူတွေကို အမြင်ကတ်လို့ လုပ်ပြတာ”

ဖူးဖူးစင် စကားတွေကို သူ မေ့ပစ်လို့မရ။ တင်းမာပြတ်တောက် ဆဲတဲ့အသံက မာမိနှင့်သူ့ကို ဘယ်လောက်အထိ မုန်းတီးနာကျည်း ထည်းဆိုတာ သိသာနေသည်။ မာမိနဲ့ပတ်သက်နေမယ်ဆိုတာတော့ ခိုင်မိနေ၏။ ဘယ်အကြောင်းအရာတွေကြောင့်လည်းဆိုတာပဲ မှန်းလည်းမရှိဘူး။ သိရှိခွင့်မရှိတာကိုပင် သူ မကျေမနပ်ဖြစ်ရ၏။ အကြောင့်လဲကွာ မင်း ကိုယ့်ကို ဘာဖြစ်လို့ ရန်သူတစ်ယောက်လို ခေါ်ပြီး ကိုယ့်ဘဝထဲ ဝင်လာခဲ့ရတာလည်း ဖူးဖူးစင်ရယ်။ သူ စိတ် ဆွေးစွာဖြင့် အရက်တွေသောက်နေမိသည်။

“သား ညီညာ မင်း ဘယ်မှာလဲ။ အိမ်ကို အမြန်ဆုံးပြန်လာ နဲ့ မှူးက မာမိဆီကို ဖုန်းဆက်တယ်၊ မင်း ပြန်လာခဲ့ပါ”

မာမိက သူ့ဆီ ဖုန်းလှမ်းဆက်သည်။ သူ အတော်လေးပူနေ၏။ နည်းများသွားသည်။ မာမိကို ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ရမလဲ။ မင်းရဲ့ကျိန် ဆွမ်းနေပြီထင်တယ် ဖူးဖူးစင်၊ ရင်တွေပူလောင်နေသည်။ ကိုယ် မကျေနပ်ဘူးကွာ၊ မင်းကို ချစ်မိသွားလို့လေ။ မာမိအတွက်

ကိုယ်တ သားစိုက်ပါ။ မင်းက အဲဒီလိုအခြေအနေမျိုး ဖြစ်စေချင်တာ မဟုတ်လား။ သူ ထဲသည်။ ကားကိုပင် အတော်လေးကြီးကောင်းစေရ၏။ ပူးဖူးစင်ရဲ့ ထိုးနှက်ချက်က သူ့နှလုံးသားကို ထိုးစူးစူးနှင့် နာကျင်နေသည်။ သူ အိမ်ရောက်တော့ ညှော်ခန်းတွင် ထိုင်နေ၏။ သူ ပုံပျက်ပန်းပျက် ပြန်လာတာ ပထမဆုံးအကြိမ်ဖြစ်တာ မာမိုအကြည့်တွေက စူးစိုက်မာထဲနေသည်။

“ညီညာ”

“မာမို”

“မင်း ဘာဖြစ်လာတာလဲ၊ လုပ်ငန်းရှင် လူကြီးလူကောင်တွေ ယောက်က အရှက်ကင်းမဲ့တဲ့အထိ ဖြစ်လာရသလား”

သူ မာမိုရှေ့မှာဝင်ထိုင်ပြီး ခေါင်းကို သူ မတ်အောင် အလေး ထိန်းထားရသည်။

“မာမိုကို ကြည့်စမ်းပါ ညီညာ၊ ဘာဖြစ်လို့ မင်း ဒီပုံပေါက်လာတာလဲ၊ ဘာမဟုတ်တဲ့ အောက်တန်းစားတစ်ယောက်ရဲ့ မာယာကွင်းထဲ မိသွားလောက်အောင် မင်းရဲ့ပညာတွေ အသိဉာဏ်တယ်ပျောက်သွားပြီလဲ”

သားပုံစံကိုကြည့်ပြီး ဒေါ်သစ္စာမြိုင် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် ဖြစ်နေရသည်။ ဘုရားရေ... မိမိ ဝင်လည်တော့မှာလား။ ကိုခန့်နောင်

ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ရက်စက်စွာ စွန့်ခွာလာခဲ့တဲ့က ကိုခန့်နောင်ရဲ့ပုံစံက သားနှင့် ထပ်တူညီနေ၏။ သားက သို့မဟုတ်ပျက်ပန်းတွေနှင့် မိမိကို မှာကြည့်သည်။

“ဘာမဟုတ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ဟုတ်လား မာမို၊ အဲဒီအားကိုတော့ ပြန်ရုတ်သိမ်းသင့်တယ် ထင်တယ်”

“တိတ်စမ်း”

“အရမ်း လှပချောမောပြီး မာနကြီးတဲ့ တန်ဖိုးကြီးမားတဲ့ မိန်းမလေးပါ မာမို”

“စွဲညီညာ”

သားကို အသံကုန်အော်ဟစ်ပစ်လိုက်မိသည်။ သားအား ဒီနေ့အထိ မိမိ လေသံမာမာနှင့်ပင် မပြောဖူးခဲ့။ သားဆန္ဒနှင့် မိမိဆန္ဒတွေ မတူတမ်း တစ်ထပ်တည်းကျခဲ့ကြ၏။ သား ငယ်စဉ်လေးထဲက ခင်ပွန်းရဲ့သွားခွဲရာ မိမိပဲ သားလိမ္မာလေးဖြစ်လာအောင် တယုတယ ပြုစုအောင်ရှောက်လာခဲ့သည်။ အမေကိုချစ်ပြီး အမေ့စကားကို တသွေမတိမ်း အထောင်ခဲ့သော သားက မိမိကိုပင် ဆန့်ကျင်ခြင်းနေတာကြောင့်ပဲ စူးစိုက်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး မူယာမာယာတွေနဲ့ စမ်းစားထား၍ပဲ ဖြစ်သည်။

“သား စင့် ကို အရမ်းပဲ ချစ်မိနေပြီ မာမို၊ ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ

မေ့တစ်လို့မရတော့ဘူး။ မာမိက စဉ် ကို ချွေးမအဖြစ်လက်ခံရင်တောင် စင်က ဆားကို လက်ထပ်တဲ့အထိ ထည့်ပြီးစဉ်းစားမှာမဟုတ်ပါဘူး။

“ဘာ... ဘာပြောတယ် သား၊ ရပ်ကွက်စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ် ကောင်မလေးက မင်းကို လက်ထပ်ဖို့အထိ မစဉ်းစားဘူး ဟုတ်လား မင်းက အရူးအမူး စွဲလမ်းပြနေတာကိုး။ တန်ဖိုးတင်တော့မှာပေါ့ ဒီလိုပဲ မာယာများပြတာလေ၊ မင်း ယုံလား။”

“ကျွန်တော် ဘာမှမသိတော့ဘူး မာမိ၊ မသိဘူးဗျာ အနားတော့မယ် ဘိုင့် ဘိုင့်”

မာမိကြောင့် ဖူးဖူးစင်က သားကို ဒုက္ခပေးဖို့ အရှက်ခွဲဖို့ နှလုံးသားတွေကို မီးလောင်တိုက်သွင်းဖို့ စိန်ခေါ်ပြီး ဝင်ရောက်လာတာပါ။ မာမိ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ၊ သားက ဘာဖြစ်မှုတွေ လွန်ကျွေးလဲ။ အတိတ်က မာမိ ဘာတွေများ ကျူးလွန်ခဲ့လို့လဲ။ သူ ပြောရင် စကားလုံးတွေက သူ့လည်ချောင်းမှာ တစ်နေသည်။

“ညီညာ”

“ဘိုင့်”

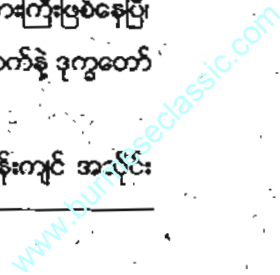
“ရပ်စမ်း”

“သား အနားယူပါရစေ၊ ပြောစရာစကားတွေက ရင်ထဲမှာ ထားနေတယ်၊ ဖူးဖူးစင်ကို ချစ်တယ်ဆိုတာကလွဲပြီး ပြောစရာမရှိလို့”

သားက ဒယ်မ်းဒယ်င်နှင့် အပေါ်ထပ်တက်သွားသဖြင့် ဒေါ်သစ္စာနှင့် စိတ်ပျက်စွာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဖူးဖူးစင် ညည်း ဘယ်လိုကောင်မလေးလဲ။ ကျုပ်သားကို ဒီလိုအခြေအနေအထိဖြစ်အောင် ညည်းလေး ဘယ်လိုချွဲဆွယ်ခြားယောင်းထားလဲ။ မိမိစိတ်တွေ တုန်လှုပ်ချောက်ချားတာ အိပ်ခန်းထဲရောက်အောင် အင်အားမဲ့နေသော ခန္ဓာကိုယ်ကို ခုန်နိုင်နိုင် သယ်ဆောင်လာခဲ့ရသည်။ အိပ်ယာပေါ်မှာထိုင်ပြီး စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်နေရ၏။ ကိုခန့်နောင်ရယ် သစ္စာသားလေး သစ္စာလိုအတ္တကြီးပြီး ငွေမက်တဲ့ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဆုံတွေ့နေရပြီလား။ သား ဘယ်လိုစည်းရုံးသိပ်သွင်းရမယ်ဆိုတာ ဒီကောင်မလေး ညီထားပုံပဲ။ ကျွန်မ ရှာနေတာ ကိုခန့်နောင်တို့သားအဖကိုပါ။ ရှင်တို့ ဘယ်မှာလဲဟင် ဖူးဖူးစင်က ကိုခန့်နောင်ရဲ့သမီးလေးလား မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ဖူးဖူးစင်က ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ ပုံပုံမဟုတ်။ မာနတွေနှင့် ထက်ထက်မြက်မြက် ကောင်မလေးတစ်ယောက်ပဲ။ ပညာလည်းတတ်သည်။

“ကိုခန့်နောင်ဘဝက အဖက်ဆယ်လို့မရအောင် ပျက်စီးသွားတယ် သစ္စာ၊ စီးပွားလည်း ပျက်တယ်၊ အရက်သမားကြီးဖြစ်နေပြီ၊ သူ့မိန်းမက လမ်းဘေးဈေးသည်၊ သမီးလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဒုက္ခတော်ဆက်ရောက်နေတယ်”

သူမ နောင်တတွေရလာတဲ့အချိန်တွင် ပတ်ဝန်းကျင် အပူပိုင်း

အတိုင်းမှာ အရှက်ရစရာတွေဖြစ်နေရသည်။ သား သိသွားမှာ အစိုးရ
 ဆုံးတင်။ သား လေးစားချစ်ခင်ရတဲ့ အမေက စိတ်ဓာတ်အောက်တန်း
 တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်လား။ မိမိစိတ်တွေ မလုံခြုံခဲ့။ ကိုခန့်နောင်
 သားအဖကို ရှာနေမိသည်။ မိမိ ရွေးချယ်ထားတဲ့ ချွေးမလောင်းက
 ကိုခန့်နောင်ရဲ့ သမီးလေးပါ။ ဘယ်လောက်ပဲ ဆင်းရဲနွမ်းပါးနေပါ
 သား လက်ထပ်ရမယ်။ သစ္စာမြိုင်ရဲ့ သံသရာကြွေကို ပေးဆပ်ချင်
 တယ်။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်
 သည်။

“ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က ကိုယ့်စိတ်နှိုင်းနေတာပဲ။ စင့်မှာ အဲဒီလောက်
 အထိ စိတ်ဓာတ်က အောက်တန်းကျမနေပါဘူး။”

ဖူးဖူးစင်ရဲ့ စကားကြောင့် ဒေါ်သစ္စာမြိုင် မိမိစိတ်တွေ မလုံ
 ဖြစ်ရပြီး ဒေါ်သတွေ ပေါက်ကွဲခဲ့ရသည်။ လူကြီးတစ်ယောက်ကို နား
 နှင့် ခံပက်ရဲတဲ့ မိန်းကလေးပဲ။ ကျုပ်က အဆင်အတန်းခွဲခြားနေတာ
 မဟုတ်ပါဘူး ဖူးဖူးစင်။ ကျုပ် ရည်ရွယ်ထားတဲ့ ချွေးမလောင်းက ငို
 လိုပါ။ မဖြစ်မနေ ပေးဆပ်ရမယ်လေ။ ဒါကြောင့်လည်း ကျုပ်သား
 စိတ်တွေ ယိမ်းယိုင်ညွတ်ပူးအောင် စွဲဆောင်နိုင်တဲ့ ဘယ်လို မိန်းကလေး
 မျိုးကိုမဆို ကျုပ်သားအနားမှာ မရှိစေချင်တာပါ။ ဖူးဖူးစင်ကို အ
 ကြောင့် မာန်တက်လွန်းနေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟုပဲ ထင်မိသည်။

စွဲညီသာရဲ့ အဖြစ်တွေကို ကြည့်ပြီး ဒေါ်သစ္စာမြိုင် တန်လှုပ်ချောက်
 လာရ၏။ မိမိ အတိတ်ကလုပ်ရပ်ကြောင့် ဝင့်လည်ကြေးဆိုရင်
 သစ္စာမြိုင်ပဲ ပေးဆပ်ပါရစေ သား ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ဖို့အတွက် ဒေါ်သစ္စာ
 မြိုင် ဖြည့်စွမ်းလုပ်ဆောင်ပေးသင့်တာလည်း စဉ်းစားနေမိသည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၇)

“သမီး”

“ဖေဖေ”

“တစ်ချိန်တုန်းက ဖေဖေ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အကျင့်စဉ်း တစ်ခုကြောင့် အဲဒီမိန်းကလေးကို အမုန်းကြီးမုန်းပြီး နာကျင်ခဲ့တယ်”

“အဲဒီမိန်းမက ဒေါ်သစ္စာမြိုင်လား ဖေဖေ”

“ဟင်... သမီးက ဒီနာမည်ကို ဘာဖြစ်လို့ သိနေရတာလဲ”

“ဖေဖေ ဒိုင်ယာရီကို သမီးဖတ်ပြီးပါပြီ”

“ဟင်...”

သမီး မျက်နှာလေးကို ဦးခန့်နောင် ငေးစိုက်ကြည့်မိသည့် တကယ်တော့ မိမိနာမည်က ဦးခန့်နောင်ပါ။ စီးပွားတွေပျက်ပြီး အနာ သမားကြီးဘဝ ရောက်နေတဲ့အချိန်တွင် ဦးကျော်စောဖြူဟု ပြောင်း

လိုက်သည်။ မိမိ ဖိုက်မဲမှုတွေပါ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုယုံကြည် ပြီး အရူးအမူး ချစ်ခင်နှစ်သက်သွားမိလေ။ ဘဝပါပျက်သွားရသည်။

“သစ္စာမြိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းမက ဖေဖေတစ်ယောက်ကို ဖျက်ဆီးသွားခဲ့တာပဲ။ စီးပွားရေးပဲ အာရုံစိုက်ပြီး မိန်းကလေးတွေနဲ့ ကင်းအောင်နေခဲ့တဲ့ ဖေဖေက သစ္စာမြိုင်ကို အရူးအမူး ချစ်သွားခဲ့တာပဲ”

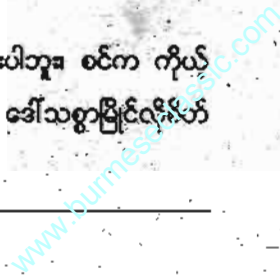
ဦးကျော်စောဖြူရဲ့အတိတ်က နာကျည်းကြေကွဲစရာအထိပင်။ နာမည်အရင်းကိုပင် မကြားချင်တော့။ အခု သမီးလေးကို သတိထားစရာ ရှိနေသည်။ မိမိကဲ့သို့ စိတ်သောကရောက်စရာအဖြစ်မျိုးတွေနဲ့ ကြေ ကွေ့လိုတော့ပေ။ မိခင်တစ်ယောက် ပြောသင့်သောစကားကိုပင် ပြော ရမည်ဖြစ်သည်။

“မောင်စွဲညီညာနဲ့ သမီးရဲ့ပတ်သက်မှုက ခိုးစင်းပါတယ်နော်”

“ရှင်...”

“သူဌေးတစ်ယောက်ကို မျှော်မှန်းဖို့ဆိုတာ လုံးဝ မဖြစ်သင့်ဘူး သမီး။ ဘယ်မိဘကမှ သမီးလို မိန်းကလေးမျိုးနဲ့ သဘောတူမှာမဟုတ် ဘူး”

“စင့်အတွက် စိတ်ချ။ စင် လုံးဝ မမှန်းပါဘူး။ စင်က ကိုယ့် အစွမ်းအစနဲ့ ကြီးပွားချမ်းသာချင်တာပါ ဖေဖေ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်လိုပဲ ဓာတ်မျိုးကို မုန်းတယ်”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင်နှင့်စင် ပတ်သက်နေတာ ဖေဖေအား ပြောမပြုလိုပေ။ ဖေဖေ ပိုပြီး စိတ်ထိခိုက် ကြေကွဲသွားမှာ စိုးရိမ်နေမိသည်။ ဖေဖေဘဝ အနယ်ထိုင်နေပြီပဲ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က ကျိကျိတက် ချမ်းသာတဲ့ သူဌေးမကြီးဖြစ်နေသည်။ ဖေဖေ ပိုပြီး စိတ်ထိခိုက်ရမှာပါ။ အရက်ပြတ်စပြုနေတဲ့ ဖေဖေကို နည်းနည်းလေးမှ ကြေကွဲနာကျင်မှုတွေ ထပ်ပြီး မခံစားစေချင်၍ဖြစ်သည်။

“ဝမ်းသာလိုက်တာကွယ် ဖေဖေသမီးလေးက စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ပြီး စိတ်သဘောထားလည်း ဖြူစင်တယ်၊ မာနလည်းရှိတယ်၊ ကောင်းတယ်ကွယ်။ သူဌေးတွေကို ချစ်မိသွားရင် မလိုလားအပ်တဲ့ စိတ်သောက ရောက်မှုတွေနဲ့ နာကျင်မှုတွေကြောင့် ကိုယ့်ဘဝအနာဂတ်က ပျောက်သွားတတ်တယ်။ သူတို့က သူတယ်တန်တယ်လို့ ထင်ကြမှာမဟုတ်ဘူး”

“စွဲညီညာနဲ့သမီးက အဝေးကြီးပါ ဖေဖေ၊ ဘယ်တော့မှ ဆုံမှတ်မရှိနိုင်တဲ့ မျဉ်းပြိုင်နှစ်ကြောင်းပါ”

သူမ အသံတွေက တုန်ခါလာ၍ ဖေဖေနှင့် စကားပြောခြင်းကို ရပ်ပစ်လိုက်သည်။ စင် ဘာဖြစ်လို့များ ငိုချင်လာရတာလဲ။ ဟုတ်ပါတယ် ဖေဖေ၊ သူဌေးအမေက စင့် ကို အလုပ်ကတောင် ထုတ်ပယ် နေတာပါ။ သူ့သားအနားမှာ မနေပါနဲ့တဲ့။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က သူ့စိတ်နဲ့ နှိုင်းပြီး သူ့သားကို ချူစားမြူစားမယ်လို့ ထင်နေတာပါ။ မုန်းစရာကောင်း

လိုက်တာ၊ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်မေ့ပြီး ကြီးကျယ်ခမ်းနားနေတာပါ ဖေဖေ။ စင် သာသာနဲ့နာနာ နက်ပစ်လိုက်တယ်လေ။ ဖေဖေကိုတော့ ပြောမပြုမိ။ ဖေဖေစိတ်ကို အေးချမ်းနေစေလိုက်သည်။

“စင် အနားယူတော့မယ်နော် ဖေဖေ၊ သမီးအတွက် ဘာမှ စိတ်ပူမနေပါနဲ့နော်၊ ဖေဖေ စိတ်ပူရလောက်အောင် စင် ဘာမှ မလုပ်ပါဘူးနော်၊ သမီးဘဝအတွက် တိုးတက်ရာလမ်းစတော့က ဖြတ်လမ်းတစ်ခုမှ မပါပါဘူး”

“အေးကွယ်”

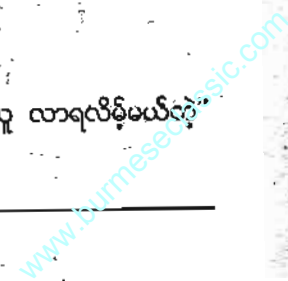
သူမ ဖေဖေအနားကနေ ရှောင်ဖယ်ထွက်ခွာဖို့ ပြင်လိုက်စဉ် မီးအိမ်လေးရောက်လာပြီး စင် ဖုန်းလာနေတယ်ဟု လာပြောသည်။ နုန်းက မီးအိမ်လေးတို့ အိမ်နီးချင်းကပ်လျက်မှာပါ။ သူမ အပြင်ကို ပြန်ထွက်လာခဲ့ရသည်။

“ဟဲ့... စင် ဖုန်းက ရှင်သူဌေးပဲ၊ ဖူးဖူးစင်ကို သွားပြောပေးပါတဲ့၊ ရုံးကိစ္စ အရေးကြီးလို့တဲ့၊ မီးအိမ်လေးက ယောက်ျားလား မိန်းမလားလို့မေးတော့ ယောက်ျားတဲ့ စွဲညီညာတဲ့”

“ဟင်...”

“စင် လာပြီး ဖုန်းမကိုင်ရင် အိမ်ကို သူ လာရလိမ့်မယ်လို့”

“ခွတ္တပါပဲ”

ညာဘက် အချိန်မတော်မှ ဘာဖြစ်လို့များ ဖုန်းဆက်ရတာလဲနော်
သေချင်လိုက်တာ။ စင့်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားအောင် တင်
ဖုန်းဆက်တာပါ။ သူနဲ့စင့်အကြား တကူးတက ဖုန်းဆက်ပြောစရာ
ဘာအကြောင်းမှ မရှိပေ။ သူမ အိမ်ကိုလာမည်စိုး၍ ဖုန်းကိုသွားကိုင်
သည်။

“ဟဲ့လို...”

“စင်လား”

“အင်း...”

“မောင် အိပ်လို့မရလို့”

“ဘာရှင် ကျွန်မနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ ဒီမှာ ကျွန်မပတ်ဝန်းကျင်
မှာ သိက္ခာကျအောင် ရှင် တင်မင် လုပ်တာမဟုတ်လား”

“အင်း...”

“ဘာ...”

“အင်းလို့ပြောတာလေ”

“ရှင်... ရှင်”

“အလကား နောက်တာပါ ဖူးဖူးစင်၊ ကိုယ် မင်းကို တကယ်
ချစ်နေမိတာပါကွာ၊ ကိုယ် အိပ်လို့မရဘူး၊ ကိုယ် အရက်တွေထိုင်သောက်
နေမိတယ်။ မာမိက ကိုယ့်အတွက် စိတ်ထိခိုက်နေတဲ့ပုံပဲ၊ ကိုယ့်စိတ်

တွေ ညစ်သွားပြီ၊ အလုပ်တွေလည်း စိတ်မဝင်စားတော့ဘူး၊ မင်းက
ကိုယ့်ကို အဲဒီလိုဖြစ်စေချင်တာ မဟုတ်လား ဖူးဖူးစင်”

“ဟင်...”

သူ့အသံက ယစ်မူးမူးအသံကြီးနှင့်ဖြစ်နေသည်။ အရက်တွေ
အလွန်အကျွံသောက်ထားပုံပင်။ ဖေဖေပုံစံကို မြင်ယောင်လာမိ၏။
သူမ စိတ်ပူသွားမိသည်။

“ကိုယ့်ကို စီးပွားပျက်ပြီ၊ အရက်သမားကြီးဘဝ စုတ်ပြတ်သတ်
နေတာ မင်း တွေ့ချင်နေတာမဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျွန်မက ရှင်ကို အဲဒီပုံစံပဲ မြင်ချင်တာ
အသေအချာပဲ၊ ရှင် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေတာတွေ၊ ရှင် ဒုက္ခ
ရောက်နေတာတွေပဲ မြင်ချင်တယ်၊ ကဲ... ဘာပြောချင်သေးလဲ၊ ရှင်က
လည်း ကျွန်မ အရှက်တကွဖြစ်တာတွေ၊ ကျွန်မ စိတ်တွေအနှောင့်
အယှက်ဖြစ်နေတာတွေ မြင်တွေ့ချင်တာပဲလေ”

“ဟား... ဟား... ဟား”

သူမ ဟားတိုက်ရယ်မောနေသည်။ စင် ဒေါသတွေပေါက်ကွဲ
ထွက်ချလောရ၏။ အလကားလူ ဘာအရက်သမားကြီးလဲ၊ ရှင် ဟန်
ဆောင်နေတာ ကျွန်မဆီကအချစ်ကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ နူးနှပ်ပေးပြီး
ကျွန်မဘဝကို ဖျက်ဆီးပစ်ချင်တာမဟုတ်လား။ ရှင်နုလုံးသားထဲမှာ

ကျွန်မကို အမုန်းတွေပဲရှိနေတာ။ ဘာကချစ်လဲ ဘာအသည်းကွဲနေတာလဲ ဒီလိုနည်းနဲ့ ကျွန်မစိတ်ကို ယိမ်းယိုင်လဲပျိုကျသွားအောင်လုပ်နိုင်မယ်ထင်လို့လား စွဲညီညာ။ သူမ ဖုန်းကိုချပစ်လိုက်သည်။

“စင်”

“ပြန်မယ် မီးအိမ်လေး၊ နောက်တစ်ခါ ဒီလူ့ဆီက ဖုန်းလာရင် မခေါ်ပေးနဲ့တော့၊ စင် အိပ်နေပြီလို့ပဲ ပြောလိုက်ပါ”

သူမ ဆောင့်ဆောင့်အောင်အောင်လေး ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ မီးအိမ်လေး နောက်မှလိုက်လာသည်။

“ဟဲ့... စင် ဘာဖြစ်ကုန်ပြီလဲ၊ နင့်ကြောင့် ဟိုလူ ဒုက္ခရောက်နေပြီလား၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကို စင် နိုင်မှဖြစ်မယ်နော်”

“နိုင်တယ် ပူးဖူးစင်ပဲဟာ၊ စင့်ကိုချစ်လို့ သူ အရက်သမားကြီး ဘဝတောင် ရောက်နေပြီတဲ့လေ”

“ဟုတ်လို့လား”

“အင်း...”

“ကောင်းတယ်၊ ဒီလိုလူတွေကို ဒီလိုပဲ ပညာပေးရမယ် ဖူးဖူးစင်၊ ကိုယ့်ဘဝ ဘယ်ကတက်လာတာလည်းဆိုတာ မေ့နေပြီး ဖြတ်လမ်းနည်းနဲ့ ချမ်းသာချင်တဲ့ မိန်းမကြီး၊ ရှင်အစား မီးအိမ်လေး တော်တော် ခံပြင်းတယ် သိလား”

သူမ အိမ်လေးပေါ် တက်လာခဲ့သည်။ မီးအိမ်လေးပြောနေတဲ့ စကားတွေကို အရင်ကလောက် စင် တက်တက်ကြွကြွ ပြောဆိုဆွေးနွေးခြင်းမပြုလိုတော့ပေ။ မီးအိမ်လေးကို အနားယူတော့မည်ပြောပြီး သူမ အိမ်လေးထဲဝင်လာခဲ့သည်။

“ဘယ်ကဖုန်းလဲ သမီး၊ အချိန်မတော်ကြီးကွယ်”

“ကုမ္ပဏီက သူငယ်ချင်းဆီကပါ ဖေဖေ၊ မနက် စောစောလာခဲ့ဖို့ လှမ်းပြောတာပါ”

“သမီးက လိမ်တတ်နေပြီပဲ၊ မောင်စွဲညီညာ ဆက်ထား မဟုတ်လား”

“ဟင်...”

“ဖေဖေလည်း ငယ်ရာကနေ ကြီးလာတာပဲ သမီး၊ မောင်စွဲညီညာကတော့ သမီးအပေါ် မရိုးသားတော့ဘူးထင်တယ်”

“သူက သမီးကို မချစ်ပါဘူး ဖေဖေ၊ သူ့အမေ သဘောမတူတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို အပျော်ကြစည်ရုံကလွဲပြီး လက်ထပ်ယူမှာမဟုတ်ပါဘူး”

“သူတို့လိုသူဌေးတွေ အပျော်ကြစည်တဲ့ မိန်းကလေးတွေထဲမှာ သမီး မပါစေနဲ့နော် သတိထား၊ တကယ်လို့ အခြေအနေ လွန်ကဲလာရင် အလုပ်ကထွက်လိုက်”

စင် သိပါတယ် ဖေဖေရယ်၊ စင် စိတ်သောကတွေရောက်ပြီ။ ဦးတည်ချက်လမ်းကြောင်းတွေ ပျောက်သွားမှာ စိုးရိမ်တာမဟုတ်လား။ သူနဲ့စင်က စိန်ခေါ်ပြီး ရန်သူအဖြစ် ကြေညာခဲ့ကြတဲ့ လူနစ်ယောက်ပါ။ ဖေဖေကတော့ စင် ဘာတွေလုပ်ခဲ့လည်းဆိုတာ မသိရှာပေ။ သူဌေးသားကို စင် အရူးအမူး နှစ်သက်စွဲလမ်းသွားမှာပဲ စိတ်ပူပင်နေသည်။ ဖေဖေက အလုပ်ကနေထွက်ခိုင်းသည်အထိ သူဌေးသားတစ်ယောက်နှင့် ချစ်သူဖြစ်မှာ တားဆီးပိတ်ပင်နေ၏။ စင်က ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့၊ စင်နဲ့ ဘာမှမပတ်သက်ပါဘူးဟုပဲ ပြောပြီး သူမအခန်းလေးထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။

“ကိုယ့်ကို အရက်သမားကြီးဘဝနဲ့ စီးပွားရေးပျက်၊ စုတ်ပြတ်သတ်နေတဲ့ဘဝကို မင်း မြင်တွေ့ချင်နေတာ မဟုတ်လား”

သူ့အသံ လေးလေးတွဲတွဲ ယစ်မူးသေသီနေတဲ့အသံကို သူမ ကြားလာရသည်။ မတွေးချင်ပါဘူး။ စွဲညီညာဆိုတဲ့လူကို အဲဒီလိုဘဝမျိုး စင် မြင်တွေ့ချင်ခဲ့တာပဲလေ။ ရှင်ကရော ကျွန်မကို စိတ်ဒုက္ခတွေ့ရောက်ပြီး ဘဝပျက်နေတာကိုပဲ မြင်တွေ့ချင်တာပေါ့လေဟုပြောတော့ အင်းတဲ၊ သူမက နိုင်လိုက်တာလား၊ စွဲညီညာပဲ အနိုင်ယူသွားလား၊ စင်ကြောင့် သူ စိတ်သောကတွေ့ရောက်နေရတယ်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တာပဲ။ လိမ္မော်၊ ညာတာ၊ ဟန်ဆောင်ကောင်းတဲ့လူ။ အခုလောကဆိုရင်

ဘေးတိုက်ရယ်မောနေတော့မှာပဲ။ သူမ နှုတ်ခမ်းလေးစုတင်းပြီး မကျေနပ်ဖြစ်သွားရသည်။

“အခြေအနေမကောင်းရင် အလုပ်ကနေ ထွက်လိုက်တော့ သမီး၊ သူဌေးသားဆိုတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့အချစ်က သမီးအတွက် မြဲမြံမှုမရှိနိုင်တဲ့ ဆွေးမြေ့နေတဲ့ ကြိုးတစ်ချောင်းပဲလေ”

ဖေဖေ ပြောတဲ့စကားတွေက သူမ နှလုံးသားတွေထဲ နာကျင်စွာ ဝင်လာသည်။ စွဲညီညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး နာကျင်ကြေကွဲနေရတာမျိုး မီးတယ်၊ ဟုတ်တယ် ရှင်ဘဝပျက်စီး စုတ်ပြတ်နေတာကိုပဲ စင်က မြင်ချင်တာပါ။ သူမ အိပ်ခန်းလေးထဲ ဝင်လာခဲ့မိသည်။

“မင်း မြင်ချင်တာက ကိုယ့်ဘဝ စုတ်ပြတ်သတ်သွားတာပဲ မဟုတ်လား”

တကယ်ပဲ စင်က သူ့ဘဝကို စုတ်ပြတ်သတ်သွားတာကို မြင် ကြည့်ချင်တာလား။ သူမ စိတ်တွေနာကျင်နေရသည်။ သူ့အကြောင်း တွေ့ မတွေးချင်ပါဘူးဆိုမှ တွေးချင်နေ၏။ မျက်ဝန်းတွေ မှတ်ထားပေးမယ့် သူ့အရုပ်တွေပဲ မြင်တွေ့နေရသည်။

“အား... မုန်းလိုက်တာ၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ဆိုတဲ့ မိန်းမကြီးရဲ့သား ကို ပတ်သက်မိတာ မှားတာပဲ”

စင်က ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်ဆက်ဆံခဲ့တာမဟုတ်။

သူ့အနမ်းတွေ အမယ်လေး... စင် ကြောက်ပြီး ငုတ်တုတ်ထထိုင်လိုက်
သည်။

“အား... ဘာလဲဟ”

သူမ ခေါင်းကို ခါယမ်းပစ်မိသည်။ အဲဒီ အနမ်းလေးတွေဟာ
အမုန်းကြောင့်ပါ။ လက်စားချေလိုမှုတွေပဲ။ ရှင် ယောက်ျားမပီသဘူး
မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဆက်ပြိုင်ပြီး လက်တွဲပြန်တယ်။ အို-
စင်က စံခဲ့တာပဲ။ သူက အပြစ်ကင်းသူ ဘုရားရေ... စင်က သူ့ဘက်
ကပဲ အကောင်းမြင် တွေးပေးနေတတ်ပြီ ထင်တယ်။ အိပ်ယာပေါ်
ပြန်လိုချင်လိုက်ကာ မျက်ဝန်းတွေကို စုံမှိတ်ထားပစ်လိုက်သည်။

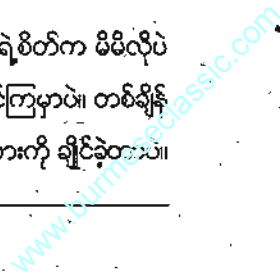
အခန်း (၁၉)

“သား မျိုးနဲ့လက်ထပ်ပါ။ မာမီတို့ လူကြီးချင်း စီစဉ်မယ်။ များ
အ တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်သိပြီး သားရဲ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်း
မှာလည်း အကူအညီပေးနိုင်တယ်လေ”

“မျိုးကိုတော့ သား လက်မထပ်ပါရစေနဲ့ မာမီ၊ စင် နဲ့လည်း
သားနဲ့ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်ပါဘူး။ စင် က အရမ်းမာနကြီးတဲ့ ကောင်မ
လေးပါ။ သားက လက်ထပ်ချင်ရင်တောင် စင် က လက်ခံမှာမဟုတ်ပါ
ဘူး”

“တော်စမ်း”

ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ရဲ့စိတ်က မိမိလိုပဲ
နဲ့နေမှာပါ။ ဖြတ်လမ်းနည်းနဲ့ချမ်းသာအောင် အပိုင်ချိုင်ကြမှာပဲ။ တစ်ချိန်
အ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့စိတ်ကလည်း ဒီလိုပဲလေ သူဌေးသားကို ချိုင်ခဲ့တာပဲ။

အလကား သားရေမှာ မာန်ထောင်မာယာများနေတာပါ။ လှပချောမော တဲ့အလှတွေနဲ့ မာန်ရှိသယောင် ဟန်ဆောင်လိမ်ညာပြီး သူမကိုယ်သူမ တန်ဖိုးမြင့်နေတာပါ။ သားအနားကို ကပ်နေတာကိုက မူမမှန်တာပဲ။ မနိုးသားနိုင်ဘူး။ ဟုတ်တယ် ပူးဖူးစင် ငါ့စိတ်နဲ့နှိုင်းတာပဲ။ ညည်းမျက်နှာ တွေက ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ စားတော့ ဝါးတော့မတတ်ပဲ။ ငါ့ရဲ့တစ်ဦးတည်းသောသားလေး ညည်းရဲ့ မာယာညွတ်ကွင်းထဲ သက် ဆင်းသွားမှာ အဖြစ်မခံနိုင်ပါဘူး။ သား စွဲညီညာက ရိုးသားတယ်။ အပြစ်ကင်းတယ်။ ညည်းက မာကျောကျော ကောင်မလေးပဲ။ မဖြစ်ဘူး ငါ တားဆီးရမှာပဲ။ ညည်းလို ဟာမလေးမျိုးနဲ့မဖြစ်ဘူး သားက စွဲလမ်း နေသည်။

“သားရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် ဒီကောင်မလေးမျိုးနဲ့တော့ မဖြစ် ဘူး။ မျှူးကိုပဲလက်ထပ်ပါ။ မာနိုကို အသက်ကြီးမှ သားက ဆန့်ကျင် ဘက်လုပ်နေတာလား။”

“မျှူးကို သား ဘယ်လိုမှ ခံစားဝံ့စရာတာပါ မာမိ။ သား ဘယ်လို မိန်းကလေးမျိုးနဲ့မှ လက်မထပ်ပါဘူးဗျာ။ မာမိ စိတ်သောကရောက် အောင် မလုပ်ပါဘူး။”

“စွဲညီညာ”

“ဗျာ...”

“မင်း အရက်တွေသောက်တယ်။ ဘယ်တုန်းက သောက်ဖူး လို့လဲ။ ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးအတွက် မင်းက ကြေကွဲနေတာလား။”

“သား အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင် ဖူးဖူးစင်ကို ချစ်မိနေတယ်။ သား နှလုံးသားတွေထဲက ချစ်တာပါ။ သား ဟန်ဆောင်နေတာ မဟုတ် ဒါဘူး။ ဖူးဖူးစင်ရဲ့ဘဝလေးကိုလည်း ထိခိုက်နှစ်နာသွားမှာ စိုးရိမ်နေမိ တယ်။”

“ဘာ...”

“မာမိ နားလည်ပေးပါ။ သားနှလုံးသားတွေ အရမ်း နာကျင်နေ တယ်။ ဖူးဖူးစင်က သားရဲ့အချစ်ဦးပါ။”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင် စိတ်ပျက်မိသည်။ သားက ကိုခန့်နောင်နဲ့ တဖြည်း ဖြည်း တူလာတာပါလား။ သစ္စာမြိုင်အား အရှူးအမူး ချစ်နေမိကြောင်း အတွတ်တွတ်ပြောခဲ့သည်။ ကိုခန့်နောင် အရက်တွေသောက်လာပြီး အသည်းကွဲပြနေတုန်းက သစ္စာမြိုင် အသည်းမာစွာ ထားပစ်ခဲ့သည်။

“ကိုယ့်ကို မထားခဲ့ပါနဲ့။ မရက်စက်ပါနဲ့ သစ္စာရယ်။ မင်းအတွက် မင်းလိုအင်ဆန္ဒတွေအတွက် ကိုယ် အမြဲတမ်း ဖြည့်စွမ်းပေးခဲ့တာပါ။ ခေမိမ်းကားပါနဲ့။”

သစ္စာမြိုင်က ထားရစ်ခဲ့သည်။ အဲဒီအချိန်က ဘဝတံခွန်သက်သာ လုံး ချမ်းသာကြွယ်ဝစွာ နေလိုခဲ့သည်။ အရှက်မင်းမဲ့ခဲ့၏။ ကိုခန့်နောင်

က အချစ်ကိုပဲ အလွန်အမင်း ကိုးကွယ်သူဖြစ်ပြီး စီးပွားရေးကကျွန်ုပ်တို့ နေ၍ ကိုခန့်နောင်ထက်သာလွန်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်နောက် လိုက်ခဲ့၏။ ပြန်တွေ့ကြည့်ရင် ရှက်စရာပဲ။ ယခုထိ စိတ်မလုံပေ။ သိသွားမှာ ကြောက်နေမိသည်။ ကိုခန့်နောင်ရယ် ရှင် ဘယ်မှာလဲဟင်္က နှစ်ဖက်အကြားတွေကိုပေးဆပ်ပြီးမှ စိတ်လုံလုံ နေထိုင်သွားလို့ရမယ် ကိုခန့်နောင်ကိုရှာနေတာ နှစ်တွေကြာပါပြီ။ အခုလောက်ဆိုရင် ကိုခန့်နောင် အသက်ရှင်လျက်မှ ရှိသေးရဲ့လား။ သမီးလေးဆိုတာက အရက်သမားတစ်ယောက်ရဲ့သမီးက ထွန်းတောက်လာနိုင်စရာမရှိဘူး။ အသက်ရှင်လျက်မှ ရှိကြသေးရဲ့လား။ ဟိုကောင်မလေး ဖူးဖူးစင်စင် မိန်းမလည်မလေးပဲ ဖြစ်မှာပါ။ သားအပေါ် မာယာတွေနဲ့ လှည့်ပတ် ဖမ်းစားထားတာပဲ ဖြစ်သည်။

“မာမိ”

“ဟင်...”

“မူးကို သား လက်မထပ်နိုင်ဘူး။ သားကို အမွှေပဲဖြတ်မိ သားအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်ပါ”

“စွဲညီညာ”

“လုပ်ငန်းတွေရော ငွေကြေးတွေရော အားလုံး မာမိဆီမှာ အထားခဲ့ပါမယ်။ သား မာမိသားအဖြစ် မခံယူထိုက်တော့ပါဘူး”

“စွဲညီညာ မင်း ဒီလိုလုပ်လို့မရဘူး။ မာမိကို စိမ်းကားရက်စက် တော့မှာလား။ မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် မာမိအပေါ် သားဖိုက်အဖြစ် ဆက်ဆံတော့မှာလား”

သား ဖူးဖူးစင်ကို ချစ်နေပြီ မာမိ။ စင် ရဲ့ကျိန်စာတွေ သင့်နေပြီ ထင်တယ်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေလည်း စိတ်မဝင်စားတော့ပါဘူး။ စင် ခင်းက ကိုယ့်ကို ဒီလိုပုံစံနဲ့ မြင်ချင်တာလား။ မာမိမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေနဲ့ပြည့်နေသည်။

“မင်း မူးကို လက်မထပ်ချင်နေပါ။ ဟိုကောင်မလေး ဖူးဖူးစင်နဲ့ လည်း ကင်းရှင်းအောင်နေပြပါ။ သား မာမိ တောင်းဆိုတာပါ။ အခု အညွတ် တောင်းဆိုတာပါ”

“သား ကတိပေးပါတယ် မာမိ စိတ်ချပါ။ ဖူးဖူးစင်ကိုယ်တိုင်က သားကို လက်မထပ်ပါဘူး”

“မိန်းမ မာယာတွေပါ သား။ မင်းက ခိုးသားလွန်းတယ်။ ဖူးဖူးစင် လို ကောင်မလေးမျိုးက သားလို လုပ်ငန်းရှင်သူဌေးကို လက်မထပ်ချင်ပဲ ရှိပါ့မလားကွယ်။ မယုံကြည်ပါနဲ့။ အထင်လည်း မကြီးစမ်းပါနဲ့”

“မာမိ”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ထွက်လာခဲ့သည်။ ဖူးဖူးစင် ညည်က တော်တော် မာယာများတာပဲအေး။ ကျုပ် ဝင့်လည်တော့မယ်ထင်တယ်။ ကျုပ်ရဲ့အချစ်

ဆုံးသားလေးက ကိုခန့်နောင်အတွက် ပေးဆပ်ရတော့မှာလား။ မဖြစ်ထင်
ပါဘူး။ သားက အပြစ်မဲ့သူ၊ ရိုးသားဖြူစင်သူ၊ ကံကြမ္မာက ကြောက်စေ
ကောင်းတယ်။ မဆပ်လို့မရဘူးပဲ။ သားကိုတော့ ဘဝအပျက်မခံနိုင်ဘူး
ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ပူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။

“ညည်းနဲ့ စကားပြောချင်တယ်။ ခဏလောက် အပြင်ကိုထွက်
ခဲ့ပါ”

“ကျွန်မ အလုပ်ကိစ္စတွေရှိနေလို့ပါ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်၊ ကုမ္ပဏီမှာ
လာတွေ့လည်း ရပါတယ်”

“ညည်း ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ ဈေးကိုင်နေရတာထဲ
ပူးဖူးစင်၊ ကျွပ်သားက ရိုးသားပါတယ်။ ညည်း ဘာဖြစ်ချင်နေတာလဲ”

“ကျွန်မ ဘာဖြစ်ချင်တယ်လို့ တစ်ခုမှ မတောင်းဆိုရသေးဘူး
လေ”

“အေး... တောင်းဆိုလေ၊ ညည်း ဘာဖြစ်ချင်တာလဲ၊ ဘာတွေ
လိုအပ်နေလဲ၊ ညည်းရဲ့ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ”

“ကျွန်မ အရမ်းဆင်းရဲလွန်းတယ် ဒေါ်သစ္စာမြိုင်၊ ဆင်းဆင်းရဲရဲ
နဲ့နေရတဲ့ဘဝကြီးကို ကျွန်မ အရမ်းမုန်းတာပဲ။ ကျွန်မတို့လိုလူတန်းတား
တွေအတွက် သူဌေးတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်ခွင့်ရဖို့ ကြံစည်လှုပ်ရှား
ကြရတာပဲလေ”

“ညည်း... ညည်း စိတ်ဓာတ်က တော်တော်မြင့်မားတာပဲအေး၊
ကဲ... ကျွပ်က ညည်းအတွက် မြေညီထပ်က တိုက်ခန်းတစ်ခန်းပေး
မယ်၊ စတိုးဆိုင်ဖွင့်ပေးဖို့ စီစဉ်ပေးမယ်ဆိုရင် ညည်း ကျေနပ်မလား”

“ဟင်း... ဟင်း... ဟွန်း... အဟွန်း... ဟွန်း”

“ဖူးဖူးစင်”

“ကျွန်မက စွဲညီညာနဲ့ပဲ လက်ထပ်ချင်တာပါ”

“ဘာ...”

“စွဲညီညာကို အမွေဖြစ်မယ်ဆိုရင်တော့ လက်ထပ်ဖို့ မစဉ်းစား
ပါဘူး။ ကျွန်မရဲ့ဆန္ဒကို ပြောပြထားပြီးသားပါ”

“ညည်း... ညည်း တော်တော်အကြံကြီးတာပဲ”

“ကျွန်မက စွဲညီညာထက် ချမ်းသာလွန်းတဲ့ ယောက်ျားတစ်
ယောက်ကိုတွေ့ရင်လည်း စွဲညီညာကို ထားပစ်ခဲ့မှာပဲ”

“ဖူးဖူးစင် ပိုင်းလုံးမ”

“အဲဒါ ပိုင်းလုံးလား”

“တိတ်စမ်း”

“အရမ်းအော်မနေပါနဲ့ အန်တီ၊ တစ်ချိန်က အန်တီကိုယ်တိုင်
ကျွန်မလိုဘဝမျိုးနဲ့ ကြီးပြင်းလာရတာပါ။ ကျွန်မ တစ်ခုတော့မေးချင်ပါ
တယ်။ ကျွန်မတို့လို ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ ကောင်မလေးမျိုးတွေအတွက်

ကြီးပွားချမ်းသာစေမယ့် နည်းလည်းက ဘာလဲဟင်၊ အန်တီ ဘယ်လိုများ ကြီးပွားချမ်းသာအောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါလဲ ပြောပြပါ။ တကယ်တော့ ဝိုင်းလုံးမဆိုတဲ့ နာမည်ဆိုကြီးကို ဘယ်သူက ခံယူချင်မှာလဲ အန်တီ ရယ်”

“ဖူးဖူးစင် ညည်း... ညည်း... ညည်း”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင် လက်တွေ့နှင့် မိမိရင်ဘတ်ကို ဖိထားလိုက်ရသည်။ နှုတ်ခမ်းတွေက တဆတ်ဆတ် တုန်ခါလာရ၏။ ဘုရားရေး... ဒီကောင်မလေးက မိမိ အတိတ်အကြောင်းတွေကို သိနေတာလား။ ဘာသဘောနဲ့ မေးရတာလဲ။ ရိုးရိုးသားသားပဲ မေးခဲ့တာလား။ အမယ်လေး... ဒီကောင်မလေးသာ မိမိအကြောင်းသိနေရင် တစ်နေ့ သားကို ပြန်ပြောမှာပဲ။ ဖူးဖူးစင်ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ၊ ကိုခန့်နောင်သမီးလား၊ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ဒီကောင်မလေးက ထက်မြက်တယ်၊ မရိုးသားဘူး။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့စိတ်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်အထိ လာတူနေရတာလဲ။ ဇောချွေးတွေပင် ပျံလာရသည်။ မိမိ အကြောက်ဆုံးက မိမိအတိတ်ကို ပြန်လှန်မှာ အကြောက်ဆုံးပင်။ ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး ဂုဏ်ဒြပ်တွေ မြင့်မားလွန်းတဲ့ သူဌေးမကြီး ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က အတိတ်ဖြစ်ရပ်တွေက ဒီလိုပါလားဆိုရင် ဘုရားရေး... ဆက်မတွေးရဲတော့။ ရင်တွေ တလှုပ်လှုပ်တုန်ခါလာသည်။ နှုတ်ခမ်းတွေက သွေးဆုတ်ဖြူရော်လာရ၏။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ရပ်တည်နိုင်

စွမ်းပင်မရှိတော့။ ဖုန်းကို ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။ မိမိ အတိတ်ကအကြောင်း တွေသာ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ပြန့်နှံ့သွားရင် မိမိရဲ့တစ်ဦးတည်းသောသားရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတွေလည်း အဖိတ်ဆည်လို့ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ အိပ်ယာပေါ် အသာအယာ ထိုင်ချလိုက်ရသည်။

“မာမိ”

“ဟင်...”

သားက အခန်းဝမှာ လာရပ်၍ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားရသည်။ သားကို သွေးဆုတ်ဖြူရော်ရော် မျက်ဝန်းတွေဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်မိနေ၏။ သား စွဲညီညာက မိမိအနားသို့ စိုးရိမ်တကြီး ရောက်လာသည်။

“မာမိ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ နေမကောင်းဘူးလားဟင်”

“အင်း... ကောင်းပါတယ်၊ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး သား။ မာမိ အိပ်တော့မယ် သွားတော့”

“မာမိ”

“သွား... သွား”

“မာမိ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ နေမကောင်းဘူးလား ဆေးခန်းသွားရအောင်”

“မဖြစ်ဘူး မာမိ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး အနားယူချင်တယ်၊ ဂုဏ်ထက်”

မာမိ ဘာမှမဖြစ်တာပါ”

မာမိလက်ထဲမှာ လက်ကိုင်ဖုန်းလေး ကိုင်လျက်သားရှိနေတာ သူ တွေ့လိုက်ရသည်။ မာမိ တစ်စုံတစ်ယောက်နဲ့များ စကားပြောနေ တာလား။ မာမိလက်ထဲကဖုန်းကို ယူမည်လုပ်တော့ မာမိက အထိတ် တလနဲ့နှင့် ပြန်၍ ဆုတ်ကိုင်ထားသည်။

“မင်း သွားတော့လေ၊ မာမိ ဘာမှမဖြစ်ဘူးလို့ ပြောထားပြီး ငြိမ့်”

“မာမိ တစ်ခုခုဖြစ်နေတာ သား သိပါတယ်၊ ဆေးခန်းသွားဖို့ ချင်ရင်လည်း ဒေါက်တာချိုကို ဖုန်းဆက် လှမ်းခေါ်လိုက်မယ်လေ”

“နေ နေပါ၊ သား ထွက်သွားပါတော့၊ မာမိ ဘာမှမဖြစ်ဘူး အနားယူချင်တယ် သွားတော့”

သူ မာမိအနားကနေ ထွက်လာခဲ့မိသည်။ မာမိ တစ်စုံတစ် ယောက်နှင့် ဖုန်းပြောရင်း စိတ်ထိခိုက် ကြေကွဲစရာကိစ္စတစ်ခုနှင့် ကြုံ တွေ့ရပုံပင်။ မာမိမျက်နှာက သွေးဆုတ်ဖြူရောင်နေသည်။ မာမိ ဖုန်းပြော တာ စင် နဲ့များလား မာမိ ဘာသိသွားလို့လဲ၊ စိတ်တွေပူပင်နေရသည်။

“ဖူးဖူးစင်နဲ့တော့ သား လက်မထပ်ရဘူး၊ မာမိ လုံးဝ သဘော မတူဘူးနော်၊ မိန်းမလည်မလေး”

စင်က မာမိကို တစ်စုံတစ်ခုကြောင့် မုန်းတီးနာကျည်းနေပုံပင်။

သူ့ကို လာပြီး ဆက်ဆံနေတာပင် နာကျည်းမုန်းတီးမှုတွေကြောင့်ပဲ ခြစ်သည်။ မာမိ မသိပေ၊ မာမိအတွက်က ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စရာတွေ ခြံပုံရသည်။ သူနဲ့စင် မုန်းသူတွေပါ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အယုံ အကြည်ကင်းမဲ့စွာ သံသယတွေနဲ့ စာဉ်ကြည့်နေကြတဲ့ ရန်သူနှစ်ယောက် ခင်ဘက်မှ သူ့ကို ဘယ်လိုမှ ချစ်သူအဖြစ် လက်ခံမှတ်မတတ်တာ သိသိ ငြီးနှင့် သူက ချစ်နေမိသွားသည်။

“ရှင် လိမ့်ညာနေတာပဲ၊ ဟန်ဆောင်နေတာ တကယ်ဒီရနိုင် သယ်နော်၊ ကျွန်မ ဘဝလေးကို ဖျက်စီးပစ်ဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ လူပဲ၊ နန်းလိုက်တာ”

သူ ရင်ထဲမှာ နာကျင်နေသည် ဖူးဖူးစင်ရဲ့ကျိန်စာထင်တယ်၊ မာမိလည်း စိတ်သောကတွေရနေပုံပင်။ ဖူးဖူးစင် မင်း ဘာလုပ်ချင်တာ သဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ၊ ဖူးဖူးစင်အား သူ့နှလုံးသားတွေကတော့ ချစ်မြတ် မိနေမိသည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၀)

“ရှင်မာမိက ကျွန်မဆီ ဖုန်းဆက်တယ်လေ၊ တိုက်ခန်းဝယ်ဖေးမယ်၊ စတိုးဆိုင်ဖွင့်ပေးမယ်၊ မင်း ကျေနပ်လားတဲ့”

“စင်”

“စင်က စွဲညီညာကိုပဲ လက်ထပ်ချင်တာလို့ ပြောလိုက်တယ်”

“ကိုယ့်ကို ဒီလောက်တောင်ပဲ မုန်းနေလား၊ ကိုယ့်မာမိ အိပ်ယာထဲမှာ လဲနေပြီ၊ ကိုယ် စီးပွားရေးတွေ စိတ်ဝင်စားလို့တောင်မရဘူး၊ မင်း ပျော်ပါ၊ မင်း စိတ်ချမ်းသာဖို့အတွက် ကိုယ် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ စင်”

သူ တော်တော်လေး ချောင်ကျသွားသည်ဟု သူမ ထင်မိသည်ကောင်းတယ်၊ ရှင်လည်း စင့်ဘဝကို ဖျက်ဆီးပစ်ချင်နေတာ မဟုတ်လား။ သူ အရင်ကထက်တော့ တည်ငြိမ်နေ၏။ စင့်အား ဖက်ရင်းနမ်းရှိုက်တာတွေ မလုပ်တော့။ စောစောက ဒေါ်သစ္စာမြိုင် အထိနာ

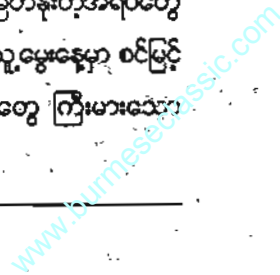
သွားပြီ ထင်သည်။ သွေးပျက်သွေးတားမှာပဲ၊ အတိတ်ကအကျင့်စာရိတ္တပျက်ပြားခဲ့တာတွေ တကယ်တမ်း တွေးမိရင်တော့လည်း သေပစ်ချင်လောက်အောင် ရှက်စရာပဲ။ စွဲညီညာ ပုံစံက ဖရိုဖရဲနှင့် ဆံပင်တွေကလည်း ပွရောင်းနေသည်။

“မင်း ကျိန်စာတွေ ထိနေပြီလေ၊ ကိုယ့်နည်းသားတွေ မိတောက်နေတယ်၊ မာမိကြောင့်ရော မင်းအတွက်ရောပဲ၊ မင်း ဟားတိုက်ရယ်မောလေ စင်”

“ဟား... ဟား... ဟား... ရှင် တော်တော် ရယ်ရတာပဲ စွဲညီညာ၊ အိုင်တင်အပြည့်ပဲ ကျွန်မကြောင့် ဟုတ်လား၊ ရှင် အမုန်းဆုံးကလည်း ကျွန်မပဲ မဟုတ်လား”

“မုန်းနေတာ မဟုတ်ပါဘူး စင် ချစ်နေတာကွ”

သူ ဘယ်လိုပြောပြော စင် မယုံဘူးဆိုတာ သူ သိနေသည်။ ဧင် မင်းကို ကိုယ် မုန်းလို့မရဘူးကွာ၊ မင်းဘဝကို ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ ကိုယ် ဘယ်တုန်းကမှ မကြံစည်ခဲ့ပါဘူး။ ချစ်နေမိတာပါ၊ စင်ရဲ့မျက်ဝန်းကျယ်ကျယ် တောက်တောက်လေးတွေထဲမှာ သူ့ကို ချစ်မြတ်နိုးတဲ့အရိပ်တွေ ဘင်းပဲနေသည်။ အမုန်းတွေကြောင့် မာထန်နေ၏။ သူ့မွေးနေ့မှာ စင်မြင့်ပေါ်တက်လာပြီး စိန်ခေါ်ခဲ့ စင်ရဲ့ရှင်ထဲက အမုန်းတွေ ကြီးမားသော အိုင်အခဲကြီး တည်ရှိနေတာ ထင်ရှားနေသည်။

“ကျွန်မ အလုပ်ကနေ ထွက်တော့မယ်၊ ကျွန်မ မေဖေကလည်း သူဌေးသားတစ်ယောက်ကို ကျွန်မ သံယောဇဉ်တွယ်ပြီး စိတ်ဒုက္ခတွေ ခံစားရမှာ မလိုလားဘူးလေ၊ ရှင်တို့လိုလူတွေက ကျွန်မတို့လို မိန်းကလေး မျိုးတွေကို အပျော်ပဲကြိုမှာတဲ့၊ အခုပဲ ရှင့်မာမိက သေသေချာချာ မခံစမ်းဘဲနဲ့ ကျွန်မကို စော်ကားနေပြီလေ”

“မင်းက ကိုယ့်မာမိကို မုန်းတီးရတဲ့အကြောင်းက အဲဒါလား ပြီးတော့ ကိုယ့်ကို စိန်ခေါ်ရတဲ့အကြောင်းရင်းကရော”

“ကျွန်မ အားလုံးကို ရုတ်သိမ်းလိုက်ပါပြီ၊ ကျွန်ုပ်ရဲ့စိန်ခေါ်မှုတွေ ကို ရှင်လည်း မမှပစ်လိုက်ပါတော့၊ ရှင်မှ မနစ်နာတာပဲလေ၊ ရှင့်ကို မပတ်သက်ချင်တော့ဘူး၊ နှုတ်ဆက်ပါတယ်၊ ရှင့်မာမိကိုလည်း စိတ် အေးချမ်းသာနေပါတော့လို့ ကျွန်မ စွန့်ပစ်လိုက်ပါပြီလို့”

သူမက အိတ်လေးကိုယူပြီး ထွက်သွားဖို့ပြင်တော့ သူ အထိတ် တလနဲ့နှင့် ကုမ္ပဏီအလုပ်ကနေ ထွက်သွားမှာကို စိုးရိမ်ပူပန်သွားမိ သည်။ စင်က အရမ်းတော်လွန်းတဲ့ ပဉ္စာရှင်တစ်ယောက်ပါ။ သူနှင့် လူမှုရေးတွေ မရှုပ်ထွေးစေပဲ သူ့ဝန်ထမ်းအဖြစ် ရှိနေစေချင်မိသည်။ ပြီးတော့ စင့်ကို မခွဲနိုင်သလိုဖြစ်သွားရ၏။ တော်တော် နှလုံးသားမာ ကျောတဲ့ ဖူးဖူးစင်ပဲ။ သူ ထင်မိတာက ငွေကြေးစည်စိမ်တွေအတွက် သူ့ကို ချမ်းကပ်တာဟုပဲ ထင်မိနေသည်။

“စင်”

“ဟင်...”

ရုတ်တရက် သူ့စိတ်တွေ ထိန်းချုပ်နိုင်သော အင်အားကင်းမဲ့သွား ကာ စင့်ကိုပွေ့ဖက်ကာ သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ရစ်သိုင်းပွေ့ဖက်ထားမိသည်။

“ဟင်... ရှင် ဘာလုပ်တာလဲ၊ ရှင်... ရှင် အခွင့်အရေးသမားပဲ/ ကျွန်မကို စော်ကားဖို့မကြံနဲ့နော်၊ ကျွန်မ အော်ပစ်လိုက်မှာ”

“အော်လေ မင်းကို ကိုယ် ချစ်တယ်၊ မင်းနဲ့ခွဲခွာရမှာ ကိုယ် အရမ်းစိုးရိမ်တယ်၊ ကိုယ့်ကို မထားခဲ့ပါနဲ့ စင်၊ ကိုယ့်အနားမှာပဲ နေပေးပါ၊ မင်းမရှိရင် မဖြစ်တော့ဘူး ထင်တယ်”

“ရှင်... ရှင်”

“ဒီလူ စင့်ကို စော်ကားဖျက်ဆီးပစ်ချင်တဲ့ အကြံအစည်နဲ့ သူ့ အခန်းထဲမှာ သီးသန့်ခေါ်ထားတာပဲ ဖြစ်သည်။ စင်ကလည်း သိသိ ကြီးနှင့် သူ့ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်တွေပေးဖို့အတွက် ချဉ်းကပ်လာခြင်း လည်း ဖြစ်သည်။ အခုတော့ စင်စိတ်တွေက သူ့ကို စိတ်သောက မရောက်စေလိုတော့ပေ။ ထူးဆန်းစွာဖြင့် သူမ ကျိန်စာကို ပယ်ဖျက်စေချင် လာသည်။ မီးအိမ်လေးက စင် ရှင် ရှုံးသွားပြီဆိုတော့ လှောင်ပြောင် စကားတွေပြောတာ ခံချင်ခံရပါစေတော့၊ သူ့ပုံစံက အရင်ကလို ခန့်ညား သပ်ရပ်မနေတော့ဘဲ ဖရိုဖရဲနှင့် နွမ်းဖက်နေသဖြင့် ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေ

ကြားမှာ သိက္ခာကျစရာဖြစ်နေသည်။ ရှင် ဒီလိုပုံစံကို တမင်ဖန်တီးပြီး စင့်ကို အယုံသွင်းထားလား၊ မုန်းလိုက်တာ၊ စင့်ရဲ့လက်စားချေမယူတွေကို ခင်တန်းပစ်တော့မည်ဖြစ်သည်။

“စင် တကယ်ပဲ ကိုယ့်ကို စွန့်ခွာသွားတော့မှာလားကွာ၊ ကိုယ့် အနားမှာ ဘယ်လိုဘဝမျိုးနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် နေပေးပါ။ မာမို့ရဲ့သားအဖြစ်က စွန့်လွှတ်ခြင်းကို ကိုယ် ခံယူတော့မယ်”

“ဟင်...”

သူမ ရုန်းထွက်သည်။ သူ့လက်မောင်းတွေက ပိုမိုတင်းကြပ်စွာ ရစ်သိုင်းဖက်တွယ်ထားသည်။ စင် အင်အားတွေမဲ့နေ၏။ သူ့ကို တင်းကြပ်စွာ ပြန်လည်ပွေ့ဖက်ထားချင်လာရ၏။ ရှင် လိမ်ညာဟန်ဆောင်နေမှန်း သိသိကြီးနဲ့ ကျွန်မဘက်ကနေ ဘာဖြစ်လို့ စိတ်တွေပျော့ညံ့စွာ ရှင့်အချစ်တွေကို လက်ခံတုံ့ပြန်ချင်ရတာလဲ။ ရှင့်အချစ်ကို ယုံကြည်မိလိုက်တာနဲ့ ကျွန်မ ကျဆုံးရပြီလေ။ ရှင်က အညှို့နဲ့ ကျွန်မဘဝကြီးတစ်ခုလုံးကို မီးလောင်တိုက်သွင်းပစ်တော့မှာပါ။ သူမ စိတ်တွေကိုထိန်းချုပ်ပြီး သူ့ရင်ခွင်ထဲကနေ ရုန်းထွက်လိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာက သူမ မျက်နှာလေးပေါ် ဖိကပ်ကျလာ၏။ ပူနွေးနာကျင်တဲ့ ဝေဒနာ စူးစူးရှရှလေး သူမ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေပေါ် ကျလာသည်။

“ချစ်တယ်။ ကိုယ် စင့်ကို အရမ်းချစ်တယ်။ စင့်အမုန်းတွေကို

ကိုယ် မခံစားနိုင်တော့ဘူး၊ စင် ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ပါ။ မာမို့ခေါ်ကနေ ဘာအထောက်အပံ့မှမယူဘဲ ကိုယ်တို့ဘဝကို တူထောင်ကြမယ်။ ဘယ်လိုလဲဟင် စင်”

သူ့မျက်ဝန်းအကြည့်တွေက သူမမျက်ဝန်းတွေထဲ ထိုးဖောက်တတ် ကြည့်နေသဖြင့် သူမ မျက်ဝန်းလေးတွေကို မှိတ်ပစ်လိုက်သည်။ လောကကြီးက ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ။ စင် သူ့ကို မုန်းချင်တယ်။ အရမ်းပဲ မုန်းတီးနာကျည်ပစ်ချင်တာပါ။ သူ့နှင့်စင်က ဘယ်လိုမှ စေ့စပ်ဖြန်ဖြေလို့မရတဲ့ ရန်သူတွေ။ လာရောက်ဆုံတွေ့ခြင်းဘဲ ရန်မီးပွားစေခဲ့သည်။

“ကိုယ့်ကို စင်က မုန်းနေလည်း စင် ပေးသမီး လက်တုံ့ပြန်မှုတွေကို ကိုယ် ခံယူပါမယ် စင်ရယ်။ ကိုယ့်ကို စင် ကျေနပ်လာရတဲ့အထိ ညှင်းပမ်းနှိပ်စက်ပါ။ ကိုယ် စိတ်သေ့ကတွေ့ရောက်ပြီး ဘဝပျက်နေအာ စင် တစ်မိစိမ့် ထိုင်ကြည့်ပါ”

“တော်ပါပြီ”

သူ ပြောတဲ့စကားတွေကို သူမ ဆက်ပြီး မကြားလိုတော့ဘူး။ ဘယ်ခမ်းသားလေးတွေကို တင်းတင်းစေပြီး သူ့အနားကနေ ရုန်းထွက်အခဲ့သည်။ လှည့်မကြည့်တော့ဘူး။ ကျွန်မ ရှင်ကို မုန်းရမယ်။ ချစ်လို့ ခြစ်ဘူးလေ။ ရှင်မာမိက ကျွန်မတို့လို မိန်းကလေးတွေကို သူ့နဲ့နှိုင်းပြီး

အထင်သေးလွန်းတယ်။ ကျွန်မဖေဖေက ရှင်မာမိကို သတ်ပစ်ချင်လောက်အောင် မုန်းတီးရွံရှာနေတာပါ။ ရှင်ကို ကျွန်မ မုန်းတယ်... မုန်းတယ်... အရမ်းမုန်းတာပဲ။ စွဲညီညာကို သူမ လုံးဝ မပတ်သက်ချင်တော့ဘူး။ အလုပ်ကနေထွက်ဖို့လည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“မင်းရဲ့ကိုန်စာတွေကို ကိုယ် ခံယူပါမယ်။ ကိုယ့်ဘဝပျက်နေတာကို စင် တစ်စိစိစိ ထိုင်ကြည့်ပါ”

သူမ ဘာမှ မကြားချင်တော့ဘဲ ကုမ္ပဏီကြီးရဲ့ လှေခါးထစ်တွေ ခပ်သွက်သွက်လေး ကျော်နည်းဖြတ်ကျော်လာခဲ့သည်။ စင်နုလုံးသားတွေ အပ်ချိန်ချိန်နှင့် ထိုးဆွလိုက်သလို နာကျင်နေရသည်။ သူမ ကုမ္ပဏီအပြင် ရောက်လာပြီး အငှားကားတစ်စီးကိုတားပြီး အိမ်ကိုပြန်လာခဲ့သည်။ အိမ်ပေါ်တက်လိုက်တော့ မီးအိမ်လေးရှိနေ၏။ ဖေဖေက စောစောပြန်လာတဲ့ သမီးအား စိတ်ပူပင်သလိုကြည့်နေ၍ သူမ အပြုံးလေးနှင့် ဖေဖေအနား ဝင်ထိုင်လိုက်ရသည်။

“ဖေဖေ”

“ဟင်...”

“သမီး အလုပ်ကနေ ထွက်ခဲ့တယ်။ သူဌေးတွေနဲ့က မပတ်သက်တာ အကောင်းဆုံးပဲလေ။ သမီးအတွက် တခြားကုမ္ပဏီတွေလည်း အလုပ်ခန့်ဖို့ အကြောင်းကြားလာပါတယ်”

“အင်းလေ သမီးလေးက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းကျောင်းတတ်သူပါကွယ်။ ဖေဖေ ယုံကြည်တယ်။ အရေးကြီးတာက သမီး အနာဂတ် နဲ့ရည်မှန်းချက်တွေ အောင်မြင်ဖို့ပဲလေ”

“စင့်ကို ယုံပါ ဖေဖေ။ သမီး အနာဂတ်က သမီးဘဝအတွက် အရေးအကြီးဆုံးပါပဲ ဘယ်တော့မှ ကျဆုံးမှုမရှိစေရပါဘူးနော်”

“အေးကွယ် ဖေဖေလည်း နေကောင်းပါပြီ။ အလုပ်ကိစ္စတွေ ပြန်လုပ်ဖို့ ဖေဖေမိတ်ဆွေဟောင်းတွေနဲ့ ဆက်သွယ်နေတယ်။ ကဲ... သူငယ်ချင်းတွေ စကားပြောကြဦး။ ဖေဖေ အပြင်ခဏသွားမယ်”

ဖေဖေ အပြင်ထွက်သွားသည်။ စင် အပြုံးတုတွေနဲ့ ဟန်ဆောင် နယ်မော ရွှင်မြူးပြနေရတာ စိတ်ပင်ပန်းစွာဖြင့် သက်ပြင်းမောကြီးကို နှုတ်ထုတ်လိုက်ပစ်မိသည်။ ဘေးမှာရှိနေတဲ့ မီးအိမ်လေးက ဟဲ့... စင် ဘာတွေဖြစ်လာတာပဲဟု မေးလိုက်မှ အသိတွေပြန်ဝင်လာသည်။

“စင် ရှင်... ရှင် ဘာဖြစ်လာတာလဲ။ ဦးလေးဖြူရှေ့မှာ ဟန်ဆောင် ပြုံးနေတာမဟုတ်လား။ စွဲညီညာရှေ့မှာ ရှင် အရူးတွေနဲ့ရင်ဆိုင် ခြေ မဟုတ်လား”

မီးအိမ်လေးက မကျေမနပ်အသံနှင့်မေးတော့ သူမ အထိတ်အလန့်နှင့် ပျာပျာသလဲ ငြင်းဆန်မိသည်။

“စင် နိုင်လာတာ သိလား။ စွဲညီညာရဲ့ပုံစံက ဖရိုဖရဲနဲ့ ဗုတ်

ပြတ်ခွင်းအတ်နေတယ်လေ၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ဆို အိပ်ယာထဲမှာတောင် လဲသွားတယ်၊ စင်က သာသာနဲ့နာနာ ထိုးနှက်ရိုက်ချိုးပစ်လိုက်တာ လေ”

“ဟုတ်လို့လား”

မီးအိမ်လေးက မယုံသလိုနှင့်ကြည်ပြီး မေးသည်။ ရှင့်မျက်လမ်း တွေက ကြေကွဲညှိုးရော်နေသလိုပင်။ ဟုတ်ရဲ့လား စင်ရယ်တဲ့၊ အဆီ ကလည်း ပျော့နေတယ်တဲ့၊ စင် ဒီထက်ပိုပြီး ဟန်ဆောင်ပြီးရယ်နိုင် စွမ်းမရှိတော့တာလား။ သူမစိတ်တွေ မလုံမလဲနှင့် ဟက်ခနဲရယ်တော့ မီးအိမ်လေး နှုတ်ခမ်းက စူတင်သွားသည်။

“ရှင် ကျဆုံးလာတာပါ၊ စွဲညီညာနဲ့ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က ရှင့်ကိုကြည့် ပြီး ပညာပေးလိုက်တာပဲနေမှာ၊ ရှင် မလိမ်စမ်းပါနဲ့ဟယ်၊ ရှင့်မျက်လမ်း အရိပ်တွေက တကယ့်ကို ဟန်ဆောင်ဖုံးကွယ်နိုင်စွမ်းတောင် မရှိတော့ ပါလား”

“မီးအိမ်လေး”

“ပြော”

“သူ... သူလေ ဟန်ဆောင်နေတာလားတော့မသိဘူးဟယ်၊ စင်နဲ့လက်ထပ်ပါရစေတဲ့၊ စင့်ဘဝနဲ့ထဲကို သူ့ ဝင်လာယ်တဲ့၊ သူ့အား မျက်စိနိမ့်ကျသွားတာကို စင် တစ်မိမိန့် ထိုင်ကြည့်နေပါတဲ့”

“မယုံနဲ့ စင်၊ အလကား ဟန်ဆောင်ပြတာ၊ စင်က သူ့ကို မဆီ မဆိုင် လာပြီး ပြဿနာရှာထားလို့ လက်စားချေချင်တာပါ၊ လုံးဝမယုံ နဲ့နော်၊ ဒီလို လူတန်းစားတွေက ရှင့်လိုကောင်မလေးကို ချစ်ပြီး ဘဝ ပျက်ခံမယ်တဲ့လား၊ အရူးပဲ မယုံနဲ့နော် စင်၊ လုံးဝပဲနော် စင် ဒုက္ခ ရောက်လိမ့်မယ်၊ မီးအိမ်လေးက သူတို့ကို စင်က နာကျည်းမှန်းတီးပြီး လက်စားချေစေချင်တာ။ စင်က ရှုံးလာပြီလား၊ ဒီလူ့ကို ချစ်မိနေလား”

“ဟင့်အင်း မချစ်ပါဘူး၊ မှန်းတာပါ၊ စင် အပြတ်ပြောပြပြီး အလုပ်တနေ ထွက်လာတာလေ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ကြောင့် အပြစ်မဲ့တဲ့ လူက စီးပွားရေးပျက် ဘဝပျက်ရတာမျိုးတော့ စင် မလုပ်ချင်ဘူး”

“စင်”

“စင် အနားယူတော့မယ်၊ မီးအိမ်လေး နည်းနည်းတော့ တုန်လှုပ် တယ်၊ စင်က အဲဒီလောက်အထိ စိတ်မမာဘူးထင်တယ်”

မီးအိမ်လေးက စွဲညီညာတို့အတန်းအစားတွေကို မယုံမိစေဖို့ အထပ်ထပ် သတိပေးနေသည်။ စင် ငိုပစ်ချင်လာရ၏။ အခန်းထဲကို ဝင်လာပြီး တစ်ယောက်ထဲ နာကျင်ကြေကွဲနေရင်း မျက်ဝန်းထဲမှ မျက်ရည် တွေက ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းကင်းမဲ့စွာ လိမ့်ဆင်းကျလာသည်။

အခန်း (၂၁)

“သား ညီညာ မင်း ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ၊ မင်း အရက် တွေကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ သောက်နေတာလဲ၊ လုပ်ငန်းတွေ ကို မာမိ အသက်ကြီးမှ ဦးစီးရမယ် ဟုတ်လား၊ မာမိ အသက်ကြီးမှ မင်းက သားမိုက်အဖြစ် ရက်စက်ပြတော့မှားလားဟင်”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသားအဖြစ်ကို မကြည့်ရက် စွာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားလာရသည်။ ညီညာ အရက်တွေသောက်နေ၏။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို သား ဒီလောက်အထိ စွဲလမ်းချစ်ခင်နေပြီလား၊ ဘုရားရေ... မိမိနှင့် စိတ်ဓာတ်ချင်းတူညီသော ကောင်မလေးကိုမှ သားက အရှူးအမူး စွဲလမ်းနေ၏။ ဒီကောင်မလေးက ရော အာဖြစ်လို့ မာယာများတာလဲ၊ အလုပ်ကထွက်သွားပြီတဲ့။ မင်းက

တန်ဖိုးကို စွဲတင်ပစ်လိုက်တာလား ဖူးဖူးစင်၊ ဒေါ်သတွေ ကြိတ်ပြီးဖြစ် နေရသည်။

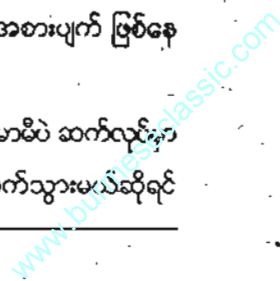
“မင်း ဘာဖြစ်လို့ ဒီလို ဖြစ်သွားရတာလဲ စွဲညီညာ၊ မင်းဘဝကြီး က အထိန်းအကွပ်မဲ့သွားပြီလား၊ ဘာမဟုတ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် တို့များကွာ”

“မာမိ ဘာမဟုတ်တဲ့ မိန်းမဆိုတဲ့စကားကြီးကို မသုံးစမ်းပါနဲ့၊ ဖူးဖူးစင်က ခပ်ညီညီ မိန်းကလေးတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး”

“တိတ်စမ်း”

ကိုခန့်နောင်ရဲ့ဝင်ကြွေးကို သားက ပေးဆပ်ရတော့မှာလား။ သစ္စာမြိုင် ရင်ကရှိုးရတော့မယ်၊ သားက အသိကင်းမဲ့စွာ လဲကျနေသည်။ မမြင်ရက်တော့။ ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်းမလေးနဲ့ပဲ သား နှစ်သက်မြတ် နီးရင် လက်ထပ်ပေးလိုက်ရမလား။ ဒီကောင်မလေးနဲ့တော့ မဖြစ်ပါဘူး။ မိမိကို ပြောသွားလိုက်တာ ဒီကောင်မလေး မိမိအကြောင်းတော့ သိနိုင် စရာမရှိပါဘူး။ သား သိသွားရင်လည်း မိမိ ဘယ်လိုမှ သားနှင့်ရင်ဆိုင် နိုင်စရာ မရှိတော့ပေ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် အအိပ်ပျက် အစားပျက် ဖြစ်နေ ရသည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ မင်းက မာမိကိုအပ်မှတော့ မာမိပဲ ဆက်လုပ်မှာပဲ၊ ဖူးဖူး ရှိပါသေးတယ်၊ မင်းက မာမိကိုထားပြီး ထွက်သွားမယ်ဆိုရင်

လည်း မင်း သွားပါတော့ စွဲညီညာ မာမိ မတားတော့ဘူး။”

မာမိက ပြောချင်တာတွေပြောပြီး ထွက်သွားသည်။ စွဲညီညာ ခေါင်းကို ထောင်မတ်နိုင်အောင် ကြိုးစားလိုက်၏ မရပေ။ မာမိ တောင် ပန်ပါတယ်ဗျာ သားလေ မာမိ သံသရာကြေးကိုပဲ ပေးဆပ်ရတော့ မလားပဲ။ စင့်ကို ချစ်တယ်ဗျာ၊ အရူးအမူးပဲ၊ သား ဒီကောင်မလေး ကို မုန်းတီးနာကျည်းလို့လည်း မရဘူး။ စင်ရဲ့စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်မှု ကို ဖြည့်စွမ်းပေးချင်တယ်၊ စင်က စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကြောင့် သားအနား ကို ချဉ်းကပ်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး မာမိ။ တစ်စုံတစ်ခုသောအကြောင်း သားဘဝကို ဒုက္ခပေးဖို့ ရောက်လာတာပါ။ မာမိ သိရဲ့လားဗျာ သူ ထထသည်။ မာမိအခန်းထဲသို့ သူ ရောက်လာတဲ့အချိန်တွင် တံခါးပိတ်ထား ကာ မာမိက သူ့ကို ထွက်သွားဖို့ပြောနေသည်။

“ထွက်သွား မင်း ထွက်သွားလေ စွဲညီညာ၊ မင်းကို ဒီလိုအခြေ မျိုးနဲ့ ငါ မမြင်ချင်ဘူး။ ထွက်သွား အမေသေရင်တောင် မင်း မလာ ခဲ့နဲ့တော့”

“မာမိ သားကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကံကြမ္မာတွေပါပဲ သား မိုက်မိလို့ မသတ်မှတ်ပါနဲ့၊ မာမိကို သား ချစ်တယ်၊ သားလိမ္မာပဲပြန် ချင်တာပါ။”

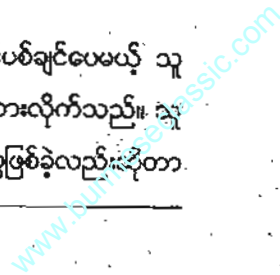
“ဖူးဖူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို မင်း လက်ထပ်ရင်တော့

မင်းကို သားအဖြစ် စွန့်လွှတ်မယ်၊ ငါ ဒီကောင်မလေးနဲ့ ရင်မခိုခိုင်ချင် ဘူး။ အကျောမာလွန်းတဲ့ ကောင်မလေးပဲ”

မာမိက အော်ဟစ်ပြောရင်း တံခါးဖွင့်မပေးပေ။ သူ ပြန်ထွက်လာ ခဲ့သည်။ ဖူးဖူးစင်ကို မာမိ မုန်းတီးနေတာ ဖူးဖူးစင်ဘဝကြောင့်လား၊ မာမိ အထင်လွဲနေတာပါ။ အကြောင်းအရာတစ်ခုကြောင့် ဖူးဖူးစင်က ချဉ်းကပ်တာပါ မာမိ။ သူ ဘယ်လိုရင်းပြီရမလဲ။ အသည်းပုံရင်ထိုးလေး တွေကို တွေ့ရတိုင်း သွေးဆုတ်ဖြူရောင်သွားတတ်တဲ့ မာမိကို သူ ဘာမှ ပြောမပြချင်ပေ။ သူ့အခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။ သူ့ဗီဒီယိုမှာထည့် ထားတဲ့ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးအား ထုတ်ယူကြည့်မိလိုက်မှ မင်း ဘာ ကြောင့် ကျိန်စာတိုက်ခဲ့ရတာလဲ။ တကယ်တော့ မင်းကို ငါ မေ့မစ်သင့် တာ။ မင်းဘဝကို ပျက်ဆီးပစ်သင့်တာပါ။ ဖူးဖူးစင် သူ့အနားမှာမရှိမှ သူ့ရင်တွေ နာကျင်ပူလောင်နေရသည်။

“စင် ကိုယ့်အနားကို ပြန်လာပါ။ ကိုယ့်ကို မာယာတွေနဲ့ မြူဆွယ် ဖြားယောင်းစမ်းပါ။ မင်း ကျေနပ်ပျော်ရွှင်မယ်ဆိုရင် ကိုယ် ပေးဆပ်ချင် ပါတယ်”

ရင်ထိုးလေးကို သူနှင့် အဝေးဆုံးကို လွှင့်ပစ်ချင်ပေမယ့် သူ ဘာဖြစ်လို့ မပြစ်ရက်ရတာလဲ။ ဗီဒီယို ပြန်ထည့်ထားလိုက်သည်။ သူ့ အန်ကယ်ဖြူနဲ့ သွားတွေ့မယ်၊ အတိတ်က ဘာတွေဖြစ်ခဲ့လည်းဆိုတာ

မေးရမယ်။ ကျွန်တော် ဘာတွေ ပြန်ပေးဆပ်ရမလဲလို့ မေးရမယ်။ ပူးဖူးစင်ကိုတွေ့ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ ပြင်းပြလာသည်။ သူ ကားတောင်မယူတော့ဘဲ ပူးဖူးစင်တို့ရပ်ကွက်ထဲ အငှားကားနှင့်ရောက်လာ၏။ အန်ကယ်ဖြူက ရပ်ကွက်ထဲကို ကားနှင့်လာတာ မကြိုက်ပေ။ သူ အိမ်လေးပေါ်တက်လာတော့ အန်ကယ်ဖြူ မရှိပေ။ ပူးဖူးစင်ကိုပဲ တွေ့ရသည်။

“စင်”

“ဟင်... ရှင် ဘာလာလုပ်တာလဲ”

“ကိုယ် အန်ကယ်ဖြူနဲ့ လာတွေ့တာပါ”

“ဖေဖေ မရှိပါဘူး။ ပြန်သွားပါ ကျွန်မက အလုပ်ထွက်လိုက်ပြီလို့ ဖေဖေကို ပြောထားပြီးပြီ။ ကျွန်မဖေဖေ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် လာမလုပ်ပါနဲ့ စွဲညီညာ ပြန်ပါ”

သူ့ပုံစံက ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်နေသည်။ လူကိုတောင် အနိုင်ရနိုင်ထူမတ်နေရ၏။ စင် ကြောက်လာသည်။ မီးအိမ်လေးလည်း ပြန်သွားပြီ။ ဖေဖေကလည်း အလုပ်ကိစ္စနှင့်ထွက်သွား၏။ သူက စင့်ဘတော် ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ ရောက်လာတာလား။ စင် ကြောက်လာမိသည်။

“ကိုယ် ပြန်မှာပါ။ စင့်ကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးဖို့ ရောက်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အန်ကယ်ဖြူကို ကိုယ် မေးစရာတစ်ခုလောက် ရှိနေလို့ပါ”

“ဘာမေးမှာလဲ။ ရှင်နဲ့ကျွန်မအဖေ ပတ်သက်စရာ ဘာမှမရှိဘူး။ ထွက်သွားပါ။ ရှင်က ကျွန်မ ဂုဏ်သိက္ခာကို ကျဆင်းအောင်လုပ်မယ့်သူပဲ”

“စင်”

သူ့အကြည့်တွေက စင့်ဆီ ရောက်သွားပြီး လှပချောမော နုပတ်နေတဲ့ ဖျက်နာလေးကိုကြည့်မိနေသည်။ မင်းနဲ့ကိုယ်က ရန်သူတွေလား ဘယ်လိုမှ စေ့စပ်ဖြန်ဖြေလို့မရတဲ့ အညှိုးအတေးတွေနဲ့ တစ်ယောက်အကျိုးစီးပွားကို တစ်ယောက်က ဖျက်ဆီးဖို့ပဲ စဉ်းစားနေတော့မှာလား။ သူ့ခြေလှမ်းတွေက ပူးဖူးစင်အနား ထိုးကပ်သွားသည်။

“ရှင်... ရှင် ဘာလုပ်တာလဲ။ ကျွန်မ အော်လိုက်မှာနော်။ ရပ်ကွက်က ရှင်ကို ဝိုင်းရိုက်လိမ့်မယ်”

“စင်”

“ကိုယ့်ကို ရပ်ကွက်က ဝိုင်းရိုက်တာကို စင်က တွေ့ချင်လို့လား”

“ရှင် ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ။ ကျွန်မကို အရှက်ခွဲဖို့အတွက် ဒီလောက်တောင်ပဲ အတင့်ရဲလှချည်လား”

“ဟုတ်တယ်ကွာ မင်း အော်လေ။ ဘာဖြစ်လဲ။ ငါ့ကို ပတ်ဝန်းကျင်က ဝိုင်းရိုက်ပါစေလေ”

“ရှင်... ရှင် အရိုက်ခံပြီး ကျွန်မကို အရှက်ခွဲမလို့လား။ ပြန်ပါ”

ဖေဖေတာလည်း ရှင်လာတာ မကြိုက်ဘူး”

“မပြန်ဘူးကွာ”

“ရှင်... ရှင်”

အဖြစ်သည်းလွန်းနေတဲ့ ကောင်မလေးကို သူ အသည်းယားလာသည်။ အသိတွေ ကင်းမဲ့ချင်လာ၏။ သူ့မျက်လုံးတွေထဲမှာ ဖူးဖူးစင်စင် လှပချောမောတဲ့ မျက်နှာလေးကို သူ့ပါးနှင့်အပ်ကာ ချစ်တယ်လို့ ဖြောပစ်ချင်လာသည်။ စွန့်လွှတ်လည်း သူ ခံယူမည်။ စင်နီဝေးရာမှာကို ကြောက်လာရသည်။

“ရှင်... ရှင်”

စင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ သူက ရှေ့သို့တိုးလာသည်။ အရက်တော်တော်မူးနေပုံရပြီး အသိမဲ့နေ၏။ စင် အော်လိုက်ပြန်ရင်လည်း ရပ်ကွက်ထဲကလူတွေ ဝိုင်းအုံလာပြီး အရှက်ကွဲရတော့မည်။ ရှင် တော်တော် အကြံပက်စက်တာပဲ။ ကျွန်မအပေါ် အညှိုးအတေးတွေ ကြီးလွန်းလိုက်တာ။ ရှင်အမေကြောင့် ကျွန်မဖေဖေ အရက်သမားကြီးဘဝရောက်ပြီး မိသားစုဘဝ ပျက်ရတာတောင် ကျွန်မဘက်က အလျှော့ပေးလိုက်ပြီပဲ။ သူ့မျက်ဝန်းတွေက တောက်ပနေပြီး သူ့မအနားသို့ တဖြည်းဖြည်း တိုးကပ်လာရာ သူ့မအတွက် နောက်ဆုတ်စရာမရှိတော့ဘဲ ကျောလေးနှင့် နံရံ ထိကပ်သွားသည်။

“စင့်ကို မောင် ချစ်တယ်။ မောင်နှလုံးသားတွေကပါ စူးစူးနှစ်နှစ် နှစ်မိသွားတာပါ စင်ရယ်။ ယုံပေးပါ မောင်လာတာ စင့်ဘဝလေးကို အရှက်တကွဲဖြစ်စေဖို့ဆန္ဒ လုံးဝ မရှိပါဘူးကွာ”

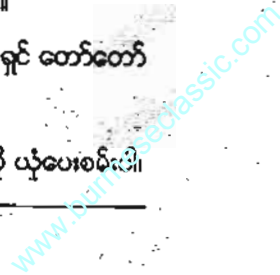
“မယုံဘူး ရှင်ကို မယုံဘူး ကျွန်မလို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ရှင် ချစ်တယ်ဆိုတာ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်မှုပဲ။ ရှင် လိမ်နေတာပဲ ကျွန်မကို မုန်းတီးနေတာပဲ”

“မဟုတ်ဘူး စင်၊ တကယ်မဟုတ်တာပါ။ မောင် ချစ်တယ်။ စင့်ကို လက်ထပ်ပါရစေ၊ စင့်ဘဝအတွက် မောင် မားမားမတ်မတ် စီတည်ပေးချင်တာပါ ယုံပါ စင်”

စင်က ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆန်နေပေသည်။ မောင် ဘယ်လိုရှင်းရမလဲ။ ဘယ်လို ရှင်းပြပေးမှ စင်က ယုံကြည်လက်ခံလာမှာလဲ။ သူ့စိတ်တွေ လွတ်ထွက်ချင်နေသည်။ စင့်ကိုပွေ့ဖက်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးကို ပေးပစ်ချင်လာ၏။ ဒီအတွက် စင် ကြိုက်သလို အပြစ်ပေး ဒဏ်ခတ်ပါစေတော့။ ထိန်းချုပ်ထားတဲ့စိတ်တွေ ပေါက်ကွဲကာ စင့်ခန္ဓာကိုယ်လေးပေါ် ပွေ့ဖက်ကာ သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ အပ်ထားမိသည်။

“ရှင် ဘာလုပ်တာလဲ၊ လူယုတ်မာ၊ လွှတ်နော်၊ ရှင် တော်တော် ပြန်ပက်စက်တာပဲ၊ လွှတ်နော်”

“မလွှတ်ပါရစေနဲ့ စင်ရယ်၊ မောင့်အချစ်တွေကို ယုံပေးစမ်းပါ။

မောင် စင့်ကိုချစ်တယ်၊ စင်နဲ့မဝေးချင်တော့ဘူးကွာ”

“လွှတ်... လွှတ်ပါ”

သူ့ အသံကင်းမဲ့စွာပေါက်ကွဲပြီး စင့်ရဲ့ကိုယ်လုံးလေးကို အနိုင်ကျင့်ကာ ဖက်မိသည်။ အိမ်လေးထဲမှာ နှစ်ယောက်ထဲရှိနေကာ ညပြန်၊ နောက်ပတ်ဝန်းကျင်က တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။ ပြီးတော့ စင် ချိန်းဆိုထားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟုလည်း ထင်နိုင်သည်။ သူ မူးနေ၏။ စိတ်ညစ်လွန်း၍ မသောက်ဖူးတဲ့အရက်ကို တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် သောက်မိနေ၏။ စင်တို့အိမ်လာတုန်းက စင့်ဖေဖေ အန်ကန်ဖြူခဲ့တွေ့ဖို့ပဲ။ မထင်မှတ်ဘဲ စင်နှင့် နှစ်ယောက်ချင်းတွေ့သောအခါ သူ့စိတ်တွေ ပေါက်ကွဲထွက်သွားရသည်။

“စင့်ကို မောင် ချစ်တယ်၊ စင် ယုံပါကွာ၊ မင်း မယုံရင်တော့ မောင် လုံးဝ မလွှတ်ဘူးကွာ၊ ချစ်တယ် စင့်ကို မောင် အရမ်းချစ်တယ်”

“အို... လွှတ်ပါ၊ ရှင့်ကို မယုံဘူး၊ မုန်းတယ်... မုန်းတယ်... လွှတ်ပါ”

“မလွှတ်ဘူးကွာ မင်း မယုံရင် မလွှတ်ဘူး၊ မင်း အော်လိုက်တော့ ပတ်ဝန်းကျင်လူတွေ မောင်ကို ပိုင်းရိုက်ကြမယ်၊ မောင်မာမီလည်း မင်း တစ်ချက်တည်း အလဲထိုးနိုင်ပြီလေ”

သူ ဒေါသတွေဖြစ်သွားပြီး ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ဆိုပြီး စင့်ကိုယ်လုံးလေး

ကို မလွှတ်တမ်း တင်းကြပ်စွာ ပွေဖက်ထားရင်း မျက်နှာချင်းထိကပ်ပစ်လိုက်သည်။ စင်က ရုန်းဖယ်ရင်း မောပမ်း ခြေကုန်လက်ပမ်းကြသလို ငြိမ်သက်သွားတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့ခေါင်းဆီမှ နာကျင်တဲ့ ဆဒနာကို ရုတ်တရက် ခံစားလိုက်ရပြီး မျက်လုံးတွေထဲမှာ အမှောင်ထူကာ အထပ်လိုက် ကျသွားသည်။

“ခွပ်...”

“ဟင်...”

“ခွပ်...”

“မီးအိမ်လေး တော်ပါတော့၊ ဆက်မရိုက်နဲ့တော့ ရပ်ပါ”

ယောက်ျားဆန်သော မီးအိမ်လေး ဘယ်ကနေရောက်လာမှန်း မသိဘဲ သူ့ခေါင်းကို ဒုတ်ခွဲ ဆင့်ကာဆင့်ကာ ရိုက်ပစ်လိုက်သဖြင့် သူမ အထိတ်တလန့်နဲ့ဖြစ်ရကာ မီးအိမ်လေးဆီမှ ဒုတ်ကိုဆွဲယူ ဖယ်ရှားပစ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၂)

“ဒီလူ့ကို အသေသတ်ပစ်ရမယ် စင်၊ ရှင့်ကို စော်ကားနေတာ မဟုတ်လား။ ကြည့်စမ်း အိမ်ပေါ်အထိတက်ပြီး စော်ကားတာ၊ ပိုက်ဆံ ချမ်းသာတယ်ဆိုပြီး ဒီလိုလာလုပ်လို့ ရမလား”

“တော်ပါတော့ မီးအိမ်လေးရယ် ဒီမှာ လုပ်ပါဦး။ သူ... သူ သေသွားပြီလား။ ခေါင်းမှာလည်း သွေးတွေနဲ့ လုပ်ပါဦး”

“ပစ်ထားလိုက် သေပစေဟာ၊ ဒီကိစ္စအတွက် မီးအိမ်လေး အပြစ် တွေအားလုံး ကျခံမယ်”

“မဟုတ်သေးပါဘူး မီးအိမ်လေးကလည်း ဆေးရုံပို့ရအောင် တော်ကြာ ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေရောက်လာရင် စင်ပဲ သိက္ခာကျရမှာ”
သူမ စိတ်ပူနေမိသည်။ စွဲညီညာ သတိမေ့လျော့သွား၍ သူမ လက်တွေ့က သူ့ခန္ဓာကိုယ်အား ပွေ့ယူမိလျက်သားဖြစ်နေ၏။ မီးအိမ်

လေးက စူးစိုက်ကြည့်ကာ မကျေနပ်ဖြစ်နေသည်။ ဖေဖေ ပြန်ရောက် လာတော့မှ ဘယ်လိုဖြစ်လာလည်းဆိုပြီးမေးတော့ စင်က မီးအိမ်လေး အထင်လွဲပြီး ရိုက်တာပါဟု ပြောမိသဖြင့် မီးအိမ်လေးက ဆယ်ခနဲ မော့ကြည့်၏။ စဉ်မျက်ဝန်းတွေက တောင်ပန်တိုးလျှိုးသော အရိပ်တွေနှင့် ပြန်ကြည့်မိသည်။

“သူက စင်နဲ့ စကားပြောနေတာပါ။ ဖေဖေကို လာတွေ့တာတဲ့၊ မီးအိမ်လေး အထင်လွဲတာပါ ဖေဖေ”

“မဖြစ်ဘူး ဆေးရုံပို့ရအောင် ခေါင်းမှာ သွေးတွေနဲ့”
ဖေဖေက ကားငှားပြီး ဆေးရုံကိုပို့သည်။ သူ့မှာ ကားမပါပေ။ ရှင် ဘာတွေဖြစ်နေရတာလဲ တကယ်ပဲ ကျွန်မအတွက် စိတ်သောကတွေ ချောက်ပြီး ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေတာလားဟင်။ ဆေးရုံကို သမီး မလိုက် နဲ့တဲ့။ မီးအိမ်လေးနဲ့ နေခဲ့တဲ့၊ စင် စိတ်မချ၊ သူ တစ်ခုခုဖြစ်သွားမလား။ သေသွားရင် ဆေးရုံကို စင်ပါလိုက်ခဲ့မယ်ဟုပြောတော့ ဖေဖေက နေခဲ့ တဲ့၊ စင် အင်အားမဲ့သွားသလို သူ ဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့ဟုပဲ ဆုတောင်း ပေးနေမိသည်။

“စင် ဘယ်လိုဖြစ်ရတာ၊ စင်ကိုယ်တိုင် စွဲညီညာကို ချစ်မိသွားပြီ ဆင်တယ်”

“အင်း...”

“ဘာ...”

“စင်လေ သူ့အတွက် အရမ်း စိတ်ပူနေတယ်၊ သူ တစ်ခုခုဖြစ် သွားမှာ စိုးရိမ်နေတယ်”

“မင်း ရူးသွားပြီ စင်၊ လုံးဝ ကျဆုံးမှုပဲ၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က မင်းကို လက်ခံမှာမဟုတ်ဘူးနော်၊ မင်းမာနတွေ ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲဟာ”

မီးအိမ်လေးက ယောက်ျားဆန်ဆန် နေထိုင်သူဖြစ်သည်။ စင်ကို လည်း ချစ်၏။ စင်ကိုစွန့်သမျှ စိတ်ရောလူပါနှစ်ပြီး အကူအညီပေးတတ် သူ ဖြစ်သည်။

“မီးအိမ်လေးရယ် စင် ဘာဖြစ်သွားလဲ မသိတော့ပါဘူး။ သူ့ အတွက် အရမ်း စိတ်ပူနေတယ်”

“အရူးမထစမ်းပါနဲ့ စင်၊ ဒီလူက နင့်ဘဝကို ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ ကြိုး စားနေတာပါ။ စင်ကို မချစ်ဘူး။ အလကား ဟန်ဆောင်နေတာဟာ”

စွဲညီညာ ဟန်ဆောင်ပြနေတာဟု စင် သိနေပေမယ့် စင်နှလုံး သားတွေက လက်မခံပေ။ သူ အယုအယ အကြင်နာတွေမှာ သာယာ နေမိသည်။ သူ့ကို စင် ချစ်မိသွားပြီလား မသိတော့ပါဘူး။ မီးအိမ်လေး ကတော့ ဒီလိုလူမျိုးတွေကို မယုံကြည်ဖို့ပဲ ပြောသည်။

“စင် စဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ စင်ကို ဒီလူက မုန်းနေတာပါ။ သူ့အပေါ် ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က စင်တို့မိသားစုရဲ့ရန်သူလေး စင် ဖေဖေကရော လက်ခံ

မယ်ထင်လား”

စင် သူ့ကိုချစ်လို့မရဘူးလား၊ စင်ရော သူ့ရော အပြစ်မဲ့ကြတဲ့ လူတွေလေး၊ လူကြီးတွေ ဖြစ်ဖျက်ခဲ့တာပဲ၊ စင် အခုမှ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလို တွေးရတာလဲ၊ သူ့ကို စိန်ခေါ်ခဲ့မိတာ စင်ပဲ၊ စင် နှလုံးသားတွေက သူ့ကို မုန်းတီးလို့မရတော့ဘူး။ ဖေဖေ ပြန်ရောက်လာသည်။

“မောင်စွဲညီညာ သတိရပါပြီ ဖေဖေ ထားခဲ့တယ်၊ သူက ဘာမှ ဖြစ်ပါဘူး ထားခဲ့ပါတဲ့”

စင် ပြာယာခတ်နေသဖြင့် ဖေဖေအကြည့်တွေက စူးရှနေသည်။ စင် ရဲ့အနာဂတ်လေး ဖျက်စီးဆုံးရှုံးသွားမှာ ဖေဖေ အကြောက်ဆုံးပင်။ သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့ တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့ရတာလဲ၊ အနားမှာ တစ်ယောက်ယောက်တော့ ရှိသင့်သည်။

“သမီး”

“ရှင် ဖေဖေ”

“မောင်စွဲညီညာနဲ့သမီး ဘာတွေပဲဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲ ဘတ်သက်ခဲ့ပါစေ မေ့ပစ်လိုက်တော့”

“ဖေဖေ”

“သူ့ဒဏ်ရာက မများပါဘူး၊ ဖေဖေတို့အတွက် အနာဂတ်ပဲ စဉ်းစားရမယ်၊ ဒီလိုလူတွေက သမီးနဲ့မလိုက်ဖက်ပါဘူး၊ သမီးနဲ့မောင်စွဲ

ညီညာတို့က သိပ်ချစ်မြတ်နိုးနေကြရင်တောင် မိဘတွေက တားမှား
သမီးကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ လက်ခံကြမှာ မဟုတ်ဘူးလေ”

ဦးကျော်စောဖြူကတော့ အချစ်ကြောင့် သမီးနှလုံးသားတွေ
ထိခိုက်ရန်သာသွားမှာ စိုးမိသည်။ မိမိလည်း အချစ်ကြောင့် ဘဝပျက်ခဲ့
၏။ ချစ်သူရဲ့သစ္စာမဲ့ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ သမီးက ရည်မှန်းချက်တွေကြောင့်
မားကာ ထူးချွန်ထက်မြက်သူ၊ ချောမောလှပပြီး ကျက်သရေရှိတဲ့ သမီး
လေး ဖူးဖူးစင်ကို သူ တာဝန်မဲ့ခဲ့သည်။ မဖြစ်ပါဘူး ပြန်ထူထောင်
မယ်၊ မီးအိမ်လေးကတော့ မိမိအား ဝေဒနာပန်းပြီး ပြန်သွားသည်

“ဖေဖေ”

“ပြော သမီး”

“သူ ဘယ်ဆေးခန်းမှာလဲဟင်၊ စင် ခဏလေးပဲ သွားကြည့်
ပါ၊ စင် သူ့ကို တောင်းပန်ချင်တယ်၊ တောင်းပန်စကားတွေပြောပြီး
စင် ပြန်လာခဲ့မှာပါ၊ နောက်လည်း သူနဲ့ ထပ်ပြီး မပတ်သက်တော့
ဘူးလို့ သမီး ကတိပေးပါတယ်နော်”

စဉ်မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်ဝိုင်းနေသည်။ ဇေ
ကို တောင်းပန်တိုးလျှိုးနေမိသည်။ စင် သူနဲ့ ခဏလေးဖြစ်ဖြစ် တွေ့
ပါတယ်၊ စင် ကျိန်စာအတွက် တောင်းပန်စကားတွေ ပြောချင်တာ
ဖေဖေရယ်၊ စင် ပတ်သက်ခဲ့တဲ့ စွဲညီညာရဲ့အမေက ဒေါ်သစ္စာမြိုင်မိ

မပြောချင်ပေ။ အားလုံး မေ့ပစ်တော့မယ်။ သူ တကယ်ပဲ စဉ်ကြောင့်များ
ဘဝပျက်သွားရတော့မှာလား။ အဲဒီလို မလုပ်ပါနဲ့ ကျွန်မ ပြန်ပြီး တောင်း
ပန်ပါတယ်၊ ရှင်နဲ့ကျွန်မ အမုန်းတွေ၊ အညှိုးအတေးတွေ ကြေအေးကြ
ရအောင်နော်၊ ကိုယ့်ဘဝ တိုးတက်ရေးအတွက် တက်တက်ကြွကြွ
ကြိုးစားလုပ်ကြရအောင်။ ဖေဖေက သမီးကို နောက်ဆုံးအဖြစ် ခွင့်ပြု
မယ်၊ နောက်ထပ် ပတ်သက်စရာ မလိုတော့ဘူးဟု ကတိတွေတောင်း
ပြီး သူရှိနေတဲ့ ဆေးခန်းကို ပြောပြသည်။

“မနက်မှ သွားတော့ပါ သမီး မောင်စွဲညီညာက နှစ်ရက်လောက်
ဆေးခန်းမှာ အနားယူမယ်တဲ့၊ ဘာပြဿနာမှ မရှိပါဘူး သူ လွန်
တာတဲ့”

ဖေဖေက ခွင့်ပြုပေမယ့် မနက်ဆိုတာကြီးကို သူမ စောင့်နေရတာ
စိတ်မောနေမိသည်။ ရှင်က စဉ် ကိုမုန်းတီး နာကျည်းနေတာပါ။ အချစ်
ဆိုတာ မရှိနိုင်ပါဘူး။ စင် မယုံကြည်ပေမယ့် စင် နှလုံးသားတွေက သူ
အချစ်တွေကို လက်ခံချင်နေသည်။

“စင် ဒုက္ခရောက်တော့မယ်၊ ဒီလူ့ကို မယုံနဲ့၊ အလကားလူ
ဇိုက်သတ်ပစ်ချင်တယ်”

မီးအိမ်လေး သူ့ကို မုန်းတီးသွားအောင်လည်း စင်ပဲ ဇေဖေ
ဒိုင်ယာရီကို ပြခဲ့တာပါ။ မီးအိမ်လေးက စဉ်ကို မတရားလုပ်တာမျိုး

ခွင့်မလွှတ်တတ်ပေ။ ညက တော်တော်လေး အိပ်ပျော်စေရန် ကြိုးစားရသည်။ မနက်မိုးလင်းတော့ စင် စောစောထပြီး အလှအပတွေ ပြင်မိသည်။

“စင် ညည်း မာနတွေ ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲဟယ်၊ ဒီလူကို မယုံနဲ့၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့သားက ညည်းနဲ့ ဘယ်လိုမှ မနီးစပ်နိုင်ပါဘူး”

မှန်ရှေ့မှာ စင့်မျက်နှာလေးက ရီစေညှိုးငယ်နေသည်။ စင့် နှလုံးသားတွေထဲမှာ နာကျင်နေရ၏။ သူ ဘာမှမမြှုပ်ဘူးဆိုတာ သူမ အသေအချာ ကြည့်ချင်သည်။

“သမီး”

“ရှင် ဖေဖေ”

“နောက်ဆုံးအကြိမ်ပဲနော် မောင်စွဲညီညာနဲ့ ထပ်ပြီးပတ်သက်တာ ဖေဖေ လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူး။ ထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့ သမီးအနာဂတ်မှာ ကြေကွဲဝမ်းနည်းစရာတွေနဲ့ မတွေ့ကြုံစေချင်လို့ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ စိတ်ချပါ ဖေဖေ၊ စင် ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပါပြီ၊ သူနဲ့ စင်က ချစ်သူတွေမဟုတ်ပါဘူး”

“သွားတော့ သမီး”

ဖေဖေကို ဒေါ်သစ္စာမြိုင်အကြောင်း မပြောပြမိတာ စွဲညီညာကို ဖေဖေ မှန်းတီးသွားမှာ စိုးရိမ်မိ၍ဖြစ်ကြောင်း စင် တဖြည်းဖြည်း သိလာ

ရိသည်။ စင့်စိတ်တွေ မာကျောမယ်ထင်ခဲ့တာ၊ အရမ်းပျော့ညံ့နေ၏။ ဆေးခန်းကိုဝင်ရောက်တော့ သူ့ခေါင်းမှာ ပတ်တီးအဖွေးသားနှင့်ဖြစ်နေသည်။

“ကျွီ...”

“ဟင်...”

သူနာပြုဆရာမလေးက သူမ ဝင်လာတာမြင်တော့ နှုတ်ဆက်ပြီး အပြင်သို့ ထွက်သွားသည်။

“စင် မင်း... မင်း စင် မောင့်ဆီကိုလာတယ် ဟုတ်လား၊ စင် ဟုတ်ပါတယ်နော်”

မောင်တဲ့ အမြင်ကတ်လိုက်တာ။ သူ့ခေါင်းကဒဏ်ရာက နည်းနည်းတော့ ပြင်းထန်ပမှပင်။ သွေးတွေစွဲနေသည်။ စင့်စိတ်တွေက ထူးဆန်းစွာဖြင့် သူ့ရှင်ခွင်ထဲ ပြေးဝင်ငိုပစ်ချင်နေသည်။

“စင်”

“ကျွန်မ ရှင့်ကို တောင်းပန်ဖို့လာတာပါ”

“စင်က မောင့်ကို ဘာတောင်းပန်ရမှာလဲ၊ မောင်နဲ့ဆုံဆည်းခွင့်ရအောင် အမှတ်တရလေးလုပ်ပေးလို့ မောင်က ကျေးဇူးတင်နေတာပါ”

ဗွှန်း... သူ့စကားတွေကတော့ ရွှန်းရွှန်းဝေနေတာပဲ။ ရှင့်ကို မယုံပါဘူး၊ စင့်လို မိန်းကလေးကို ဒီလောက်အထိ ရှင်က ချစ်နေတယ်

ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားဟင်။ ဖူးဖူးစင် စိတ်တွေကို မပျော့ညံ့လိုက်ခဲ့ အလကားလူ သူ့ရဲ့ ထူအမ်းစိုရနေသည့် နှုတ်ခမ်းတွေက ပြုံးနေသည်။

“ကျွန်မက ကျိန်စာကို ပြန်ရှင်သိမ်းပါတယ်။ ရှင်ကိုလည်း ကျွန်မ ကြောင့် ဘဝပျက်သွားမှာ မလိုလားပါဘူး ကိုစွဲညီညာ”

“ဘယ်ဆိုးလို့လဲ၊ မင်းက မောင့်ကို တရိုတသေနဲ့ ကိုစွဲညီညာ လို့တောင် ခေါ်နိုင်သွားပြီလား စင်”

“အားလုံးကို မေ့ပစ်လိုက်ပါ ကိုစွဲညီညာ၊ တစ်ယောက်ကိုတစ် ယောက် မပတ်သက်ခဲ့ဘူးလို့ပဲ သတ်မှတ်လိုက်ပါတော့နော်”

“စင်”

“ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်၊ နောက်ထပ်လည်း ရှင် လာပြီး မပတ်သက်ဖို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ကြားမှာ အချစ်ဆိုတာ ဘယ် တော့မှ ဖြစ်တည်လာနိုင်စရာအကြောင်း မရှိလို့ပါ”

“ဘာကြောင့်လဲ စင်၊ မောင် အသိချင်ဆုံးက အဲဒါပါ။ မောင် မွေးနေ့မှာ မောင်ရဲ့ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုတွေပျောက်ပျက်သွားအောင် မင်း ကျိန်စာတိုက်ကဲ့တာ ဘာကြောင့်လဲ စင်၊ မောင် အဲဒါကို အသိချင်ဆုံးပါပဲ၊ ပြောပါဦး”

“ပြောပြမယ်လေ၊ ရှင်အမေ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က ကျွန်မအဖေရဲ့ ငယ်ချစ်ဦးပါ။ ရှင်အမေကြောင့် ကျွန်မအဖေ အရက်သမားကြီးစွာစီ

ယောက်အဖြစ်နဲ့ ဘဝပျက်ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီလောက်ပဲသိထားပါ ကိုစွဲ ညီညာ”

“စင်”

“ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်။ အညှိုးအထားတွေ အာဏာတွေ မရှိကြကြေးပဲနော်၊ ကျွန်မကို ချစ်တယ်ဆိုတာ တကယ်ပဲဆိုရင်လည်း လုံးဝ မဖြစ်နိုင်လို့ မေ့ပစ်လိုက်ပါတော့၊ ကျွန်မဖေဖေသာ ရှင်က ဒေါ်သစ္စာ မြိုင်ရဲ့သားဆိုတာသိသွားရင် ဘယ်လိုမှ လက်ခံမှာမဟုတ်လို့ပါ။ ဖေဖေ က ရှင်မာမိုကို အရမ်းမုန်းတီး နာကျည်းနေတယ်။ စင် တောင်းပန်ခါ တယ်။ အားလုံးကို မေ့ပစ်ပေးပါ”

“စင်ရော မောင်ကို မေ့ပစ်နိုင်လို့လားကွာ၊ လူကြီးတွေဖြစ်တဲ့ကိုစွဲ က ကိုယ်တို့နဲ့ဆိုင်ဘူးထင်တယ်။ မောင်တို့ လက်ထပ်မယ်”

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ကျွန်မ လာတောင်းပန်တာတစ်ခုပါပဲ။ ရှင်ကို ရန်စ စိန်ခေါ်တဲ့သူက ကျွန်မဖြစ်နေလို့ပါ”

“စင်”

သူမ ဆက်ပြီး စကားပြောနိုင်တဲ့ အင်အားတွေ မရှိတော့။ သူ့ ရှေ့မှာ ဒူးညွတ်ခွေကျသွားချင်လာသည်။ စင် ငိုမိတော့မယ်။ မောင်ကို စင်လည်း ချစ်နေပါပြီဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေ စင် နှုတ်ခမ်းလေးပဲမှ ဖွင့်အံ့ထွက်ကျလာတော့မည် ဖြစ်သည်။ စင် အခန်းအပြင်ဘက်သို့ထွက်

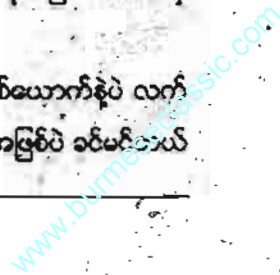
လာခဲ့၏။ စင်ဟု ကြော့ခေါ်လိုက်တဲ့အသံက သူမဆီ ပြေးကပ်လိုက်ပါ
 လာသည်။ ဟုတ်တယ် သူ့နဲ့စင်က ဘယ်လိုမှ ပေါင်းစပ်ညှိနှိုင်းဆွေးနွေး
 လို့မရနိုင်တဲ့ ရန်သူတွေပဲ။ ဖေဖေက ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ကို အရမ်းမုန်းတီး
 ရှိရာနေတာပါ။ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေလိမ့်ကျတော့မတတ်
 ပြည့်လှုံလာသဖြင့် မျက်ရည်စတွေ ပြုတ်ကျမလာအောင် မျက်တောင်
 ကော့လေးများဖြင့် ပုတ်ခတ်ထိန်းနေရသည်။ စဉ့်နုလုံးသားတွေ နာကျင်
 နေ၏။ စင်လည်း မောင်နဲ့ဝေးကွာသွားရမှာကို ကြောက်နေသလိုပါပဲ။
 စိတ်တွေက ပျော့ညှိနေသည်။ မီးအိမ်လေးပြောသလိုပဲ စင် ကျဆုံးသွားပြီ
 လား။ အငှားကားတစ်စီးကိုတားပြီး စင် ပြန်လာခဲ့သည်။

အခန်း (၂၃)

သား ညီညာ ဘယ်ရောက်နေပြီလဲ၊ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်အိမ်ကို သား
 ညီညာ ညဉ့်နက်တဲ့အထိ ပြန်ရောက်မလာခဲ့ပေ။ သားက မိမိအပေါ်
 သံယောဇဉ်ကင်းမဲ့စွာ ဖူးဖူးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးဆီပဲ သွားနေပြီလား။
 သားကိုလည်း ရင်ဆိုင်ရမှာ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ကြောက်နေမိသည်။ မိမိရဲ့
 အတိတ်က အရှက်ရစရာ အကြောင်းကိစ္စတွေကို ဖူးဖူးစင်ဖူး သိနေ
 တာလား။ မိမိ အတိတ်အကြောင်းတွေကို သား သိသွားမှာ အကြောက်
 ဆိုးပင်ဖြစ်သည်။ သား အသံမကြားသေးဘူး ဘာဖြစ်လို့များ ပြန်မလာ
 ရတာလဲ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်လိုက်ပြီး အိပ်ယာမှ
 စေလိုက်သည်။

“မာမိ သား ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ပဲ လက်
 ထပ်ပါရစေ၊ မှူးကို သားသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အဖြစ်ပဲ ခင်မင်ဘယ်

မာမိ ပူးပူးစင်ကို သား ချစ်နေပြီ”

ဒီကောင်မလေးက ဘယ်လောက်အထိများ စွဲဆောင်နိုင်လို့ တည်ငြိမ်ခန့်ညားတဲ့ သား စွဲညီညာက အရှူးအမှူး စွဲလန်းနှစ်သက်သွားရတာလဲ။ အရှူးအမှူးပဲ တစ်ချိန်က ကိုခန့်နှောင်လိုပါပဲလား။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့် အခန်းထဲကနေ ထွက်လာခဲ့သည်။ မိမိခြေလှမ်းတွေပင် မခိုင်ချင်တော့။ စိတ်တွေ ညှိုးနွမ်းချိနဲ့စွာ လဲပြိုကျသွားချင်နေသည်။ မိမိလက်ကိုင်ဖုန်းကနေ သား ညီညာဆီ ဖုန်းဆက်ဖို့ပြင်ပြီးမှ မဆက်ချင်တော့။ သားက မိမိကို စွန့်ခွာသွားပြီပဲ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အတွက် မိခင်ကို စွန့်ခွာပစ်သွားတဲ့ သားမိတ်၊ နေပါစေ ပူးပူးစင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးနဲ့လက်ထပ်လို့ကတော့ အပွေ့ပြတ်ပဲ။ ဒီကောင်မလေး အကြည့်တွေက မိမိလို ဂုဏ်သိဒါကတွေကြီးမားတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် သူဌေးမကြီးကိုပင် မထိလေးစားနဲ့ မီးလောင်တိုက်သွင်းတော့မလိုဖြစ်နေသည်။ မဖြစ်ပါဘူး အကျောမာတဲ့ ချွေးမမျိုးပဲ။ တစ်ဦးတည်းသောသား အမြဲတမ်း လိမ္မာခဲ့တာပဲ။ မိခင်စကားကို ဘယ်တော့မှ ပယ်ရှားခဲ့တာ မဟုတ်။ အခုမှ ဒီကောင်မလေးရဲ့ မာယာညွတ်ကွင်းမှာ တိုးဝင်သွားရသည်။ ရင်ပူလိုက်တာ ရေခဲသေတ္တာထဲမှ ရေကို တုန်ခါနေတဲ့လက်တွေနဲ့ ယူပြီး သောဂင်လိုက်၏။ ရင်က ပို၍ပူလောင်သွားသည်ဟု ထင်သည်။

“ကိုယ့်စိတ်နဲ့ မနှိုင်းပါနဲ့ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်၊ တစ်ချိန်က ဒေါ်သစ္စာမြိုင်

လည်း ကျွန်မတို့လိုတဝဲမျိုးက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ မဟုတ်လား”
ပူးပူးစင် ပြောခဲ့တဲ့စကားတွေကို ကြားယောင်မိတိုင်း မိမိစိတ်တွေက အထိန်းအကွပ်မဲ့စွာ “ချောက်ချားလာရသည်။ ဒီကောင်မလေး ပူးပူးစင် ဘယ်လိုကောက်မလေးမျိုးလဲ မိမိ အတိတ်ဘဝကိုပင် သိနေတာလား။ သားရယ် မာမိကို မရက်စက်ပါနဲ့၊ ဟုတ်တယ် သားက တီခန့်နှောင်အတွက် ပေးဆပ်ဖို့ဖြစ်နေတာပါ။ သားပုံစံက လုံ့လ ပြောင်းလွှဲသွားတာပဲ။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းခန့်နေသည်။

“သား ဘယ်ရောက်နေလဲ၊ မာမိဆီတောင် ပြန်မလာတော့ဘူးလား။ ပူးပူးစင်ကိုပဲ မင်း ရွေးချယ်လိုက်တာလား သားရယ်”

သား အခန်းလေးထဲသို့ ဒေါ်သစ္စာမြိုင် ဝင်လာခဲ့သည်။ သား အမိနှစ်ယောက် ချစ်ခင်ယုယစွာ ပွေ့ဖက်ပြီး ရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံကြီးက ဆီးကြိုနေ၏။ သားက မရှိပေ။ အိပ်ယာပေါ်မှာ လုံးဝ အိပ်စက်ထားခြင်း ခန့်ပေ။ ရင်ထဲမှာ ပူလောင်သွားရသည်။

“ငါ့အချစ်ဆုံးသား၊ သံယောဇဉ်အတွယ်တာဆုံးသား၊ အလိမ္မာဆုံး သားကို ညည်းက ဖြားယောင်းသွေးဆောင်နိုင်ခဲ့တာပဲ၊ အရမ်းကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ကောင်မပဲ”

သားကို မိမိရင်ခွင်ထဲကနေ ဆွဲယူခေါ်ထုတ်သွားတဲ့ ပူးပူးစင်ကို ဒီမိ မုန်းတီးနေမိသည်။ ညည်းက ကျုပ်နဲ့တော်တော်တူတာပဲ။ မှီသား

ဖြူစင်မှုမရှိဘူး။ မိန်းမလည်မ၊ သားရဲ့စာကြည့်စားပွဲမှာ မိမိ ဝင်ထိုင်မိသည်။ ဖွင့်လှက်သားရှိနေတဲ့ မှတ်တမ်းစာအုပ်လေးရဲ့ စာမျက်နှာပေါ်မှာ စာလုံးတွေဆီ မိမိအကြည့်တွေရောက်သွားတော့ အထိတ်တလန့်နှင့် မိမိမျက်လုံးတွေ ပြူးကျယ်သိုင်းစက်သွားရ၏။ မျက်ဝန်းတွေက တစ်ခထခြင်း ဝေသီမှုန်ဝါးသွားရကာ အဓိပ္ပာယ်ပေါ်လွင်အောင် အထပ်ထပ် ဖတ်မိသည်။

“ဖူးဖူးစင် မင်းက ဘာသဘောနဲ့ ငါ့ရဲ့မွေးနေ့ပွဲမှာ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးကို ငါ့ရင်ဘတ်မှာ လာချိတ်ဆွဲခဲ့ရတာလဲ။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ ပြောစမ်းပါ။ ပြီးတော့ မင်းက ကျွန်တို့ကိုက်ခဲ့တယ်။ မွေးနေ့မှ နောက်နှစ်ပေါင်းများစွာ စိတ်သောကတွေ အခက်အခဲ ဒုက္ခတွေနဲ့ကြုံတွေ့ရပါစေတဲ့၊ ဘာကြောင့်လဲ အဲဒါဘာကြောင့်လဲကွ”

“ဟင်...”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင် သွေးဆုတ်ပြူရော်စွာ ဂုန်းခနဲ ထရပ်လိုက်မိသည်။ ဖူးဖူးစင် သားကို လာရောက်ပတ်သက်မှုက မိမိလုပ်ရပ်တွေနှင့် တစ်ထပ်တည်းကျနေသည်။ ဘာကြောင့်လဲသားက ဒီအကြောင်းတွေကို ဘာဖြစ်လို့ မိမိကို မပြောပြတာလဲ။

“မာမိ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးကိုမြင်တိုင်း အထိတ်တလန့်နဲ့ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေသလိုပဲ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

သားက မေးဖူးသည်။ ထိုအကြောင်းအရာတွေကြောင့်ပဲဖြစ်နိုင်၏။ သားက မိမိအပေါ် လေးစားချစ်ခင်သူပဲ။ မိမိ စိတ်သောကရောက်မည့်အလုပ်တွေကို ဘယ်တော့မှ မလုပ်တတ်သူ။ ဖူးဖူးစင် ညည်းဘယ်သူလဲ။ ကျွန်ုပ်ရဲ့အထိတ်အကြောင်းတွေကိုသိနေတဲ့ ညည်းက ဘယ်သူလဲဟင်။ သားရင်ဘတ်မှာ ချိတ်ဆွဲခဲ့သော ရင်ထိုးလေးက ဘယ်မှာလဲ။ သားကို မျူးသခင်က သားမွေးနေ့မှာ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးတစ်ခု လက်ဆောင်ပေးဖူးသည်။ မိမိ အထိတ်တလန့်နှင့် မျူးသခင်အား ပြန်၍ ပေးပစ်ခဲ့သည်။

“ရင်ထိုးလေးရော ဘယ်မှာလဲ။ သား ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ပြီလားပဲ”

ဒေါ်သစ္စာမြိုင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားစွာဖြင့် သား အခန်းထဲမှာ ချာဖွေမိသည်။ သား အဝတ်ဗီဒီထဲမှာတွေ့ရသဖြင့် ရင်ထိုးလေးအား အုန်တုန်ရိရိဖြင့် ထိတ်လန့်တကြား ဆုတ်ကိုင်ထားရင်း သားလက်ကိုင် ဖုန်းကို ဆက်လိုက်သည်။

“သား မင်း ဘယ်မှာလဲဟင်။ ဘယ်ကိုရောက်နေလဲ။ မာမိကို ပြောစမ်းပါ”

“သား ဆေးခန်းမှာရောက်နေတယ် မာမိ။ ခေါင်းမှာ ခက်နည်းအင်ရာရသွားလို့ပါ။ မနက်ဖြန် ပြန်လာမယ် မာမိ။ စိတ်မပူပါနဲ့ ဒဏ်ရာ

က ပြင်းထန်ပါဘူး”

“မာမိ အခုပဲ လာခဲ့မယ်၊ မင်းတက်နေတဲ့ ဆေးခန်းနဲ့ အခန်းနံပါတ် ပြောပါ”

သားက သူတက်နေတဲ့ ဆေးခန်းနှင့် အခန်းနံပါတ်ကိုပြောသည်။ ဒရိုင်ဘာအား ချက်ချင်း ကားထုတ်ခိုင်းပြီး သားဆီ ထွက်လာခဲ့သည်။ မိမိစိတ်တွေ လှုပ်ရှားလွန်းနေသဖြင့် ခြေလှမ်းတွေက ယိုင်ခွေတုန်ရီနေ၏။ မိမိလက်ထဲမှာ အသည်းပုံရင်ထိုးလေးအား တင်းကျပ်စွာ ဆုတ်ကိုင်ထားရင်း သားအခန်းထဲ ဝင်းလာခဲ့သည်။

“သား”

“မာမိ”

“ဒီရင်ထိုးလေးကို မင်းရင်ဘတ်မှာ ဘယ်သူလာချိတ်ခဲ့တာလဲ”

“ဖူးဖူးစင်ပါ မာမိ”

“ဖူးဖူးစင် ဘယ်မှာလဲ၊ သူ့ရိုတ်တွေရာကို မာမိ သွားချင်တယ် မာမိကို လိုက်ပို့ပေးစမ်းပါ သားရယ်”

“မသွားပါနဲ့ မာမိ၊ သားနဲ့ဖူးဖူးစင် ဘာမှပတ်သက်စရာအကြောင်း မရှိတော့ပါဘူး။ အရင်ကလည်း ရိုးရိုးသားသားပဲ ပတ်သက်ခဲ့ကြတာပဲ”

“မဟုတ်ဘူး သား၊ ဖူးဖူးစင်နဲ့မာမိ တွေ့မှဖြစ်မယ်၊ အဲဒီဖူးဖူးစင်က မာမိ ရှာနေတဲ့ မာမိချွေးမလောင်း ကိုခန့်နှောင်ရဲ့သမီးလေးဖြစ်တာပဲ”

မလားလို့”

“ဗျာ...”

မာမိစကားကြောင့် သူ ထပြီး ခုန်မတတ် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်သွားရသည်။ မာမိက အတိတ်ကအကြောင်းတွေကို အကျဉ်းချုံးရှင်းပြသည်။

“မာမိ ပေးဆပ်ချင်နေခဲ့တာပါ၊ အမှားတွေအတွက် ကိုခန့်နှောင်ကို သံသရာကြွေး ဆပ်ချင်နေခဲ့တာပါ”

“ဖူးဖူးစင် အဖေနာမည်က ဦးကျော်စောဖြူပါ မာမိ၊ ဒါပေမဲ့ ဦးခန့်နှောင်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်လေ”

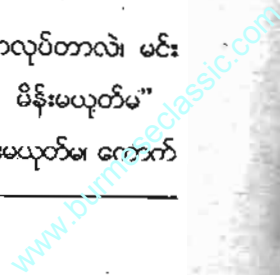
“မာမိဆီမှာ ကားပါတယ် သွားရအောင်၊ ဪ... သားဒဏ်ရာက ရှိသေးတာပဲ၊ သား နေခဲ့၊ မာမိ လိပ်စာပဲယူသွားမယ်၊ ဖူးဖူးစင်က ကိုခန့်နှောင်ရဲ့သမီးလေးဆိုရင်တော့ သားဆီကိုလွှတ်လိုက်မယ်နော်”

သားဆီက ဖူးဖူးစင်ရဲ့လိပ်စာကိုယူပြီး မိမိ ကားဆီရောက်လာသည်။ မိမိ ဒရိုင်ဘာကလည်း ဖူးဖူးစင်အိမ်ကိုသိ၍ အတော်ပဲဖြစ်သွားချ၏။ ဖူးဖူးစင်အိမ်ရောက်တော့ ကိုခန့်နှောင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ကိုခန့်နှောင်”

“ဟင်... မင်း... မင်း သစ္စာမြိုင်း၊ ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ မင်း သွက်သွားစမ်း မင်းမျက်နှာကို ငါ မတွေ့ချင်ဘူး၊ မိန်းမယုတ်မ”

“ဟုတ်ပါတယ် ကိုခန့်နှောင်ရယ် သစ္စာက မိန်းမယုတ်မ၊ ကောက်

ကျစ်တဲ့ မိန်းမပါ။ မာယာတွေနဲ့လှည့်ဖြားသိမ်းသွင်းပြီး ကိုခန့်နောင်ရဲ့ စည်းစိမ်တွေကို အပိုင်ချိုင်ခဲ့တာပါ။”

ကိုစွဲညီညာရဲ့မိခင် ဒေါ်သစ္စာမြိုင်ရဲ့အသံကြောင့် ဒီမိန်းမကြီး သူ့သားပျောက်နေလို့ စင့် ဆီလာပြီး ပြဿနာရှာတာဖြစ်မည်ထင်ပြီး စင် အခန်းထဲကထွက်လာတော့ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က ဖေဖေခြေသလုံးကို ဖက်ကာ တောင်းပန်နေသည်။

“သစ္စာ အရှက်တွေ နောင်တတွေနဲ့ ကိုခန့်နောင်ကို ရှာနေခဲ့တာ ကြာပါပြီ။ အဲဒီအတွက် သစ္စာကို ပေးချင်တဲ့အပြစ်တွေ ပေးပါနော်။ သစ္စာ ခံယူပါမယ်”

ဖေဖေက ဘာမှဆက်မပြောဘဲ ဒေါ်သတွေ ပြေသွားသလိုဖြင့် ငြိမ်သက်သွားသည်။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က စင့်ကိုတွေ့တော့ စင့်ဘက်သို့ လှည့်လာ၏။ စင့် လက်လေးတွေကို တင်းကြပ်စွာ ဆုတ်ကိုင်သည်။

“သမီးလေး စင် ရယ်၊ ညည်းလေးက သားဆီလာပြီး လက်တံ့ ပြန်ဖို့ ကြိုးစားပေလို့ပဲ မာမိတို့ ပြန်ဆုံရဇာပါ”

“ရှင်...”

“မာမိရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သားအတွက် ချွေးမလောင်းရှာနေ တာ ကိုခန့်နောင်ရဲ့သမီးလေးကိုပါပဲကွယ်”

“ဟင်...”

အကြောင်းအရာတွေအားလုံးကိုသိရတော့လည်း စင့် လုပ်ရပ် အတွက် ဒေါ်သစ္စာမြိုင်အား နည်းနည်းတော့ မျက်နှာပူမိသည်။ စင် ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိတော့။ သူ့မစိတ်တွေ အောက်တန်းကျသလို ဖြစ်သွားကာ မျက်နှာတွေပူသွားသည်။

“ဖူးဖူးစင်က မာမိနဲ့ စိတ်ဓာတ်တူတဲ့ကောင်မလေးလို့ ထင်တာ တာ၊ တကယ်တော့ ကိုခန့်နောင်ရဲ့သမီးလေးဖြစ်နေတာကိုး”

ဖေဖေက ကိုခန့်နောင်ဆိုတဲ့ နာမည်ကိုပင် စိတ်နာပြီး ကိုကျော် စောဖြူဟု ပြောင်းခဲ့ကြောင်းပြောသည်။ စင်ကတော့ ကိုစွဲညီညာကို သတိရလာသည်။ စင့်ရင်ထဲမှာ ပျော်ရွှင်ပီတိတွေနှင့် တဒိန်းဒိန်းနုနုတက် လာရ၏။ ဒေါ်သစ္စာမြိုင်က သား စွဲညီညာဆီ သွားပါတဲ့။ စင့် အတွက် မိခင်ကိုတောင် ထားပစ်ရက်တဲ့ စိမ်းကားတဲ့ သားမိုက်တဲ့။ အရမ်းစိတ် ဆောကတွေ ခံစားနေရပြီး ဆေးခန်းမှာ ဖူးဖူးစင်ကို စောင့်နေပါတယ် တဲ့။ ဖေဖေကလည်း သွားလိုက်လေ သမီးဟုပြော၍ စင် စောင်းထဲက ထွတ်လိုက်တဲ့ မြင်းပေါက်မလေးတစ်ကောင်လို မြူးမြူးကြွကြွ သွက် သွက်လေး ချစ်သူရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူ့အခန်းရှေ့ရောက်တော့ သူ့အခန်းထဲဝင်ဖို့ ရှက်နွေးနွေးဖြစ်ကာ တွန်ဆုတ်သွားရ၏။ စင်က သူ့ကို ခပ်ပစ်ခါခါပြောဆိုပြီး မာနတကြီး ထွက်လာခဲ့တာလေ။ မထူးတော့ပါ။ နှုတ်နေလို့လည်း ဘာထူးမှာလဲ ချစ်သူကို စင်ကိုယ်တိုင် တွေ့ချင်နေပြီပဲ

မဟုတ်လား။ အခန်းတံခါးကိုဖွင့်ပြီး အခန်းထဲဝင်လိုက်သည်။

“အမေ့...”

“အို...”

သူ့လက်တစ်ဖက်က အခန်းတံခါးကို လော့ချုပ်တ်လိုက်ပြီး တစ်ဖက်က သူမကိုယ်လုံးလေးအား ရစ်သိုင်းကာ ရုတ်တရက် ပွေ့ဖက် လိုက်သဖြင့် စင် အထိတ်အလန့် ဖြစ်သွားရသည်။

“စင် လာမယ်ဆိုတာ မောင် သိထားတယ်လေ၊ မာမိ ပြန်သွား ထဲက သူနာပြုဆရာမကို ရှင်းထားပြီး မောင်တစ်ယောက်တည်း အခန်း ဝကစောင့်ပြီး စင့် ခြေသံတွေကို နားစွင့်နေတာပါ”

“ဟွန်း... ပိုလိုက်တာ”

“တကယ်ပါ စင် ရယ်၊ မာမိနဲ့ အစဉ်မှပြေပါ့မလားဆိုပြီး မောင် အထိတ်တလန့်နဲ့ စောင့်နေတာ၊ နှလုံးရောဂါတောင် ရတော့မယ်ထင် တယ်”

“သွားပါ”

“အဘွားကြီးနဲ့အဘိုးကြီးရော OK သွားကြပြီလား”

“ကြည့်စမ်း ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ”

“စင်ရယ် မောင် အရမ်းပျော်တာပဲ၊ သေသေချာချာတွေးကြည့် လေ စင့် ကို မောင် အရမ်းချစ်နေမိပြီဆိုတာ သိလေပဲ၊ တော်ပါသေးခဲ

ကွာ မောင် ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့ ချစ်သူလေးကို လက်လွှတ် ဆုံးရှုံးရတော့ မလို့”

“တော်ပါ မယုံပါဘူး မောင်က ကျွန်မကို လက်စားချော့အတွက်”

“အို...”

သူမ စကားတွေကို မောင်က ဆက်ပြီး ပြောခွင့်မပြုတော့။ သူမ ကိုယ်လုံးလေးအား ဆွဲယူပွေ့ဖက်လိုက်သည်။ ဒါ ဆေးခန်းနော်ဟု ပြောပြီး သူမ ရုန်းထွက်ပြီး မောင့်အချစ်ကို ယုံပါပြီနော်ဟု မော့ကာ ပြောတော့ ဆေးခန်းလည်း ဘာဖြစ်လဲ၊ အခန်းက လုံနေတာပဲကွာဟု မောင်က မချင့်မရဲနှင့် သူမကိုယ်လေးအား မလွှတ်တမ်းပဲ ပွေ့ဖက်ထား တော့သည်။

www.burmeseclassic.com